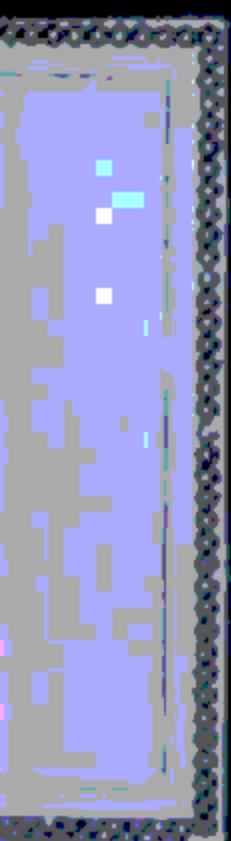

သက္ကရာဇ် ၁၃၁၆ ခုနှစ်

၁၃၁၆

ဓုဒ္ဓဘာသာလက်စွဲ

ပုံတော်စုံ

သင်္ဃာတ

သင်္ဃာတ

သင်္ဃာတ ပုံနှိပ်တိုက်

၁၇ လောကုတ္တံ၊ ရာမာ၊ ကောသလ၊ ပြောင်း၊

ရန်ကုန်မြို့။

ဘာသာရေးဆိုင်ရာစာပေ ခွင့်ပြုချက်

အမှတ်- ၉၇၀၂

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်- ၃၈၄

ပဌမအကြိမ် အုပ်ရေး ၂၀၀၀

၁၉၇၈-ခု၊ မေလ

နှုန်း—၆ -ကျပ်

အဖုံးရိုက် သင့်ဘဝ

ပုံနှိပ်သူ။ ။ ဦးတင်မောင် (၀၂၃၀၇) သင့်ဘဝပုံနှိပ်တိုက်၊
၁၇-မလ္လာကုန်းလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ ရန်ကုန်။

ထုတ်ဝေသူ။ ။ ဦးတင်မောင် (၀၀၈၂) သင့်ဘဝစာအုပ်တိုက်၊
၁၇-မလ္လာကုန်းလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ ရန်ကုန်။

မာတိကာ

အမှတ်စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	မင်္ဂလသုတ် ပါဠိစောဒ်	၁
	မင်္ဂလသုတ် အနက်	၃
၂။	မင်္ဂလာတရားသုံးဆယ် ရှစ်ပါး ကောက်နုတ်ချက်	၉
၃။	မဟာမင်္ဂလာခွဲ အမေးအဖြေ	၁၂
၄။	မင်္ဂလသုတ်အဓိပ္ပာယ် အထူးမှတ်ချက်	၂၅
၅။	မင်္ဂလာတရား ၃၈- ပါး သံပေါက်	၂၈
၆။	အပြင်အောင်ခြင်း ရှစ်ပါးပါဠိ	၃၈
	အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက်	၃၁
၇။	အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဠိ	၃၆
	အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက်	၃၇
၈။	ရတနာရွှေချိုင့် ပါဠိ	၄၀
	ရတနာရွှေချိုင့် အနက်	၄၂
၉။	နမက္ကာရပါဠိ	၄၇
	နမက္ကာရ အနက်	၅၆
၁၀။	လောကနီတိ ပါဠိ	၇၅
	လောကနီတိ အနက်	၁၀၇

အမှတ်စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၁။	ပရိတ်ကြီးပါဌ်	၁၅၈
	ပရိတ်ကြီး အနက်	၁၈၈
	ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ဆုံးမစာ	၂၄၇
	ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမစာ	၂၅၄
	သိင်္ဂါလောဝါဒ ဆုံးမစာ	၂၆၄
	သားရွှေဥ ဆုံးမစာ	၂၆၇
	သားရွှေတောင် ဆုံးမစာ	၂၇၇
	ဖိုးသူတော် ဦးနု စကားပုံ	၂၈၂
	ဂိဟိဝိနယ ဆုံးမစာ	၂၈၆

သင့်ဘဝနိဒါန်း

ဆယ်စောင်တွဲ။ ။မင်္ဂလာသုတ်စသော စာပေ ၁၀-မျိုးကို တွဲစပ်စီစဉ်ထားသော စာပေကို ဆယ်စောင်တွဲ ဟုခေါ်သည်။

စာပေဆယ်မျိုး

- ၁။ မင်္ဂလာသုတ်ပါဠိ၊ အနက်၊ အမေးအဖြေ၊ အဓိပ္ပာယ်၊ မင်္ဂလာသံပေါက်။
- ၂။ အပြင် အောင်ခြင်းရှစ်ပါး ပါဠိ၊ အနက်။
- ၃။ အတွင်း အောင်ခြင်းရှစ်ပါး ပါဠိ၊ အနက်။
- ၄။ ရတနာရွှေချိုင့် ပါဠိ၊ အနက်။
- ၅။ နမက္ကာရပါဠိ၊ အနက်။
- ၆။ လောကနီတိ ပါဠိ၊ အနက်။
- ၇။ ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်၊ အနက်။
- ၈။ ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ဆုံးမစာ။
- ၉။ ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမစာ။
- ၁၀။ သိင်္ဂါလသုတ် ကျင့်ဝတ်များ။

၁။ မင်္ဂလာသုတ်။ မင်္ဂပါပံလုနာတိ ဆိန္ဒတိဘိမင်္ဂလံ (မင်္ဂပါပံ၊
မကောင်းမှု ဒုစရိုက် အားလုံးကို။ လုနာတိ
ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်တတ်၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဣတိ၊ ထို၊ ကြောင့်။ မင်္ဂလံ၊
မင်္ဂလာမည်၏) အရ မကောင်းမှုအကုသိုလ် ဒုစရိုက်များကို ဖြတ်
တောက်ဖျက်ဆီးတတ်သော တရားသည် မင်္ဂလာမည်၏။ မင်္ဂလာ
တရား ၃၈-ပါးရှိ၏။ အကျယ်ကို သိရလတ္တံ့။

၂။ အပြင်အောင်ခြင်း။ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသခင် ဘုရား
ဖြစ်တော်မူပြီးနောက် ၄၅-ဝါကာ
လအတွင်း၌ နှောင့်ရှက် ဖျက်ဆီးလာသော ဂိရိမေခလာဆင်၊
အာဠဝကဘိလူး၊ နာဠာဂိရိဆင်၊ အင်္ဂုလိမာလ၊ စိဉ္စမာဏမိန်းမ
ယုတ်၊ ကုဋဒန္တ (သစ္စက) ပရိဗိုဇ်၊ နန္ဒောပနန္ဒနဂါးမင်း၊ ဗကဗြဟ္မာ
ဟူသော သတ္တဝါ ရှစ်ဦးကို ဘုရားရှင်က အောင်တော်မူ၊ ထိုအောင်
ပွဲရ ဘုရားရှင်၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် တပည့်တော် အတွက်
ကောင်းမြတ်သော အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ အဖြာဖြာသည် ဖြစ်ပေါ်
လာပါစေဟု ဆုတောင်းပတ္တနာပုံတို့ကို ဖော်ပြထားသောဂါထာ
ရှစ်ပုဒ်ကို အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါးဟု ခေါ်သည်။ (အပြင်ဟူသည်
ဘုရားရှင်ကိုယ်ခန္ဓာမှ အပြင်ပဖြစ်သော သတ္တဝါများတည်း။)

၃။ အတွင်းအောင်ခြင်း။

၁။ အဝိဇ္ဇာ ၂ခု အတွင်း၌ ရှိနေကြသော သတ္တဝါများ
ကို ဒေသနာဉာဏ်ဖြင့် ပေါက်ကွဲ ထွက်ပေါ်လာ စေနိုင်
ခြင်း။

၂။ အဝိဇ္ဇာမှောင်ကြီးထဲ၌ ကျရောက်နေသောသတ္တဝါများ
ကို ဥာဏ်အလင်းရောင်ဖြင့် လိုရာခရီး နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်သို့
သွားရောက်စေနိုင်ခြင်း။

၃။ ရာဂအစရှိသောကိလေသာမီးတို့ဖြင့် တောက်လောင်နေ
ကြသောသတ္တဝါတို့ကို ကိလေသာမီးငြိမ်းစေကာ နိဗ္ဗာန်
ခရီးဆက်စေတော်မူနိုင်ခြင်း။

၄။ ဩဇာလေးဖြာ မဟာသမုဒ္ဒရာထဲ၌ မျောနေ ကြသော
သတ္တဝါတို့ကို တရားလှေကြီး =တရားသင်္ဘောကြီး ဖြင့်
ကယ်တင်တော်မူနိုင်ခြင်း။

၅။ သံသရာထဲ၌ တစ်လည်လည် ရှိနေကြသော ဒုက္ခသယ်
သတ္တဝါတို့ကို လက္ခဏာယာဉ် သုံးပါးဖြင့် ဒုက္ခကင်းရာ
နိဗ္ဗာန်သို့ဖို့ ဆောင်တော်မူနိုင်ခြင်း။

၆။ ကဋ္ဌမုခစသော ကိလေသာမြေဆိုးလေးမျိုးတို့၏ အကိုက်
ကိုခံကြရသောသတ္တဝါတို့ကိုတရားတော်ဆေးဖြင့် ကိလေ
သာမြေဆိပ် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသကယ်တင်တော်
မူနိုင်ခြင်း။

၇။ သံသရာဟူသော ဒုက္ခကန္တာရထဲ၌ကိလေသာသုခိုးဓား ပြု
တို့၏အနှိပ်စက်ကို ခံနေကြရသော သတ္တဝါတို့ကို ကိလေ
သာ သုခိုးဓားပြတို့မှ လွတ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတော်
မူနိုင်ခြင်း။

၈။ ၄၅ ဝါကာလပတ်လုံး သတ္တဝါအနန္တကို တရားရေအေး
အမြှိုက်ဆေး တိုက်ကျုံးတော်မူနိုင်ခြင်း။

ထိုရှစ်ပါးသည် ဘုရားရှင်၏ အောင်ခြင်းရှစ်ပါးပင် ဖြစ်၏။
(အတွင်းဟူသည် ဘုရားရှင်၏ ကိုယ်ခန္ဓာတွင်းပင်တည်း) ဤအ
တွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါး၌လည်း အောင်ပွဲရဘုရားရှင်ကြောင့် တ
ပည့်တော်အတွက် ကောင်းမြတ်သော အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ အ
ဖြာဖြာသည်ဖြစ်ပေ။ လာပါစေဟုတောင့်တချက် ပါရှိသည်ပင်။

၄။ ရတနာရွှေချိုင့်။ ရတနာရွှေချိုင့်၌ ရတနာ=ဘုရား၊ တ
ရား၊ သံဃာ၊ ရွှေချိုင့်=ရွှေဖြင့် ပြုလုပ်
ထားသောချိုင့်သဖွယ် အထက်၊ ရှေ့၊ နောက်၊ ဝဲယာအရပ်များ
မှ အကာအရံများ၊ စိတ်ဖြင့်ပင်ဆောင်ထားသဖြင့် ခေါင်းပေါ်
၌ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ၊ ရှေ့နောက်ဝဲယာ၌ ရှင်သာရိပုတ္တရာ စသော
အရိယာ သံဃာတော်များနှင့် ရတနသုတ်စသော ပရိတ်တော်
များ ကြွရောက် သီတင်းသုံးလျက် ရှိနေကြစဉ် ထိုဘုရား၊ တရား၊
သံဃာဟူသောရွှေလှောင်ချိုင့်အတွင်းမှာရှိနေသောတပည့်တော်
သည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ တို့၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် အတွင်း
အပ ဘေးရန်ခပ်သိမ်းကို အောင်မြင်ရပါလိမ့်။ သူတော်ကောင်း
တို့၏ အစောင့်အရှောက်ကို ရရှိရပါလိမ့်။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာချမ်း
သာရပါလိမ့်ဟု ဆုတောင်းပတ္တနာပြုပုံကိုဖော်ပြထားပေသည်။

၅။ နမက္ကာရ။ (နမက္ကာရ= နမ + ကာရ၊ နာမ= ရှိခိုးခြင်း
ကို၊ ကာရ=ပြုသည်) နမက္ကာရ= ဘုရားရှိခိုး၊
၎င်းဘုရားရှိခိုးကို တချို့က သီဟိုဠ် ဆရာတော်တပါးရေးသည်။

တချို့က မြန်မာဆရာတော်တပါး ရေးသည်ဟု ဝါဒကွဲလျက် ရှိသည်။ စာရေးပုံပြောင်မြောက်မှုရှိလှပါသည်။ အရကျက်ထား ပြီးအမြဲဘုရားရှိခိုးနိုင်လျှင် အကျိုးအနန္တရရှိနိုင်ပါသည်။ အကျိုး လိုလားသော သပ္ပာယ်သ နှယ်ဝင် သူတော်စင်များ အရကျက်၍ ရှိခိုးနိုင်ပါစေသတည်း။

၆။ လောကနီတိ။ လူထုကိုအကျိုးရှိရာရှိကြောင်း ညွှန်ပြသော စာပေကို လောကနီတိ ခေါ်သည်။

လောကနီတိကို ပုဂံခေတ် စတုရင်္ဂဗလအမတ်ကြီး ရေးသားခဲ့ သည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ ရှေးဟောင်း သက္ကတနီတိများမှ ကောင်း နိုးရာရာကိုထုတ်နုတ်ရေးသားထားသည်။ စတုရင်္ဂဗလအမတ်ကြီး သည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် စာတတ်ပေတတ် အမတ်ကြီးတဦးဖြစ်၍ သက္ကတနီတိများအပြင် ဘုရားဟောဂါထာများကိုလည်း ထည့် သွင်းဖေပြုထားသည်။

ပါဠိနှင့် အနက်မျှသာရှိနေသဖြင့် အဓိပ္ပာယ်ရှင်းရှင်းလင်း လင်း နားလည်သဘောပေါက်ရန် မလွယ်ကူ၍ ရှိနေပါသည်။ ပညာရှင်များထံ ချဉ်းကပ်၍ အဓိပ္ပာယ်ပါ နားလည်အောင်ကြိုး စားကြပါလေ။

၇။ ပရိတ်ကြီး။ ပရိတ်ကြီးဟူသည် မင်္ဂလာသုတ်စသော ၁၁- သုတ်ပင်တည်း။ ၁ မှ ၁၀ အထိသည် ဘုရား ဟောဖြစ်သည်။ ၁၁ ပုဗ္ဗဏှသုတ်မှလည်း ဘုရားဟောလည်း ပါ သည်။ ရှေးဆရာကြီးများ ရေးသားချက်လည်းပါသည်။ ပရိတ်

တော်များသည် ဘေး၊ ဥပဒ်၊ အန္တရာယ်များကိုကာကွယ်နိုင်စွမ်း ရှိပါသည်။ ပရိတ်တော်များနှင့် ပတ်သက်၍ သံဃာတော်များ အရှုတ် အဖတ်များသဖြင့် အထူး တင်ပြနေဖွယ် မရှိပါ။ သံ ဃာတော်များနားလည်ပြီးသား ဖြစ်တော်မူကြပါသည်။ အစိမ်း သရဲ နတ်ဘီလူး နတ်မိစ္ဆာများ ပူးဝင်စွဲကပ်နေပါက ပရိတ်ရှုတ် လျှင် ပျောက်ပါသည်။ လူများလည်းကိုယ်ကိုယ်ကိုကာကွယ်နိုင် ရန်ပရိတ်များကို ကျက်မှတ်ရှုတ်ဆိုနိုင်ပါသည်။

၈။ ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ဆုံးမစာ။

၉။ ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမစာ။

၁၀။ သိင်္ဂါလသုတ်ထွက် ဆုံးမစာ

၁၁။ သားရွှေတောင် ဆုံးမစာ

၁၂။ သားရွှေဥ ဆုံးမစာတို့ကို အထူးရှင်းပြနေစရာမရှိပါ။
လိမ်မာ ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမ
သောစာများဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပါသည်။ ကျန်သော ခက်စု၊
ခဲစု၊ ဖျက်စု စသောမှတ်သားဖွယ်ရာများမှာ ခေတ်သစ်ဆယ်
စောင်တို့၏ တန်ဆာဆင်ရိုးထုံးစံအရ စာကောင်း ပေမ္မန်များ
ကို ပိုမိုပြည့်စုံအောင် ထည့်သွင်းထားခြင်းများသာဖြစ်ပါသည်။

သင့်ဘဝစေတနာ။

။ဆယ်စောင်တဲ စာပေသည် လိမ္မာ
ယဉ်ကျေးသော လူတော် လူကောင်း
ဖြစ်ရန် ကူညီနိုင်သောစာပေဖြစ်ရာ၊အမိ မြန်မာပြည် အတွက်ရေ
ရှည်ကောင်းစားရေးကို ဆောင်ရွက်နိုင်မည့် လူတော် လူကောင်း
များတိုးပွားလာရေးကို ဦးတည်လျက် သင့်ဘဝဆယ်စောင်တဲ
ကို ရိုက်နှိပ်ဖြန့်ချိအပ်ပါသည်။

မာရ်ရီနတ်တေပွဲအောင်ပွဲအောင်ပွဲအောင်

နွဲ့ဇော်ယုတ္တဝေ ပုံနှိပ်ငှာ လေ့ပြုကြမည့် ယဝငါ့အ

ရွှေယုတ္တဝေ ပုံနှိပ်ငှာ

နွေရောင်ယောင်အောင် ဟိုထူးစီးစီးမှ ငါ့အိပ်ထိုင်အောင် ပြောပြနေ

ဒီကလေးကလေး ငါ့အိပ်ထိုင်

အင်္ဂလိမာလ အမည်ရှိသော ခိုးသူကြီးကို အောင်တော်မူခန်း

နွေလင်းလင်းလင်းလင်း လင်းလင်းလင်းလင်း လင်းလင်းလင်းလင်း လင်းလင်းလင်းလင်း

ဝန်ထုပ်ဆရာတို့၏အား

နက္ခတ်သင်္ကေတ နက္ခတ်သင်္ကေတ နက္ခတ်သင်္ကေတ

နန်းရှင်ယောက္ခမ ပိုးကင်းပြုဟူသော အမည်ရသော ယာ

စိတ်ကောင်းရှိဘို့ ပဌမ သီလကိုယ်မှာ မြဲပါစေ ဝိပဿနာ ပွားပါလေ

ရေချစ်သစ်သီး ပန်းဆီမီးကို ခိုင်ပြီးသဒ္ဓါ
လှူပြီးကာမျှ ငါ့မှာကောင်းကျိုး အလွန်တိုးဟု
ယုံကိုးစိတ်ချ အားမရနှင့်

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာနှင့် ကြုံလာရတောင်း
ဘဝကောင်းဝယ် စိတ်ကောင်းကိုယ်ထဲ အစဉ်မြဲလော့

အမြဲနိစ္စ မြတ်သီလကို ကိုယ်မှမကွာ
စောင့်စည်းပါလော့

စွန့်ဖြာနာမ်ရပ် ဖြစ်တည်ချုပ်ကို အဟုတ်ပိုင်ပိုင်
မြင်သိနိုင်အောင် မြဲခိုင်းဆန္ဒ ဝိရိယဖြင့်
ဝိပဿနာ ဘာဝနာကို မှန်စွာနေ့ည
ကျိုးလုလွှာ ဗုဒ္ဓခေတ်မြတ် တွေ့ကျိုးစပ်မည်

ကြပ်ကြပ်သတိရှိပါလေ

ရွှေတိဂုံစေတီတော် ကုန်းတော်ရင်ပြင်ပေ၇၂၅ သတိပေးနှိုးဆော်စာ

၁။ မင်္ဂလသုတ်ပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သဗ္ဗသဗ္ဗဒ္ဓဿ။

၁။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသ ဟိ၊ စိန္တယိံသု သဒ္ဓေဝကာ။

သောတ္ထာနံ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတိံသဉ္စ မင်္ဂလံ။

၂။ ဒေသိတံ ဒေဝဒေဝေန၊ သဗ္ဗပါပဝိနာသနံ။

သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၃။ ဧဝံ မေ သုတံ၊ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ

ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။

အထ ခေါ အညတရာ ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တာယ

ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ

ဩဘာသေတွာ-

၄။ ယေန ဘဂဝါ၊ တေနုပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂ

ဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိ။ ဧကမန္တံ

ဌိတာ ခေါ သာ ဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈ

ဘာသိ။

၅။ ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာ စ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယုံ။

အာကင်္ခမာနာ သောတ္ထာနံ၊ ဗြ။ ဟိ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

- ၆။ အသေဝနာ စ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ။
ပူဇာစ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၇။ ပတိရူပဒေသဝါသော စ၊ ပုဗ္ဗေ စ ကတပုညတာ။
အတ္တသမ္မာပဏိဓိ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၈။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယော စ သုသိက္ခိတော။
သုဘာသိတာ စ ယာဝါစာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၉။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော၊
အနာကုလာ စ ကမ္မန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၀။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ စ၊ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော။
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၁။ အာရတီ ဝိရတီ ပါပါ၊ မဇ္ဇေပါနာ စ သံယမော။
အပ္ပမာဒေါ စ ဓမ္မေသု၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၂။ ဂါရဝေါ စ နိဝါတော စ၊ သန္တုဋ္ဌိ စ ကတညူတာ။
ကာလေန ဓမ္မသ္မဝနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၃။ ခန္တီ စ သောဝစသတော၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ။
ကာလေန ဓမ္မသာကန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၄။ တပေါ စ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယသစ္စာန ဒဿနံ။
နိဗ္ဗာနသစ္စိကိရိယာ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၅။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ န ကမ္ပတိ။
အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၆။ တောဒိသာနိ ကဘ္ဘာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မပရာဇိတာ။
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ တေသံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

မင်္ဂလာသုတ် အနက်

၁။ သဒေဝကာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လူတို့သည်။ ယံ
မင်္ဂလံ၊ အကြင် မင်္ဂလာတရားတော်ကို။ ဒွါဒသဟိ၊ တဆယ့်
နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး။ စိန္တယိ သု၊ ကြံကြံကုန်၏။ စိန္တ
ယန္တာပိ၊ ကြံကြံကုန်သော်လည်း။ သောတ္ထာနံ၊ စီးပွားချမ်း
သာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ အဋ္ဌတိ သဉ္စ၊ သုံးဆယ့်
ရှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ တံ မင်္ဂလံ၊ ထို မင်္ဂလာ
တရားတော်ကို။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ - နအဓိဂစ္ဆန္တိဧဝံ၊ မသိနိုင်ကုန်
သည်သာလျှင်တည်း။

၂။ ဒေဝ ဒေဝေန၊ နတ်တကာတို့ထက်မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိ
နတ်ဖြစ်တော်မူသောဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊
အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏ အစီးအပွား အလို့ငှာ၊ ဒေသိ
တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ၊ အလုံးစုံသော
မကောင်းမှုကိုပယ်ဖျောက် ပေတတ်သော။ တံမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာ
တရားတော်ကို၊ ဟေ၊ အို... သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၃။ ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤ
မဟာမင်္ဂလ သုတ်တော်ကို၊ မေ၊ မယာ အာနန္ဒာ၊ ဧတ္ထေရေန၊ အ
ကျွန်ုပ် အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြား
လိုက်ရ၏။ ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဥပဓာရိတံ၊ ဆောင်
လိုက်ရ၏။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝံ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထ
ပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိ သူဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံး
မွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာ ဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတ

ဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊
 ထိုသို့ နေတော် မူသောအခါ၌။ အညတရာ၊ အမျိုးအမည်
 အားဖြင့် မထင် ရှားသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။
 အဘိက္ကန္တဿ၊ ညဉ့်ဦးယာမ် လွန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊ သန့်
 ကောင်အခါ၌၊ အဘိက္ကန္တဇဏ္ဍာ၊ အလွန် နှစ်သို့ ဘွယ်သော အ
 ဆင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကေဝလ ကပ္ပံ၊ အလုံး စုံသော။ ဇေတ
 ဝနံ၊ ဇေတဝန် ကျောင်း တော်ကို။ သြဘာသေတွာ၊ ကိုယ်
 ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်းစေဦး၍။

၄။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုဘုရား ရှိတော်မူရာ
 အရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး
 ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်
 ရိုသေစွာ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်
 ပတ်သော အရပ်၌၊ ဌိတာခေါ၊ ရပ်ပြီးသော။ သာဒေဝတာ၊
 ထိုနတ်သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဂါထာယ၊
 ဂါထာဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ဤသို့ နားတော်လျောက်လေ၏။

၅။ ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော် ကြီးသော မြတ်စွာ
 ဘုရား။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်၎င်း၊
 မနုဿာစ၊ လူတို့သည်၎င်း။ သောတ္ထာနံ၊ စင်ကြယ်စွာသော။
 နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ အာကမ်မာနာ၊ လိုချင်တောင့်တ
 ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ မင်္ဂလာ နိ၊ စီးပွား ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်း
 ဖြစ်ကုန်သော မင်္ဂလာ တရား တော်တို့ကို။ ဒွါဒသဟိ၊ တဆယ့်နှစ်
 နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး။ အစိန္တယံ၊ ကြံကြကုန်၏။ တံ၊ ထိုမင်္ဂလာ

တရားတော်မြတ်ကို။ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော။

၆။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဗာလာနံ၊ သူမိုက်တို့ကို။ ယာ အသေဝနာစ၊ အကြင် မမှီဝဲ မဆည်းကပ် ရခြင်းသည်၎င်း။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိသောသူတို့ကို။ ယာ သေဝနာစ၊ အကြင် မှီဝဲ ဆည်းကပ်ရခြင်းသည်၎င်း။ ပူဇနေယျာနံ၊ ပူဇော်ထိုက်သော သူတို့ကို။ ယာ ပူဇာစ၊ အကြင်ပူဇော်ရခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၇။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ၊ တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းသည်၎င်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကတပုညတာစ၊ မိမိပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုရှိသော သူ၏အဖြစ်သည်၎င်း။ အတ္တသမ္မာပဏိဓိ စ၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ရခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၈။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ၊ အကြားအမြင် များသောသူ၏အဖြစ်သည်၎င်း။ သိပ္ပဉ္စ၊ လက်မှုပညာ အစရှိသော အပြစ်မရှိသော အတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းသည်၎င်း။ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာသင်အပ်သော။ ဝိနယောစ၊ ဝိနည်းတရားသည်၎င်း။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော။ ယာဝါစာစ၊ အကြင် စကားသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

တေံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။
မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊
မှတ်လေလော့။

၉။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ မာတာပိတု၊ အမိအဘ
တို့ကို။ ဥပဋ္ဌာနဉ္စ၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းသည်၎င်း။ ပုတ္တဒါရဿ၊
သားမယားကို။ သင်္ဂဟောစ၊ သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်
၎င်း။ အနာကုလာ၊ အနှောက်အရှက် မရှိကုန်သော။ ကမ္မန္တာစ၊
အမှုတို့ကိုပြုရခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေံ၊ ဤသုံးပါးသော
တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏
ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၀။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဒါနဉ္စ၊ အလှူပေး
ရခြင်းသည်၎င်း။ ဓမ္မစရိယာစ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရ
ခြင်းသည်၎င်း။ ဉာတကာနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို၊ သင်္ဂဟောစ၊
သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်၎င်း။ အနဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်မရှိ
ကုန်သော။ ကမ္မာနိစ၊ အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
တေံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။
မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊
မှတ်လေလော့။

၁၁။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ပါပါ၊ မကောင်းမှု
မှု။ အာရတိစ၊ ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည်၎င်း။ ဝိရတိစ၊
အထူးသဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည်၎င်း။ မဇ္ဇပါနာ၊ သေရည်
သေရက်တို့ကို သောက်ခြင်းမှ။ သံယမောစ၊ ကောင်းစွာစောင့်
ရှောက် ရခြင်းသည်၎င်း။ ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှု
တို့၌။ အပ္ပမာဒေါစ၊ မမေ့မလျော့ ရခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊

ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၂။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဂါရဝေါ၊ ရိုသေထိုက်သော သူတို့ကို ရိုသေခြင်းသည်၎င်း။ နိဝါတော၊ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချခြင်းသည်၎င်း။ သန္တုဋ္ဌိ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းသည်၎င်း။ ကတညုတာ၊ သူပြုဘူးသော ကျေးဇူးကိုသိခြင်းသည်၎င်း။ ကာလေန၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အခါ၌။ ဓမ္မဿဝနဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတရားကိုနာရခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာ မည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၃။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ခန္တိ၊ သည်းခံခြင်းသည်၎င်း။ သောဝစဿတာ၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမအပ်သောစကားကို နာလွယ်သောသူ၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ သမဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို။ ဒဿနဉ္စ၊ ဖူးမြင်ခြင်းသည်၎င်း။ ကာလေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌။ ဓမ္မသာကစ္ဆာ၊ တရားတော်ကို ဆွေးနွေး မေးမြန်း ရခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၄။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ တပေါ၊ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ခြင်းသည်၎င်း။ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းသည်၎င်း။ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယာသစ္စာတို့ကို။ ဒဿနဉ္စ၊

သိမြင်ရခြင်း၎င်း၊ နိဗ္ဗာန သစ္စာ ကိရိယာစ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်
ပြုရခြင်းသည်၎င်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရား
သည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မဂ်လံ၊ မဂ်လာမည်၏ဟူ၍။
တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၅။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ လောကဓမ္မေဟိ၊
လောကဓံတရားရှစ်ပါးတို့နှင့်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ တွေ့ထသော။ ယဿ၊
အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နကမ္ပတိ၊ မတုန်
မလှုပ်။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းလည်းမရှိ။ ဝိရဇံ၊ ရမ္မက် ဟူ
သော မြူလည်းမရှိ။ ခေမံ၊ ဘေးလည်းမရှိ။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊
ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။
မဂ်လံ၊ မဂ်လာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊
မှတ်လေလော့။

၁၆။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဧတဒိသာနိ၊ ဤသို့
သဘောရှိကုန်သော။ အဋ္ဌတိံသ မဂ်လာနိ၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး
သောမဂ်လာတရားတော်တို့ကို။ ကတုာန၊ ပြုကျင့်ရသောကြောင့်။
သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌။ အပရာဇိတာ၊ ရန်သူတို့
သည် မိမိအား မအောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ
သော အရပ်တို့၌။ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်
ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဧတသံ၊
ထိုနတ်၊ လူတို့အား။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မဂ်လံ၊ မဂ်လာ
မည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၂။ မင်္ဂလာတရား သုံးဆယ် ရှစ်ပါး ကောက်နုတ်ချက်

“အသေဝနာစ ဗာလာနံ” ဟူသောပုဒ်၌
၃-ပါး

- ၁။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲမဆည်းကပ်ရခြင်းလည်းတပါး။
- ၂။ ပညာရှိသောသူတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်ရခြင်းလည်းတပါး။
- ၃။ ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို ပူဇော် ရခြင်းလည်းတပါး။

“ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ” ဟူသောပုဒ်၌
၃-ပါး

- ၁။ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းလည်းတပါး။
- ၂။ ရှေးရှေးသော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ပြုအပ်သောကောင်းမှု ရှိသောသူ၏ အဖြစ်လည်း တပါး။
- ၃။ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည် ရခြင်းလည်းတပါး။

“ဗာဟုသစ္စဉ္စ” ဟူသောပုဒ်၌
၄-ပါး

- ၁။ အကြားအမြင် များသောသူအဖြစ်လည်း တပါး။
- ၂။ အပြစ်မရှိသော အတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းလည်းတပါး။
- ၃။ ကောင်းစွာသင်အပ်သော ဝိနည်းတရားလည်းတပါး။
- ၄။ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားလည်းတပါး။

“မာတာပီတု ဥပဋ္ဌာနံ” ဟူသောပုဒ်၌
၃-ပါး

- ၁။ အမိအဘတို့ကို လုပ်ကျွေး မွေးမြူရခြင်းလည်းတပါး။
- ၂။ သားမယား တို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ အနှောက်အရှက်မရှိသော အမှုလည်းတပါး။

“ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ” ဟူသောပုဒ်၌
၄-ပါး

- ၁။ အလှူပေးရခြင်းလည်းတပါး။
- ၂။ တရားတော်နှင့်အညီ ကျင့်ရခြင်းလည်းတပါး။
- ၃။ အဆွေအမျိုးတို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ အပြစ်မရှိသောအမှုလည်း တပါး။

“အာရတီ ဝိရတီ” ဟူသောပုဒ်၌
၄-ပါး

- ၁။ မကောင်းမှုမှ ဝေးစွာ ကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ မကောင်းမှုကို အထူးသဖြင့် ကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ သေအရက်ကို သောက်ခြင်းမှ ကောင်းစွာ ကြဉ်ရှောင် ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ ကုသိုလ်တရားတို့၌ မမေ့မလျော့ရခြင်းလည်း တပါး။

“ဂါရဝေါ စ နိဝါတော စ” ဟူသောပုဒ်၌
၅-ပါး

- ၁။ ရိုသေအပ်သောသူတို့ကို ရိုသေခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချခြင်းလည်းတပါး။
- ၃။ ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းလည်းတပါး။
- ၄။ သူ့ကျေးဇူးကို သိခြင်းလည်း တပါး။
- ၅။ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်းလည်းတပါး။

“ခန္တီ စ သောဝဏ္ဏသတာ” ဟူသောပုဒ်၌
၄-ပါး

- ၁။ သည်းခံခြင်းလည်းတပါး။
- ၂။ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမရာ လိုက်နာလွယ်ရခြင်းလည်းတပါး။
- ၃။ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား ဖူးမြင်ရခြင်းလည်းတပါး။
- ၄။ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားစကားကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းရခြင်းလည်း တပါး။

“တပေါ စ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ” ဟူသောပုဒ်၌
၄-ပါး

- ၁။ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ အရိယသစ္စာ တရားတို့ကို သိမြင်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်းလည်း တပါး။

“ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မဟိ” ဟူသောပုဒ်၌
၄-ပါး

- ၁။ လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့ကြုံငြားသော်လည်း
ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိ
သည်လည်း တပါး။
- ၂။ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည်လည်း တပါး။
- ၃။ ရမ္မက်ဟူသောမြူကင်းခြင်းသည်လည်းတပါး။
- ၄။ ဘေးမရှိခြင်းသည်လည်း တပါး။
- မင်္ဂလာတရား ကောက်နုတ်ချက် ဖြီး၏။

၃။ မဟာမင်္ဂလာခွဲ အမေးအဖြေ

- မေး။ ။ ယခု အဘယ်စာကို သင်သနည်း။
- ဖြေ။ ။ မင်္ဂလသုတ်ကို သင်ပါသည်ဘုရား။
- မေး။ ။ မင်္ဂလသုတ်၌ အပြားဘယ်မျှရှိသနည်း။
- ဖြေ။ ။ သုံးဆယ် ရှစ်ပါးအပြားရှိပါသည်ဘုရား။
- မေး။ ။ အဘယ်ပါဌ်ကို ထောက်၍ သိရပါသနည်း။
- ဖြေ။ ။ ဒေသနာ ပရိယောသာန နိဂုံးအဆုံး ဖြစ်သော
“တောဒိသာနိ အဋ္ဌတိ သ မင်္ဂလာနိ” ဟူသော
ပါဌ်ကိုထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။
- မေး။ ။ အဘယ်မျှသော ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူသနည်း။
- ဖြေ။ ။ ဆယ် ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။
- မေး။ ။ ဟောတော်မူသော ဂါထာကား အဘယ်ဂါထာ
နည်း။

ဖြေ။ ။ အသေဝနာစ-လည်း တဂါထာ၊ ပတိရူပ-လည်း တဂါထာ၊ ဗာဟုသစ္စဉ္စ-လည်းတဂါထာ၊ မာတာ ပိတု-လည်းတဂါထာ၊ ဒါနဉ္စ-လည်း တဂါထာ၊ အာရတီ-လည်း တဂါထာ၊ ဂါရဝေါစ-လည်း တဂါထာ၊ ခန္တီစလည်း တဂါထာ၊ တပေါစလည်းတဂါထာ၊ ဖုဋ္ဌဿ-လည်းတဂါထာ၊ ဤဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။ အဘယ်အရပ်မှာဟောသနည်း။

ဖြေ။ ။ သာဝတ္ထိပြည်တွင် ဟောတော် မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။ သာဝတ္ထိပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့် တွင်သနည်း။

ဖြေ။ ။ “သဗ္ဗံ ဓနမေတ္ထ အတ္တိတံ” ဟု ပါဠိရှိသောကြောင့် ခပ်သိမ်းသော လောကီ စည်းစိမ်ချမ်းသာရတနာ အပေါင်းတို့သည် လိုရာမတ ပြည့်စုံသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်ဟုတွင်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။ သာဝတ္ထိပြည်တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ဟောတော် မူသနည်း။

ဖြေ။ ။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဟောတော်မူပါသည် ဘုရား။

မေး။ ။ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ဟု အဘယ် ကြောင့် ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ ။ ဇေတမင်းသား၏ ဥယျာဉ်မြေကို ငွေအသပြာ အတိခင်းပြီးလျှင် မြေဘိုးပေး၍ ဆောက်သော ကြောင့် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ဟု ဆိုပါသည် ဘုရား။

- မေး။ ။ အဘယ်သူဆောက်သနည်း။
- ဖြေ။ ။ အနာထပိဏ်သူဌေး ဆောက်ပါသည်ဘုရား။
- မေး။ ။ အနာထပိဏ် သူဌေးဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်ပါသနည်း။
- ဖြေ။ ။ အနာထာနံ ပိဏ္ဏံ ဒဒါတီတိ အနာထပိဏ္ဏိကော။ ဟူသော ပါဠိနှင့်အညီ ကိုးကွယ်ရာမရှိသော သူတို့ကို ထမင်းရေစာ ပေးတတ်သောကြောင့် အနာထပိဏ် သူဌေးဟု ခေါ်တွင်ပါသည်ဘုရား။
- မေး။ ။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူ ခေါ်သနည်း။
- ဖြေ။ ။ သုဒတ္တ ခေါ်ပါသည်ဘုရား။
- မေး။ ။ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သည် သာဝတ္ထိပြည်နှင့် နီးသလော ဝေးသလော။ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် စသည်တို့တွင် အဘယ်အရပ်မှာ နည်း။
- ဖြေ။ ။ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ သာဝတ္ထိ နဂရဿ အဝိဒူရေ ဓနုပဉ္စသတမတ္ထေ ဒက္ခိဏပဿေ ဟူသောသာဓက ပါဠိရှိသောကြောင့်သာဝတ္ထိပြည်၏ တောင်အရပ် ဖြစ်သော ကုလလေးတာ အပြန်ငါးရာ အရပ်တွင် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။
- မေး။ ။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည် လေးထောင့်လော၊ စမ္ပယ်ရုံလော၊ ဦးပြည်လော။
- ဖြေ။ ။ တိဘုမ္မိကာသု ဂန္ဓကုဋီသု ဟူ၍ သာဓကပါဠိရှိသောကြောင့် စုလစ်မှန်းချွန်တို့ဖြင့် တင့်တယ်ဆန်းကြယ်စွာ တန်ဆာဆင်အပ်၍ ဘုမ္မိသုံးဆင့်ရှိသော

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။

။အဘယ်သူ တောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ။

။အမျိုးအမည် မထင်ရှားသော နတ်သားတောင်း
ပန်၍ ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။

။အဘယ်ကြောင့် မထင်ရှားသော နတ်သားဟု
ဆိုသနည်း။

ဖြေ။

။အထခေါ် အညတရာ ဒေဝတစ-ဟူသော ပါဠိကို
ထောက်၍ ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။

။မထင်ရှားသော နတ်သား အဘယ်သူဖြစ်သနည်း။

ဖြေ။

။ဣန္ဒသက္က သိကြားဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။

။အဘယ်အခါ တောင်းပန်သနည်း။

ဖြေ။

။သန်းကောင်အခါ- တောင်းပန်ပါသည်ဘုရား။

မေး။

။အဘယ်ကြောင့်သိရသနည်း။

ဖြေ။

။အဘိက္ကန္တာယရတ္တိယာ-ဟူသောပါဠိကိုထောက်၍
သိရပါသည်ဘုရား။

မေး။

။မထင်ရှားသော နတ်သားကို အဘယ်အကြောင်း
ကြောင့် သိကြားဟုဆိုသနည်း။

ဖြေ။

။ဘုရားသခင်၏ ခြေတော်ရင်း၌ ညဉ့်ဦးယံကား
စတုမဟာရာဇ် နတ်တို့သည် ဆည်းကပ် ဖူးမြော်
ပူဇော်မြဲ အချိန်အခါဖြစ်ပါသည်။ သန်ကောင်ယံ
အခါ၌ တာဝတိံသာ နတ်သိကြားတို့ ဆည်းကပ်
ဖူးမြော်မြဲအချိန်အခါဖြစ်ပါသည်။ မိုးသောက်ယံ
ကားဗြဟ္မာတို့ဆည်းကပ်ဖူးမြော်မြဲ အချိန်အခါဖြစ်
ပါသည်။ ထိုအချိန်ကာလသုံးပါးတွင် သန်းကောင်

အချိန်ဖြစ်သောကြောင့် သိကြားဟု ဆိုပါသည်
ဘုရား။

မေး။ ။ သိကြား တောင်းပန်ကြောင်းကို အဘယ်သူကြား
သနည်း။

ဖြေ။ ။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့်
သိရသနည်း။

ဖြေ။ ။ အာနန္ဒတ္ထေရေန သုတံ-ဟူသောပါဠိကို ထောက်၍
သိရပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားသော် ဘယ်သူကို ပြော
သနည်း။

ဖြေ။ ။ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကိုပြောပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။ အရှင်မဟာကဿပဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ ။ ကဿကမ္မာဒိသု သံဝေဂံ ပဋိလဘိတာန ပဗ္ဗဇန
တောတိ ကဿပေါ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ပါဠိနှင့် အညီ
လယ်လုပ်ခြင်း အစရှိသော အမှုတို့၌ ထိတ်လန့်ခြင်း
တရားကို ရ၍ ရဟန်း ပြုသောကြောင့် ကဿပဟု
ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူဆိုသနည်း။

ဖြေ။ ။ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ ကိုယ်သား ကိုယ်ရေတို့၏ တင့်တယ်
ခြင်း ရှိသောကြောင့် ဝိပွလိ လုလင်ဟု ဆိုပါသည်
ဘုရား။

မေး။ ။ မဂ်လာ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့

နည်း။

ဖြေ။

။အသေဝနာစ။ပ။ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ပဌမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ။ပတိရူပ။ပ။ ဧတံ
မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာသုံးပါး။ ။ဗာဟုသစ္စဉ္စ။ပ။ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ
ဟူသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။
မာတာပိတု။ပ။ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော စတုတ္ထ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ။ဒါနဉ္စ။ပ။ ဧတံ
မင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
လေးပါး။ အာရတီ။ပ။ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော
ဆဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ဂါရဝေါစ
။ပ။ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော သတ္တမ ဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာငါးပါး။ ။ခန္တီစ။ပ။ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ
ဟူသော အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။
တပေါစ။ပ။ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူသော နဝမဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ။ဖုဋ္ဌဿ။ပ။ ဧတံ မင်္ဂလ
မုတ္တမံ ဟူသော ဒသမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
လေးပါး။ ။ဤသို့အားဖြင့် မင်္ဂလာ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး
ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။

။အသေဝနာစ အစရှိသော ပဌမ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာသုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။

။သုမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ် ရခြင်း သည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး၊ ပညာရှိသော သူတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်
နှိုးနှောရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဘုရားအစ

ရှိသော ရတနာသုံးပါးတို့အား အရှိအသေ အလေး အမြတ် ပြုရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့ အားဖြင့် အသေဝနာစ အစရှိသော ပဌမ ဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။ အသေဝနာစ အစရှိသော ပဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးကို သိရပါပြီ။ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ။ တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းသည် လည်းမင်္ဂလာတပါး၊ ရှေးက ပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှု ရှိခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက် ရခြင်း သည် လည်းမင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ပတိရူပဒေသဝါ သောစ အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါးရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ အစရှိသော ဒုတိယဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးကို သိရပါပြီ၊ ဗာဟုသစ္စဉ္စ အစ ရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ။ ကျမ်းဂန်တရား အကြားအမြင်များရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အပြစ်ခပ်သိမ်း ကင်းသော နှုတ်မှု အတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကောင်းစွာ သိအပ်သော ဝိနည်း တရားတို့ကို သင်

ကြားရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ အင်္ဂါ
လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကားကို ပြောဆိုရခြင်း
သည်လည်းမင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ဗာဟုသစ္စဉ္စ
အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး
ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။ဗာဟုသစ္စဉ္စ အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာတရား လေးပါးကို သိရပါပြီ။ မာတာပိတု
အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး
ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ။အမိ၊အဘတို့ကို လုပ်ကျွေး မွေးမြူရခြင်း သည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး၊ သားမယားတို့အားသင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့
ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အနှောက်အရှက်
မရှိသော လယ်လုပ်ခြင်း၊ ကုန်သွယ်ခြင်း အမှုတို့ကို
ပြုရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့်
မာတာပိတု အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာတရားသုံးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။မာတာပိတု အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာတရားသုံးပါးကိုသိရပါပြီ။ ဒါနဉ္စ အစရှိသော
ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါးဆိုသော်
အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ။အလှူပေးရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ တရားကို
ကျင့်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အဆွေအမျိုး
တို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ

တပါး၊ အပြစ် မရှိသော အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည် လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ဒါနဉ္စ အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။ဒါနဉ္စ အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါးကိုသိရပါပြီ။ အာရတိ အစရှိသော ဆဋ္ဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ။မကောင်းမှုကို မပြုမူ၍ ဝေးစွာ ကြဉ်ရှောင်ရခြင်းသည် လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကိုယ်၏အသက် ငဲ့ကွက်ခြင်း ကင်းသောစိတ်ဖြင့် ငါသည် မကောင်းမှုကို မပြုပြီ၊ ငါ၏အသက် သေသော်လည်းသေပါစေ၊ သူ၏ အသက် ကို မသတ်ပြီ၊ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း အစရှိသော အမှုကို မပြုပြီဟု အထူးသဖြင့် ကြဉ်ရှောင်ရခြင်းသည် လည်း မင်္ဂလာတပါး။

မေး။ ။သုရာငါးပါး ဆိုသော် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ။ပိဋသုရာ=မုံ့ညက်ဖြင့်ပြုသောသေ။ ပူဝသုရာ=မုံ့ဖြင့် ပြုသောသေ။ ဩဒနသုရာ=ထမင်းဖြင့် ပြုသောသေ။ ကိဏ္ဍပက္ခိတ္တသုရာ=တဆေး ထည့်၍ ပြုသောသေ။ သမ္ဘာရသံယုတ္တာ=မျှားစွာသောအဆောက်အဦတို့ဖြင့် ပြုသောသေ။ ဤသည်ကား သေငါးပါးဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ။မေရယ ငါးပါးဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။

။ပုပ္ဖါသဝေဂါ=အပွင့် အရည်တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်။
ဖလာသဝေဂါ=သစ်မည်စည်သီး အစရှိသည် တို့ဖြင့်
ပြုသော အရက်။ မဇ္ဇာသဝေဂါ=မုဒရက်သီး အစရှိ
သည်တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်။ ဂုဠာသဝေဂါ=ကြံရည်
တို့ဖြင့်ပြုသောအရက်။ သမ္ဘာရ သံယုတ္တော=မျှားစွာ
သော အဆောက်အဦတို့ဖြင့် ပြုသောအရက်။ ဤသည်
ကား မေရယဝါးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောယစ်မျိုးငါးပါးကိုသောက်စားခြင်း
မှစောင့်စည်းရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ဒါန၊
သီလ၊ ဘာဝနာ၊ အပစာယန၊ ဝေယျာဝစ္စ၊ ပတ္တိဒါန၊
ပတ္တာနုမောဒန၊ ဓမ္မဿဝန၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မ
တည်းဟူသော ကုသိုလ်တရား ဆယ်ပါးတို့၌ မမေ
မလျော့ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ဤသို့
အားဖြင့် အာရတီ အစရှိသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာတရားလေးပါးဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။

။အာရတီ အစရှိသော ဆဋ္ဌဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
တရားလေးပါးကိုသိရပါပြီ။ ဂါရဝေဂါစ အစရှိသော
သတ္တမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား ငါးပါး
ဟူသော်ကား အဘယ်နည်း။

ဖြေ။

။ဇာတ်၊ ဂုဏ်ရှိသော သူတို့အား အရိုအသေ အလေး
အမြတ်ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ မိမိကိုယ်
ကို နှိမ့်ချခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ရရသမျှ
သော ပစ္စည်းအသုံးအဆောင်တို့ဖြင့် ရောင့်ရဲ လွယ်
ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ သူတပါး ကျေးဇူး

ကိုသိရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် သတ္တမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားငါးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။ သတ္တမ ဒေသနာတော် ဖြစ်သော ဂါရဝေါစဉ် မင်္ဂလာတရား ငါးပါးကို သိရပါပြီ။ ခန္တီစ အစရှိသော အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ။ ကိုယ့်အောက် ယုတ်သော သူတို့ကို သည်းခံရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုဆုံးမလွယ်သောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏားတို့အား ဖူးမြင်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ လျှောက်ပတ်သော အခါ၌ တရားစကားကို နှိုးနှောပြောဆို ဆွေးနွေး မေးမြန်းရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် အဋ္ဌမ ဒေသနာတော် ဖြစ်သော ခန္တီစဉ် မင်္ဂလာတရား လေးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။ အဋ္ဌမ ဒေသနာတော် ဖြစ်သော ခန္တီစဉ် မင်္ဂလာတရားလေးပါးကို သိရပါပြီ။ တပေါ်စ အစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ ။ ။ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မြတ်သော မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာတည်းဟူသော ဗြဟ္မစိုရ်တရားကို ကျင့်ရခြင်း သည်

လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အရိယသစ္စာ တရားမှန်တို့ကို သိမြင်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အရဟတ္တ ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက် ပြုရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် တပေါ်စ အစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဖြစ် ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။ နဝမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော တပေါ်စ၌ မင်္ဂလာ တရား လေးပါးကို သိရပါပြီ။ ဖုဋ္ဌဿ အစရှိသော ဒသမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဆို သော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ။ လာဘော၊ အလာဘော၊ ယသော၊ အယသော၊ နိန္ဒာ၊ ပသံသာ၊ သုခံ၊ ဒုက္ခံ၊ တည်းဟူသော လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ထိုလောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့ကို တွေ့သော အခါ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကိလေသာရမ္မက် ဟူသော အညစ်အကြေး မတင် သန့်ရှင်းစင်သော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကြောက်မက်ခြင်း ကင်းသော အဖြစ် သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ဒသမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။ မင်္ဂလာတရားတော်ကို အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည် အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်အား ပြောသည် ဆိုသော် အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

- ဖြေ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာပြောပါသည်ဘုရား။
- မေး။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်ပါသနည်း။
- ဖြေ။ ။ စကြာဝတေး အစရှိသော ဘုန်းကြီးသော မင်းတို့သည် သိမ်းယူရာဖြစ်သောကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်ဟု ခေါ်တွင် ပါသည်ဘုရား။
- မေး။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မြို့တွင်းမှာလော၊ မြို့ပြင်မှာလော၊ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် စသော အရပ်တို့တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။
- ဖြေ။ ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့ပြင်၊ မြောက်ဘက်အရပ်၊ ဝေဘာရ တောင်ဝှမ်း စရည်းပင်ရောက်သော ကျောက်ဂူလိုက် ဝဉ္စ နတ်ဘု ဗိမာန်နှင့် တူသော ရတနာမျိုးတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ချောမောပြေပြစ် ဆန်းကြယ် လှစွာသော ရတနာသဘင် မဏ္ဍပ်မှ ဣန္ဒနီလာ၊ မသာရဂလ်၊ မနောမယ အစရှိသော ရတနာ မျိုးတို့ဖြင့် စီမံအပ်သော တွေ့တွေ့ဒီးဒီးရွှေချောင်းစီး သကဲ့သို့ လှံညှိုးတောက်ပသော ပလ္လင်ထက်၌ အဘိုး အတိုင်းမသိ ထိုက်သော ခင်းနီး နေရာပေါ်တွင် ဆင်စွယ် စီသော ယပ်ကို ကိုင်၍ အရှေ့ စူးစူးသို့ မျက်နှာပြုလျက် နေတော်မူပြီးလျှင် ပဌမ သင်္ဂါယနာ ကိုအမှူးပြု၍ ဆောင်ရွက်တော် မူသော အရှင်မဟာ ကဿပ ရဟန္တာကြီးက မေးတော်မူလျှင် အရှင်အာ နန္ဒာ ဖြေလျှောက်ပါသည်ဘုရား။

နတ်သားတောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသော အခါ ကုဋေ ရှစ်သန်းမျှလောက် ကုန်သော နတ်သားတို့သည်

ရဟန္တာ ဖြစ်ကြ၏။ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊
အနာဂါမ်ဖြစ်သူ အနန္တဆိုပါသည်ဘုရား။

မဟာမင်္ဂလာခွဲ အမေးအဖြေ ပြီး၏။

၄။ မင်္ဂလသုတ်အဓိပ္ပာယ် အထူးမှတ်ချက်

[မင်္ဂလသုတ်၌ အဓိပ္ပာယ်ကို အထူးမှတ်သားရန် အနည်း
ငယ်မျှ ထည့်သွင်းလိုက်ပါဦးအံ့။]

ဧကမန္တံအဋ္ဌာသိ - ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား နီးလွန်း
သောအရပ်၊ ဝေးလွန်းသောအရပ်၊ လေညာဖြစ်သော အရပ်၊
မြင့်သောအရပ်၊ ရှေ့တူရူဖြစ်သောအရပ်၊ နောက်တူရူဖြစ်သော
အရပ်၊ ထိုခြောက်ရပ်မှ လွတ်သောအရပ်ကို ဆိုလိုသည်။

ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ - ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား
ရတနာသုံးပါး ထင်ရှားရှိသော အရပ်၌ နေရခြင်းကို ဆိုလို
သည်။

အတ္တသမ္မာပဏိဓိစ - ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား ဒုစရိုက်
ဆယ်ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည်ဆိုလိုသည်။

သုဘာသိတာစယာဝါစာ - ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား
ပိသုဏဝါစာမှ ကြဉ်၍ ဆိုသော သုဘာသိတာ စကား၊ ဖရသ
ဝါစာမှကြဉ်၍ ဆိုသော ပိယဝါစာစကား၊ သမ္ပပ္ပလာပမှကြဉ်၍
ဆိုသော ဓမ္မစကား၊ မုသာဝါဒမှကြဉ်၍ ဆိုသော သစ္စာစကား

ဤအင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောစကားကို ဆိုလိုသည်။

ပုတ္တဒါရဿသင်္ဂဟော—ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား သရဏကို ဆောက်တည်၍၊ ပဉ္စသီလကို ထိန်းစောင့်၍၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှုကိုပြု၍၊ တရားတော်နှင့် အညီ သား၊မယားမွေးရမည် ဆိုလိုသည်။

ဒါနုဗ္ဗဓမ္မစရိယာ—ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား ဆွမ်း၊ အဖျော်၊ ကျောင်း၊ သင်္ကန်း၊ ယာဉ်၊ ပန်း၊ နံ့သာပျောင်း၊ နံ့သာ၊ အိပ်ရာနေရာ၊ ဆီမီး၊ ၎င်းဒါန ဝတ္ထုဆယ်ပါး၊ သူနာ တို့၏ အထောက်အပံ့ ဖြစ်သော ဆေး၊ ဤဆယ်တပါးကို ဒါနုဗ္ဗပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ ။ ငါးပါး သီလ၊ ဆယ်ပါး သီလ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလတို့ကို ဓမ္မစရိယာပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ ။ အဋ္ဌင်္ဂ သီလကိုအနုဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ ဟူသောပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။

အာရတိဝိရတိ—ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား စိတ်နှလုံးဖြင့် ကြည်ခြင်းသည်အာရတိ မည်၏။ ကိုယ်၊ နှုတ် နှစ်ပါးဖြင့် ကြည်ခြင်း သည်ဝိရတိ မည်၏။

မဇ္ဇပါနာ—ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား သုရာငါးပါး၊ မေရယ ငါးပါးကို ကြည်ရှောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သန္တုဋ္ဌိစ—ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား ကိလေသာတို့ကို ခေါင်း ပါးစေခြင်းငှာ လောဘအာရုံသို့ မလိုက်မူ၍ ရရှိသမျှသော ပစ္စည်းတို့ဖြင့်ရောင့်ရဲ၍ သုံးဆောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

ကာလေနဓမ္မဿဝနံ—ဟူသောပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား ကာမ ဝိတက်၊ ဗျာပါဒဝိတက်၊ ဝိဟိံသဝိတက်၊ ဤမိစ္ဆာ ဝိတက်မဝင် လာသောအခါသည် တရားတော်ကို နာခြင်းငှာ လျှောက်ပတ် သောအခါ မည်၏။

သောဝစသတော—ဟူသော ပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား သားတော်ရာဟုလာကို ဩဝါဒ ပေးတော်မူသောအခါ တခွန်းတည်းသောစကားဖြင့် နာယုလွယ်သကဲ့သို့၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမစကားကို တခွန်းတည်းဖြင့်နာယုလွယ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သမဏာနဉ္စဒဿနံ—ဟူသောပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား သီလဝန္တပုထုဇ္ဇန် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်တို့အား ဖူးမြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

တပေါစ—ဟူသောပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား ဝီရိယကို ဖြစ်စေ၍ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို လုံအောင်ထိန်းသိမ်းရမည် ဆိုလိုသည်။

ဗြဟ္မစရိယဉ္စ—ဟူသောပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား မေထုန် ၇-ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

အရိယသစ္စာနဒဿနံ—ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား သစ္စာလေးပါးကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မြင်ရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။

နိဗ္ဗာနသစ္စံ ကိရိယာစ—ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ် ကား အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်း၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

လောကဓမ္မေဟိ—ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား လာဘ်ရခြင်း၊ လာဘ်မရခြင်း၊ အခြံအရံရှိခြင်း၊ အခြံအရံ မရှိခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း ဤလောကဓံတရားရှစ်ပါးကို ဆိုလိုသည်။

အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပာယ် အကျဉ်းပြီး၏။

၅။ မင်္ဂလာတရား ၃၀ - ပါး သံပေါက်

၁။ ကောလာဟလ၊ ကြံကုန်ကြ၊ ဒေဝမနုဿာ။

၂။ သက္က-သိကြား၊ တောင်းပန်ငြား၊ ဟောထားဒေသနာ။

၃။ အသေဝနာစ၊ ဗာလာန၊ ရှောင်ကြဝေးဝေးခွာ။

၄။ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ၊ သေဝန၊ ပေါင်းကြမ္မိဝံရာ။

၅။ ပူဇနီယ၊ ပူဇာစ၊ ပြုအပ်လှသည်သာ။

၆။ ပတိရူပ၊ တင့်အပ်လှ၊ ဒေသအရပ်မှာ။

၇။ ပုဗ္ဗေကတ၊ လှူဒါန၊ ရှေးကပြုသော်သာ။

၈။ ကိုယ်ကိုစောင်မ၊ ဆောက်တည်က၊ လားကြနိဗ္ဗူတာ။

၉။ အကြားအမြင်၊ မြားမြောက်စင်၊ ကြည်လင်အားထုတ်ပါ။

၁၀။ အပြစ်မရှိ၊ ကင်းလွတ်ဘိ၊ ကဝိမှတ်ကုန်ရာ။

၁၁။ ဝိနယောစ၊ သိက္ခိတ၊ သင်ကြမ္မုးလေးဖြာ။

၁၂။ သုဘာသိတ၊ ယာဝါစ၊ ကောင်းလှဆိုအပ်စွာ။

၁၃။ မာတာ၊ ပိတ၊ မိနှင့်ဘ၊ နိစ္စလုပ်ကျွေးပါ။

၁၄။ မယား-သားအား၊ သင်္ဂြိုဟ်ငြား၊ တပါးမင်္ဂလာ။

၁၅။ အနာကုလ၊ ကမ္မန္တ၊ ပြုကြမ္မကိစ္စာ။

၁၆။ အလှူဒါန၊ ပေးဝေငှ၊ ထက်လှစေတနာ။

၁၇။ အကျင့်ဓမ္မ၊ ကောင်းမြတ်လှ၊ မခွသူတော်စွာ။

၁၈။ ဉာတကာနဉ္စ၊ သင်္ဂဟ၊ မ၊ စ သင်္ဂြိုဟ်ပါ။

၁၉။ အနဝဇ္ဇ၊ ပြစ်မရ၊ ပြုကြအပ်သည်သာ။

၂၀။ အာရတိစ၊ အဓမ္မ၊ နေ့ညကြည်ကုန်ပါ။

- ၂၁။ ဝိရတိစ၊ ထူးထွေလှ၊ ကြည်ကြမှုပါပါ။
 ၂၂။ မဇ္ဇိပါန၊ ယစ်မျိုးစ၊ ရှောင်ကြလှတကာ။
 ၂၃။ ကုသိုလ်ဓမ္မ၊ အားထုတ်ကြ၊ နေ့ညမမေ့ရာ။
 ၂၄။ ဂါရဝေ၊ စ၊ ရိုတုပ်ကွ၊ မြတ်လှဓမ္မတာ။
 ၂၅။ နိဝါတောစ၊ ကိုယ်နှိမ့်ချ၊ မာနမထောင်ရာ။
 ၂၆။ သန္တုဋ္ဌိစ၊ ရောင့်ရဲကြ၊ နိစ္စအလွယ်သာ။
 ၂၇။ သူ၏ကျေးဇူး၊ မထိမ်မြူး၊ ကြည်နူးသိကုန်ပါ။
 ၂၈။ လျှောက်ပတ်ကာလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နာကြအပ်သည်သာ။
 ၂၉။ သည်းခံနှလုံး၊ သူတော်ထုံး၊ ရှင်ပြုံးကျင့်အပ်စွာ။
 ၃၀။ ကောင်းသည်စကား၊ ဆိုတတ်ငြား၊ အများကြည်မေတ္တာ။

- ၃၁။ မကောင်းမှုအား၊ ဝေးစွာရှား၊ လားလားကြည်ကုန်ပါ။
 ၃၂။ ရဟန်းသူမြတ်၊ ဖူးမြင်အပ်၊ ယွင်းချွတ်မရှိရာ။
 ၃၃။ သုံးခါတလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နေ့ညဆွေးနွေးရာ။
 ၃၄။ ခြိုးခြံကျင့်ဝတ်၊ သူတော်မြတ်၊ မပြတ်အရိယာ။
 ၃၅။ ဗြဟ္မစရိယ၊ ဖြူစင်လှ၊ ကျင့်ကြပဏ္ဍိတာ။
 ၃၆။ အရိယသစ္စ၊ ဒဿန၊ သိကြမျိုးလေးဖြာ။
 ၃၇။ နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်၊ ပြုကုန်မြောက်၊ ထွန်းတောက်မင်္ဂလာ။
 ၃၈။ လောကဓံတရား၊ တွေ့ကြုံငြား၊ လှုပ်ရှားမရှိရာ။
 ၃၉။ စိုးရိမ်သောက၊ စိတ်မခွ၊ ကင်းကြလွတ်သည်သာ။
 ၄၀။ ကိလေသာမျိုး၊ နှောင်ဖွဲ့ကြိုး၊ ဖြတ်ချိုး ရှင်းရှင်းကွာ။
 ၄၁။ အဇ္ဈတ္တိက၊ ဟာဟိရာ၊ ဘေးမှလွတ်သည်သာ။

- ၄၂။ သုံးဆယ်ရှစ်ပါး၊ ဤတရား၊ အများမှတ်ကုန်ပါ။
 ၄၃။ ကျက်၍အရ၊ ဆောင်လေက၊ ကြီးလှမင်္ဂလာ။
 ၄၄။ ကျက်သရေမျိုး၊ နေ့တိုင်းတိုး၊ ဟိုးဟိုးကျော်မည်သာ။
 မင်္ဂလာတရား သံပေါက် ပြီး၏။
-

၆-အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဌ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

- ၁။ ဗာဟုသဟဿ မဘိနိဗ္ဗိတ သာဝုဓန္တံ၊
 ဂိရိမေခလံ ဥဒိတသောရံ သသေနမာရံ။
 ဒါနာဒိဓမ္မဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
 တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလက္ကံ။
- ၂။ မာရာ တိရေက မဘိယုဇ္ဈိတ သဗ္ဗရတ္တိံ၊
 သောရံ ပနာဠဝက မက္ခမ ထဒ္ဓိ ယက္ခံ။
 ခန္တိ သုဒန္တံ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
 တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလက္ကံ။
- ၃။ နာဠာဂိရိံ ဂဇဝရံ အတိမဒ္ဓဘူတံ၊
 ဒါယဂ္ဂံ စက္က မသနီဝ သုဒါရုဏန္တံ။
 မေတ္တဗျုသေက ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
 တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလက္ကံ။
- ၄။ ဥက္ခိတ္တ ခဂ္ဂ မဘိဟုတ္တ သုဒါရုဏန္တံ၊
 ဓာဝံ တိယောဇန ပထဂ္ဂုလိမောလဝန္တံ။

- ဣဒ္ဓာဘိသင်္ခတမနော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော။
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမဂ်လဂ္ဂံ။
- ၅။ ကတုာန ကဋ္ဌ မုဒရံ ဣဝ ဂမ္ဘိနိယံ၊
စိဉ္ဇာယ ဒုဋ္ဌဝစနံ ဇနကာယမဇ္ဈေ။
သန္တေန သောမဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမဂ်လဂ္ဂံ။
- ၆။ သစ္စံ ဝိဟာယ အတိသစ္စက ဝါဒကေတု၊
ဝါဒါဘိရောဝိတမနံ အတိအန္ဓဘူတံ။
ပညာပဒီပဇလိတော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမဂ်လဂ္ဂံ။
- ၇။ နန္ဒောပနန္ဒဘုဇကံ ဝိဝိဓံ မဟိဒ္ဓိံ၊
ပုတ္တေန ထေရဘုဇဂေန ဓုနာပယန္တော။
ဣဒ္ဓုပဒေသဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမဂ်လဂ္ဂံ။
- ၈။ ဒုဂ္ဂါဟဒိဋ္ဌိဘုဇဂေန သုဒဋ္ဌဟတ္ထံ၊
ဗြဟ္မံ သုတံ ဇုတိ မဟိဒ္ဓိံ ဗကာဘိဓာနံ၊
ဉာဏာဂဒေန ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမဂ်လဂ္ဂံ။
အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဌ် ပြီး၏။

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက်

၁။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂိရိမေခလံ၊
ဂိရိမေခလာ အမည်ရှိသော ဆင်ကို။ ဥဒိတံ၊ တက်စီးထသော။
အဘိနိမ္မိတ သာဝုဇန္တံ၊ အလွန် ဖန်ဆင်းအပ်သော လက်နက်

နှင့်တကွဖြစ်သော။ ဗာဟုသဟဿံ၊ တထောင်သော လက်ရုံး ရှိထသော။ ဃောရံ၊ ကြမ်းတမ်းစွာထသော။ သသေနမာရံ၊ စစ်သည်နှင့်တကွသောမာရ်နတ်သားကို။ ဒါနာဒိဓမ္မဝိဓိနာ၊ ဒါန ပါရမီအစရှိသော တရားတည်ဟူသော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇီတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသာ၊ မာရ်နတ်သားကို အောင် တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၂။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ မာရာတိ ရေကံ၊ မာရ်နတ်သားထက် အလွန်။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယံ ပတ်လုံး အဘိယုဇ္ဈိတံ၊ အလွန်စစ်ထိုးနိုင်ထသော။ ဃောရံ၊ ကြောက်မက် ဘွယ်ရှိထသော။ အက္ခမံ၊ သူတပါးတို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲ့ထသော။ ထဒ္ဓံ၊ ကြမ်းတမ်း ခက်မာစွာထသော။ အာဠဝကံ၊ အာဠဝက အမည်ရှိသော။ ယက္ခံပန၊ ဘီလူးကိုကား။ ခန္တိသုဒန္တဝိဓိနာ၊ သည်းခံတော်မူခြင်း၊ ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေး စေတော်မူခြင်း တည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇီတဝါ၊ အောင်တော် မူလေပြီ။ တံတေဇသာ၊ အာဠဝက ဘီလူးကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ် စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒွါယဂ္ဂိ စက္ကမသနီဝ၊ တောမီး၊ မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့။ သုဒါရုဏန္တံ၊ အလွန် ကြမ်းကြုတ်စွာထသော။ အတိမဒ္ဓဘူတံ၊ အလွန် မုန်ယစ်စွာထ သော။ နာဠာဂိရိံ၊ နာဠာဂိရိအမည်ရှိသော။ ဂဇဝရံ၊ မြတ်သော

မင်းစီးဆင်ကို။ မေတ္တဗ္ဗုသေကဝိဓိနာ၊ မေတ္တာတော်ရေကို သွန်းခြင်းတည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသော၊ နာဠာဂိရိဆင်ကို အောင်တော်မူသောထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥက္ခိတ္တခဂ္ဂမဘိဟတ္ထသုဒါရုဏန္တံ၊ ချီအပ်သော သံလျက်လက်၌ ရှိသည်ဖြစ်၍ အလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာထသော။ တိယောဇနပထံ၊ သုံးယူဇနာရှိသော ခရီးကို။ ဓာဝံ၊ တဟုန်တည်း ပြေးစွမ်းနိုင်ထသော။ အဂ္ဂံလိမာလဝန္တံ၊ လက်ညှိုးတည်းဟူသော ပန်းရှိသော ခိုးသူကို။ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခတမနော၊ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော နှလုံးတော် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသော၊ အဂ္ဂံလိမာလ အမည်ရှိသော ခိုးသူကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၅။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဋ္ဌံ၊ သစ်သားကို။ ဂမ္ဘိနီယံ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော။ ဥဒရံဣဝ၊ ဝမ်းကဲ့သို့။ ကတာန၊ ပြုလတ်၍။ ဇနကာယမဇ္ဈေ၊ တရားနာပရိသတ်ဖြစ်သော လူ ရဟန်း အပေါင်းတို့အလယ်၌။ စိဉ္ဇာယ၊ စိဉ္ဇမာဏဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏။ ဒုဠဝစနံ၊ စုပ်စွဲသောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသော စကားကို။ သန္တေန၊ ငြိမ်သက်စွာသော။ သောမဝိဓိနာ၊ ဖြူစင်စွာသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်

မူလေပြီ။ တံတေဇသာ၊ စိဉ္ဇမာဏဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမ
ညစ်၏ စုပ်စွဲသောအားဖြင့် ဖျက်သီးသော စကားကို အောင်
တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း
မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ သစ္စံ၊
မှန်သော စကားကို။ ဝိဟာယ၊ စွန့်၍။ အတိသစ္စကဝါဒကေ
တုံ၊ မမှန်သည်ကို မှန်သည်ဟု ဆိုအပ်သော ဝါဒတည်းဟူ
သော မှန်ကင်းရှိသော။ ဝါဒါဘိရောပိတမနံ၊ မိမိဝါဒဖြင့်
သူတပါးတို့အား နှိမ်နင်းလိုသော စိတ်ရှိသော။ အတိအန္တ
ဘူတံ၊ အလွန် မိုက်လှစွာသော ကုဋဒန္တ အမည်ရှိသော သစ္စက
ပရိဗိုဇ်ကို။ ပညာပဒီပဇလိတော၊ ပညာတော် တည်းဟူသော
ဆီမီးတန်ဆောင်ကို ညှိထွန်းတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဇိတဝါ၊ အောင်
တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသာ၊ ကုဋဒန္တ အမည်ရှိသော သစ္စက
ပရိဗိုဇ်ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်
အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊
အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၇။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဝိဓံ၊
အထူးထူး အပြားပြားရှိသော။ မဟိဒ္ဓိံ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိ
သော။ နန္ဒောပနန္ဒဘုဇင်္ဂံ၊ နန္ဒောပနန္ဒ အမည်ရှိသောနဂါးမင်း
ကို။ ထေရဘုဇဂေန၊ ကြီးမြတ်သောနဂါးမင်းဖြစ်တော်မူသော။
ပုတ္တေန၊ သားတော်အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ဓုနာပယန္တော၊ အခိုး
အလျှံကို ထွက်စေလျက်။ ဣဒ္ဓုပဒေသဝိဓိနာ၊ တန်ခိုးတော်
ဖန်ဆင်းခြင်း၌ နည်းညွှန်ဥပဒေကို ပေးသော အစီအရင်ဖြင့်။

ဇီတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသာ၊ နန္ဒောပနန္ဒ
အမည်ရှိသော နဂါးမင်းကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာ
ဘုရား၏ တန်ခိုးတော် အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊
မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်
စေသတည်း။

ဂ။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒုဂ္ဂါဟ
ဒိဋ္ဌိဘုဇဂေန၊ မကောင်းသော အယူ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော
မြေသည်။ သုဒဋ္ဌဟတ္ထံ၊ ပြင်းစွာကိုက်အပ်သော လက်ရှိသော။
သုတံ၊ ကျော်စောစွာထသော။ ဇုတိမဟိဒ္ဓိံ၊ တောက်ပသော ကြီး
သောတန်ခိုးရှိသော။ ဗကာဘိမာနံ၊ ဗကအမည်ရှိသော။ ဗြဟ္မံ၊
ဗြဟ္မာမင်းကို။ ဉာဏာဂဒေန၊ ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော အဆိပ်
ကို ဖျောက်တတ်သောဆေးဟု ဆိုအပ်သော။ ဝိဓိနာ၊ အစီအရင်
ဖြင့်။ ဇီတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသာ၊ ဗကအမည်
ရှိသော ဗြဟ္မာမင်းကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏
တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။
ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အပြင်အောင်ခြင်း ရှစ်ပါး အနက် ပြီး၏။

၇။ အတွင်းအောင်မြင်းရှစ်ပါးပါဌ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

- ၁။ အဝိဇ္ဇာ အဏှကောသမ္ပိ၊ သတ္တေ တဏှာဇလာဗ္ဗဇေ။
တမ္ဘာဌာနာ နိက္ခာမေသိ၊ ဒေသနာဉာဏတေဇသာ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၂။ မဟာမောဟန္ဓကာရေန၊ အဘိဘူတေ မဟာဇေန။
ပညာ စက္ခု လဘာပေသိ၊
ဉာဏာလောကေန သော ဇိနော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၃။ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိ ဇာလေဟိ၊ ဥဇ္ဈကာယံ မဟာဇနံ။
နိဗ္ဗာပေသိ နရ နာထော၊ အဋ္ဌ မဂ္ဂင်္ဂ ဝါရိနာ။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၄။ စတုရောဿဟိ စုယုန္တေ၊ ဂမ္ဘီရေ သံသာရဏ္ဏဝေ။
ဥတ္တာရေသိ မဟာဝီရော၊ ဓမ္မနာဝါယ နာယကော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၅။ သံသာရ စာရကံ လောကံ၊ နိစ္စံ ဒုက္ခေန ပိဋိတံ။
နိဗ္ဗာန ပုရံ ပါပေသိ၊ ယာနတ္ထယေန သောဇိနော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၆။ ကဋ္ဌမုခါဒိ သပ္ပေဟိ၊ ဥဋ္ဌကာယံမဟာဇနံ။ နိဗ္ဗာပေသိ
မဟာဝီရော၊ နာထော တိလောက ဝေဇ္ဇကော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

- ၇။ သံသာရ ဒုက္ခကန္တာရာ၊ ကိလေသ စေရ ပိဋိတံ။
ခေမန္တဘူမိတာရေသိ၊ သတ္တဝါဟောဝိနာယကော။
တေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၈။ ပဉ္စတာလီသ ဝဿာနိ၊ ဌိတှာ လောကံ သဒေဝကံ။
ပိဝယိတှာ ဓမ္မရသံ၊ နိဗ္ဗုတော သော သသာဝကော။
တေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

အတွင်းအောင်ခြင်း ရှစ်ပါး ပါဌ် ပြီး၏။

အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက်

၁။ အဝိဇ္ဇာအဏှကောသမ္ပိ၊ အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော ဥစ္ဆိ
တင်း၌။ တဏှာဇလာဗ္ဗဇေ၊ တဏှာတည်းဟူသော သားအိမ်၌
ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဒေသနာဉာဏတေ
ဇသာ၊ ဒေသနာဉာဏ်တည်းဟူသော တန်ခိုးဖြင့်။ တမ္ဘာဌာနာ၊
ထိုအဝိဇ္ဇာဥစ္ဆိတဏှာသားအိမ်အရပ်မှ။ နိက္ခာမေဓိ၊ ထွက်မြောက်
စေတော်မူပြီ။ တေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကား
ကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယ မင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ
သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၂။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဉာဏာလော
ကေန၊ ဉာဏ်တော် တည်းဟူသော အလင်းရောင်ဖြင့်။ မဟာ
မောဟန္ဓကာရေန၊ ကြီးစွာသော အမှိုက်တိုက် တည်းဟူသော
မောဟသည်။ အဘိဘူတေ၊ အလွန် နှိပ်စက်အပ် ကုန်သော။
မဟာဇနေသတ္တေ၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ပညာ
စက္ခု၊ ပညာတည်းဟူသော စက္ခုကို။ လဘာပေသိ၊ ရစေ

တော်မူပြီ။ တေနေ သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကား
ကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ
သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၃။ နရနာထော၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်
မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိဇာလေဟိ၊ ရာဂအစ
ရှိသော မီးလျှံတို့ဖြင့်။ ခုနကယံ၊ ပူလောင်သော ကိုယ်ရှိသော။
မဟာဇနံ၊ များစွာသော သတ္တဝါကို။ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂဝါရိနာ၊ မဂ္ဂင်
ရှစ်ပါးတည်းဟူသော ရေစင်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေတော်မူပြီ။
တေနေ သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၄။ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လ ရှိတော်မူသော။
နာယကော၊ လူသုံးပါးတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်
သော မြတ်စွာဘုရား သခင်သည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်စွာသော။ သံ
သာရဏ္ဏဝေ၊ သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ၌။ စတုရောဗေဟိ၊
လေးပါးသော အယဉ်တို့ဖြင့်။ ဝုယုန္တေ၊ မျောကုန်သော သတ္တဝါ
တို့ကို။ ဓမ္မနာဝါယ၊ တရားတည်းဟူသောလှေဖြင့်။ ဥက္ကာရေသိ၊
ကယ်တင်တော်မူပြီ။ တေနေ သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာ
စကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း
မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၅။ သောဇီနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သံသာရစာရ
ကံ၊ သံသရာ၌ ကျင်လည်ထသော။ ဒုက္ခေန၊ ဇာတိအစရှိသော
ဒုက္ခဖြင့်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပီဠိတံ၊ နှိပ်စက်အပ်ထသော။ လောကံ၊

လူအပေါင်းကို။ ယာနတ္ထယေန၊ ယာဉ်သုံးပါးတို့၏အပေါင်းဖြင့်။
နိဗ္ဗာနပုရံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်မြတ်သို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေတော်မူပြီ။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၆။ မဟာမီရော၊ ကြီးမြတ်သော ပညာရှိတော်မူသော။
တိလောက ဝေဇ္ဇကော၊ လူသုံးပါးတို့၏ ဆေးသမားသဘွယ်ဖြစ်
တော်မူသော။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဋ္ဌမုခ၊ ဒိ
သပေဟိ၊ ကဋ္ဌမုခ အစရှိသော မြွေလေးစင်းတို့သည်။ ဥဋ္ဌကာယံ၊
ကိုက်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော။ မဟာဇနံ၊ များစွာသော သတ္တဝါ
ကို။ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့
သော သစ္စာ စကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊
အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၇။ သတ္တဝါဟော၊ ယာဉ်မှူးသဘွယ် ဖြစ်တော် မူသော။
ဝိနာယကော၊ သတ္တဝါတို့ကိုနိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော် မူတတ်
သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကိလေသစောရပိဋိတံ၊ ကိလေသာ
တည်းဟူသော ခိုးသူတို့သည်နှိပ်စက်အပ်သောသတ္တဝါအပေါင်း
ကို။ သံသာရ ဒုက္ခကန္တာရာ၊ သံသာရာ ဆင်းရဲ တည်းဟူသော
ခရီးခဲမှ။ ခေမန္တဘူမိံ၊ ဘေးမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့။ တာရေသိ၊ ပို့
ဆောင်ထုတ်ချောက် ကူးမြောက် စေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စ
ဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။
ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ
သတည်း။

၈။ သော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့နှင့်
ပြည့်စုံတော် မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဉ္စတာလီသ
ဝဿာနိ၊ လေးဆယ့်ငါးဝါတို့ပတ်လုံး။ ဌတော၊ တည်တော်
မူ၍။ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကံ၊ လူအပေါင်း
ကို။ ဓမ္မရသံ၊ တရား တည်းဟူသော အမြှိုက် အရသာကို။ ပိဝ
ယိတော၊ သောက်စေတော်မူပြီး၍။ သသာဝကော၊ တပည့်သား
သံဃာတော် အပေါင်းနှင့် တကွ။ နိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်
မူလေပြီ။ ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကား
ကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဗေယမဂုံလံ၊ အောင်ခြင်း မဂုံ
လာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

အတွင်းအောင်ခြင်း ရှစ်ပါး အနက် ပြီး၏။

၈။ ရတနာရွှေချိုင့်ပါဌ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

- ၁။ ဇယာသနာဂတာ ဗုဒ္ဓါ၊ ဇိတွာ မာရံ သဝါဟနံ။
စတုသစ္စာမတ ရသံ၊ ယေ ပိဝိ သု နရာသဘာ။
- ၂။ တဏှက်ရာဒယော ဗုဒ္ဓါ၊ အဠဝီသတိ နာယကာ။
သဗ္ဗေ ပတိဋ္ဌိတာ မယှံ၊ မတ္ထကေ တေ မုနိဿရာ။

- ၃။ သံသေပတိဌိတောနောသိ၊ ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မောဌိလောစနေ။
သံသော ပတိဌိတော မယျံ၊ ဥရေ သဗ္ဗဂုဏာကရော။
- ၄။ ဟဒယေ မေ အနုရုဒ္ဓေါ၊
သာရိပုတ္တော စ ဒက္ခိဏေ။
ကောဏ္ဍညော ပစ္ဆာ ဘာဂသ္မိံ၊
မောဂ္ဂလ္လာနော စ ဝါမကေ။
- ၅။ ဒက္ခိဏေသဝနေ မယျံ၊
အာသုံ အာနန္ဒ ရာဟုလာ။
ကဿပေါ စ မဟာနာမော၊
ဥဘောသုံ ဝါမသောတကေ။
- ၆။ ကေသန္တေ ပိဌိဘာဂသ္မိံ၊ သူရိယောဝ ပဘံကရော။
နိသိန္ဒော သိရိသမ္ပန္နော၊ သောဘိတော မုနိပုဂံဝေါ။
- ၇။ ကုမာရကဿပေါနာမ၊ မဟေသီ စိတြဝါစကော။
သော မယျံ ဝဒနေ နိစ္စံ၊ ပတိဌာသိ ဂုဏာကရော။
- ၈။ ပုဏ္ဏော အင်္ဂုလိမာလော စ၊ ဥပါလိ နန္ဒ သိဝလိ။
ဣမေ ပဉ္စမဟာထေရာ၊ နလာဋေ တိလကာဝိယ။
- ၉။ တေဟိ သေသာ မဟာထေရာ၊ ဇိတဝန္တော ဇိနောရ
သာ။ ဇလန္တာသီလတေဇေန၊ အဂ္ဂမင်္ဂေသု သဏ္ဌိတာ။
- ၁၀။ ရတနံ ပုရတော အာသိ၊ ဒက္ခိဏေ မေတ္တသုတ္တကံ။
ဓဇဂ္ဂံ ပစ္ဆတော အာသိ၊ ဝါမေ အင်္ဂုလိမာလကံ။
- ၁၁။ ခန္ဓ မောရ ပရိတ္တဉ္စ၊ အာဋ္ဌာနာဋိယသုတ္တကံ။ အာ
ကာသေ ဆဒနံ အာသိ၊ သေသာ ပါကာရလင်္ကတာ။
- ၁၂။ ဇိနာနံ ဗလသံယုတ္တေ၊ ဓမ္မပါကာရ လင်္ကတေ။
ဝသတော မေ အင်္ဂိန္ဒေန၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဉ္စရေ။

- ၁၃။ ဝါတဝိတ္တာဒိ သဉ္ဇာတာ၊ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တုပဒ္ဒဝါ။
အသေသာ ဝိနာသံယန္တု၊ အနန္တဂုဏတေဇသာ။
- ၁၄။ ဇိနပဉ္ဇရ မဇ္ဈမိ၊ ဝိဟရန္တံ မဟိတလေ။
သဒါပါလေန္တုမံ သဗ္ဗေ၊ တေ မဟာပုရိသာသဘာ။
- ၁၅။ ဣစ္စေဝမေ ကန္တံ ကတော၊ သုရက္ခောဇိနာနံဘာဝေ။
ဟတာရိ သံသော သံဃဿ၊ တေဇေန ဂုဏာကရဿ။
ရတနာရွှေချိုင့် ပါဌ်ပြီး၏။

ရတနာရွှေချိုင့် အနက်

၁။ ဇယာသနာ ဂတာ၊ အောင်နေရာခွင် အပရာဇိတ ပလ္လင်သို့ ရောက်တော်မူကုန်ထသော။ နရာသဘာ၊ လူနတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ ထက်လည်း မြတ်တော် မူကုန်ထသော။ ယေဗုဒ္ဓါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိတော်မူ ကုန်၏။ တေဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား တို့သည်။ သဝါဟနံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့် တကွ ဖြစ်သော။ မာရံ၊ မာရ်နတ်သားကို။ ဇိတွာ၊ အောင်တော်မူလေကုန်သည်ဖြစ်၍။ စတုသစ္စာမတရသံ၊ သစ္စာလေးဖြာ မြှိုက်ရသာကို။ ပိဝိံသု၊ သောက်တော် မူလေ ကုန်ပြီ။

၂။ မုနိဿရာ၊ ရသေ့ ရဟန်းအပေါင်း တို့ကို အစိုးရ တော်မူကုန်ထသော။ နာယကာ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏ ခရီးလမ်းညွှန်သဘွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူကုန် ထသော။ အဋ္ဌဝိသတိ၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော။ တဏှက်ရာဒယော၊

တဏှက်ရာဘုရား အစရှိကုန်သော။ ယေဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်မြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိတော်မူကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သော။ တေဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်
၏။ မတ္တကေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူကုန်
သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၃။ သဗ္ဗဂုဏာကရော၊ ခပ်သိမ်းသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်
အပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်းဖြစ်တော်မူသော။ နော၊ အကျွန်ုပ်
တို့၏။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်
၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော် မူသည်။
အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဓမ္မော၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရား
တော်သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒွိလောစနေ၊ မျက်စိနှစ်ဘက်
၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သံဃော၊
မဂ္ဂဌာန် လေးယောက်၊ ဖလဌာန် လေးယောက်ဟု ဆိုအပ်
သော ရှစ်ယောက်သော အရိယာ သင်္ခာတော်သည်။ မယှံ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ဥရေ၊ ရင်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊
ဖြစ်ပြီ။

၄။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။
ဟဒယေ၊ နှလုံး၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊
ဖြစ်ပြီ။ သာရိပုတ္တော စ၊ အရှင် သာရိပုတ္တရာ သည်လည်း။ မေ-
မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ၊ လက်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်
တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍည အရှင်
သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပစ္ဆာဘာဂသ္မိံ၊ နောက်အဘို့၌။
ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မောဂ္ဂလ္လော

နောစ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန် သည်လည်း။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမကေ၊ လက်စဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၅။ အာနန္ဒ ရာဟုလာ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ အရှင်ရာဟုလာ တို့သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေသဝနေ၊ လက်ျာနား၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော် မူကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကဿပေါစ၊ ကဿပ၊ အရှင်သည်၎င်း။ မဟာနာမောစ၊ မဟာနာမ်၊ အရှင်သည်၎င်း။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးသော အရှင်တို့သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမသောတကေ၊ လည်ဝဲနား၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၆။ သူရိယောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ပဘာကရော၊ အရောင်ကို ပြုတတ်သော။ သိရိသဗ္ဗန္ဓော၊ ဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော။ မုနိပုဂ္ဂံဝေါ၊ ရဟန်း တကာတို့၏ အရှင် ဖြစ်သော။ သောဘိတော၊ သောဘိတ၊ အရှင်သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ကေသန္ဓေ၊ ဆံ၏အဆုံးဖြစ်သော။ ပိဋ္ဌိဘာဂသ္မိံ၊ ကျောက်ကုန်း အဘို့၌။ နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၇။ မဟေသီ၊ သီလက္ခန္ဓာ၊ စသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို ရှင်မြူးဝမ်းသာ ရှာတော် မူလေ့ ရှိသော။ စိတြဝါစကော၊ ဆန်းကြယ်သော တရား စကားကို ဆိုတော် မူတတ်သော။ ဂုဏာကရော၊ ကျေးဇူးတော်အပေါင်း၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူသော။ ကုမာရကဿပေါနာမ၊ ကုမာရကဿပ မည်တော်မူသော။ သော ထေရော၊ ထို မထေရ်သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝဒနေ၊ နှုတ်ခမ်း၌။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်တော်မူ၏။

၈။ ပုဏ္ဏောစ၊ အရှင်ပုဏ္ဏ မထေရ်၎င်း။ အင်္ဂုလိမာလောစ၊ အရှင်အင်္ဂုလိမာလမထေရ်၎င်း။ ဥပါလိနန္ဒသီဝလိစ၊ အရှင်ဥပါလိထေရ်၊ အရှင်နန္ဒထေရ်၊ အရှင် သီဝလိထေရ်၎င်း။ ဣမေ ပဉ္စမဟာထေရာ၊ ဤငါးပါးသော မဟာထေရ် တို့သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နလာဇ္ဇေ၊ နဖူးပြင်၌။ တိလကာဝိယ၊ မှန်ကူသကဲ့သို့။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၉။ တေဟိ၊ ထိုအရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာအစရှိသော အရှင်တို့မှ။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ ဇိတဝန္တော၊ အောင်အပ်ပြီးသောရမ္မက်ရှိကုန်သော။ ဇိနောရသာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ သီလတေဇေန၊ သီလတန်ခိုး အားဖြင့်။ ဇလန္တော၊ ထွန်းတောက်ပကုန်သော။ မဟာထေရာ၊ မဟာထေရ်တို့သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အဂ္ဂမဏိသု၊ မြတ်သော အင်္ဂါတို့၌။ သဏ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာတည်ကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၀။ ရတနံ၊ ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်၏။ မေတ္တသုတ္တကံ၊ မေတ္တသုတ်ပရိတ်တော်သည်ကား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ၊ လကျော၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ ဇေဂ်သုတ် ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်၏။ အင်္ဂုလိမာလကံ။ အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမေ၊ လက်ဝဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်၏။

၁၁။ ခန္ဓမောရ ပရိတ္တဉ္စ၊ ခန္ဓသုတ်၊ မောရသုတ် ပရိတ်တော်သည်၎င်း။ အာဠာနာဠိယ သုတ္တကံ၊ အာဠာနာဠိယ

သုတ် ပရိတ်တော်သည်၎င်း။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။
ဆဒနံဝိယ၊ ထီးကဲ့သို့။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သေသ၊ ကြွင်းကုန်
သော ပရိတ်တော်တို့သည်ကား။ ပါကာရလက္ခဏာ ဝိယ၊
တံတိုင်းကဲ့သို့ ကောင်းစွာတည်ကုန်သည်။ အာသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၂။ ဇိနာနံ၊ ငါးပါးမာရ်အောင် မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့၏။
ဗလသံယုတ္တေ၊ ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ယှဉ်ထသော။
ဓမ္မပါကာရလက္ခဏေ၊ တရားတော် တည်းဟူသော မြို့တံတိုင်း
ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဉ္စရေ၊ မြတ်
စွာဘုရား တည်းဟူသော ရွှေချိုင့်၌။ အကိစ္ဆေန၊ မငြိုငြင်
သဖြင့်။ ဝသတော၊ နေသော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။

၁၃။ ဝါတပိတ္တာဒိ သဉ္ဇာတာ၊ လေ၊ သည်းခြေစသည်
တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ဗာဟိရဗျတ္တုပဒ္ဒဝါ၊ အတွင်းအပ၌
ဖြစ်ကုန်သော ဘေးရန်တို့သည်။ အနန္တဂုဏ တေဇသာ၊ အဆုံး
မရှိသော ကျေးဇူးတော် ရှိသော ရတနာ သုံးပါး၏ တန်ခိုး
တော်အားဖြင့်။ အသေသာ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။
ဝိနာသံ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းသို့။ ယန္တု-ပါပေန္တု၊ ရောက်စေကုန်
သတည်း။

၁၄။ ဇိနပဉ္စရမဗျမ္ဘိ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် တည်းဟူသော
ရွှေချိုင့်အလယ်၌။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။
မဟိတလေ၊ မြေအပြင်၌။ အာသဘာ၊ ကြီးမြတ်ကုန်သော။
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေမဟာပုရိသာ၊ ထိုယောက်ျား
မြတ်တို့သည်။ သဒံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပါလေန္တု၊ စောင့်ရှောက်
စေကုန် သတည်း။

၁၅။ ဣစ္စေဝံ - ဣတိဇေဝံ ယထာဝုတ္တပကာရေန၊ အကြင်
အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသော အပြား အားဖြင့်။ မေ-မယာ၊
ငါသည်။ ကေန္တိ - ကေန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သုရက္ခော၊
ကောင်းသော အစောင့်အရှောက်ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ။
ဇိနာနုဘာဝေ ဇိနာနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်
တော်အားဖြင့်။ ဟတာရိ၊ သံဃော၊ သတ်အပ်ပြီးသော ဘေးရန်
အပေါင်းရှိသည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိ၏။ ဂုဏာ ကရဿ၊
သီလ၊ သမာဓိ၊ အစရှိသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့၏ တည်ရာ
ဖြစ်သော။ သံဃဿ၊ ပရမတ္ထ သင်္ခာတော်၏။ တေဇေန၊
တန်ခိုးဖြင့်။ သုစိတ္တော၊ ကိုယ်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းသည်။
ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိ၏။

ရတနာရွှေချိုင့် အနက် ပြီး၏။

၉။ နမက္ကာရပါဌ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ သုဂတံ သုဂတံ သေဌံ၊ ကုသလံ ကုသလံ ဇဟံ။
အမတံ အမတံ သန္တံ၊ အသမံ အသမံ ဒဒံ။
သရဏံ သရဏံ လောကံ၊ အရဏံ အရဏံ ကရံ။
အဘယံ အဘယံ ဌာနံ၊ နာယကံ နာယကံ နမေ။

၂။ နယန သုဘဂ ကာယင်္ဂံ၊ မဓုရဝရ သရောပေတံ။
အမိတ ဂုဏ ဂဏာ ဓာရံ၊ ဒသဗလ မတုလံ ဝန္ဓေ။

၃။ ယော ဗုဒ္ဓေါ ဓိတိမာည ဓာရဏော၊
သံသာရေ အနုဘောသိ ကာယိကံ။
ဒုက္ခံ စေတသိကဉ္စ လောကတော၊
တံ ဝန္ဓေ နရဒေဝ မင်္ဂလံ။

၄။ ဗာတ္ထိံသတိ လက္ခဏ စိတြ ဒေဟံ၊
ဒေဟာ ဇုတိ နိဂ္ဂတ ပဇ္ဇလန္တံ။
ပညာဓိတိ သီလဂုဏော ဃဝိန္ဒု၊
ဝန္ဓေ မုနိ မန္တမ ဇာတိ ယုတ္တံ။

၅။ ပါတောဒယံ ဗာလ ဒိဝါကရံဝ၊
မဇ္ဈေ ယတီနံ လလိတံ သိရီဟံ။
ပုဏ္ဏိန္ဒု သင်္ကာသ မုခံ အနေဇံ၊
ဝန္ဓာမိ သဗ္ဗညု မဟံ မုနိန္ဒု။

၆။ ဥပေတ ပုညော ဝရ ဗောဓိ မူလေ၊
သ သေန မာရံ သုဂတော ဇိနိတွာ။
အဗုဇ္ဈိ ဗောဓိံ အရုဏောဒယမ္ပိ၊
နမာမိ တံ မာရ ဇိနိ အဘင်္ဂံ။

၇။ ရာဂါဒိ ဆေဒါ မလ ဉာဏ ခင်္ဂံ၊
သတိသမညာဖလကာ ဘိဂါဟံ။
သီလော ဃာလင်္ကာရ ဝိဘူသိတံ တံ၊
နမာမိ ဘိညာ ဝရမိဒ္ဓု ပေတံ။

- ၈။ ဒယာလယံ သဗ္ဗမိ ဒုက္ခရံ ကရံ၊
ဘဝဏ္ဏဝါတိက္ကမ မဂ္ဂတံ ဂတံ။
တိလောကနာထံ သုသမာဟိတံ ဟိတံ၊
သမန္တ စက္ခု ပဏမာမိ တံ မိတံ။
- ၉။ တဟိံ တဟိံ ပါရမိ သဉ္ဇယံ စယံ၊
ဂတံ ဂတံ သဗ္ဗိ သုခပ္ပဒံ ပဒံ။
နရာ နရာနံ သုခ သမ္ဘဝံ ဘဝံ၊
နမာ နမာနံ ဇိန ပုဂ္ဂံ ဂဝံ။
- ၁၀။ မဂ္ဂင်္ဂံ နာဝံ မုနိ ဒက္ခ နာဝိကော၊
ဤဟာဖိယံ ဉာဏကရေန ဂါဟကော။
အာရယု ယော တာယ ဗဟူ ဘဝဏ္ဏဝါ၊
တာရေသိ တံ ဗုဒ္ဓမသပ္ပဟံ နမေ။
- ၁၁။ သမတိံသတိ ပါရမိ သမ္ဘရဏံ၊
ဝရ ဗောဓိ ဒုမေ စတု သစ္စ ဒသံ။
ဝရမိဒ္ဓိံ ဂတံ နရ ဒေဝ ဟိတံ၊
တိဘဝုပသမံ ပဏမာမိ ဇိနံ။
- ၁၂။ သတ ပုညဇ လက္ခဏိကံ ဝိရဇံ၊
ဂ ဂန္ဓာမ ဓိံ ဓိတိ မေရု သမံ။
ဇလဇူ ပမ သိဘလ သိလယုတံ၊
ပထဝီသဟနံ ပဏမာမိ ဇိနံ။

- ၁၃။ ယော ဗုဒ္ဓေါ သုမတိ ဒိဝေ ဒိဝါကရောဝ၊
 သောဘန္တော ရတိ ဇနနေ သိလာသနုမ္ပိ။
 အာသိန္တော သိဝသုခ ဒံ အဒေသိ ဓမ္မံ၊
 ဒေဝါနံ တမသဒိသံ နမာမိ နိစ္စံ။
- ၁၄။ ယော ပါဒ ပင်္ကဇ မုဒုတ္တလ ရာဇိကေဟိ၊
 လောကေဟိ တိဟိ ဝိကလေဟိ နိရာကုလေဟိ။
 သမ္ပာပုဏ္ဏ နိရုမေယျ တမေဝ နာထော၊
 တံ သဗ္ဗလောက မဟိတံ အသမ္ပံ နမာမိ။
- ၁၅။ ဗုဒ္ဓံ နရာနရ သမောသရဏံ ဓိတတ္ထံ၊
 ပညာ ပဒီပ ဇုတိယာ ဝိဟတန္ဓကာရံ။
 အတ္တာဘိကာမ နရဒေဝ ဟိတာဝဟန္တံ၊
 ဝန္တာမိ ကာရုဏိကမဂ္ဂ မနန္တ ဉာဏံ။
- ၁၆။ အခိလ ဂုဏနိဓာနော ယော မုနိန္ဒောပဂန္တော၊
 ဝနမိသိပတနာဂ္ဂံ သညတာနံ နိကေတံ။
 တဟိ မကုသလ ဆေဒံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္ထော၊
 တမတုလမတိကန္တံ ဝန္ဒနေယျံ နမာမိ။
- ၁၇။ သုစိ ပရိဝါရိတံ သုရုစိရပ္ပဘာဟိ ရတ္တံ၊
 သိရိ ဝိသယာလယံ ဂုပိတမိန္ဒြိယေဟုပေတံ။
 ရဝိ သသိ မဏ္ဍလပ္ပဘုတိ လက္ခဏောပစိတ္တံ၊
 သုရနရပ္ပဇိတံ သုဂတမာဒရံ နမာမိ။

၁၈။ မဂ္ဂေါဠုဗ္ဗေန မုဟပဋိသဘတာဒိ ကုလ္လောလဝီစိ။
သံသာရောသံ တရိတ မဘယံ ပါရ ပတ္တံ ပဇာနံ။
တာဏံ လေဏံ အသမ သရဏံ ဧက တိတ္ထံ ပတိဋ္ဌံ။
ပုညက္ခေတ္တံ ပရမ သုခဒံ ဓမ္မရာဇံ နမာမိ။

၁၉။ ကဏ္ဍမ္မမူလေ ပရ ဟိတ ကရော
ယော မုနိန္ဒော နိသိန္ဒော၊
အစ္ဆေရံ သီသံ နယန သုဘဂံ အာကုလဏ္ဏဂ္ဂိဇာလံ။
ဒုဇ္ဈာလဒ္ဓံသံ မုနိသိဇဟိတံ ပါဠိဟေရံ အကာသိ။
ဝန္ဒေ တံ သေဋ္ဌံ ပရမ ရတိဇံ ဣဒ္ဓိ ဓမ္မဟုပေတံ။

၂၀။ မုနိန္ဒက္ခော ယေကော ဒယု ဒယ
ရုဏော ဉာဏ ဝိတ္ထိဏ ပိဓ္မော၊
ဝိနေယျပ္ပါဏောသံ ကမလကထိတံ ဓမ္မရံသီဝရေဟိ။
သုဗောဓေသိ သုဒ္ဓေ တိဘဝကုဟရေ ဗျာပိတက္ကိတ္တိနဉ္စ၊
တိလောကေကစ္စက္ခု ဒုခမ သဟနံ
တံ မဟေသိ နမာမိ။

၂၁။ ယော ဇိနော အနေက ဇာတိယံ
သ ပုတ္တ ဒါရမဂ်ဇီဝိတဗ္ဗိ၊
ဗောဓိပေမတော အလဂ္ဂ မာနသော
အဒါသိ ယေဝ အတ္ထိကဿ။
ဒါနပါရမိံ တတော ပရံ အပ္ပရိ သီလပါရမာဒိကဗ္ဗိ၊
တာသမိဒ္ဓိယော ပယာတ မဂ္ဂတံ
တ မေကဒီပကံ နမာမိ။

၂၂။ ဒေဝါ ဒေဝါ တိဒေဝံ နိဓနဝပု ဓရံ
 မာရဘဂ် အဘဂ်၊
 ဒီပံဒီပံ ပဇာနံ ဇယဝရ သယနေ ဗောဓိပတ္တံ ဓိပတ္တံ။
 ဗြဟ္မာဗြဟ္မာ ဂတာနံ ဝရ
 ဂိရကထိတံ ပါပဟိနံ ပဟိနံ၊
 လောကာ လောကာဘိရာမံ
 သတတ မဘိနမေ တံ မုနိန္ဒံ မုနိန္ဒံ။

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ နိဋ္ဌာဓဗိဓ္မော မုဒ္ဒ ကရ စရဏော
 ဗြဟ္မာသောသေဏီ ဇဃော၊
 ကောသစ္ဆာဒဂ်ဇာတော ပုနရပိ
 သုဂတော သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါ။
 မုဒေါဒါတုဏ္ဏလောမော အထ မပိ
 သုဂတော ဗြဟ္မဇုဂ္ဂတ္တဘာဝေါ၊
 နိလက္ခမိ ဒိဃပဏ္ဍိ သုခမ မလ
 ဆဝိ ထောမုရသဂ္ဂသဂ္ဂိ။

၂၄။ စတ္တာလီသဂ္ဂ ဒန္တော သမက
 လပန ဇော အန္တရံ သပ္ပပိဏော၊
 စက္ကေနိတ ပါဒေါ အဝိရဋ္ဌ
 ဒသနော မာရဇုဿခံပါဒေါ။
 တိဋ္ဌန္တော နောနမန္တော ဘယ
 ကရ မုဒ္ဒနာ ဇဏ္ဍုကာနာ မသန္တော၊

ဝဋ္ဋကဏ္ဍော ဇိနော ဂေါ တရုဏ
ပခုမကော သိဟပုဗ္ဗခုကာယော။

၂၅။ သတ္တပ္ပိဏော စ ဒိဃင်္ဂုလိ မထ သုဂတော
လောမ ကုပေက လောမော၊
သမ္ပန္နောဒါတ ဒါဌော ကနက
သမတစော နီလမုဒ္ဒဂ္ဂ လောမော။
သမ္ပုဒ္ဓေါ ထူလ ဇိဌော အထ သိဟ
ဟနုကော ဇာလိကပ္ပါဒ ဟတ္ထော၊
နာထော ဥဏှိသ သိဇော ဣတိ
ဂုဏ သဟိတံ တံ မဟေသိ နမာမိ။

၂၆။ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါတိ ဇောသော၊ အတိဒုလ္လဘ
တရော၊ကာ တထာ ဗုဒ္ဓ ဘာဝေါ၊
လောကေ တဿာ ဝိဘာဝိ၊ ဝိဝိဓ
ဟိတသုခံ၊ သာဓဝေါ ပတ္တယန္တာ။
ဣဉ္စိ အတ္ထိ ဝဟန္တိ၊ သုရ နရ
မဟိတံ၊ နိဗ္ဗယံ ဒက္ခိဏေယျံ၊
လောကာနံ နန္ဒိ ဝဗု၊ ဒသဗလ
မသမံ၊ တံ နမသန္တိ နိဗ္ဗံ။

၂၇။ ပုညေနတေန သောဟံ နိပုဏ
မတိ သတော သမ္ပရာယေ စ တိတ္ထော။
ဒက္ခော ဒိဋ္ဌုဇ္ဇု ပညော အဝိကလ

ဝီရိယော ဘောဂဝါ သံဝိဘာဂီ။
 တိက္ခော သူရော ဓိတက္ခော သ ပရ
 ဟိတ စရော ဒိဃ ဇီဝိ အ ရောဂေါ၊
 ဓညော ဝက္ခော ယသဿိ အတိဗလဝ
 ဓရော ကိတ္တိမာ ခန္တုပေတော။

၂၈။ သဒ္ဓေါ ဒါတဂုံပေတော ပရမ
 သိရိ ဒယော ဒိဋ္ဌဓမ္မေ ဝိရက္ခော၊
 လဇ္ဇိ ကလျာဏ မိတ္တော အဘိရတ
 ကုသလော ပဉ္စသီလာဘိရက္ခော။
 အပ္ပိစ္ဆော အပ္ပ ကောဓော အတိဝုဇ္ဇ
 ဟဒယော ဣဒ္ဓိမာ အပ္ပမေယျော၊
 ပါသံသော ပေမ ဝါစော သုဇန ဂုဏ ဝိဒ္ဓ
 မာမကော သော ဘဝေယျံ။

၂၉။ ဣတ္ထိ အ သင်္ခယေ နာထ၊
 ဂုဏေ လက္ခဏ ဒီပိတေ။
 ဂါထာသု သူစကာသေက၊
 ဂါထမ္ပိ သရတေ ဗုဓော။

၃၀။ စတုရာပါယ မုတ္တော သော၊
 သာဓကတ္ထ ဒုယဿ စ။

ဟတောပဒ္ဒံ ဇာလော စ၊
လာဘိဟိတ သုဿ စ၊

၃၁။ အဓိပေါ နရ ဒေဝါနံ၊
စတုဒိပိဿရော ပိ ဝါ။
ဘဝေယျ အန္တိမေ ဒေဟေ၊
ဓာရညံ သေတ ဆက္ကံ။

၃၂။ ဘာဝနာ ယာနမာရုယျ၊
သမမေဿတိ သုဗ္ဗတော။
ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေပိ
အရောဂေါ ဒိဿဇီဝိကော။

၃၃။ ပူဇိတော သဗ္ဗ လောကေဟိ၊
ဘာဝနာဘိရတိ မနော။
ဇနပ္ပိယော မနာပေါ စ၊
ကာ ကထာ ခိလ ဓာရဏေ။

နမက္ကာရ ပါဌ် ပြီး၏။

နမက္ကာရ အနက်

၁။ သုဂတံ၊ ကောင်းသော စကားကိုလည်း ဆိုတော်
မူတတ်ထသော။ သုဂတံ၊ ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့လည်း
ကြွသွားတော်မူတတ်ထသော။ သေဌံ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်
မြတ်တော်မူထသော။ ကုသလံ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်
ကို။ ဇဟံ၊ စွန့်တော်မူပြီးထသော။ အမတံ၊ သေခြင်းလည်း
ကင်းတော်မူထသော။ အမတံ၊ အမြိုက် အရသာနှင့်လည်း ပြည့်
စုံတော်မူထသော။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာ ထသော။ အသမံ၊
အတုလည်းမရှိထသော။ အသမံ၊ အတုမရှိသော မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်
ကို။ ဒဒံ၊ ပေးတော် မူတတ်ထသော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ
လည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ လောကံ၊ လောကကို။ သရဏံ၊
သိတော်မူတတ်ထသော။ အရဏံ၊ ကိလေသာ ကည်းဟူသော
မြူလည်း ကင်းစင်တော် မူပြီးထသော။ အရဏံ၊ ကိလေသာ
မြူ၏ ကင်းခြင်းကို။ ကရံ၊ ပြုတော်မူတတ်ထသော။ အဘယံ၊
ဘေးလည်း မရှိထသော။ အဘယံ၊ ဘေးမရှိသော။ ဌာနံ၊
နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ နာယကံ၊ ပို့ဆောင်တော် မူတတ်ထသော။
နာယကံ၊ လူသုံးဦးတို့၏ အမှု ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ - နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂။ နယန သုဘဂ ကာယဂံ၊ မျက်စိအား တင့်တယ်
စွာသော ကိုယ်တော်၏ အစိတ်လည်း ရှိတော် မူထသော။
မဓုရဝရသရောပေတံ၊ သာယာစွာသော မြတ်သော အသံ
တော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူထသော။ အမိတ ဂုဏဂဏာ

ဓာရုံ၊ မနှိုင်းယှဉ် အပ်သော ကျေးဇူးတော်အပေါင်း၏ တည်ရာ
လည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ အတုလံ၊ သီလအစရှိသောဂုဏ်တို့
ကြောင့် တစုံ တယောက်သောသူနှင့် တူတော်မူထသော။
ဒသဗလံ၊ ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တေ- ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုး
ပါ၏။

၃။ ဓိတိမာ၊ တည်ကြည်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူထ
သော။ အည ဓာရကော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း ဆောင်
တော်မူတတ်ထသော။ ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။
လောကတော၊ လူ သုံးပါး ကြောင့်။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။
ကာယိကံ၊ ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဆင်းရဲ
ကို၎င်း။ စေတသိကံ၊ စိတ်တော်ကို အမှီပြု၍ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခဉ္စ၊
ဆင်းရဲကို၎င်း။ အနုဘောသိ၊ အစဉ်ခံစားတော် မူလေပြီ။ နရ
ဒေဝ မင်္ဂလံ၊ လူနတ်တို့၏ မင်္ဂလာဖြစ်တော်မူသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တေ- ဝန္တာမိ၊
ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဗာတ္ထိံသတိ လက္ခဏ စိတြဒေဟံ၊ သုံးဆယ့် နှစ်ပါး
သော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော
ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဒေဟာဇုတိနိဂ္ဂတပဇ္ဇလန္တံ၊
ကိုယ်တော်မှ ထွက်သော အရောင်တို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင် ထွန်း
တောက်ပတော်မူထသော။ ပညာဓိတိသီလဂုဏောဿဝိန္ဒံ၊ ပညာ
ဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ သီလဂုဏ် အပေါင်းကိုလည်း ရတော်မူပြီး

ထသော။ အန္တိမ ဇာတိယုတ္တံ၊ အဆုံးစွန်သော ဘဝနှင့်လည်း
ယှဉ်တော်မူပြီးထသော။ မုနိံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ ဝန္တေ- ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၅။ ပါတောဒယံ၊ နံနက်အခါ၌ တက်လတ်သော။ ဗာလ
ဒိဝါကရံ၊ တက်သစ်သော နေလူလင်ကဲ့သို့။ ယတီနံ၊ ရဟန်း
တို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သိရီဟံ၊ ကြက်သရေတို့ဖြင့်။ လလိတံ၊
တင့်တယ်တော် မူထသော။ ပုဏ္ဏိန္ဒြသင်္ကာသမုခံ၊ လပြည့်ဝန်း
နှင့် တူသော မျက်နှာတော်လည်း ရှိတော် မူထသော။ အနေဇံ၊
တဏှာလည်းကင်းစင်တော်ပြီးထသော။ သဗ္ဗညု၊ ခပ်သိမ်းသော
ဥယျာဓိတရား ငါးပါးကိုလည်း သိတော်မူပြီးထသော။ မုနိန္ဒြံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၆။ ဥပေတပုညော၊ ပြည့်စုံသော ဘုန်းတော်လည်းရှိတော်
မူသော။ ယော သုဂတော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝရ
ဗောဓိမူလေ၊ မြတ်သော ဗောဓိပင်၏ အနီး၌။ သသေနမာရံ၊
စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့်တကွသောမာရ်နတ်သားကို။ ဇိနိတော၊ အောင်
တော်မူပြီး၍။ အရုဏောဒယမ္ပိ၊ နေအရုဏ်တက်သော အခါ၌။
ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ အဗုဇ္ဈိ၊ သိတော်မူ
ပြီး။ မာရဇိနံ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးထသော။ အဘင်္ဂံ၊
မာရ်စစ်သည်တို့သည် မဖျက်ဆီးနိုင် ထသော။ တံ သုဂတံ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၇။ ရာဂါဒိ ဆေဒါ မလဉာဏခဂ္ဂံ၊ ရာဂ အစ ရှိသော
ကိလေသာတို့ကို ဖြတ်တတ်သော အညစ်အကြေး ကင်းသော

အရ ဟတ္ထ မဂ်ဉာဏ် သန်လျက်လည်း ရှိတော်မူထသော။
 သတိသမညာဖလ ကာဘိဂါဟံ၊ သမ္မာသတိ အမည်ရှိသော
 ကာ - ကိုလည်း မြဲစွာ ကိုင်စွဲတော် မူထသော။ သီလောဃာ
 လင်္ကာရ ဝိဘူသိတံ၊ သီလအပေါင်း တည်းဟူသော ချပ်တန်း
 ဆာတို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်တော်မူပြီး ထသော။ အဘိညာဝရ
 မိဒ္ဓုပေတံ၊ အဘိညာဉ် တည်းဟူသော တန်ခိုးနှင့်လည်း ပြည့်
 စုံတော်မူပြီးထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားကို။ အဟံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

ဂ။ ဒယာလယံ၊ မဟာကရုဏာ၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်
 မူထသော။ သဗ္ဗဓိ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။
 ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သော စွန့်ခြင်းကြီး ငါးပါး အစရှိသော
 အမှုကို။ ကရံ၊ ပြုတော်မူတတ်ထသော။ ဘဝဏ္ဏဝါ တိက္ကမံ၊
 ဘဝ သုံးပါး တည်းဟူသော မဟာ သမုဒ္ဒရာမှ လွန်မြောက်
 တော်မူ ပြီးထသော။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သော အဖြစ်သို့။ ဂတံ၊
 ရောက်တော် မူပြီးထသော။ တိလောကနာထံ၊ လူသုံးပါး
 တို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူထသော။ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်း
 စွာ တည်ကြည်သော သမာဓိလည်း ရှိတော် မူထသော။
 ဟိတံ၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကိုလည်း
 ဆောင်တော် မူတတ်ထသော။ သမန္တစယျံ၊ ထက်ဝန်းကျင်
 မြင်စွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်လည်း ရှိတော် မူထသော။
 အမိတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်လည်းရှိတော်မူထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊
 ထိုမြတ်စွာ ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဏမာမိ၊ ရှိခိုး
 ပါ၏။

၉။ တဟိံ တဟိံဘဝေ၊ ထိုထို သို့သော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။ ပါရမိသန္ဓယံ၊ ပါရမိအပေါင်းကို။ စယံ၊ ဆည်းပူးတော် မူတတ်ထသော။ သဗ္ဗိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဂတံ၊ ဆည်း ကပ်အပ်ထသော။ သုခပဒံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အဘို့ကို ဖြစ်စေ တတ်ထသော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ နရာနရာနံ၊ လူနတ်တို့၏။ သုခသမ္ဘဝံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်း ကို။ ဘဝံ၊ ဖြစ်စေတော်မူတတ်ထသော။ အ နမာနံ၊ မရိုညွတ် သော။ ဂဝံ၊ နွားနှင့်တူသောသမိုက်ကို။ ဇိနပုဂံဝံ၊ အောင်တော် မူတတ်သော ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ-နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၀။ ဤဟာဖိယံ၊ ဝီရိယ တည်းဟူသော တက်မကို။ ဉာဏကရေန၊ ဉာဏ်တော် တည်းဟူသော လက်တော်ဖြင့်။ ဂါဟကော၊ ကိုင်စွဲတော်မူသော။ ယောမုနိဒက္ခနာဝိကော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော လိမ်မာ လှစွာသော သင်္ဘောလှေမှူးသည်။ မဂ္ဂင်္ဂနာဝံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော သင်္ဘောလှေထက်သို့။ အာရုယျ၊ တက်စီးတော်မူပြီး၍။ တာယ၊ ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော သင်္ဘောလှေဖြင့်။ ဗဟူ၊ များစွာ ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဘဝဏ္ဏဝါ၊ ဘဝသုံးပါးတည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာမှ။ တာရေသိ၊ ကယ်တင်တော်မူလေပြီ။ အသပ္ပဟံ၊ သတ္တဝါတို့၏ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်တော် မူတတ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်မူတတ်ထသော။ တံ မုနိဒက္ခ နာဝိကံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော သင်္ဘော၊ လှေမှူးကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ-နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁။ သမ တိသတိပါရမိ သမ္ဘရဏံ၊ အမျှ သုံးဆယ်သော ပါရမီကို ဖြည့်တော်မူပြီးထသော။ ဝရဗောဓိဒုမေ၊ မြတ်သော ဗောဓိပင်၏ အနီး၌။ စတုသစ္စဒသံ၊ သစ္စာ လေးပါးကို သိမြင် တော်မူပြီးထသော။ ဝရမိဒ္ဓိဂတံ၊ မြတ်သောတန်ခိုးသို့လည်းရောက် တော်မူပြီးထသော။ နရဒေဝဟိတံ၊ လူနတ်တို့၏ အစီးအပွား ကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၂။ သတ ပုညဇ လက္ခဏိကံ၊ များစွာသောဘုန်းကြောင့် ဖြစ်သော လက္ခဏာတော်လည်းရှိတော်မူထသော။ ဝိရဇံ၊ ရာဂ ဟူသော မြူလည်း ကင်းစင်တော် မူပြီးထသော။ ဂ ဂန္ဓပမဓိံ၊ ကောင်းကင်နှင့်တူသော ပညာတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဓိတီမေရုသမံ၊ မြင့်မိုတောင်မင်းနှင့် တူသော မတုန်မလှုပ်သော သမာဓိလည်းရှိတော်မူထသော။ ဇလဇူပမသီတလ သီလယုတံ၊ ကြာနှင့်တူသော ချမ်းမြေ့စွာသော သီတင်းနှင့်လည်း ယှဉ်ထ သော။ ပထဝီသဟနံ၊ မြေကြီးနှင့်တူသော သည်းခံသော နှလုံး တော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၃။ သုမတိ၊ ကောင်းသော ပညာတော်လည်းရှိတော် မူသော။ ယော ဗုဒ္ဓေ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိဝေ၊ နေ၌။ ဒိဝါကရောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ သောဘန္တော၊ တင့်တယ် တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ရတိဇနနေ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေ တတ်သော။ သိလာသနမှိ၊ ပဏ္ဍုကမ္ပလာ ကျောက်နေရာ၌။

အာသိန္ဒေ၊ နေတော်မူလျက်။ သိဝသုခဒံ၊ နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာ
ကို ပေးတော်မူတတ်သော။ ဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာ တရားတော်ကို။
ဒေဝါနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့အား၊ အဒေသိ၊ ဝါတွင်းသုံးလ
ပတ်လုံး ဟောတော်မူလေပြီ။ အသဒိသံ၊ တုဘက်လည်း ကင်း
တော်မူသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၄။ ယောနာထော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝိ
ကလေဟံ၊ မချို့တဲ့ကုန်သော။ နိရာကုလေဟံ၊ နှောက်ရှက်
ခြင်း ကင်းကုန်သော။ ပါဒပကံဇ မုဒုတ္တလ ရာဇိကေဟံ၊
ခြေတော် တည်းဟူသော ကြာ၏ နူးညံ့သော အပြင်၌ တရား
ရှစ်ကွက် စက်လက္ခဏာတော် တည်းဟူသော အရေးတို့ဖြင့်။ တီဟိ
လောကေဟံ၊ သုံးဘုံသူတို့နှင့်။ နိရူပမေယျတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်
သည်၏ အဖြစ်သို့။ သမ္မာပုဏ္ဏေဝေ၊ ကောင်းစွာ ရောက်တော်
မူသည် သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗလောကမဟိတံ၊ ခပ်သိမ်းသော
လောကသည် ပူဇော်အပ်သော။ အသမံ၊ အတုမရှိသော။
တံ နာထံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊
ရှိခိုးပါ၏။

၁၅။ နရာနရသမော သရဏံ၊ လူနတ်တို့၏ စုဝေးရာဖြစ်
တော်မူသော။ ဓိတတ္ထံ၊ တည်ကြည်သော စိတ်တော်လည်း
ရှိတော်မူသော။ ပညာပဒီပ ဇုတိယာ၊ ပညာတော် တည်း
ဟူသော ဆီမီးအရောင်ဖြင့်။ ဝိဟတန္ဓကာရံ၊ ဖျောက်အပ်ပြီး
သော အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော မှောင်လည်း ရှိတော်မူသော။

အတ္ထာဘိကာမံ၊ လူနတ်တို့၏ အကျိုးစီးပွားကို အလွန် အလိုရှိ
တော်မူထသော။ နရဒေဝဟိတာဝဟံ၊ လူနတ်တို့၏ အကျိုး
စီးပွားကိုလည်း ရှက်ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ ကာရုဏိကံ၊
ကြီးမြတ်သော မဟာကရုဏာတော်နှင့် ယှဉ်ထသော။ အဂ္ဂံ၊
မြတ်ထသော။ အနန္တဉာဏံ၊ အဆုံး မရှိသော ဉာဏ်လည်း
ရှိတော်မူထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ ဝန္တုဓမ္မံ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၆။ အခိုလဂုဏ နိဓာနေ၊ ခပ်သိမ်းသော လောကီ
လောကုတ္တရာ ဂုဏ်တို့၏ သိုမှီးရာလည်း ဖြစ်တော် မူသော။
ယောမုနိန္ဒေ၊ အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ သညတာနံ၊
ကိုယ်နှုတ် နှလုံးကို စောင့်ကုန်သော အရှင်မြတ်တို့၏။ နိကေတံ၊
ကိန်းအောင်းမို့ လျော်ရာ အစစ်ဖြစ်သော။ ဣသိပတနာဝု၊
ဣသိပတန အမည်ရှိသော။ ဝနံ၊ မိဂဒါဝုန် တောသို့။ ဥပ
ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ တဟိံ၊ ထို မိဂဒါဝုန်တော၌။ အကု
သလုဆေဒံ၊ အကုသိုလ်ကို ဖြတ်တတ်သော။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာ
တရားတော်ကို။ ပဝတ္တော၊ ဟောတော် မူလေပြီ။ အတုလံ၊
အတုမရှိထသော။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန် နှစ်လိုဘွယ်သော ဂုဏ်
လည်း ရှိတော် မူထသော။ ဝန္တုနေယျံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို ခံတော်
မူထိုက်ထသော။ တံ မုနိန္ဒံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၇။ သုစိပရိဝါရိတံ၊ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော အခြံအရံ
လည်း ရှိတော် မူထသော။ သုရုစိရပ္ပဘာဟိ၊ ပြီး ပြီး ပြက်

နှစ်သက် ဖွယ်သော အရောင်တို့ဖြင့်။ ရတ္တံ၊ ဆိုးအပ်သော
 ကိုယ်တော်လည်း ရှိထသော။ သိရီ ဝိသယလယ်၊ ဘုန်း
 ပညာ ကျက်သရေ အပေါင်း တို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်
 မူထသော။ ဂုပိတမိန္ဒြိယဟိ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော စက္ခု
 အစရှိသော ဣန္ဒြေတို့နှင့်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံတော် မူသော။
 ရဝိသသိမဏ္ဍလပ္ပဘုတိ လက္ခဏောပစိတ္တံ၊ နေဝန်း၊ လဝန်း
 အစရှိသော စက်လက္ခဏာတော်တို့ဖြင့် များစွာဆန်းကြယ်ခြင်း
 ရှိတော်မူထသော။ သုရနုရပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်
 တော် မူထသော။ သုဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဒရံ၊ ရိုသေစွာ။
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၈။ ယော ဓမ္မရာဇာ၊ အကြင် တရားမင်း ဘုရားသည်။
 မုဟ ပဋိသဘတာဒိ ကုလ္လောလဝီစိ၊ မောဟ၊ ပဋိသဘတ်၊
 လောဘ၊ အစရှိသော လောကလက် လျှပ်ပေါ်သော ကြီးစွာ
 သော လှိုင်းတံပိုးတို့ဖြင့် ပြွမ်းထသော။ သံသာရောဿံ၊ သံသရာ
 တည်းဟူသော ပင်လယ်ရေအယဉ်ကို။ မဂ္ဂေါဠုဓမ္မန၊ မဂ္ဂင်
 ရှစ်ပါးတည်းဟူသော သင်္ဘောဖောင်ဖြင့်။ တရိ၊ ကူးတော်
 မူလေပြီ။ အဘယံ၊ ဘေးလည်း မရှိထသော။ ပါရပတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်
 တည်းဟူသော ကမ်းတဖက်သို့ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ ပဇာနံ၊
 သတ္တဝါတို့၏။ တာဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။
 လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာလည်းဖြစ်တော်တသော။ အသမသရဏံ၊
 အတုမရှိလည်းလျောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ ဧကတိတ္ထံ၊
 နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့ ကူးတို့ကူးခတ် မြတ်သော ရေဆိပ်သဘွယ် ဖြစ်
 တော် မူထသော။ ပတိဋ္ဌိ၊ မှီခိုရာ ကျွန်းနှင့်လည်း တူတော်မူထ

သော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့၏ စိုက်
ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်း သဖွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ ပရမ
သုခဒံ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုလည်း ပေးတော်မူတတ်
ထသော။ တံဓမ္မရာဇံ၊ ထိုတရားမင်းဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၉။ ပရဟိတကရော၊ သူတပါး၏ အစီးအပွားကိုလည်း
ရှက်ဆောင်တော် မူတတ် ထသော။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဏ္ဍမ္မမူလေ၊ ကဏ္ဍအမည်ရှိသော ဥယျာဉ်
စောင့်သည် စိုက်အပ်သော သရက်ဖြူပင်၏အနီး၌။ နိသိန္ဒော၊
နေတော်မူလျက်။ အစ္ဆေရံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိထသော။ နယနသုဘကံ၊ လူ
နတ်တို့၏မျက်စိအားတင့်တယ်စွာထသော။ အာကုလဏ္ဏဂိုဏ်းလံ၊
ရောယှက်သော ရေအယဉ် မီးအလျှံ ရှိထသော။ ဒုဇ္ဇောလဒ္ဓံ၊ မိစ္ဆာ
တည်းဟူသော ကွန်ရက်ကိုဖျက်ဆီးတတ်သော အလေ့ရှိတော်
မူထသော။ မုနိဘိ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ အ ဇဟိတံ၊ မစွန့်အပ်
ထသော။ ပါဠိဟေရံ၊ ရေ၊ မီးအစုံ အစုံအစရှိသော တန်ခိုး
ပြာဠိဟုကို။ သိဃံ၊ လျင်စွာ။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူလေပြီ။
သေဠံ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ် မြတ်စွာထသော။ ပရမ
ရတိဇံ၊ မြတ်သောနှစ်လိုခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ထသော။ ဣဒ္ဓိဓမ္မဟိ၊
တန်ခိုးကျေးဇူးတို့နှင့်၊ ဥပေတံ။ ပြည့်စုံတော်မူပြီး ထသော။
တံမုနိန္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တေ
ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၀။ ဒယုဒယာ ရုဏော၊ မဟာကရုဏာသမာပတ်တည်း
ဟူသော တက်လတ်သော နေအရုဏ်လည်း ရှိထသော။ ဉာဏ
ဝိတ္ထိဏ္ဏဗိဓ္မော၊ ဉာဏ်တော် တည်းဟူသောကျယ်စွာသော အဝန်း

လည်း ရှိတော်မူထသော။ ကော၊ တုဘက် ကင်းမြောက်
 တယောက်တည်းသာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ယောမုနိန္ဒကော၊
 အကြင်မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော နေမင်းသည်။ ကမလက
 ထိတံ၊ ကြာဟူ၍ဆိုအပ်သော။ ဝိနေယျပ္ပာဏောဿံ၊ ဝေနေယျ
 သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဓမ္မရံသိဝရေဟံ၊ မြတ်သောတရားတည်း
 ဟူသော ရောင်ခြည်တို့ဖြင့်။ သုဗောဓေသိ၊ သစ္စာလေးပါးကို
 သိစေသောအားဖြင့် ပွင့်ခြင်းသို့ ရောက်စေတော်မူပြီ။ သုဒ္ဓေ၊
 စင်ကြယ်စွာသော။ တိဘဝကုဟရေ၊ လောကသုံးပါးအတွင်း၌။
 ဗျာပိတကိတ္တိနဉ္စ၊ အဆုံးမရှိ နှံ့သော ကျော်စောခြင်းရှိတော်မူ
 ထသော။ တိလောကေကစက္ခု၊ ဘုံသုံးပါးတို့၏ အထွတ်အမြတ်
 ဖြစ်သော မျက်စိဖြစ်တော်မူထသော။ ဒုခမသဟနံ၊ သူတပါး
 တို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲ့သော အမှုကို သည်းခံခြင်း ရှိတော်မူ
 ထသော။ မဟေသိ၊ သီလက္ခန္ဓာသည် ကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အထူးကို
 ဆည်းပူးရှာမှီးတော် မူပြီးထသော။ တံမုနိန္ဒက္ကံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 တည်းဟူသော နေမင်းကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊
 ရှိခိုးပါ၏။

၂၁။ ယောဇိနော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိ
 ပေမတော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ချစ်တော်မူခြင်းကြောင့်။ အလဂ္ဂ
 မာနသော၊ ငြိတုယ်ခြင်းကင်းသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနေက
 ဇာတိယံ၊ များစွာသောကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။ သပုတ္တဒါရံ၊
 သားမယားနှင့်တကွသော။ အင်္ဂဇီဝိတမ္ပိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်အသက်
 ကို စင်လျက်လည်း။ အတ္ထိကဿ၊ အလိုရှိသောသူအား။ အဒါ
 သိယေဝ၊ ဘေးလှူတော်မူသည် သာလျှင်တည်း။ ဒါနပါရမီ၊

ဒါနပါရမီကို၎င်း။ တတော၊ ထိုဒါနပါရမီမှ။ ပရံ၊ တပါး
သော။ သီလပါရမာဒိကမ္ပိ၊ သီလပါရမီစသော ကိုးပါးသော
ပါရမီကို၎င်း။ အပ္ပရိ၊ ဖြည့်တော်မူလေပြီ။ တာသံ၊ ထိုဆယ်ပါး
သောပါရမီတော်တို့၏။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ အဂ္ဂတံ၊
မြတ်သော အဖြစ်သို့။ ဥပယာတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးထသော။
ဧပကံ၊ လူနတ်တို့၏ ကိုးကွယ်မှီခိုရာ မြတ်သောကောင်းကျွန်း
သဘွယ်လည်းဖြစ်တော်မူသော။ တံဇိနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၂။ ဒေဝါ၊ ဒေဝါတိဒေဝံ၊ သမ္မုတိနတ်၊ ဥပပတ္တိနတ်
တို့ထက် လွန်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ်ဖြစ်တော်မူထသော။ နိဓနဝပုဓရံ၊
အဆုံးစွန်သော ကိုယ်တော်ကိုလည်း ဆောင်တော်မူထသော။
မာရဘဂ်၊ မာရ်ငါးပါးကို ဖျက်ဆီးတော်မူထသော။ အဘဂ်၊
မာရ် စစ်သည်တို့သည် ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ မတတ်နိုင် ထသော။
ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဒီပံ၊ ပညာတည်းဟူသောဆီမီးတန်ဆောင်
ကို။ ဒီပံ၊ ပြောင်ပြောင် တောက်အောင် ထွန်းညှိတော် မူပြီး
ထသော။ ဇယဝရသယနေ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူ၍
မြတ်သော ဗောဓိပင် နေရာ၌။ ဗောဓိပတ္တံ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်သို့
ရောက်တော်မူပြီးထသော။ အဓိပတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ပို့တော်
မူထသော။ ဗြဟ္မာဗြဟ္မာဂတာနံ၊ ဆည်းကပ် ရောက်လာကုန်
သော ဗြဟ္မာလူနတ်ပရိသတ်တို့အား။ ဝရဂံရကထိတံ၊ မြတ်သော
တရားစကားကို ဟောတော် မူတတ်ထသော။ ပါပဟိနံပဟိနံ၊
ညစ်ညမ်းယုတ်မာ ကိလေသာကို ပယ်ခွာတော်မူပြီး ထသော။
လောကာ လောကာဘိရာမံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ မေ့

လျော်ရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ မုနိန္ဒ၊ ရဟန်း တကာတို့ကို
အစိုးရတော်မူထသော။ တံမုနိန္ဒ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ သတတံ၊ မချွတ်။ အဘိနမေ အဘိနမာမိ၊ ရိုသေ
စွာ ရှိခိုးပါ၏။

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (၁) နိဂြောဓဗိမ္ဗော၊ အ
ရပ်နှင့် အလံမျှသဖြင့်ပညောင်ပင်၏အဝန်းကဲ့သို့ ဝန်းသောကိုယ်
တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ (၂) မုဒုကရစရဏော၊ အကြိမ်တရာ
ဖတ်အပ်သော ဝါဂ္ဂမ်းလွှာကဲ့သို့ နူးညံ့သောလက်ဘဝါးတော်၊
ခြေဘဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ (၃) ဗြဟ္မဃောသော၊
ဗြဟ္မာမင်း၏အသံထက် ကဲလွန်စွာသာယာသော အင်္ဂါရှစ်ပါး
နှင့် ပြည့်စုံသောအသံတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ (၄) ဧကိဇဇော၊
ဧကိမည်သော သား၏ မြင်းခေါင်းကဲ့သို့ ပြည့်ဖြိုးသော မြင်း
ခေါင်းတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ (၅) ကောသစ္ဆာဒင်္ဂဇာတော၊
ရွှေပဒုမ္မာကြာချပ်နှင့်တူသော အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သည် ဖြစ်
၍ ကျစ်လစ် လှစွာသောယောက်ျားမြတ်၏ နိမိတ်တော်လည်း
ရှိတော်မူ၏။ ပု န ရပိ၊ တဖန်လည်း။ သုဂတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ (၆) သုပ္ပတိဌိတပါဒေါ၊ ရွှေခြေနင်း အပြင်ကဲ့
သို့ ညီညွတ်စွာတည်သော ခြေဘဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
(၇) မုဒေါဒါတုဏ္ဏလောမော၊ မျက်မှောင် နှစ်ခုတို့၏အလယ်၌
နူးညံ့ဖြူစင်သော ဥဏ္ဏလုံမွှေးရှင်တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ အထ
မပိ၊ ထိုမှ တပါးလည်း။ သုဂတော၊ ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့
ကြွသွားတော် မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ (၈) ဗြဟ္မု
ဇုဂ္ဂတ္တဘာဝေါ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ ကိုယ်ကဲ့သို့ဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်

တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ (၉) နီလက္ခဏံ၊ ညှိသောမျက်လုံး
 တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ (၁၀) ဒီဃပဏ္ဍိ၊ ရှည်သောဖနောင့်
 တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ (၁၁) သုခုမ မလဆဝီ၊ သိမ်မွေ့လှ
 စွာသော အညစ်အကြေးမတင် သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော အရေ
 တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ (၁၂) ထောမုရသဂ္ဂသဂ္ဂီ၊ အနည်း
 ငယ်သော အရသာကိုသော်လည်း ဆောင်ယူခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်
 သော ခုနစ်ထောင်သော ချီးမွမ်းအပ်မြတ်သော အကြောတော်
 တို့၏ အဖျားလည်း စုဝေးလျက်ရှိတော်မူ၏။

၂၄။ သောဇီနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ (၁၃) စတ္တာလီ
 သဂ္ဂဒန္တော၊ လေးဆယ်စေ့ထ မှန်မြတ်လှသော သွားတော်
 လည်းရှိတော်မူ၏။ (၁၄) သမက လပနဇော၊ လွှဖြင့်ဖြတ်သကဲ့သို့
 ညီညွတ်စွာသော သွားတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ (၁၅) အန္တရံ
 သပ္ပပီဏော၊ ရေစီးကြောင်းမထင် ပြည့်ဖြိုးစင်သော ကျောက်
 တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ (၁၆) စက္ကေနိတပါဒေါ၊ စက်ဖြင့်
 မှတ်အပ်သော မြတ်သော ခြေဘဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
 (၁၇) အဝိရဋ္ဌ ဒသနော၊ မကျဲသော သွားတော်လည်း ရှိတော်
 မူ၏။ မာရဇီ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော် မူပြီးသော မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ (၁၈) ဥဿင်္ဂပါဒေါ၊ မြူမတင်လတ် မြတ်သော
 ဖမျက်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ (၁၉) တိဋ္ဌန္တော၊ ရပ်တော်
 မူလျက်။ နော နမန္တော၊ မကိုင်းညွတ်ဘဲ။ ဥဘယကရမုဒုနာ၊
 သိမ်မွေ့နူးညံ့သော လက်တော်နှစ်ဘက်ဖြင့်။ ဇဏ္ဍုကာနီ၊ ပုဆစ်
 ဒူးတော် နှစ်ဘက်တို့ကို။ အာသန္တော၊ သုံးသပ်တော်မူနိုင်၏။
 (၂၀) ဝနုကဏ္ဍော၊ ရွှေမုရိုးစည်းငယ် သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့လုံးသော

လည်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ (၂၁) ဂေါတရုဏပခုမကော၊
ထိုခဏဖွားသော နွားငယ်၏ မျက်မှေးနှင့်အတူ သိမ်မွေ့နုပျို
ညိုသော မျက်မှေးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ (၂၂) သီဟပုဗ္ဗစု
ကာယော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ ရှေ့ထက်ဝက်သော ကိုယ်နှင့်အတူ
ပြည့်ဖြိုးစွာသော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။

၂၅။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားဆိုတော်မူတတ်သော
မြတ်စွာဘုရားသည်။ (၂၃) သတ္တဗ္ဗိဏောစ၊ ခုနစ်ပါးသော
အရပ်တို့၌ ပြည့်ဖြိုးသော အသားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ (၂၄)
ဒီဃဂုံလိ၊ ရှည်သော လက်ချောင်း ခြေချောင်း တော်လည်း
ရှိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ (၂၅) လောမက္ကပေကလော
မော၊ တခုတခုသော မွေးတိုင်းတော်၌ တချောင်း၊ တချောင်း
စီသာ ရောက်သော မွေးညှင်း တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ (၂၆)
သမ္ပန္နောဒါတဒါဌော၊ ပြည့်ဖြိုး ဖြူစင်စွာသော စွယ်တော်
လည်း ရှိတော်မူ၏။ (၂၇) ကနကသမတစော၊ ဇမ္ဗူရာဇ်ရွှေစင်
ကဲ့သို့သော အရေတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ (၂၈) နိလမုဒ္ဒဂ္ဂလော
မော၊ မျက်နှာတော်ကို မျှော်ဘိသကဲ့သို့ အထက်သို့ တက်သော
လက်ျာရစ်လည်၍ တည်သော အလွန်ညိုသော မွေးညှင်း
တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။
(၂၉) ထူလဇိဓေါ၊ ကြီးပြန့်သောလျှာတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
အထ၊ ထိုမှတပါး။ (၃၀) သီဟ ဟနုကော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏
မေးနှင့်တူသော ပြည့်ဖြိုးစွာသော မေးတော်လည်း ရှိတော်မူ
၏။ (၃၁) ဇာလိကပါဒဟတ္ထောစ၊ လေသွန်တံခါး၌ လက်သမား
တပ်စီထားအပ်သော ရှေ့ပုတ်တိုင်ကဲ့သို့ တင့်တယ်စွာ ရှည်သော

ခြေချောင်း၊ လက်ချောင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နာထော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ (၃၂) ဥဏှိသ သီသော၊ နဖူးသင်းကျစ်
ခြယ်လယ် သဖြင့် တင့်တယ်သော ဦးခေါင်းတော်လည်းရှိတော်
မူ၏။ ဣတိ ဂုဏ သဟိတံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးအ
ပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ တံမဟေသိ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၆။ လောကေ၊ လူ၌။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓေါ
ဗုဒ္ဓေါတိ ယောသော၊ ဘုရား-ဘုရားဟူသော အသံကိုမျှလည်း။
အတိဒုလ္လဘတရော၊ အလွန် ကြားရခဲသေးတုံ၏ ရှင့်။ ဗုဒ္ဓ
ဘာဝေ၊ ဘုရား၏ အဖြစ်သည်ကား။ ကာ ကထာ၊ အဘယ်
ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိဘာဝီ၊ ပညာရှိ
ကုန်သော။ ဝိဝိဓဟိတသုခံ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော စီး
ပွားချမ်းသာကို။ ပတ္တယန္တာ၊ တောင်တကုန်သော။ သာဓဝေ၊
သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဣဋ္ဌံ၊ အလိုရှိအပ်သော။ အတ္ထံ၊ အကျိုး
စီးပွားကို။ ဝဟန္တံ၊ ရှက်ဆောင်တော် မူတတ်ထသော။ သုရ
နရမဟိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်တော် မူထသော။ နိဗ္ဗယံ၊
ဘေးလည်းမရှိထသော။ ဒက္ခိဏေယျံ၊ မြတ်သော အလှူကို
ခံတော်မူထိုက်ထသော။ လောကာနံ၊ လူသုံးပါးတို့၏။ နန္ဒိဝဇ္ဇံ၊
နှစ်လိုခြင်းကို ပွားစေတတ်ထသော။ ဒသဗလံ၊ ဆယ်ပါးသော
အားနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ အသမံ၊ တုဘက်လည်းကင်း
ပြီးထသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ နမဿန္တု၊
ရှိခိုးစေကုန်သတည်း။

၂၇။ ဧတေန ပုညေန၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုး
ရခြင်းတည်းဟူသော ကောင်းမှုစေတနာကြောင့်။ သော အဟံ၊

ထိုင်ပါသည်။ သမ္မရာယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ နိပုဏမတိစ၊ သိမ်မွေ့
သော ပညာရှိသည်၎င်း။ သတောစ၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း။
တိက္ခောစ၊ ရောင့်ရဲသည်၎င်း။ ဒက္ခောစ၊ လိမ်မာသည်၎င်း။
ဒိဋ္ဌဗျောစ၊ ဖြောင့်မတ်သောအယူ ပညာရှိသည်၎င်း။ အဝိ
ကလ ဝီရိယောစ၊ မချို့တဲ့သော လုံ့လရှိသည်၎င်း။ ဘောဂ
ဝါစ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသည်၎င်း။ သံဝိဘာဂီစ၊ ခွဲခြားဝေဘန်
တတ်သည်၎င်း။ တိက္ခောစ၊ ထက်မြက်သည်၎င်း။ သူရောစ၊
ရဲရင့်သည်၎င်း။ ဓိတက္ခောစ၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်၎င်း။
သပရဟိတစရောစ၊ မိမိ၏ အကျိုးစီးပွား သူတပါး၏ အကျိုး
စီးပွားကို ကျင့်ဆောင်တတ်သည်၎င်း။ ဒီသဇီဝီစ၊ ရှည်သော
အသက်ရှိသည်၎င်း။ အရောဂေါစ၊ အနာ မရှိသည်၎င်း။ ဓညော
စ၊ ဘုန်းရှိသည်၎င်း။ ဝဏ္ဏောစ၊ အဆင်းလှသည်၎င်း။ ယသသီစ၊
များသော အခြံအရံ ရှိသည်၎င်း။ အတိဗလခရောစ၊ အလွန်
သောအားကို ဆောင်နိုင်သည်၎င်း။ ကိတ္တိမာစ၊ ကျေးဇူးသဘင်း
ကျော်စောခြင်းရှိသည်၎င်း။ ခန္တုပေတောစ၊ သည်းခံခြင်းနှင့်
ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။

၂၈။ သောအဟံ၊ ထိုင်ပါသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်
သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ သဒ္ဓေါစ၊ သဒ္ဓါတရား ရှိသည်၎င်း။
ဒါတင်္ဂပေတောစ၊ ပေးအပ်သော ဝတ္ထု ပစ္စည်းနှင့် ပြည့်စုံ
သည်၎င်း။ ပရမသီရီစ၊ မြတ်သော ဘုန်းကြက်သရေ ရှိသည်
၎င်း။ ဒယောစ၊ သူတပါးကိုသနားခြင်းရှိသည်၎င်း။ ဝီရက္ခောစ၊
တပ်ခြင်းကင်းသည်၎င်း။ လဇ္ဇီစ၊ မကောင်းမှုမှ ရှက်တတ်သည်
၎င်း။ ကလျာဏ မိတ္တောစ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း

ရှိသည်၎င်း။ အဘိရတကုသလောစ၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှုတို့၌ အလွန်မေ့လျော်တတ်သည်၎င်း။ ပဉ္စသီလာဘိရက္ခောစ၊ ငါးပါးသောသီလကို အလွန် စောင့်ရှောက်နိုင်သည်၎င်း။ အပ္ပိစ္ဆောစ၊ နည်းသော အလိုရှိသည်၎င်း။ အပ္ပကောစောစ၊ နည်းသော အမျက်ရှိသည်၎င်း။ အတိဝုဇုဟဒယောစ၊ အလွန် ပြောင့်မတ်သော နှလုံးရှိသည်၎င်း။ ဣဒ္ဓိမာစ၊ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း။ အပ္ပမေယျောစ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သောဂုဏ်ရှိသည်၎င်း။ ပါသံသောစ၊ ချီးမွမ်းထိုက်သည်၎င်း။ ပေမဝါစောစ၊ ချစ်ဖွယ်သော စကားကိုဆိုတတ်သည်၎င်း။ သုဇနဂုဏဝိဒ္ဓစ၊ သူတော်ကောင်း တို့၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သိတတ်သည်၎င်း။ မာမကောစ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို မြတ်နိုး တတ်သည်၎င်း။ ဘဝေယံ၊ ဖြစ်ရပါလို့၏။

၂၉။ ဣတ္ထိ-ဣမိနာ ယထာဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ အသင်္ခယေ၊ ဤမျှဤရွှေ့ရှိ၏ဟုမရေတွက်နိုင် ကုန်ထသော။ လက္ခဏ ဒီပိတေ၊ အစိတ်ဖြစ်သော ဥပလက္ခဏ နည်းအားဖြင့် ပြအပ်ကုန်သော။ နာထဂုဏေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးတော် တို့ကို။ သူစကာသု၊ ပြတတ်ကုန်သော။ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့တွင်။ ဧကပါထမ္ပိတဂါထာကိုမျှသော်လည်း။ ဗုဓော၊ ပညာရှိသော။ ယောကုလပုတ္တော၊ အကြင်အမျိုးကောင်းသားသည်။ သရတေ၊ အောက်မေ့ ရ၏။

၃၀။ သော ကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်း သားသည်။ စတုရာပါယမုတ္တောစ၊ အပါယ်လေးပါးမှလွတ်သည်၎င်း။ အတ္ထဒ္ဓယဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာ အကျိုးစီးပွားနှစ်ပါးကို။ သာမကောစ၊ ပြီးစေခြင်းငှာ တတ်စွမ်းနိုင်သည်၎င်း။ ဟတောပဒ္ဒဝဇာလောစ၊

ဖျောက်အပ်ပြီးသောဘေးရန်တည်းဟူသောကွန်ရက်ရှိသည်၎င်း။
ဟိတသုခဿ၊ စီးပွားချမ်းသာကို။ လာဘီစ၊ ရသည်၎င်း။

၃၁-၃၂။ နရဒေဝါနံ၊ လူနတ်တို့ကို။ အဓိပေါစ၊ အစိုး
ရသော နတ်မင်းအဖြစ်သည်၎င်း။ စတုဒိပိဿရောပိဝါ၊ လေး
ကျွန်းလုံးကိုအစိုးရသော စကြဝတေးမင်း၏ အဖြစ်သည်၎င်း။
ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အန္တိမေ ဒေဟေ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်၏
အဖြစ်၌။ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိသည်။ ဟုတူ၊
ဖြစ်၍။ ဘာဝနာယာနံ၊ ဘာဝနာတည်းဟူသော ယာဉ်ထက်သို့။
အာရုယျ၊ တက်စီး၍။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော။
သေတ ဆတ္တကံ၊ မြတ်သော ထီးဖြူကို၊ ဓာရိ-ဓာရေန္တော၊
ဆောင်းလျက်။ သမံ၊ မီးခပ်သိမ်းတို့၏ ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော
နိဗ္ဗာန်သို့။ သေတိ၊ ရောက်လတ္တံ့သတည်း။ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေပိ၊
ဤကိုယ် အဖြစ်၌လည်း။ အရောဂေါစ၊ အနာ မရှိသည်၎င်း။
ဒီသဇီဝိကောစ၊ ရှည်သော အသက် ရှိသည်၎င်း။ ဘဝေယျ၊
ဖြစ်ရာ၏။

၃၃။ သဗ္ဗလောကေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသောလူတို့သည်။ ပူဇိတောစ၊
ပူဇော်အပ်သည်၎င်း။ ဘာဝနာ ဘိရတီမနောစ၊ ဘာဝနာ၌အလွန်
မွေ့လျော်သော နှလုံးရှိသည်၎င်း။ ဇနပ္ပိယောစ၊ သူခပ်သိမ်း
တို့ချစ်နှစ်လိုအပ်သည်၎င်း။ မနာပေါစ၊ သူခပ်သိမ်းတို့နှစ်လုံးကို
ပွားစေတတ်သည်၎င်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အခိလဓာရဏေ၊
အလုံးစုံသောဂါထာကို ဆောင်ခြင်း၌။ ကာကထာ၊ အဘယ်
ဆိုဘယ်ရာရှိအံ့နည်း။

နမက္ကာရ အနက် ပြီး၏။

၁၀။ လောကနိတိပါဌ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ပဏ္ဍိတ ကဏ္ဍ

၁။ လောကနိတိံ ပဝက္ခာမိ၊

နာနာသတ္တ သမုဒ္ဓဋ္ဌံ။

မာဂဓေနေဝ သံခေပံ၊

ဝဇ္ဇိတှာ ရတနတ္ထယံ။

၂။ နိတိံ လောကေ ပုရိသဿ သာဓော၊

မာတာ ပိတာ အာစရိယော စ မိတ္တော။

တဿ ဟိ နိတိံ ပုရိသော ဝိဇ္ဇော၊

ဉာဏိ မဟာ ဟောတိ ဗဟုဿတော စ။

၃။ အ လဟဿ ကုတော သိပ္ပံ၊

အ သိပ္ပဿ ကုတော ဓနံ။

အ ဓနဿ ကုတော မိတ္တံ၊

အ မိတ္တဿ ကုတော သုခံ။

အ သုခဿ ကုတော ပုညံ၊

အ ပုညဿ ကုတော ဝရံ။

သင့်ဘဝ-ဆယ်စောင်တဲ

- ၄။ သိပ္ပံ သမံ ဓနံ နတ္ထိ၊
သိပ္ပံ စောရာ န ဂဏန္တိ။
ဣဓ လောကေ သိပ္ပံ မိတ္တံ၊
ပရ လောကေ သုခါဝဟံ။
- ၅။ အပ္ပကံ နာတိမညေယျ၊
စိတ္တေ သုတံ နိဓာပယေ။
ဝမ္ဗိကောဒက ဗိန္ဒူဝံ
စိရေန ပရိပူရတိ။
- ၆။ ခုဒ္ဒေ၀ါတိ နာတိမညေယျ၊
ဝိဇ္ဇံ ဝါ သိပ္ပ မထ ဝါ။
တေမ္ပိ ပရိယောဒါတံ၊
ဇီဝိတ ကပ္ပကာရဏံ။
- ၇။ သေလေ သေလေ န မာဏိတ္တံ၊
ဂဇေ ဂဇေ န မုတ္တိကံ။
ဝနေ ဝနေ န စန္ဒနံ၊
ဌာနေ ဌာနေ န ပဏ္ဍိတံ။
- ၈။ ပဏ္ဍိတော သုတ သမ္ပန္နော၊
ယတ္ထ အတ္ထိတိ စေ သုတော။
မဟုဿာဟေန တံ ဌာနံ၊
ဂန္ထဗ္ဗံ သုတေသိနာ။
- ၉။ သိနေ သိပ္ပံ သိနေ ဓနံ၊
သိနေ ပဗ္ဗတ မာရုဟံ။

သိနေ ကာမဿ ကောဓဿ၊
ဣမေ ပဉ္စ သိနေ သိနေ။

၁၀။ သုတိ သမ္မုတိ သင်္ချာ စ၊
ယောဂါနိတိ ဝိသေသကာ။
ဂန္ဓဗ္ဗာ ဂဏိကာ စေဝ၊
ဓနု ဝေဒါ စ ပူရဏာ။

၁၁။ တိကိစ္ဆာ ဣတိဟာသာ စ၊
ဇောတိ မာယာ စ ဆန္ဒတိ။
ကေတု မန္တာ စ သဒ္ဓါ စ၊
သိပ္ပါ ဌာရသကာ ဣမေ။

၁၂။ အပုဋ္ဌော ပဏ္ဍိတော ဘေရီ၊
ပဇ္ဇုန္နော ဟောတိ ပုစ္ဆိတော။
ဗာလော ပုဋ္ဌော အပုဋ္ဌောပိ၊
ဗဟံပိ ဘဏတေ သဒါ။

၁၃။ ပေါတ္ထကေသု စ ယံ သိပ္ပံ၊
ပရ ဟတ္ထေသု ယံ ဓနံ။
ယထာကိစ္စေ သမပ္ပန္နေ၊
န တံ သိပ္ပံ န တံ ဓနံ။

၁၄။ ဇလပ္ပမာဏ ကုမုဒမာလံ၊
ကုလပ္ပမာဏ ဝိနယော ပမာဏံ။
ဗျတ္တိပ္ပမာဏံ ကထိတ ဝါကျံ၊
ပထဝီပမာဏံ တိဏမိလာတံ။

၁၅။ အပ္ပဿုတော သုတံ အပ္ပံ၊
ဗဟံ မညတိ မာနဝါ။
သိန္နုဒက မပဿန္တော၊
ကူပေ တောယံဝ မဏ္ဍုကော။

၁၆။ ပဌမံ န ပရာဇိတော သိပ္ပံ၊
ဒုတိယံ န ပရာဇိတော ဓနံ။
တတိယံ န ပရာဇိတော ဓမ္မံ၊
စတုတ္ထံ ကိံ ကရိယတိ။

၁၇။ ဗျတ္တာ ပုတ္တာ ကိမာလသော၊
အဗျတ္တော ဘာရ ဟာရိကော။
ဗျတ္တကော ပူဇိတော လောကေ၊
ဗျတ္တာ ပုတ္တာ ဒိနေ ဒိနေ။

၁၈။ မာတာ သတ္တု ပိတာ ဝေရီ၊
ယေန ဗာလော န သိက္ခိတော။
သဘာ မဇ္ဈေ န သောဘတိ။
ဟံသ မဇ္ဈေ ဗကော ယထာ။

၁၉။ ကဏ္ဍကာရိကံ ကော တိက္ခတိ၊
ကော အဉ္စနံ မိဂက္ခိယံ။
ဥပ္ပလဿ ပလ္လလေ ကော သုဂန္ဓံ၊
ကုလပုတ္တရူပေါ ပဝတ္တတိ သမတိဘာဝေ။

၂၀။ နရသံ အ ကောတဗ္ဗလံ၊
အ ဓနဿာ လက္ခဏံ။
အ လောဏကံ တု ဗျဉ္ဇနံ၊
ဗျာကရဏံ အ သိပ္ပဿ။

၂၁။ သုဿုဿ သုတသမ္ပန္နော၊
သုတ ပညာယ ဝစုတိ။
ပညာယ အတ္တံ ဇာနာတိ၊
အတ္တော ဉာတော သုခါဝဟော။

၂၂။ ဘောဇနံ မေထုနံ နိဒ္ဒါ၊
ဂေါဏေ ပေါသေပိ ဝိဇ္ဇတိ။
ဝိဇ္ဇာ ဝိသေသော ပေါသဿ၊
ဟိနော ဂေါဏ သမော ဘဝေ။

၂၃။ နတ္ထိ ဝိဇ္ဇာ သမံ မိတ္တံ၊
န စ ဗျာဓိ သမော ရိပူ။
န စ အတ္တ သမံ ပေမံ၊
န စ ကမ္မ သမံ ဗလံ။

၂၄။ ဟံသော မဇ္ဈေ န ကာကာနံ၊
သီဟော ဂုဉ္ဇံ န သောဘတေ။
ဂဠာ မဇ္ဈေ တုရဂေါ၊
ဗာလ မဇ္ဈေ စ ပဏ္ဍိတော။

၂၅။ ယာဝဇီဝံပိ စေ ဗာလော၊
 ပဏ္ဍိတံ ပယိရူပါသတိ။
 န သော ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊
 ဒဗ္ဗိ သူပ ရသံ ယထာ။

၂၆။ မုဟုတ္တ မပိ စေ ဝိညူ။
 ပဏ္ဍိတံ ပယိရူပါသတိ။
 ခိပ္ပံ ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊
 ဇိတ္တံ သူပ ရသံ ယထာ။

၂၇။ ဝိနာ သတ္တံ န ဂစ္ဆေယျ၊
 သူရော သင်္ဂါမ ဘူမိယံ။
 ပဏ္ဍိတုဒ္ဓဂ္ဂ ဝါဏီဇော၊
 ဝိဒေသ ဂမနော တထာ။

၂၈။ ဓန နာသံ မနော တာပံ၊
 သရေ ဒုစ္စရိတာနိ စ။
 ဝဉ္ဇနဉ္ဇ အဝမာနံ၊
 ပဏ္ဍိတော န ပကာသယေ။

၂၉။ ပတ္တာနုရူပကံ ဝါကျံ၊
 သဘာဝ ရူပကံ ပိယံ။
 အတ္တာနုရူပကံ ကောဓံ၊
 ယော ဇာနာတိ သ ပဏ္ဍိတော။

- ၃၀။ အ ဓနဿ ရသံ ခါဒါ၊
အဗလဿ ဟတာ နရာ။
အပ္ပညဿ ဝါကျကထာ၊
ဥမ္ပတ္တကသမာ ဣမေ။
- ၃၁။ အနုဂ္ဂါယံ ဂမယန္တော၊
အပ္ပန္နော ဗဟုဘာသကော။
အတ္တဂုဏံ ပကာသေန္တော၊
တိဝိမံ ဟိနလက္ခဏံ။
- ၃၂။ အပ္ပ ရူပေါ ဗဟုံ ဘာသော၊
အပ္ပ ပညော ပကာသကော။
အပ္ပ ပုရော သဋ္ဌော ခေါဘော၊
အပ္ပ ခီရာ ဂါဝီ စလေ။
- ၃၃။ မဏ္ဍုကေပိ ဥကြေ သီဟေ၊
ကာကဂ္ဂဟေ ပိယေ ပိယေ။
အဗန္ဓီပိ ပဏ္ဍိ ဟုတွာ၊
ခီရာ ပုစ္ဆေ ငယေ ငယေ။
- ၃၄။ မဏ္ဍုကေပိ ဥကြေ သီဟေ၊
သုကရေပိ ဥဟေ ဒီပေ။
ဗိဋ္ဌာရေ သဒိသေ ဗျဋ္ဌေ၊
သဗ္ဗမီရေ သိပ္ပသမေ။
- ၃၅။ န တိတ္ထိ ရာဇာ ဓနမ္ပိ၊
ပဏ္ဍိတောပိ သု ဘာသိတေ။

စက္ခုပိ ပိယဒဿနေ၊

ဇလေ သာဂရော န တိတ္ထိ။

၃၆။ ရူပ ယောဗ္ဗန သမ္ပန္နာ၊
ဝိလာသ ကုလ သမ္ဘဝါ။
ဝိဇ္ဇာ ဟိနာ န သောဘန္တိ၊
နိဂန္ဓာ ဣဝ ကိံသုကာ။

၃၇။ ဟိနပုတ္တော ရာဇာမစ္စော၊
ဗာလပုတ္တော စ ပဏ္ဍိတော။
အဓနဿ ဓနံ ဗဟု၊
ပုရိသာနံ န မညထာ။

၃၈။ ယော သိဿော သိပ္ပလောဘေန၊
ဗဟံ ဂဏှာတိ တံ သိပ္ပံ။
မူဂေါဝ သုဇိနံ ပဿ၊
ကထေတုမ္ဘိ န ဥဿဟေ။

၃၉။ န ဘိဇ္ဇေတုံ ကုမ္ဘကာရော၊
သောဘေတုံ ကုမ္ဘံ သဋ္ဌတိ။
န ခိပေတုံ အပါယေသု၊
သိဿာနံ ဝုဒ္ဓိံ ကာရဏာ။

၄၀။ တဂ္ဂရဉ္စ ပလာသေန၊
ယော နရော ဥပနယုတိ။
ပတ္တာပိ သုရဘိံ ဝါယန္တိ၊
ဧဝံ မိရူပသေဝနာ။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

၂-သုဇန ကဏ္ဍ

- ၄၁။ သဗ္ဗိရေဝ သမာသေထ၊
သဗ္ဗိ ကုဗ္ဗေထ သန္တဝံ။
သဟံ သဒ္ဓမ္မ မညာယ၊
သေယျော ဟောတိ န ပါပိယော။
- ၄၂။ စဇ ဒုဇန သံသင်္ဂု၊
ဘဇ သာဓု သမာဂမံ။
ကရ ပုညမဟောရတ္တိံ၊
သရ နိစ္စ မနိစ္စတံ။
- ၄၃။ ယထာ ဥဒ္ဓမ္မရ ပက္ခာ၊
ဗဟိ ရတ္တကမေဝ စ။
အန္တော ကိမိလ သမ္ပုဏ္ဏာ၊
ဧဝံ ဒုဇနဟဒ္ဒဟာ။
- ၄၄။ ယထာပိ ပနသာ ပက္ခာ၊
ဗဟိ ကဏ္ဍကမေဝ စ။
အန္တော အမတ သမ္ပန္နာ၊
ဧဝံ သုဇန ဟဒ္ဒယာ။
- ၄၅။ သုက္ခောပိ စန္ဒနတရူ န ဇဟာတိ ဂန္ဓံ၊
နာဂေါ ဂတော နရမုခေ န ဇဟာတိ လိဋ္ဌံ။
ယန္တာဂတော မဓုရသံ န ဇဟာတိ ဥစ္ဆု၊
ဒုက္ခောပိ ပဏ္ဍိတဇနော န ဇဟာတိ ဓမ္မံ။
- ၄၆။ သီဟော နာမ ဇိသံစ္ဆာပိ၊
ပဏ္ဏာဒီနိ န ခါဒတိ။

သီဟော နာမ ကိသော စာပိ၊
နာဂမံသံ န ခါဒတိ။

၄၇။ ကုလဇာတော ကုလပုတ္တော၊
ကုလဝံသ သုရက္ခကော။
အတ္တနာ ဒုက္ခပတ္တောပိ၊
ဟိနကမ္မံ န ကာရယေ။

၄၈။ စန္ဒနံ သီတလံ လောကေ၊
တတော စန္ဒံဝ သီတလံ။
စန္ဒန စန္ဒ သီတမ္ဘာ၊
သာဓုဝါကျံ သုဘာသိတံ။

၄၉။ ဥဒေတိ ဘာဏု ပစ္ဆိမေ၊
မေရုရာဇာပိ နမတိ။
သီတလံ ယဒိ နရဂ္ဂိ၊
ပဗ္ဗတဂ္ဂေ စ ဥပ္ပလံ။
ဝိကသေ န ဝိပရိတံ၊
သာဓုဝါစာ ကုဒါစနံ။

၅၀။ သုခါ ရုက္ခဿ ဆာယာဝ၊
တတော ဉာတိ မာတာ ပိတု။
တတော အာစရိယော ရညော၊
တတော ဗုဒ္ဓဿ နေကဓာ။

၅၁။ ဘမရာ ပုဗ္ဗ မိစ္ဆန္တိ၊
ဂုဏမိစ္ဆန္တိ သုဇ္ဇနာ။

မက္ခိကာ ပုတိ မိစ္ဆန္တိ၊
ဒေါသ မိစ္ဆန္တိ ဣဇ္ဇနာ။

၅၂။ မာတာ ဟိနဿ ဒုဗ္ဘာသာ၊
ပိတာ ဟိနဿ ဒုက္ခိရိယာ။
ဥဘော မာတာ ပိတာ ဟိနာ၊
ဒုဗ္ဘာသာ စ ဒုက္ခိရိယာ။

၅၃။ မာတာ သေဋ္ဌဿ သုဘာသာ၊
ပိတာ သေဋ္ဌဿ သုက္ခိရိယာ။
ဥဘော မာတာ ပိတာ သေဋ္ဌာ၊
သုဘာသာ စ သုက္ခိရိယာ။

၅၄။ သင်္ဂါမေ သူရ မိစ္ဆန္တိ၊
မန္တိ သုခံ ကုတူဟလေ။
ပိယဉ္စ အန္တ ပါနေသု၊
အတ္တ ကိစ္စေသု ပဏှိတံ။

၅၅။ သုနခေါ သုနခံ ဒိသ္မာ၊
ဒန္တံ ဒေသိတိ ဟိ သိတု။
ဒုဇ္ဇေနာ သုဇနံ ဒိသ္မာ၊
ရောသယံ ဟိ သ မိစ္ဆတိ။

၅၆။ မာ စ ဝေဂေန ကိစ္စာနိ၊
ကရောသိ ကာရာပေသိ ဝါ။
သဟသာ ကာရိတံ ကမ္မံ၊
မန္တော ပစ္ဆာ နုတပ္ပတိ။

၅၇။ ကောဓံ ဝိဟိတှာ ကဒါစိ န သောစတိ၊
မက္ခပ္ပဟာနံ ဣသယော ဝဏ္ဏယန္တိ။
သဗ္ဗေသံ ဖရသ ဝါစံ ခမထ၊
တေ ခန္တိမုတ္တမ မာဟု သန္တော။

၅၈။ ဒုက္ခော နိဝါသော သမ္မာဓေ၊
ဌာနေ အသုစိသင်္ကတေ။
တတော အရိပ္ပိ အပ္ပိယေ၊
တတောပိ အကတညုနာ။

၅၉။ ဩဝဒေယျာ နုသာသေယျ၊
အသပ္ပါ စ နိဝါရယေ။
သတံ ဟိ သော ပိယော ဟောတိ၊
အသတံ ဟောတိ အပ္ပိယော။

၆၀။ ဥတ္တမတ္တနိဝါတေန၊
သုရံ ဘေဒေန နိဇ္ဇယေ။
နိစံ အပ္ပက ဒါနေန၊
ဝါယာမေန သမံ ဇယေ။

၆၁။ န ဝိသံ ဝိသ မိစ္ဆာဟု၊
ဓနံ သံဃဿ ဥစ္စတေ။
ဝိသံ ကေဝ ဟနတိ၊
သဗ္ဗံ သံဃဿ ဟနဘိ။

၆၂။ ဇဝေန ဘဒြံ ဇာနန္တိ၊
ဗလီဗဒ္ဒဉ္စ ဝါဟေန။

ဒုဟေန ခေနံ ဇာနန္တိ၊
ဘာသမာနေန ပဏ္ဍိတံ။

၆၃။ ခန မပ္ပမ္ပိ သာဓုနံ၊
ကုပေ ဝါရိဝ နိဿယော။
ဗဟု အပိ အသာဓုနံ၊
န စ ဝါရိဝ အဏ္ဏဝေ။

၆၄။ အာပံ ပိဝန္တိ နော နဇ္ဇော၊
ရုက္ခာ ဒါခန္တိ နော ဖလံ။
ဝဿန္တိ ကုစိ နော မေဃာ၊
ပရတ္ထာယ သတံ ခနံ။

၆၅။ အပ္ပတ္တေယျံ န ပတ္တေယျ၊
အစိန္တေယျံ န စိန္တယေ။
ဓမ္မမေဝ သုစိန္တေယျ၊
ကာလံ မောဃံ နုလ္လန္တယေ။

၆၆။ အစိန္တတမ္ပိ ဘဝတိ၊
စိန္တတမ္ပိ ဝိနယတိ။
န ဟိ စိန္တာမယာ ဘောဂါ၊
ဣတ္ထိယာ ပုရိသဿ ဝါ။

၆၇။ အသန္တဿ ပိယော ဟောတိ၊
သန္တံ န ကုရုတေ ပိယံ။
အသတံ ဓမ္မံ ဧဝေတိ၊
တံ ပရာဘဝတော မုခံ။

သုဇနကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

၃-ဗာလဒုဇ္ဇန ကဏ္ဍ

- ၆၈။ အတိပိယော န ကာတဗ္ဗော၊
ခလော ကောတူဟလံ ကရော။
သိရသာ ဝဟမာနောပိ၊
အစူပရော ဗသ္မော ယထာ။
- ၆၉။ သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌော ခလော ဒုဋ္ဌော၊
သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌတရော ခလော။
မန္တောသဟေ ယော သပ္ပေါ၊
ခလော ကေနုပသမ္ပတိ။
- ၇၀။ ယော ဗာလော မညတိ ဗာလျံ၊
ပဏ္ဍိတော ဝါပိ တေန သော။
ဗာလော ဝ ပဏ္ဍိတမာနိ၊
သဝေ ဗာလောတိ ဝုစ္စတိ။
- ၇၁။ မဇ္ဇံ မညတိ ဗာလော၊
ယာဝ ပါပံ န ပစ္စတိ။
ယဒါ စ ပစ္စတိ ပါပံ၊
အထ ဒုက္ခံ နိဂစ္ဆတိ။
- ၇၂။ န သာဓု ဗလဝါ ဗာလော၊
သဟသာ ဝိဒ္ဓိတေ ခနံ။
ကာယဿ ဘေဒါ ဒုပ္ပညော၊
နိရယံ သောပပဇ္ဇတိ။

၇၃။ သရေ ဒုဋ္ဌော မူသိကော စ၊
ဝနေ ဒုဋ္ဌော စ ဝါနရော။
သကုဏေ ဒုဋ္ဌော စ ကာကော၊
နရေ ဒုဋ္ဌော စ ပြာဟ္မဏော။

၇၄။ ဒီဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိ၊
ဒီဃံ သန္တဿ ယောဇနံ။
ဒီဃော ဗာလာန သံသာရော၊
သဒ္ဓမ္မံ အ ဝိဇာနတံ။

၇၅။ တိလမတ္တံ ပရေသံဝ၊
အပ္ပဒေါသဉ္စ ပဿတိ။
နာဠိကေရမ္ပိ သ ဒေါသံ၊
ခလ ဇာတော န ပဿတိ။

၇၆။ နတ္ထ ဒေါသံ ပရေ ဇညာ၊
ဇညာ ဒေါသံ ပရဿ တု။
ဂုယျေ ကုမ္မာဝ အင်္ဂါနိ၊
ပရ ဒေါသဉ္စ လက္ခယေ။

၇၇။ ပဏ္ဍိတဿ ပသံသာယ၊
ဒဏ္ဍော ဗာလေန ဒိယျတေ။
ပဏ္ဍိတံ ပဏ္ဍိတေနေဝ၊
ဝဏ္ဏိတောဝ သုဝဏ္ဏိတော။

၇၈။ လုဒ္ဓံ အတ္ထေန ဂဏှယျ၊
ထဒ္ဓံ အဉ္ဇလိ ကမ္ပုနာ။

ဆန္ဒာနုဝတ္တိယံ မုဠိ၊
ယထာဘူတေန ပဏ္ဍိတံ။

ဗာလဒုဇ္ဇနကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

၄-မိတ္တ ကဏ္ဍ

၇၉။ ဟိတ ကာရေ ပရေ ဗန္ဓု၊
ဗန္ဓုပိ အ ဟိတော ပရေ။
အ ဟိတော ဒေဟဇော ဗျာဓိ၊
ဟိတံ အရည မောသဓံ။

၈၀။ ပရေက္ခေ ဂုဏ ဟန္တာရံ၊
ပစ္စက္ခေ ပိယ ဝါဒိနံ။
ဝဇ္ဇေယျ တာဒိသံ မိတ္တံ၊
ဝိသကုဗ္ဗေ ယထာ မဇု။

၈၁။ ဓန ဟိဓေ စဇေ မိတ္တော၊
ပုတ္တ ဒါရာ သဟောဒရာ။
ဓနဝန္တေဝ သေဝန္တိ၊
ဓနံ လောကေ မဟာ သခါ။

၈၂။ ဇာနေယျ ပေသေန ဘစ္စံ၊
ဗန္ဓုဝိပိ ဘယာဂတေ။
အပ္ပကာသု ဓာဏာ မိတ္တံ၊
ဒါရဉ္စ ဝိဘဝက္ခယေ။

• လောကနိတိပါဌ်

၈၃။ သော ဗန္ဓု ယော ဟိတေ ယုတ္တော၊
ပိတရော ဟောတိ ပေါသကော။
တံ မိတ္တံ ယတ္ထ ဝိဿာသော၊
သာ ဘရိယာ စ နိဗ္ဗုတိ။

၈၄။ န ဝိဿသေ အ မိတ္တဿ၊
မိတ္တဉ္ဇာပိ န ဝိဿသေ။
ကဒါစိ ကပ္ပိတေ မိတ္တေ၊
သဗ္ဗဒေါသံ ပကာသတိ။

၈၅။ သက္ခိံ ဒုဋ္ဌတိ ယော မိတျာ၊
ပုန သန္တိတု မိစ္ဆတိ။
သော မစ္စံ ဥပဂဏှာတိ၊
ဂဗ္ဘော အဿတရိံ ယထာ။

၈၆။ ဝဟေ အ မိတ္တံ ခန္ဓေန၊
ယာဝ ကာလံ အနာဂတံ။
တမေဝ အာဂတေ ကာလေ၊
သေလေ ဘိန္ဒေ သဋ္ဌံ ဣဝ။

၈၇။ ဣဏသေသော အဂ္ဂိသေသော၊
ရောဂသေသော တထေဝ စ။
ပုနပ္ပုနံ ဝိဝုဒ္ဓိန္တိ၊
တသ္မာ သေသံ န ကာရယေ။

၈၈။ ပဒုမံ မုခံ ယဿ၊
ဝါစာ စန္ဒနသီတလာ။

တာဒိသံ နောပသေဝေယျ၊
ဟဒယေ တု ဟလာဟလံ။

၈၉။ န သေဝေ ဖရသံ သာမိံ၊
န စ သေဝေယျ မစ္ဆရိံ။
တတော အပဂ္ဂဏံ သာမိံ၊
နေဝ နိဂ္ဂဟိတံ တတော။

၉၀။ သိဂ္ဂိံ ပညာသ ဟတ္ထေန၊
သတေန ဝါဇိနံ ဝဇ္ဇေ။
ဟတ္ထိံ ဒန္တိံ သဟသေန၊
ဒေသ စာဂေန ဒုဇ္ဇနံ။

၉၁။ ကုဒေသဉ္စ ကုမိတ္တဉ္စ၊
ကုကုလဉ္စ ကုဗန္ဓဝံ။
ကုဒါရဉ္စ ကုဒါသဉ္စ၊
ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။

၉၂။ ရောဂါတုရေ စ ဒုပ္ပိက္ခေ၊
ဗျသနေ စ သတ္တု ဂဟေ။
ရာဇဒွါရေ သုသာနေ စ၊
သခါ တိဋ္ဌာ သု မိတ္တကာ။

၉၃။ သိတဝါစော ဗဟုမိတ္တော၊
ဖရသော အပ္ပ မိတ္တကော။
ဥပမာ ဧတ္ထ ဉာတဗ္ဗာ၊
သုရိယ စန္ဒ ရာဇနံ။
မိတ္တကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

၅-ဣတ္ထိ ကဏ္ဍ

- ၉၄။ ကောကိလာနံ သဒ္ဓံ ရူပံ၊
 နာရိ ရူပံ ပတိဗ္ဗတာ။
 ဝိဇ္ဇာ ရူပံ အရူပါနံ၊
 ခမာ ရူပံ တပဿိနံ။
- ၉၅။ ဣတ္ထိနဉ္စ ဓနံ ရူပံ၊
 ပုရိသာနံ ဝိဇ္ဇာ ဓနံ။
 ဘိက္ခုနဉ္စ ဓနံ သီလံ၊
 ရာဇာနဉ္စ ဓနံ ဗလံ။
- ၉၆။ ကိသာ သောဘာဝ တာပသာ၊
 ထူလာ သောဘာ စတုပ္ပဒါ။
 ပုရိသာ စ ဝိဇ္ဇာ သောဘာ၊
 ဣတ္ထိ သောဘာဝ သာမိကာ။
- ၉၇။ ပဉ္စ ရတျာ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊
 သတ္တ ရတျာ နေဂ္ဂဟာ။
 ဧက မာသာ သုဘရိယာ၊
 အနု မာသာ သိဿာ မလာ။
- ၉၈။ ဟိံ ရမတိ ပင်၊
 ဟင် ရမတိ ပေါက်။
 ထိ ရမတိ ပု၊
 ခု ရမတိ ခံ။
- ၉၉။ ဇိဏ္ဏမန္တံ ပသံသေယျ၊
 ဒါရဉ္စ ဂတယောဗ္ဗနံ။

ရုဏပုနာဂတာ သူရံ၊
သဿဉ္ဇ ဂေဟမာဂတံ။

၁၀၀။ ဒွိ တရိ ပတိ နာရိ စ၊
ဝိဟာရ ဒွိ တရိ ဘိက္ခု။
သကုဏော ဒွိ ဩ ပါသဉ္ဇ၊
ကတ မာယာ ဗဟုတရံ။

၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ ပဟရာ ဒန္တိ၊
မိတ္တံ ဒန္တိ အ ဘာဏိကာ။
ဣတ္တိနံ ဗျသနာ ဒန္တိ၊
ရာဂိနံ အပ္ပ ဘောဇနံ။

၁၀၂။ ရတ္တိ ဝိနာ န စန္ဒိမာ၊
ဝိစိ ဝိနာ စ အဏ္ဏဝါ။
ဟံသ ဝိနာ ပေါက္ခရဏီ၊
ပတိ ဝိနာ ကညာ သောဘော။

၁၀၃။ ပတိနာ ဇနိတံ ဘောဂံ၊
ဣတ္တိယာဝ သံဂုတ္တနံ။
ပုရိသောဝ ဟိ ပဓာနော၊
ဣတ္တိ သူစိ သုတ္တံ ယထာ။

၁၀၄။ သဗ္ဗာ နဒီ ဝင်္ကံ နဒီ၊
သဗ္ဗေ ကဋ္ဌမယာ ဝနာ။
သဗ္ဗိတ္ထိယော ကရေ ပါပံ၊
လဘမာနေ နိဝါတကေ။

၁၀၅။ ဝိဝါဒ သီလိ ဥဿယဘာဏိနိ၊
 ပဿ တဏှိ ဗဟု ပါကတ္တနိ။
 အဂ္ဂန္တုတ္တိ ပရ ဂေဟ ဝါသိ၊
 နာရိ စတ္တာ ပုတ္တသတံပိ ပုမာ။

၁၀၆။ သုတ္တေသု မဇ္ဈေသု ဇနိဝ ကန္တိနိ၊
 ဂုယေသု ဌာနေသု ဘဂိနိဝ ဟိရိ။
 ကမ္မေသု ပတ္တေသု ကရိဝ ဒါသိနိ၊
 ဘယေသု မန္တိ သယနေသု ရမ္မတိ။
 ရူပိသု သိက္ခိ ကုပ္ပနေသု ခမနိ၊
 သာ နာရိ သေဌိတိ ဝဒန္တိ ပဏှိတာ။
 ကာယဿ ဘေဒါ စ ဒိဝေ ဘဝေယျ သာ။

၁၀၇။ သာမာ မိဂက္ခိ တနုမဇ္ဈဂတ္တာ၊
 သုရု သုကေသိ သမ ပန္တိ ဒန္တိ။
 ဂမ္ဘိရ နာဘိ ယုဝတိ သုသီလိ၊
 ဟိန ကုလေသု ဇာတာပိ ဝိဝါဟေ။

၁၀၈။ သရဒံ ဥတု ကာလာနံ၊
 ဘရိယာနံ ရူပဝတိ။
 ဇေဋ္ဌာ ပဓာနံ ပုတ္တာနံ၊
 ဒိသာနံ ဥတြပ္ပဓာနံ။

၁၀၉။ ယာဏုစ္ဆေ ပုရိသံ နာရိ၊
 ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။

သာမိကံ အပစာယေယျ၊
ဣန္ဒြိယံ ပါရိစာရိကာ။

၁၁၀။ ယော ဣစ္ဆေ ပုရိသံ ပေါသော၊
ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
ပရ ဒါရံ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊
ဓောတ ပါဒေါ ကဒ္ဒမံ။

၁၁၁။ အတိမဟလ္လကော ပေါသော၊
အာနေတိ တိမ္မရုတ္တနိ။
တဿာ ဣဿာ န သဒ္ဒဟတိ၊
တံ ပရာဘဝတော မုခံ။

ဣတ္ထိကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

၆ - ရာဇ ကဏ္ဍ

၁၁၂။ ကေ ယာမံ သယေ ရာဇာ၊
ဒွိယာမညေဝ ဝဏ္ဏိတော။
ဃရာဝါသော တိယာမော၊
စတုယာမော တု ယာစကော။

၁၁၃။ ဓနဝါ သုတိယော ရာဇာ၊
နဒီ ဝဇ္ဇော တထာ ဣမေ။
ပဉ္စ ယတ္ထ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊
န တတ္ထ ဒိဝသံ ဝသေ။

၁၁၄။ ယသ္မိံ ပဒေသေ န မာနေဘ၊
 န ပေမံ န စ ဗန္ဓဝါ။
 န စ ဝိဇ္ဇာဂမော ကောစိ၊
 န တတြ ဒိဝသံ ဝသေ။

၁၁၅။ အပုတ္တကံ သရံ သုညံ၊
 ရဋ္ဌံ သုညံ အရာဇကံ။
 အသိပ္ပဿ မုခံ သုညံ၊
 သဗ္ဗ သုညံ ဒလိဒ္ဒတံ။

၁၁၆။ ဓနမိစ္ဆေ ဝါဏိဇ္ဇေယျ၊
 ဝိဇ္ဇမိစ္ဆေ ဘဇေ သုတံ။
 ပုတ္တမိစ္ဆေ တရုဏိတ္ထိံ၊
 ရာဇာမစ္စံ ဣစ္ဆာဂတေ။

၁၁၇။ နဋ္ဌော ယတိ အသန္တုဋ္ဌော၊
 မဟိပတိ စ သန္တုဋ္ဌော။
 နဋ္ဌာ လဇ္ဇော စ ဂဏိကာ၊
 နိလ္လဇ္ဇော စ ကုလဓိတာ။

၁၁၈။ ပက္ခိနံ ဗလ မာကာသော၊
 မစ္ဆာန မုဒကံ ဗလံ။
 ဒုဗ္ဗလဿ ဗလံ ရာဇာ၊
 ကုမာရာနံ ရှဒံ ဗလံ။

၁၁၉။ ခမာ ဇာဂရိ ယုဋ္ဌာနံ၊
 သံဝိဘာဂေါ ဒယိက္ခဏာ။

နာယကဿ ဂုဏာ တေ၊
ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ သတံ ဂုဏာ။

၁၂၀။ သင်္ကံ ဝဒန္တိ ရာဇာနော၊
သင်္ကံ သမဏ ဗြဟ္မာဏာ။
သင်္ကံ သပ္ပုရိသာ လောကေ၊
ဓေဓ မေဓော သနန္တနော။

၁၂၁။ အလသော ဂိဟိ ကာမ ဘောဂီ န သာဓု၊
အသညတော ပဗ္ဗဇိတော 'န သာဓု။
ရာဇာ အနိသမ္ဗကာရီ န သာဓု၊
ပဏ္ဍိတော ကောဓနော တံပိ န သာဓု၊

၁၂၂။ ဗဟဝေါ ယတ္ထ နေတ္တာရော၊
သဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတမာနိနော။
သဗ္ဗေ မဟတ္တ မိစ္ဆန္တိ၊
တေသံ ကမ္မံ ဝိနယတိ။

၁၂၃။ အာယံ ခယံ သယံ ဇညာ၊
ကတာကတံ သယံ ဇညာ။
နိဂ္ဂဟေ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊
ပဂ္ဂဟေ ပဂ္ဂဟာရဟံ။

၁၂၄။ ပိဋ္ဌိတောက္ကံ နိသေဝေယျ၊
ကုစ္ဆိနာဝ ဟုတာသနံ။
သာမိကံ သဗ္ဗ ဘာဂေန၊
ပရလောကံ အမောဟံ ဝ။

- ၁၂၅။ အဂ္ဂိ အာပေါ ဣတ္ထိ မူဠော၊
သပ္ပေါ ရာဇ ကုလနိ စ။
အပယန္တေန ဂန္ထဗ္ဗော၊
အစွေက ပါဏာရာနိ။
- ၁၂၆။ ဒုဋ္ဌ ဘရိယ သံဝါသော၊
ဒေါသော စိတ္တရ ဒါသကာ။
သ သပ္ပေ စ သရေ ဝါသော၊
မစ္စ ဝေ န သံသယော။
- ၁၂၇။ သမ္မုဠ သိဿောပဒေသေန၊
ကုနာရိ ဘရဏေန စ။
အသတံ သမ္ပယောဂေန၊
ပဏ္ဍိတောပျ ဝသီဒတိ။
- ၁၂၈။ မာတာ ပုတ္တကရံ ပါပံ၊
သိဿာ ပါပံ ဂုရူ တထာ။
ရာဇာ ရဋ္ဌကရံ ပါပံ၊
ရာဇ ပါပံ ပုရောဟိတော။
- ၁၂၉။ အက္ခောဓေန ဇိနေ ကောဓံ၊
အ သာဓု သာဓုနာ ဇိနေ။
ဇိနေ တဒရိယံ ဒါနေန၊
သစ္စေနာလိက ဝါဒိနံ။
- ၁၃၀။ အဒန္တ ဒမနံ ဒါနံ၊
ဒါနံ သဗ္ဗတ္ထ သာဓကံ။

ဒါနေန ပိယ ဝါစာယ၊
ဥန္တမန္တိ နမန္တိ စ။

၁၃၁။ ဒါနံ သိနေဟ ဘေသဇ္ဇံ၊
မစ္ဆေရံ ဒေါသနောသဓံ။
ဒါနံ ယသသိ ဘေသဇ္ဇံ၊
မစ္ဆေရံ ကပဏောသဓံ။

၁၃၂။ ဗဟူနမပ္ပသာရာနံ၊
သာမဂ္ဂိယာ ဇယံ ဇယေ။
တိဏေန ဝဋ္ဋတေ ယောတ္တံ၊
တေန နာဂေါပိ ဗန္ဓတိ။

၁၃၃။ သဟာယော အသမတ္ထောပိ၊
တေဇသာ ကိံ ကရိဿတိ။
နိဝါတေ ဇလိတော အဂ္ဂိ၊
သယမေ ဝူပသမ္ပတိ။

၁၃၄။ န ရညာ သမကံ ဘုဉ္ဇေ၊
ကာမဘောဂံ ကုဒါစနံ။
အာကပ္ပံ ရသ ဘုတ္တိံ ဝါ၊
မာလာ ဂန္ဓ ဝိလေပနံ။
ဝတ္ထံ သဗ္ဗမလင်္ကာရံ၊
န ရညာ သဒိသံ ကရေ။

၁၃၅။ န မေ ရာဇာ သခါ ဟောတိ၊
န ရာဇာ ဟောတိ မေထုနော။

သော သာမိကော မယုန္တိ၊
စိတ္တေ နိဗ္ဗံ သုဌာပယေ။

၁၃၆။ နာတိဒုရေ ဘဇေ ရညော၊
နာစွာသန္ဓော ပဝါတကေ။
ဥဇ္ဇကေနာ တိနိန္ဓေ စ၊
န ဘဇေ ဥစ္စမာသနေ။
ဆဒေါသေ ဝဇ္ဇေ သေဝကော၊
အဂ္ဂိဝ သံယတော တိဋ္ဌေ။

၁၃၇။ ဂုဏော သဗ္ဗညု တုလျောပိ၊
န သောဘတိ အနိဿယော။
အနုဋ္ဌေမပိ မဏိနာ၊
ဟေမံ နိဿာယ သောဘတေ။

ရာဇကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

၇- ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍ

၁၃၈။ ဣတ္ထိ မိဿေ ကုတော သီလံ၊
မံသ ဘက္ခေ ကုတော ဒယာ။
သုရာပါနေ ကုတော သစ္စံ၊
မဟာလောဘေ ကုတော လဇ္ဇာ။
မဟာတန္ဓေ ကုတော သိပ္ပံ၊
မဟာကောဓေ ကုတော ဓနံ။

၁၃၉။ သုရာယောဂေါ ဝိကာလော စ၊
 သမဇ္ဇ စရဏင်္ဂတော။
 ခိန္နာ ဓုတ္တော ပါပမိတ္တော၊
 ဘောဂါနံ အလသော မုခံ။

၁၄၀။ ဒိဝါ နာဒိက္ခာ ဝတ္ထဗ္ဗာ၊
 ရတ္တော နာဝစင်္ဂနာ စ။
 သဉ္ဇရတိ ဘယာ ဘိတော၊
 ဝနေ ဝနစရိယထာ။

၁၄၁။ ဇီဝန္တောပိ မတံ ပဉ္စ၊
 ဗျာသေန ပရိကိတ္တိတာ။
 ဒုက္ခိတော ဗျာဓိတော မူဠော၊
 ဣဏဝါ နိစ္စ သေဝကော။

၁၄၂။ အနာဂတံ ဘယံ ဒိသ္မာ၊
 ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။
 အာဂတဉ္စ ဘယံ ဒိသ္မာ၊
 အဘိတော ဟောတိ ပဏ္ဍိတော။

၁၄၃။ နိဒ္ဒါလုကော ပမာဒေါ စ၊
 သုခိတော ရောဂဝါလသော။
 ဣစ္ဆန္တော ကမ္မာရာမော စ၊
 သတ္တေ တေ သတ္ထဝဇ္ဇိတာ။

၁၄၄။ ဒုဂ္ဂတံ ဂစ္ဆ ဟေလာဘ၊
 လာဘော လာဘေန ပူရတိ။

ထလေ ပဝဿ ပဇ္ဇန္တ၊
အာပေါ အာပေန ပူရတိ။
နတ္ထိဒံ ကမ္မပ္ပဓာနံ။

၁၄၅။ န ဟိ ကောစိ ကတေ ကိစ္စေ၊
ကတ္တာရံ သမုပေက္ခတေ။
တသ္မာ သဗ္ဗာနိ ကိစ္စာနိ၊
သာဝသေသေန တာရယေ။

၁၄၆။ တူလံ သလ္လဟုကံ လောကေ၊
တတော စပလ ဇာတိကော။
တတော စုခ နမောဝါဒေါ၊
ပမာဒေါ ဗုဒ္ဓသာသနေ။

၁၄၇။ ပါသာဏန္တတ္ထံ ဂရုကံ၊
တတော ဒေဝါနစိက္ခဏံ။
တတော စုခနာမောဝါဒေါ၊
တတော ဗုဒ္ဓဿ ဝါစနံ။

၁၄၈။ ကာယဿ ဒက္ခိဏ ဟတ္ထော၊
ဒါသော ဧတ္ထ ကနိဋ္ဌကော။
ကဏ္ဍ သာနာန မက္ခန္ဓာနံ၊
ဝါမဟတ္ထော ပါဒဒါသော။

၁၄၉။ တမ္ဗုလဿ မဇ္ဈေ ပတ္တေ၊
ကုဝေရေ ရက္ခတိ သဒါ။
မူလမိ ရက္ခတိ ယက္ခော၊
အဂ္ဂမိ စ ကာဠကဏ္ဍံ။

တာနိ ဘုဉ္ဇေယျ ဆိန္ဒိတံ၊
သိရီဇေ ပဝဗုတိ။

၁၅၀။ သမ္ပုဏ္ဏ ရက္ခော ဗြဟ္မာဝ၊
သစ္စရက္ခော စ ဗိသဏော။
တသ္မာ ဟိ တေ ပုဇယန္တု၊
သဒါ မာနေန္တိ တံ နရံ။

၁၅၁။ ဂေါဏာ ဟိ သဗ္ဗ ဂိဟိနံ၊
ပေါသကာ ဘောဂဒါယကာ။
တသ္မာ ဟိ မာတာ ပိတူဝ၊
မာနယေ သက္ကဓေယျ စ။

၁၅၂။ ယေ စ ခါဒန္တိ ဂေါမံသံ၊
မာတု မံသံ ဝ ခါဒဓေ။
မတေသု တေသု ဂိဇ္ဈာနံ၊
ဒဒေ သောတေ စ ဝါဟယေ။

၁၅၃။ ဂုရု သိဒ္ဓေါ သိပ္ပါရမ္ဘော၊
ရဝိသောကြာ စ မဇ္ဈိမော။
န သိပ္ပေါ ဗုဒ္ဓ စန္ဒရော၊
သောရီ အင်္ဂါ စ မရဏံ။

၁၅၄။ အဋ္ဌမိယံ ဂုရု ဟန္တိ၊
ဆိဿံ ဟန္တိ စတုဒ္ဓသိ။
သိပ္ပံ ဟန္တိ ဒသ သိပ္ပံ၊
မာတာပိတာ စ ပုဏ္ဏမိ။

၁၅၅။ နာဠိကံ သတ္တ န ဘုဉ္ဇေ၊
 န လာဗု နဝမံ တထာ။
 ဒွါဒသပြိန္နံ တြိ မိနံ၊
 ဘုဉ္ဇေ သိပ္ပံ ဝိနဿတိ။

၁၅၆။ စဇေ ကုလအတ္ထံ ကေ၊
 စဇေ ကုလံ ဂါမအတ္ထံ။
 ဂါမံ ဇနပဒအတ္ထံ၊
 အတ္တတ္ထံ ပထဝီ စဇေ။

၁၅၇။ ဒေသံ ဩသဇ္ဇ ဂစ္ဆန္တိ၊
 သီဟော သပ္ပုရိသော ဂဇော။
 တတ္ထေဝ နိဓနံ ယန္တိ၊
 ကာကော ကာပုရိသော မိဂေါ။

၁၅၈။ ယမ္ပိ ပဒေသေ န မာနေ၊
 န ပေမံ န စ ဗန္ဓဝါ။
 န စ ဝိဇ္ဇာဂါဟော ကောစိ၊
 န တတ္ထ ဝသနံ ဝသေ။

၁၅၉။ စရတေကေန ပါဒေန၊
 တိဋ္ဌတေကေန ပဏ္ဍိတော။
 အနိသမ္ပ ပရံ ဌာနံ၊
 န ပုဗ္ဗမာလယံ ဇဟေ။

၁၆၀။ ဓန ဓညပယောဂေသု၊
 တထာ ဝိဇ္ဇာဂမေသု စ။

ဒုတေသု အပစာရေသု၊
စဉော လဉော တဒါ ဘဝ။

၁၆၁။ ဒွိဂုဏော ထိနမာဟာရော၊
ဗုဒ္ဓိ စာပိ စတုဂ္ဂုဏော။
ဆဂ္ဂုဏော ဟောတိ ဝါယာမော၊
ကာမော တုဋ္ဌ ဂုဏော ဘဝ။

၁၆၂။ ပဗ္ဗေ ပဗ္ဗေ ကမေနုစ္ဆ၊
ဝိသေသ ရသဝါဂ္ဂတော။
တထာ သု မေတ္တိကော သာဓု၊
ဝိပရီတောဝ ဒုဇ္ဇေနော။

၁၆၃။ ကဿကော ဝါဏီဇော မစ္စော၊
သမဏော သုတ သီလဝါ။
တေသု ဝိပုလ ဇာတေသု၊
ရဋ္ဌံပိ ဝိပုလံ သိယာ။

၁၆၄။ အသဇ္ဈာယ မလာ မန္တာ၊
အနုဋ္ဌာနံ မလာ သာရာ။
မလံ ဝဏ္ဏဿ ကောသဇ္ဇိ၊
ပမာဒေါ ရက္ခတော မလံ။

၁၆၅။ ဟိနာနံ ဂစ္ဆတေ ဝိတ္တံ၊
ဝိရာနံဝ သန္တကတ္တံ။
ဝဒန္တိ စ ဟိနာ ဇနာ၊
ပုဗ္ဗ ကမ္မပ္ပဓာနာတိ။

၁၆၆။ န ဝဒန္တိ စေဝံ ဓီရာ၊
ဝါယမိံ သု သဗ္ဗကမ္မေ။
န စေ သိဇ္ဈတိ တံ ကမ္မံ၊
အဖလံ ဝေကိံ ဒေါသံ။

၁၆၇။ နိစ ကုလံ နိပ္ပညဝါ၊
နိရူပံ နိဗလံ သမံ။
ဣမံ ကာလံ ဆုတ္တကာလံ၊
ဓနမေဝ ဝိသေသကံ။
ပကိဏ္ဍကကဏ္ဍော နိဋ္ဌတော၊

လောကနီတိပါဌ ပြီး၏။

လောကနီတိ အနက်

၁-ပဏ္ဍိတ ကဏ္ဍ

၁။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရတနတ္ထယံ၊ ရတနာသုံးပါး တို့၏ အပေါင်းကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုးပြီး၍။ နာနာသတ္ထသမုဒ္ဒဋ္ဌံ၊ အထူး ထူးသောကျမ်းတို့မှထုတ်အပ်သော။ လောကနီတိံ၊ လောကနီတိ အမည်ရှိသောကျမ်းကို။ မာဂဓေနေဝ၊ မာဂဓ ဘာသာဖြင့်လျှင်။ သံခေပံ-သံခေပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ပဝက္ခာမိ၊ ဟောပေလတ္တံ့။

၂။ ဟိ၊ ဂုဏ်အထူးကား။ နီတိံ၊ နီတိကျမ်းသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ သာရော၊ အနှစ်လည်း

မည်၏။ မာတာပိတာစ၊ အမိအဘလည်းမည်၏။ အာစရိယောစ၊
ဆရာလည်းမည်၏။ မိတ္တောစ၊ အဆွေ ခင်ပွန်းလည်း မည်၏။
တဿ၊ ထိုကြောင့်။ နိတ်၊ နိတိကျမ်းကို။ ဝိဇညာ၊ တတ်သော။
ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဗဟုဿုတော၊ များသောအကြား
အမြင်ရှိသော။ ဗဟော၊ မြတ်သော၊ ဉာဏီ၊ ပညာရှိသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။

၃။ အလဿ၊ ပျင်းသောသူအား၊ ကုတောသိပ္ပံ၊ အတတ်
အဘယ်မှာတတ်အံ့နည်း။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသော သူအား။
ကုတောဓနံ၊ ဥစ္စာအဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိ
သောသူအား။ ကုတောမိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းအဘယ်မှာရအံ့နည်း။
အမိတ္တဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း မရှိသော သူအား။ ကုတောသုခံ၊
ချမ်းသာ အဘယ်မှာရအံ့နည်း။ အသုခဿ၊ ချမ်းသာမရှိသော
သူအား။ ကုတောပုညံ၊ ကောင်းမှုအဘယ်မှာ ပြုရအံ့နည်း။
အပုညဿ၊ ကောင်းမှု မရှိသောသူအား။ ကုတောဝရံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို
အဘယ်မှာရနိုင်အံ့နည်း။

၄။ သိပ္ပံ၊ အတတ်နှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ စောရာ၊ သူခိုးတို့သည်။ နဂဏ္ဌိ၊
မယူနိုင်ကုန်။ ဣဓလောကေ၊ ဤလောက၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်
သည်ကား။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၏။ ပရလောကေ၊ တမ
လွန်ဘဝ၌။ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်၏။

၅။ သုတံ၊ အကြားအမြင်ပညာကို။ အပ္ပကံ၊ နည်း၏ဟူ၍။
နာတိမညေယျ၊ မအောက်မေ့ရာ။ စိတ္တေ၊ စိတ်၌။ နိဓာပယေ၊
ထားရာသာလျှင်ကတည်း။ ဝမ္ပိကေ၊ တောင်ပို၌။ ဥဒကဗိန္ဒု၊

ရေပေါက်သည်။ စိရေန၊ ကျဖန်များစွာ ရှည်ကြာသဖြင့်။ ပရိ
ပူရတိဣဝ၊ ပြည့်ဝသကဲ့သို့တည်း။

၆။ ဝိဇ္ဇံဝါ၊ နှုတ်မှုပညာကို၎င်း။ အထ၊ ထိုမှို၊ သိပ္ပံဝါ၊
လက်မှုပညာကို၎င်း။ ခုဒ္ဒေါတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍။ နာတိမညေယျ၊
မအောက်မေ့ရာ။ ပရိယောဒါတံ၊ ကုန်စင်အောင်တတ်မှုကား။
ဧကမ္ပိ၊ တခုသော အတတ်သည်လည်း။ ဇီဝိတကပ္ပကာရဏံ၊
အသက်မွေးကြောင်းဖြစ်ပါသလျှင်ကတည်း။

၇။ သေလေသေလေ၊ တောင်တောင်ဟူသမျှ၌။ နမာဏိက္ကံ၊
ပတ္တမြားမရှိ။ ဂဇေဂဇေ၊ ဆင်ဆင်ဟူသမျှ၌။ နမုတ္တိက္ကံ၊ အမြူ
တေ မရှိ။ ဝနေဝနေ၊ တောတောဟူသမျှ၌။ နစန္ဒနံ၊ စန္ဒကူး
မရှိ။ ဌာနေ ဌာနေ၊ အရပ်တိုင်း အရပ်တိုင်း၌။ န ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိ
သုခမိနံ မရှိ။

၈။ သုတသမ္ပန္နော၊ သုတနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပဏ္ဍိတော၊
ပညာရှိသည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အတ္ထိတံ၊ ရှိ၏ ဟူ၍။
စေသုတော၊ အကယ်၍ ကြားငြားအံ့။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။
သုတေသိတာ၊ သုတကို ရှာသော အမျိုးကောင်းသားသည်။
မဟုဿာဟေန၊ သည်းစွာအားထုတ်သဖြင့်။ ဂန္ထဗ္ဗံ၊ သွားရာ
သလျှင်ကတည်း။

၉။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်းသင်ရာ၏။ ဓနံ၊
ဥစ္စာကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း ရှာရာ၏။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို။
အာရဟံ-အာရဟန္တော၊ တက်သောသူသည်။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း
တက်ရာ၏။ ကာမဿ၊ ကာမဂုဏ်ကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်းတစ
တစသာ အလိုရှိရာ၏။ ကောဓဿ၊ အမျက်ကို။ သိနေ၊ ဖြည်း

ဖြည်းထွက်ရာ၏။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါး တို့ကို။ သိနေသိနေ၊ ဖြည်း
ဖြည်းတစတစသာ အလိုရှိရာ၏။

၁၀။ သုတိစ၊ အကြားအမြင် အတတ်၎င်း။ သမ္မုတိစ၊
ဓမ္မသတ်အတတ်၎င်း။ သင်္ချာစ၊ ဂဏန်းအတတ်၎င်း။ ယောဂီစ၊
တစည်း၊ စူး၊ ဆောက်အတတ်၎င်း။ နိတိစ၊ နိတိကျမ်းအတတ်
၎င်း။ ဝိသေသကာစ၊ ယာယီယတြာစသော ပျာကရုဏ်းအတတ်
၎င်း။ ဂန္ဓဗ္ဗာစ၊ စောင်းညှင်းစသော ကဗျာလင်္ကာအတတ်၎င်း။
ဂဏိကာစေဝ၊ လက်ပစ်အတတ်၎င်း။ ဓနုဝေဒါစ၊ ဒူးဇလး၊
လင်းလေး အတတ်၎င်း။ ပူရဏာစ၊ စကားဟောင်းအတတ်၎င်း။

၁၁။ တိကိစ္ဆာစ၊ ဆေးအတတ်၎င်း။ ဣတိဟာသာစ၊ ရယ်
ရှင်မှု အတတ်၎င်း။ ဇောတိစ၊ ဗေဒင် အတတ်၎င်း။ မာယာစ၊
လှည့်ပတ်တတ်သောအတတ်၎င်း။ ဆန္ဒတိစ၊ ဆန်းကျမ်းအတတ်
၎င်း။ ကေတုစ၊ သံတမန်အတတ်၎င်း။ မန္တာစ၊ မန္တန်အတတ်၎င်း။
သဒ္ဒါစ၊ သဒ္ဒါကျမ်း အတတ်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား။
အဋ္ဌာရသကာ၊ တဆယ် ရှစ်ပါးကုန်သော။ သိပ္ပ၊ အတတ်
တို့တည်း။

၁၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။
အပုဋ္ဌော၊ သူမမေးမှုကား။ ဘေရိ၊ စည်ကြီးသဘွယ်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ပုစ္ဆိတော၊ သူတည်းမေးမှုကား။ ပဇ္ဇန္နော၊ မိုးကြီးသဘွယ်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ပုဋ္ဌောပိ၊ မေးသော်
၎င်း။ အပုဋ္ဌောပိ၊ မမေးသော်၎င်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။
ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်း။ ဘုဏတေ-ဘဏတေဝ၊ ပြောဟောတတ်
သလျှင်ကတည်း။

၁၃။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ ပေါတ္ထကေသု၊ ပေတိဉ္စ။ ယံသိပ္ပဉ္စ၊ အကြင်အတတ်သည်၎င်း။ ပရဟတ္ထေသု၊ သူတပါး၏ လက်တို့၌။ ယံဓနဉ္စ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယထာကိစ္စေ၊ ပြုဘယ်ကိစ္စသည်။ သမုပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ တံသိပ္ပံ၊ ထိုပေ၌ ရှိသော အတတ်သည်။ နသိပ္ပံ၊ အတတ်မမည်။ တံဓနဉ္စ၊ ထို သူတပါးတို့၏ လက်၌ရှိသော ဥစ္စာသည်လည်း။ န ဓနံ၊ ဥစ္စာ မမည်။

၁၄။ လောကော၊ လောကဉ္စ၊ ဇလပ္ပမာဏံ၊ ရေတိမ်ရေနက် ကိုကား။ ကုမုဒမာလံ၊ ကုမုဒြာကြာကို မြင်သဖြင့် သိအပ်၏။ ကုလပ္ပမာဏံ၊ အမျိုး ယုတ်မြတ်ကိုကား။ ဝိနယော၊ ပမာဏံ၊ ကိုယ်အမူအရာ နှုတ်အမူအရာအားဖြင့် သိအပ်၏။ (ထိုသူ၏အကျင့် အားဖြင့်သိအပ်၏ သော်လည်းဟူ) ဗျတ္တိပ္ပမာဏံ၊ ပညာရှိမရှိ ကိုကား။ ကထိတဝါကံ၊ ဆိုသောစကားဖြင့်သိအပ်၏။ ပထဝီ ပမာဏံ၊ မြေကောင်း မကောင်းကိုကား။ တိဏမိလာတံ၊ မြက်ညှိုး မညှိုးကို မြင်သဖြင့် သိအပ်၏။

၁၅။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ အပ္ပဿုတော၊ နည်းသောသူတ ရှိသောသူသည်။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သော။ သုတံ၊ သုတကို။ ဗဟံမညတံ၊ အများအောက်မေ့တတ်၏။ မာနဝါ၊ မာန်ရှိတတ် ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမကား။ သိန္ဓုဒကံ၊ သမုဒ္ဒရာ ရေကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်ဘူးသော။ မဏ္ဍုကော၊ ဘား သူငယ်သည်။ ကုပေ၊ တွင်းဝ၌။ တောယံ၊ ရေကို။ ဗဟံမညတိဣဝ၊ အများ ထင်သကဲ့သို့တည်း။

၁၆။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ ပဌမံ၊ ပဌမအရွယ်၌ကား။ နပရာဇိတောသိပ္ပံ၊ အတတ်မရတု့အံ့။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယအရွယ်၌

ကား။ နပရာဇိတောဓနံ၊ ဥစ္စာမရတုံအံ။ တတိယံ၊ တတိယ
အရွယ်၌ကား။ နပရာဇိတောဓမ္မံ၊ တရား မရတုံအံ။ စတုတ္ထံ၊
စတုတ္ထအရွယ်တိုင်မှီကား။ ကိံ၊ ကရိယတိ၊ အဘယ်မှုစအံနည်း။

၁၇။ ပုတ္တဘ၊ ချစ်သားတို့၊ ဗျတ္တဘ၊ အတတ်ပညာ သင်
ကုန်လော့။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အလသော၊ ပျင်းဘိသနည်း။
ပုတ္တဘ၊ ချစ်သားတို့။ ဒိနေဒိနေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ဗျတ္တဘ၊
အတတ်ပညာသင်ကုန်လော့။ အဗျတ္တဘ၊ အတတ်ပညာ မရှိ
သောသူသည်။ ဘာရဟာရိတော၊ သူ၏ဝန်ထမ်း ဖြစ်တတ်၏။
ဗျတ္တကော၊ အတတ်ပညာရှိသောသူကို။ လောကေ၊ လောက၌။
ပူဇိတော၊ သူတပါးတို့ပူဇော်အပ်၏။

၁၈။ ယာယ၊ အကြင်အမိသည်။ ဗာလော၊ သားငယ်ကို။
န သိက္ခိတော၊ အတတ်ပညာသင်၍မပေး။ သာ မာတာ၊ ထို
အတတ်ပညာ သင်၍မပေးသော အမိသည်။ သတ္တု၊ ရန်သူမည်၏။
ယေန၊ အကြင်အဘသည်။ ဗာလော၊ သားငယ်ကို။ န သိက္ခိတော၊
အတတ်ပညာ သင်၍မပေး။ သောပိတာ၊ ထို အတတ်ပညာ
သင်၍မပေးသော အဘသည်။ ဝေရီ၊ ရန်သူမည်၏။ သော၊ ထို
အတတ်ပညာမရှိသောသူသည်။ ဟံသမဇ္ဈေ၊ ဟင်္သာတို့၏အလယ်
၌။ ဗကောယထာ၊ ဗျိုင်းကဲ့သို့။ သဘာ မဇ္ဈေ၊ သဘင်အလယ်၌။
နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့အတတ်ကိုမသင်စေ
သောကြောင့်။ ဝေရီ၊ ရန်သူမည်၏။

၁၉။ ကဏ္ဍကာရိဂီ၊ တောင်ချောက်ကြား၌ ရောက်သော
ဆူးကို။ ကောတိက္ခတိ၊ အ သူ ထက် စိန့် ချွန် သ နည်း။ သမတိ
ဘာဝေ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင် ထက်ပချေ၏။ မိဂက္ခိယံ၊ သမင်
တို့၏ မျက်စိ၌။ ကောအဉ္ဇနံ၊ အသူမျက်စဉ်းခတ်၍ ကြည်သနည်း။

သမတိဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင် ကြည်ပချေ၏။ ပလ္လလေ၊
ညွန့်၌။ ဥပ္ပလဿ၊ ကြာကို။ ကောသုဂန္ဓံ၊ အသုအနံ၊ ကောင်း
ထည့်ပချေသနည်း။ သမတိဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်အနံ
ကောင်း၏။ ကုလပုတ္တရူပေါ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့၏
သဘောသည်။ ကောပဝတ္တတိ၊ အသုပြု၍ဖြစ်သနည်း။ သမတိ
ဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင် ဖြစ်ပချေ၏။

၂၀။ အကောတဗျလံ၊ ထုံးမရှိသော ကွမ်းသည်။ နရသံ၊
အရသာမရှိ။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိသောသူ၏။ အလင်္ကတဗ္ဗိ၊
တန်းဆာဆင်ခြင်းသည်လည်း။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။ အလော
ဏကံ၊ ဆားမရှိသော။ ဗျဉ္ဇနံတု၊ စားဘွယ်သည်လည်း။ နရသံ၊
အရသာမရှိ။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသောသူ၏။ ဗျာကရဏံ၊
ပျိုကဗျာ ဖွဲ့ခြင်းသည်လည်း။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။

၂၁။ သုဿုဿ၊ နာခြင်းမှတ်ခြင်း၌ ကောင်းစွာအားထုတ်
သောသူသည်။ သုတသမ္ပန္နော၊ သုတနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သုတပညာယ၊
သုတပညာဖြင့်။ ဝဇုတိ၊ ပွား၏။ ပညာယ၊ သုတပညာဖြင့်။ အတ္တံ၊
အနက်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဉာတော၊ သိအပ်သော။ အတ္ထော၊
အနက်သည်။ သုခါဝဟော၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်၏။

၂၂။ လောကော၊ လောက၌။ ဘောဇနံ၊ အစာစားခြင်း
သည်၎င်း။ မေထုနံ၊ မေထုနံမှီဝဲခြင်းသည်၎င်း။ နိဒ္ဒါ၊ အိပ်ခြင်း
သည်၎င်း။ ဂေါဏပိ၊ နွား၌၎င်း။ ပေါသေပိ၊ ယောက်ျား
၌၎င်း။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပညာသည်ကား။ ပေါသဿ၊
ယောက်ျားအား။ ဝိသေသော၊ အထူးပေတည်း။ ဟီနေ၊ အ
တတ်ပညာမှ ယုတ်ခွဲမှုကား။ ဂေါဏသမော၊ နွားနှင့်တူသည်။
ဘဝေါ၊ ဖြစ်၏။

၂၃။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ဝိဇ္ဇာသမံ၊ အတတ်နှင့်တူ
 သော။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗျာဓိသမော၊
 အနာနှင့် တူသော။ ရိပု၊ ရန်သူမည်သည်။ နစအတ္ထိ၊ မရှိ။
 အတ္တသမံ၊ ကိုယ်နှင့်တူသော။ ပေမံ၊ ချစ်သောသူ မည်သည်။
 နစအတ္ထိ၊ မရှိ။ ကမ္မသမံ၊ ကံနှင့်တူသော။ ဗလံ၊ အားမည်သည်။
 နစ အတ္ထိ၊ မရှိ။

၂၄။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ဟံသော၊ ဟင်္သာသည်။ ကာကာ
 နံ၊ ကျီးတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ န သောဘတေ၊ မတင့်တယ်။
 သိဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ ဂုန္နံ၊ နွားတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။
 နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်။ တုရဂေါ၊ မြင်းသည်။ ဂဒြာမဇ္ဈေ၊
 မြည်းတို့၏အလယ်၌။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်။ ဗာလမဇ္ဈေ၊
 သူမိုက်တို့၏အလယ်၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ နသောဘတေ၊
 မတင့်တယ်။

၂၅။ ဗာလော၊ လူမိုက်သည်။ ယာဝဇီဝံပိ၊ အသက်ထက်
 ဆုံးလည်း။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ စေပယိရူပါသတိ၊ အကယ်
 ရှိ ဆည်းကပ်ငြားအံ့။ သောဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ဓမ္မံ၊
 တရားကို။ နဝိဇာနာတိ၊ မသိ။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူ
 မူကား။ ဒဗ္ဗိ၊ ယောက်မသည်။ သူပရသံ၊ ဟင်း၏ အရသာကို။
 နဝိဇာနာတိယထာ၊ မသိသကဲ့သို့တည်း။

၂၆။ ဝိညူ၊ ပညာရှိသည်။ မုဟုတ္တမပိ၊ တခဏမျှလည်း။
 ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ စေပယိရူပါသကိ၊ အကယ်ရှိ ဆည်းကပ်
 ငြားအံ့။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။
 ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဇိဋ္ဌာ၊ လျှာသည်။ သူပ
 ရသံ၊ ဟင်း၏ အရသာကို။ ဝိဇာနာတိယထာ၊ သိသကဲ့သို့တည်း။

၂၇။ သူရော၊ ရဲရင့်သောသူသည်။ သတ္တံ၊ လက်နက်ကို။
ဝိနာ၊ ကင်း၍။ သင်္ဂါမဘူမိယံ၊ စစ်မြေအရပ်သို့။ နဂစ္ဆေယျ၊
မသွားရာ။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။
သတ္တံ၊ ကျန်းဂန်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ န ဘာသေယျ၊ စကား
မဆိုရာ။ အဒ္ဓဂူ၊ အခွန်ရှည်သော ခရီးသို့သွားသော။ ဝါဏိ
ဇော၊ ကုန်သည်သည်။ သတ္တံ၊ အဖော်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။
နဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။ ဝိဒေသဂမနော၊ အရပ်တပါးသို့သွားသော
သူသည်။ သတ္တံ၊ အဖော်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ နဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။

၂၈။ လောကော၊ လောက၌။ နေနာသဉ္စ၊ ဥစ္စာပျက်ခြင်း
ကို၎င်း။ မနောတာပဉ္စ၊ နှလုံးပူပန်ခြင်းကို၎င်း။ သရေ၊ အိမ်၌။
ဒုစ္စရိတာနိစ၊ မကောင်းမှုကိုပြုကျင့်ခြင်းတို့ကို၎င်း။ ဝဉ္စနဉ္စ၊ လှည့်
ပတ်ခြင်းကို၎င်း။ အဝမာနဉ္စ၊ မထေမဲ့မြင် ပြုခြင်း ကို၎င်း။
ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ နပကာသယေ၊ ထင်ရှားမပြရာ။

၂၉။ လောကော၊ လောက၌။ ပတ္တာနုရူပကံ၊ အရေးအခွင့်
ရောက်သည်နှင့်လျော်သော။ ဝါကျံ၊ စကားကို၎င်း။ သဘာဝ
ရူပကံ၊ ကိုယ်အားလျောက်ပတ်သော။ ပိယံ၊ ချစ်အပ်သောသူ
ကို၎င်း။ အတ္တာနုရူပကံ၊ ကိုယ်နှင့် တန်ရှိသော။ ကောဓံ၊ အမျက်
ကို၎င်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ သော၊
ထိုသူသည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်၏။

၃၀။ အနဿ၊ ဥစ္စာမရှိဘဲလျက်။ ရသံခါဒါ၊ အရသာ
စားကြူးသောသူ။ အဗလဿ၊ ခွန်အားမရှိဘဲလျက်။ ဟတာနရာ၊
အသတ်အပုတ် ကြိုက်တတ်သောသူ။ အပညဿ၊ ပညာမရှိဘဲ
လျက်။ ဝါကျရတာ၊ စကားလိုလားသောသူ။ ဣမေ၊ ဤသူ
တို့ကား။ ဥပ္ပတ္တကသမာ၊ သူရူးနှင့်တူကုန်၏။

၃၁။ အနုဂ္ဂာယံ၊ သူမခေါ်ဘဲလျက်။ ဂမယန္တော၊ သူ့အိမ်
သို့ သွားဖန် များသောသူ။ အပုစ္ဆော၊ သူမမေးဘဲ။ ဗဟု
ဘာသကော၊ များစွာ ပြောဟောတတ်သောသူ။ အတ္တဂုဏံ၊
မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပကာသေန္တော၊ ပလွှားတတ်သောသူ။ ဣဒံ
တိဝိဓံ၊ ဤသုံးပါးသည်။ ဟိန လက္ခဏံ၊ သူယုတ်၏ လက္ခဏာ
တည်း။

၃၂။ အပ္ပရူပေါ၊ အဆင်းမလှသောသူသည်။ ဗဟံဘာ
သော၊ စကား များတတ်၏။ အပ္ပပညော၊ ပညာ နည်းသော
သူသည်။ ပကာသကော၊ ထင်ရှားပြတတ်၏။ အပ္ပပူရော၊ ရေ
မပြည့်သော။ သဋ္ဌော၊ အိုးသည်။ ခေါဘော၊ ချောက်ချား
တတ်၏။ အပ္ပခီရာ၊ နို့ရည်မထွက်သော။ ဂါဝီ၊ နွားမသည်။
စလေ၊ ကျောက်ကန်တတ်၏။

၃၃။ မဇ္ဈူကေပိ၊ ဘားသူငယ် သည် လည်း။ ဥကြေ၊
ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်တတ်မှုကား။ သီဟေ၊ ခြင်္သေ့ ဟုထင်၏။
ကာကဂ္ဂဟေ၊ ကျီးတည်းချီမှုကား။ ပိယေ ပိယေ၊ ချစ်ဆွေ
ချစ်ဆွေဟုမြည်တတ်၏။ အပဏ္ဍိပိ၊ ပညာမရှိသော သူမိုက်သည်
လည်း။ ပဏ္ဍိဟုတွာ၊ မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိ ထင်ခြင်းကြောင့်။
ခီရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပုစ္ဆေ၊ မေးလတ်သော်။ ငယေ ငယေ၊
ငါ့ရှင်ငါ့ရှင်ဟု ချစ်ဘွယ်သောစကားကိုဆိုတတ်၏။

၃၄။ မဏ္ဍူကေပိ၊ ဘားသူငယ် သည်လည်း။ ဥကြေ၊
ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်ခြင်း တူမှုကား။ သီဟေ၊ ခြင်္သေ့-ဟူ
ကောင်းအံ့လော။ သူကရေပိ၊ ဝက်သည်လည်း။ ဥဟေ၊ အုတ်
အုတ်မြည်တတ်ကာမူ။ ဒီပေ၊ ကျားသစ် ဟူကောင်းအံ့လော။
ဗိဋ္ဌာရေပိ၊ ကြောင်သည်လည်း။ သဒိသေ၊ အဆင်း သဏ္ဌာန်

ဇူကာမူ။ ဗျဇ္ဈေ၊ ကျားဟူကောင်းအံ့လော။ သဗ္ဗဓီရေ၊ ခပ်သိမ်းသော ပညာရှင်တို့သည်လည်း။ သိပ္ပသမေ၊ အတတ်ချင်း တူကောင်းအံ့လော။

၃၅။ ရာဇာ၊ မင်းတို့သဘော မည်သည်။ နေမိ၊ ဥစ္စာ၌။ န တိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ ပဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာရှိသည်လည်း။ သုဘာသိတေ၊ စကားကောင်း၌။ နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ စက္ခုပိ၊ မျက်စိသည်လည်း။ ပိယဒဿနေ၊ ချစ်သောသူကိုမြင်ခြင်း၌။ နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ သာဂရော၊ သမုဒ္ဒရာသည်။ ဇလေ၊ ရေ၌။ နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။

၃၆။ ရူပယောဗ္ဗနသမ္ပန္နာ၊ အဆင်း အရွယ်နှင့်ပြည့်စုံလျှင် မူလည်း။ ဝိသလကုလသမ္ဘဝါ၊ ပြန့်ပြောကြွယ်ဝသောအမျိုး၌ ဖြစ်လျှင်မူလည်း။ ဝိဇ္ဇာဟိနာ၊ အတတ်ပညာမှ ယုတ်ခွဲမှုကား။ နသောဘန္တိ၊ မတင့်တယ်ကုန်။ ကိံ သုကာ၊ ပေါက်ပန်းတို့သည်။ နိဂန္ဓာဣဝ၊ အနံ့မှကင်းကုန်သကဲ့သို့တည်း။

၃၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟိနပုတ္တော၊ အမျိုးယုတ်သောသူ၏သားဖြစ်လျက်လည်း။ ရာဇာမစ္စော၊ မင်း၏အမတ်ဖြစ်တတ်၏။ ဗာလပုတ္တောစ၊ သူမိုက်၏သား ဖြစ်လျက်လည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိဖြစ်တတ်၏။ အနေဿ၊ ဥစ္စာမရှိသောသူ၏ သားဖြစ်လျက်လည်း။ နံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဗဟု၊ များတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတို့အား။ နမညထ၊ မထေမဲ့မြင် မပြုကုန်ရာ။

၃၈။ ယောသိဿော၊ အကြင် တပည့်သည်။ သိပ္ပလောဘေန၊ အတတ်ကို လိုသဖြင့်။ ဗဟံ၊ အထူးထူးအပြားပြား

မျှားစွာ။ ဂဏှာတိ၊ သင်တတ်၏။ သောသိသေ့၊ ထိုတပည့်သည်။ တံသိပ္ပံ၊ ထိုအတတ်ကို။ သုပိနံ၊ အိပ်မက်ကို။ ပဿန္တော၊ မြင်သော။ မူဂေါ၊ သူ့အ-ကဲ့သို့။ ကထေတုမ္ပိ၊ ပြန်ဆိုခြင်းငှာလည်း။ နဥဿဟေ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။

၃၉။ ကုမ္ဘကရော၊ အိုးထိန်းသည်လည်း။ ကုမ္ဘံ၊ အိုးကို။ ဘိဇ္ဇေတု၊ ကွဲစိမ့်သောငှာ။ နဗန္ဓတိ၊ မခတ်။ သောဘေတု၊ တင့်တယ်စိမ့်သောငှာ။ ဗန္ဓတိ၊ ခတ်၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ သိဿာနံ၊ တပည့်တို့အား။ အပါယေသု၊ အပါယ်ဆင်းရဲတို့သို့။ ခိပေတု၊ ကျစေခြင်းငှာ။ နဗန္ဓတိ၊ မပုတ်ခတ်။ ဝုဇ္ဇိကာရဏာ၊ အတတ်ပညာ အစီးအပွား ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဗန္ဓတိ၊ ပုတ်ခတ်၏။

၄၀။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ တဂ္ဂရဉ္စ၊ တောင်ဇလပ်ပန်းကိုလျှင်။ ပလာသေန၊ ပေါက်ဖက်နှင့်။ ဥပနယုတိ၊ ထုပ်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တဂ္ဂရောဇေ၊ တောင်ဇလပ်ပန်းသည်သာလျှင်။ သုရဘိံ၊ ကောင်းသောအနံ့ကို။ ဝါယတိ၊ လှိုင်စေသည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ပတ္တာပိ၊ ပေါက်ဖက်တို့သည်လည်း။ သုရဘိံ၊ ကောင်းသောအနံ့ကို။ ဝါယန္တိ၊ လှိုင်စေကုန်၏။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ဓိရူပသေဝနာ၊ ပညာရှိနှင့်ပေါင်းဘက်မှီဝဲရသောသူတို့ကို။ ဒဠဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍော၊ ပညာရှိကို ဆိုရာဖြစ်သော
အခန်းသည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၂ - သုဇနကဏ္ဍ

၄၁။ သဗ္ဗိရေဝ၊ သုတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်။ သမာ
သေထ၊ ပေါင်းဘက်ရာ၏။ သဗ္ဗိ၊ သုတော်ကောင်းတို့နှင့်။
သန္ဓဝံ၊ ပေါင်းဘက်ခြင်းကို။ ကုဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏။ သတံ၊ သုတော်
ကောင်းတို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ သေယျော၊
မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပိယော၊ ယုတ်မာသည်။
န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

၄၂။ ဒုဇ္ဇနသံသဂ္ဂံ၊ သူယုတ်တို့နှင့် ပေါင်းဘက်ခြင်းကို။
စဇ-စဇာဟိ၊ စွန့်လော့။ သာဓုသမာဂမံ၊ ပေါင်းဘက်အပ်သော
သုတော်ကောင်းသို့။ ဘဇ-ဘဇာဟိ၊ ဆည်းကပ်လော့။ အဟော
ရတ္တိံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကရကရောဟိ၊
ပြုလော့။ အနိစ္စတံ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ မမြဲသော အဖြစ်ကို။
နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သရ-သရာဟိ၊ အောက်မေ့လော့။

၄၃။ ဥဒ္ဓမ္မရပက္ခာ၊ ရေသဖန်းသီးမှည့်တို့သည်။ ဗဟိ၊ အပ
ဉ်။ ရတ္တကမေဝစ၊ နိစ္စာသာလျှင်ကဘည်း။ အန္တော၊ အတွင်း
၌ကား။ ကိမိလသမ္ပုဏ္ဏာ၊ ပိုးအတိ ပြည့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ
ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ဒုဇ္ဇနဟဒယာ၊
သူယုတ်တို့၏ နှလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၄၄။ ပနသာပက္ခာပိ၊ ပိန်းနဲသီး မှည့်တို့သည်ကား။ ဗဟိ၊
အပဉ်။ ကဏ္ဍကမေဝစ၊ ဆူးသာထင်ကုန်၏။ အန္တော၊ အတွင်း
၌ကား။ အမတသမ္ပန္နာ၊ အမြှိုက်အရသာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်။
ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ သုဇန

ဟဒယာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ နှလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၄၅။ လောကေ၊ လောက၌။ စန္ဒနတရ၊ စန္ဒကူးပင်သည်။ သုက္ခောပိ။ ခြောက်သွေ့သော်လည်း။ ဂန္ဓံ၊ အနံ့ကို။ နဇဟာတိ၊ မစွန့်။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ဂတောပိ၊ စစ်မြေပြင်သို့ရောက်သော်လည်း။ နရမုခေ၊ လူတို့၏ မျက်မှောက်၌။ လိဋ္ဌံ၊ တင့်တယ်ခြင်းကို။ နဇဟာတိ၊ မစွန့်။ ဥစ္ဆ၊ ကြံသည်။ ယန္တာဂတောပိ၊ ယန္တယား စက်၏အဝသို့ရောက်သော်လည်း။ မဓုရသံ၊ ချိုသော အရသာကို။ နဇဟာတိ၊ မစွန့်။ ပဏ္ဍိတဇနော၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းသည်။ ဒုက္ခောပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း။ ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်း တရားကို။ နဇဟာတိဝေ၊ မစွန့်သည်သာလျှင်ကတည်း။

၄၆။ သီဟောနာမ၊ ခြင်္သေ့မည်သည်။ ဇိဃစ္ဆာဗိ၊ မှတ်သိပ်သော်လည်း။ ပဏ္ဏာဒီနိ၊ သစ်ရွက်စသည်တို့ကို။ နခါဒတိ၊ မစား။ သီဟောနာမ၊ ခြင်္သေ့မည်သည်ကား။ ကိသောစာပိ၊ ကြုံလို့သော်လည်း။ နာဂမံသံ၊ ဆင်သားကို။ နခါဒတိ၊ မစား။

၄၇။ ကုလဇာတော၊ မြတ်သော အမျိုး၌ ဖြစ်ထသော။ ကုလဝံသ သုရက္ခတော၊ အမျိုးအနွယ်ကို စောင့်တတ်ထသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဒုက္ခပတ္တောပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း။ ဟိနကမ္မံ၊ ယုတ်သောအမှုကို။ နကာရယေ၊ မပြုရာ။

၄၈။ လောကေ၊ လောက၌။ စန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၏။ တတော၊ ထိုစန္ဒကူး ချမ်းမြေ့ သည်ထက်။

စန္ဒောဝ၊ လ-သည့်သာလျှင်။ သီတလော၊ ချမ်းမြေ့၏။ စန္ဒန-
စန္ဒ သီတမ္ပ၊ စန္ဒာကူး၊ လ၊ ချမ်းမြေ့သည်ထက်။ သုဘာသိတံ၊
ကောင်းစွာဆိုအပ်သော။ သာဓုဝါကျ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏
စကားသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၏။

၄၉။ ဘာဏ၊ ရောင်ခြည်တထောင် ဆောင်သော နေ
မင်းသည်။ ပစ္ဆိမေ၊ အနောက်မျက်နှာ၌။ ဥဒေတိ၊ တက်
ရာ၏။ မေရုရာဇာပို၊ မြင့်မို တောင်မင်း သည် လည်း။ နမတိ၊
ညွတ်ရာ၏။ ယဒိ၊ အကယ်မလွဲ။ နရဂ္ဂိ၊ ငရဲမီးသည်။ သီတလံ၊
ချမ်းမြေ့ရာ၏။ ပဗ္ဗတဂ္ဂေ၊ တောင်ထိပ်၌လည်း။ ဥပ္ပလံ၊ ကြာ-
သည်။ ဝိကသေ၊ ပွင့်ရာ၏။ သာဓုဝါစာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏
စကားသည်။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ နဝိပရိတံ၊ မဖောက်
ပြန်ရာ။

၅၀။ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။ ဆာယာဝ၊ အရိပ်သည်လျှင်။
သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုသစ်ပင်ရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်။
ဉာတိမာတာပိတု၊ ဆွေမျိုးမိဘတို့၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။
သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုဆွေမျိုးမိဘ၏ အရိပ်ချမ်းသာ
သည်ထက်။ အာစရိယော၊ ဆရာသမား၏အရိပ်သည်။ သုခါ၊
ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုဆရာသမားတို့၏ အရိပ်ချမ်းသာ
သည်ထက်။ ရညော၊ မင်း၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ သုခါ၊
ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုမင်း၏အရိပ်ချမ်းသာသည်ထက်။ ဗုဒ္ဓဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်ဟုဆိုအပ်သော တရားတော်
သည်။ အနေကဓာ၊ များစွာသော အပြားအားဖြင့်။ သုခါ၊
ချမ်းသာ၏။

၅၁။ ဘမရာ၊ ပိတုန်းတို့သည်။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ သုဇနာ၊ သူတော်ကောင်း တို့သည်။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည်။ ပုတိံ၊ အပုတ်ကို။ အစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ဒုဇနာ၊ သူယုတ်တို့သည်။ ဒေါသံ၊ အမျက်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။

၅၂။ မာတာဟိနဿ၊ အမိယုတ်သောသူအား။ ဒုဗ္ဘာသာ၊ မကောင်းသောစကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိတာဟိနဿ၊ အဘယုတ်သော သူအား။ ဒုက္ခိရိယာ၊ မကောင်းသောအမူအကျင့်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဘောမာတာပိတာဟိနာ၊ မိဘနှစ်ပါးစုံ ယုတ်မူကား။ ဒုဗ္ဘာသာစ၊ မကောင်းသောစကားရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခိရိယာစ၊ မကောင်းသောအမူအကျင့်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၅၃။ မာတာသေဠာယ၊ အမိမြတ်သောသူအား။ သုဘာသာ၊ ကောင်းသောစကားရှိ၏။ ပိတာသေဠာယ၊ အဘမြတ်သောသူအား။ သုက္ခိရိယာ၊ ကောင်းသော အမူအကျင့်ရှိ၏။ ဥဘောမာတာပိတာသေဠာ၊ မိဘနှစ်ပါးစုံ မြတ်မူကား။ သုဘာသာစ၊ ကောင်းသောစကားလည်းရှိ၏။ သုက္ခိရိယာစ၊ ကောင်းသော အမူအကျင့်လည်းရှိ၏။

၅၄။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်၌။ သူရံ၊ ရဲရင့်သောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ကုတူဟလေ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်သောအခါ၌။ မန္တိသုခံ၊ စကား၌ လိမ်မာသောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ အန္ဓုပါနေသု၊ ထမင်း အဖျော်ကောင်း စားသောက်သော

အခါတို့၌။ ပိယံ၊ ချစ်သောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။
အတ္တကိစ္စေသု၊ အနက်သဒ္ဒါ၊ ခဲခက်စွာသောအရေးအရာအမှုကိစ္စ
ရှိသောကာလတို့၌။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလို
ရှိကုန်၏။

၅၅။ သုနခေါ၊ ခွေးတကောင်သည်။ သုနခံ၊ ခွေးတကောင်
ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ရောသယံ၊ ချုတ်ချယ်လျက်။ ဟိံသိတု၊
ညှဉ်းဆဲအံ့သောငှာ။ ဒန္တံ၊ သွားကို။ ဒဿိတိ၊ ပြ၏။ ဒုဇ္ဇနော၊
သုယုတ်သည်။ သုဇနံ၊ သူတော်ကောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
ရောသယံ၊ ချုတ်ချယ်လျက်။ ဟိံသံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်း အမှုကို။
ဣစ္ဆတိ၊ ပြုခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။

၅၆။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ကိစ္စာနိ၊ အမှုကိစ္စဟူသမျှကို။
မာစကရေသိ၊ မိမိလည်းမပြုလင့်။ မာစကာရာပေသိဝါ၊ သူ
တပါးကိုလည်း မပြုစေလင့်။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ သဟသ၊ အဆော
တလျင်။ ကာရိတံ၊ ပြုမှုကား။ မန္ဒော၊ ပညာ နည်းသောသူ
သည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အနုတပ္ပတိ၊ ပူပန်ရတတ်၏။

၅၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ကောဓံ၊ အမျက်ကို။ ဝိဟိတော၊
ဖျောက်နိုင် မူကား။ ကဒါစိ၊ တရံတဆစ်မျှလျှင်။ နသောစတိ၊
မစိုးရိမ်ရ။ မက္ခပ္ပဟာနံ၊ သူ့ကျေးဇူးကို ဆိုတတ်သော သူကို။
ဣသယော၊ ဘုရားစသောသူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊
ချီးမွမ်းကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့၏။ ဖရုသဝါစံ၊
ကြမ်းကြုတ်သောစကားကို။ ခမထ၊ သည်းခံကုန်လော့။ တေ
ခန္တိ၊ ဤသို့သောသည်းခံခြင်းကို။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ သန္တော၊
ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၅၈။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ အသုစိသင်္ကတေ၊ မစင်အတိ
ပြည့်သော။ သမ္မာဓေ၊ ကျဉ်းမြောင်းသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။
နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ တတော၊ ထိုထက်။
အပ္ပိယေ၊ မချစ်မနှစ်သက်လိုသော။ အရိမှိ၊ ရန်သူ့ထံ၌။ နိဝါ
သော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ တတောပိ၊ ထို
ထက်လည်း။ အကတညုနာ၊ သူ့ကျေးဇူးကို မသိထတ်သောသူ
နှင့်။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။

၅၉။ ဩဝဒေယျ၊ ဆုံးမသင့်သော အရာ၌ ဆုံးမရာ၏။
အနုသာသေယျ၊ မပြတ်ဆုံးမရာ၏။ အသပ္ပါစ၊ ယုတ်မာသော
အကျင့်မှလည်း။ နိဝါရယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား
သင့်စွာ။ သော၊ ထိုဆုံးမတတ်သောသူကို။ သတံ၊ သူတော်ကောင်း
တို့သည်။ ပိယော၊ ချစ်ခင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသတံ၊
သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့သည်။ အပ္ပိယော၊ မချစ်ခင်အပ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၆၀။ ဥတ္တမံ၊ ကိုယ်ထက်မြတ်သောသူကို။ အတ္တနိဝါတေန၊
ကိုယ်ကိုနှိမ်ချသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။ သူရံ၊ ရဲရင့်သော
သူကို။ ဘေဒေန၊ သင်းခွဲသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။ နိစံ၊
ကိုယ်အောက်နိမ့်သောသူကို။ အပ္ပကဒါနေန၊ တစိုးတစိပေး
သဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။ သမံ၊ ကိုယ်နှင့်တူသော သူကို။
ဝါယာမေန၊ လုံ့လပြုသဖြင့်။ ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။

၆၁။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ဝိသံဇ္ဇတိ၊
အဆိပ်ဟူ၍။ န အာဟု၊ မဆိုကုန်။ သံဃဿ၊ သင်္ဃာ၏။ နေံ၊
ဥစ္စာကို။ ဝိသံဇ္ဇတိ၊ အဆိပ်ဟူ၍။ ဥစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝိသံ၊

အဆိပ်သည်။ ကော်ဝ ဟနတိ၊ တကြိမ်သာလျှင် သတ်တတ်၏။
သံဃဿ၊ သဃံ၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်ကား။ သဗ္ဗံ၊ အကြိမ်ကြိမ်
အဖန်ဖန်။ ဟနတိ၊ သတ်တတ်၏။

၆၂။ ဇဝေန၊ လျင်မြန်ခြင်းသည်။ အဿဘဒ္ဒံ၊ မြင်း
ကောင်းကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တံ၊ သိကုန်၏။ ဝါဟေန၊ လေးသော
ဝန်ကို ရွက်ဆောင်သဖြင့်။ ဗလိဗဒ္ဒံ၊ နွားကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တံ၊
သိကုန်၏။ ဒုဟေန၊ နို့ညှစ်ခြင်းဖြင့်။ ခေနံ၊ နို့ထွက်သော
နွားမ၏ ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တံ၊ သိကုန်၏။ ဘာသမာနေန၊ ကြံ
စည်လျှို့ဝှက်ရာ၌ ပြောဆိုနိုင်ခြင်းဖြင့်။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကျေးဇူး
ကို။ ဇာနန္တံ၊ သိကုန်၏။

၆၃။ သာဓုနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်။
အပ္ပမ္ပိ၊ အနည်းငယ်သော်မူလည်း။ ကူပေ၊ တွင်း၌။ ဝါရိဝ၊
ရေကဲ့သို့။ နိဿယော၊ သူတပါးတို့ မှီခိုရာရ၏။ အသာဓုနံ၊ သူ
တော်ကောင်း မဟုတ်သောသူတို့၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဗဟံ
အပိ၊ များသော်လည်း။ အဏ္ဏဝေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌။ ဝါရိဝ၊ ရေ
ကဲ့သို့။ နစ နိဿယော၊ သောက်ချိုးရာ မှီရာမရ။

၆၄။ အာပံ၊ ရေကို။ နဇ္ဇော၊ မြစ်တို့သည်။ နောပိဝန္တိ၊
မသောက်ကုန်။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်တို့သည်။ ဖလံ၊ အသီးကို။
နောခါဒန္တိ၊ မစားကုန်။ မေဃော၊ မိုးတို့သည်လည်း။ ကုစိ၊
အချို့သော အရပ်၌။ နော ဝဿန္တိ၊ မရွာကုန်။ သတံ၊ သူ
တော်ကောင်းတို့၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်လည်း။ ပရတ္ထာယ၊ သူတ
ပါးတို့၏ အကျိုးငှာသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၆၅။ အပ္ပတ္တေယျံ၊ မဘောင့်တအပ်သည်ကို။ နပတ္တေယျံ၊ မတောင့်တရာ။ အစိန္တေယျံ၊ မကြံအပ်သည်ကို။ နစိန္တေယျံ၊ မကြံရာ။ ဓမ္မမေဝ၊ တရားသဘောနှင့် စပ်ယှဉ် သည်ကိုသာ လျှင်။ သုစိန္တေယျံ၊ ကောင်းစွာကြံရာ၏။ မောသံ၊ အချည်းနှီးသော။ ကာလံ၊ ကာလကို။ န ဣစ္ဆယေ၊ အလိုမရှိရာ။

၆၆။ အစိန္တတမ္ပိ၊ မကြံဘဲလျက်လည်း။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ စိန္တတမ္ပိ၊ ကြံသော်လည်း။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်တတ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ဣတ္ထိယာ ဝါ၊ မိန်းမအား၎င်း။ ပုရိသဿဝါ၊ ယောက်ျားအား၎င်း။ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့သည်။ နစိန္တာမယာ၊ ကြံတိုင်းလည်း မပြီးကုန်။

၆၇။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အသန္တဿ၊ သူတော် မဟုတ်သောသူအား။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သန္တံ၊ သူတော်ကောင်းကို။ ပိယံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ န ကုရုတေ၊ မပြု။ အသတံ၊ မသူတော်တို့၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကိုသာလျှင်။ ရောစတိ၊ နှစ်သက်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တံ၊ ထိုအမှုအကျင့်သည်။ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးအံ့သည်၏။ မုခံ၊ အကြောင်းတည်း။

သုဇနကဏ္ဍော၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို ဆိုရာ

အခန်းသည်။ နိဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၃-ဗာလဒုဇ္ဇန ကဏ္ဍ

၆၈။ ခလော၊ သူယုတ်ကို။ အတိပိယော၊ အလွန်ချစ်အပ်သည်ကို။ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝဟာမာနောပိ၊ ရှက်ဆောင်အပ်သော်လည်း။ အဗုပ္ပရော၊ မပြည့်သော ရေရှိသော၊ သဋ္ဌောယထာ၊ အိုးကဲ့သို့။ ကောတုဟလံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ကို။ ကရော၊ ပြုတတ်၏။

၆၉။ သပ္ပေါ၊ ပြေသည်၊ ဒုဋ္ဌော၊ အမျက်လွန်၏။ ခလော၊ သူယုတ်သည်လည်း။ ဒုဋ္ဌော၊ အမျက်လွန်၏။ သပ္ပေါ၊ ပြေထက်။ ခလော၊ သူယုတ်သည်ကား။ ဒုဋ္ဌတရော၊ အထူးသဖြင့်အမျက်လွန်၏။ သောသပ္ပေါ၊ ထိုပြေကိုကား။ မန္တောသဓေဟိ၊ မန္တယားဆေးဝါးတို့ဖြင့်။ သမ္ပတိ၊ ငြိမ်းစေနိုင်၏။ ခလော၊ သူယုတ်ကိုကား။ ကေန၊ အဘယ်မည်သောဆေးဖြင့်။ ဥပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်းစေနိုင်အံ့နည်း။

၇၀။ ယော ဗာလော၊ အကြင်သူမိုက်သည်။ ဗာလျံ၊ မိမိမိုက်မဲသော အဖြစ်ကို။ မညတိ၊ သိ၏။ တေန၊ ထိုသို့သိခြင်းကြောင့်။ သောဝါပိ၊ ထိုသို့ မိုက်သောသူ ဖြစ်လျက်လည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်၏။ ယောဗာလော၊ အကြင်သူမိုက်သည်ကား။ ဗာလောစ၊ မိုက်လျက်လျှင်။ ပဏ္ဍိတမာနိ၊ မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိဟုထင်၏။ သသော၊ ထိုသူကိုသာလျှင်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဗာလောတိ၊ သူမိုက်ဟူ၍၊ ဝံစွတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၇၁။ ဗာလော၊ လူမိုက်သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ပါဝံ၊ မိမိပြုသော ကောင်းမှုသည်။ နပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေး

သေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ မရူဝ၊ ပျားရည်ကဲ့သို့။ မညတိ၊
အောက်မေ့တတ်၏။ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ပါပံ၊ မိမိ
ပြုသောမကောင်းမှုသည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

၇၂။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဗလဝါ၊ ကိုယ်အားရှိမှု။
နသာရ၊ မကောင်း။ သာဟသာ၊ အနိုင်အထက်။ ဓနံ၊ သူ၏
ဥစ္စာကို။ ဝိန္ဒတေ၊ ရအောင်ယူတတ်၏။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာနည်း
သော။ သောဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ
၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊
ရောက်တတ်၏။

၇၃။ သရေ၊ အိမ်၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။
မူသိကော၊ ကြက်တည်း။ ဝနေ၊ တော၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီး
တတ်သည်ကား။ ဝါနရော၊ မျောက်တည်း။ သကုဏေ၊ ငှက်၌။
ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ကာကော၊ ကျီးတည်း။
နရေ၊ လူ၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ပြာဟ္မဏော၊
ပုဏ္ဏားတည်း။

၇၄။ ဇာဂရတော၊ နိုးကြားသူအား။ ရတ္တိ၊ ည၌သည်။ ဒီဃံ၊
ရှည်၏။ သန္တဿ၊ ခရီးပန်းသောသူအား။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာ
ခရီးသည်။ ဒီဃံ၊ ရှည်၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်း တရားကို။
အဝိဇာနတံ၊ မသိကုန်သော။ ဗာလာနံ၊ သူမိုက် တို့အား။
သံသာရေ။ သံသရာသည်။ ဒီဃော၊ ရှည်၏။

၇၅။ ခလဇာတော၊ ယုတ်သော သဘော ရှိသောသူ
သည်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ တိလမတ္တံဝေ၊ နှမ်းစေ့ခန့်မျှ

သာရှိသော။ အပ္ပဒေါသဉ္စ-အပ္ပဒေါသံဝေ၊ အနည်းငယ်သော
အပြစ်ကိုလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏။ နာဠိကေရံ၊ အုန်းသီး
လောက်ရှိသော။ သဒေါသံပိ၊ မိမိ၏အပြစ်ကိုကား။ နပဿတိ၊
မမြင်တတ်။

၇၆။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော သူသည်။ အတ္တဒေါသံ၊
မိမိအပြစ်ကို။ ပရေသုတပါးတို့ကို။ နဇညာ၊ မသိစေရာ။ ပရဿ၊
သုတပါး၏။ ဒေါသံတု၊ အပြစ်ကိုကား။ ဇညာ၊ သိအောင်ပြု
ရာ၏။ ကိမိဝ၊ ဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမကား။ ကုမ္ဘာ၊ လိပ်တို့သည်။
အင်္ဂါနိ၊ လက်၊ ခြေ၊ ဦးခေါင်းတို့ကို။ ဂုယန္တိဣဝ၊ လျှို့ဝှက်
ကုန်သကဲ့သို့။ အတ္တဒေါသံ၊ မိမိအပြစ်ကို။ ဂုယေ၊ လျှို့ဝှက်
ရာ၏။ ပရဒေါသဉ္စ၊ သုတပါးတို့၏အပြစ်ကိုလည်း။ လက္ခယေ၊ မှတ်
ရာ၏။

၇၇။ ဗာလေန၊ သူမိုက်သည်။ ပဏ္ဍိတဿ၊ ပညာရှိအား။
ပသံသာယ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ဒဏ္ဍော၊ ဒဏ်ကို။ ဒိယတေ၊ ပေး
သည်မည်၏။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ ပဏ္ဍိတေနော၊ ပညာရှိသည်
သာလျှင်။ ဝဏ္ဏိတော၊ ချီးမွမ်းခြင်းသည်။ သုဝဏ္ဏိတော၊ ကောင်း
စွာချီးမွမ်းခြင်းမည်၏။

၇၈။ လုဒ္ဓံ၊ လိုချင်တပ်မက်မောခြင်းရှိသောသူကို။ အတ္ထေန၊
တံစိုးလက်ဆောင်ပေးသဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ ထဒ္ဓံ၊ မာန
ခက်ထန်သော သူကို။ အဉ္စလိကမ္ပနာ၊ လက်အုပ်ချီ သဖြင့်။
ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ မုဉ္ဇံ၊ သူမိုက်ကိုကား။ ဆန္ဒာနုဝတ္တိယာ၊
အလိုသို့ လိုက်သဖြင့်။ ဂဏှေ၊ ယူရာ၏။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။

ယထာဘူတေန၊ အဟုတ် အမှန် ဆိုသဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။

ဗာလဒုဇ္ဇနကဏှော၊ သူမိုက်သူယုတ်တို့ကို ဆိုသော
အခန်းသည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၄-မိတ္တ ကဏ္ဍ

၇၉။ ဟိတကာရော၊ စီးပွားကိုဆောင်သည်ရှိသော်။ ပရောပိ၊
သူတပါးသည်လည်း။ ဗန္ဓု၊ အဆွေမည်၏။ အဟိတော၊ စီး
ပွားကိုမဆောင်မှု။ ဗန္ဓုပိ၊ အဆွေသည်လည်း။ ပရော၊ သူတပါး
မည်၏။ ဗျာဓိ၊ အနာသည်။ ဒေဟဇော၊ ကိုယ်၌ဖြစ်လျက်။
အဟိတော၊ စီးပွားကို မဆောင်လေ။ သြသဓံ၊ ဆေးကား။
အရညံ၊ တော၌ဖြစ်လျက်။ ဟိတံ၊ စီးပွားကိုဆောင်လေသလျှင်
ကတည်း။

၈၀။ ပရောက္ခေ၊ မျက်ကွယ်၌။ ဂုဏဟန္တာရံ၊ ကျေးဇူးကို
ချေတတ်သော။ ပစ္စက္ခေ၊ မျက်မှောက်၌။ ပိယဝါဒိနံ၊ ချစ်ဖွယ်
သောစကားကိုဆိုတတ်သော။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။
မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ ဝိသကုမ္ဘေ၊ အဆိပ်အိုး၌။ မဓု၊ ပျား
ကို။ ဝဇ္ဇေယျယထာ၊ ကြည်ရာသကဲ့သို့။ ဝဇ္ဇေယျ၊ ကြည်ရာ၏။

၈၁။ ဓနဟီဓေန၊ ဥစ္စာတည်းယုတ်မှုကား။ မိတ္တော၊ အဆွေ
ခင်ပွန်းသည်။ စဇေ၊ စွန့်တတ်၏။ ပုတ္တဒါရာ၊ သားမယားတို့
သည်၎င်း။ သဟောဒရာ၊ ညီသားအကိုတို့သည်၎င်း။ စဇန္တိ၊
စွန့်တတ်ကုန်၏။ ဓနဝန္တေဝ၊ ဥစ္စာရှိသော သူတို့ကိုသာလျှင်။

သေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏။ တသ္မံ၊ ထို့ကြောင့်။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်
သာလျှင်။ လောကေ၊ လောက၌။ မဟာသခါ၊ ခင်ပွန်းကြီး
တည်း။

၈၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဘစ္စံ၊ ကျွန် သူခစားကို။
ပေသေန၊ စေပါးခိုင်းခန့်မှသာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ ကောင်း၊
မကောင်းကိုသိရာ၏။ ဗန္ဓဝါပိ၊ ဆွေမျိုးတို့ကိုလည်း။ ဘယာ
ဂတေ၊ ဘေးရောက်သောအခါ၌။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ တထာ၊
ထိုမှ။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ အပ္ပကာသု၊ ဥစ္စာနည်းသော
အခါတို့၌။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ဒါရဉ္စ၊ မယားကိုလည်း။ ဝိဘ
ဝက္ခယေ၊ စည်းစိမ်ကုန်မှသာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။

၈၃။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဟိတေ၊ အစီးအပွား၌။
ယုတ္တော၊ ယှဉ်စေတတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဗန္ဓု၊ အဆွေ
ခင်ပွန်းမည်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပေါသကော၊ ကျွေးမွေး
တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပိတရော၊
မိဘမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။ ပိဿာသော၊ ချစ်ကျမ်းဝင်၏။
တံ၊ ထိုသူသည်။ မိတ္တံ၊ ခင်ပွန်းမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။
နိဗ္ဗုတိ၊ နှလုံးငြိမ်း၏။ သာ၊ ထိုသို့ငြိမ်းစေတတ်သော သူသည်။
ဘရိယာ၊ မယားမည်၏။

၈၄။ အမိတ္တဿ၊ ရန်သူနှင့်လည်း။ နဝိဿသေ၊ အကျွမ်း
မဝင်ရာ။ မိတ္တဉ္စာပိ၊ အဆွေ ခင်ပွန်း နှင့်လည်း။ နဝိဿသေ။
အကျွမ်းမဝင်ရာ၊ ကဒါစိ၊ တရံတခါ။ မိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်း
သည်။ ကုပိတေ၊ အမျက်ထွက်လတ်သော်။ သဗ္ဗဒေါသံ၊ ခပ်သိမ်း
သောအပြစ်ကို။ ပကာသတိ၊ ထင်ရှားပြတတ်၏။

၈၅။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မိကျာ၊ ခင်ပွန်းနှင့်။ သင်္ကံ၊
တကြိမ်။ ဒုဠတိ၊ အမျက်ထွက်ဘူး၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပုန၊
တဖန်။ သန္တတုံ၊ စေ့စပ် ခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိငြားအံ့။
ဓပေယျာ၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ အဿတရိယထာ၊ အသံခိုရ်မြင်းကို
ဖွားအံ့သောမြင်းမကဲ့သို့။ မစ္စ၊ သေမင်းနိုင်ငံသို့။ ဥပဂဏှာတိ၊
ဆောင်၏။

၈၆။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ကာလံ၊ မိမိ၏အကြံ
ကာလသည်။ အနာဂတံ၊ မရောက်သေး။ တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်။
အမိတ္တံ၊ ရန်သူကိုလျှင်။ ခန္ဓေန၊ ပခုံးဖြင့်။ ဝဟေ၊ ရွက်ဆောင်
ရာ၏။ ကာလေ၊ မိမိအကြံကာလသည်။ အာဂတေ၊ ပြည့်စုံ
ခြင်းသို့ရောက်လေပြီးသော်။ တမေဝ၊ ထိုရန်သူကိုလျှင်။ သေလေ၊
ကျောက်၌။ သဋ္ဌံ၊ ရွက်ဆောင်သော အိုးကို။ ဘိန္ဒေဣဝ၊ ခွဲ
သကဲ့သို့။ ဘိန္ဒေ၊ ဖျက်ရာ၏။

၈၇။ ဣဏသေသော၊ မြီကြွင်းသည်၎င်း။ အဂ္ဂိသေသော၊
မီးကြွင်းသည်၎င်း။ တထေဝစ၊ ထိုအတူလျှင်။ ရောဂသေသော၊
ရောဂါကြွင်း သည်၎င်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဝိဝေဒန္တိ၊
ပွားတတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သေသံ၊ အကြွင်းကို။
နကာရယေ၊ မပြုရာ။

၈၈။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကား။ ပဒုမံ-
ပဒုမံဣဝ၊ ပဒုမာကြာကဲ့သို့ရွှင်၏။ ဝါစာ၊ ဆိုသောစကားသည်
လည်း။ စန္ဒနသီတသာ၊ စန္ဒကူးကဲ့သို့ ချမ်းအေး၏။ ဟဒယေတု၊
နှလုံး၌ကား။ ဟလာဟလံ၊ လျင်စွာသေစေတတ်သော အဆိပ်
ကဲ့သို့ရှိ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော သူကို။ နောပ
သေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။

၈၉။ ဖရသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ သာမိံ၊ အရှင်ကို။
နသေဝေ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။ မစ္ဆရိံ၊ ဝန်တိုသော။
သာမိံ၊ အရှင်ကို။ နသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထို
ထက်။ အပဂ္ဂဏှံ၊ မချီးမြှင့်တတ်သော။ သာမိံ၊ အရှင်ကို။
နသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။ နိဂ္ဂဟိတံ၊ နှိပ်
စက်တတ်သော။ သာမိံ၊ အရှင်ကို။ နေဝသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ
သာလျှင်ကတည်း။

၉၀။ သိင်္ဂီ၊ ဦးချိုရှိသော သတ္တဝါကို။ ပညာသဟတ္ထေန၊
အတောင် ငါးဆယ်ရှိသော အရပ်မှ။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြည်ရာ၏။
ဝါဇိနံ၊ မြင်းကိုကား။ သတေန၊ အတောင်တရာမှ။ ဝဇ္ဇေ၊
ကြည်ရာ၏။ ဟတ္ထိဒန္တိ၊ အစွယ်ရှိသော ဆင်ကိုကား။ သဟ
ဿေန၊ အတောင် တထောင်ကသာလျှင်။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြည်ရာ၏။
ဒုဇ္ဇနံ၊ သူမကောင်း ကိုကား။ ဒေသစာဂေန၊ အရပ်ကို စွန့်
သဖြင့်။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြည်ရာ၏။

၉၁။ ကုဒေသဉ္စ၊ မကောင်းသောအရပ်ကို၎င်း။ ကုမိတ္တဉ္စ၊
မကောင်းသော ခင်ပွန်းကို၎င်း။ ကုကုလဉ္စ၊ မကောင်းသော
အမျိုးကို၎င်း။ ကုဗန္ဓဝဉ္စ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းကို
၎င်း။ ကုဒါရဉ္စ၊ မကောင်းသော မယားကို၎င်း။ ကုဒါသဉ္စ၊
မကောင်းသောကျွန်ကို၎င်း။ ဒုရတော၊ ဝေးစွာ။ ပရိဝဇ္ဇယေ၊
ကြည်ရာ၏။

၉၂။ ယေသခါ၊ အကြင် ခင်ပွန်းတို့သည်။ ရောဂါတု
ရေစ၊ အနာနှိပ်စက်သောကာလ၌၎င်း။ ဒုဗ္ဗိက္ခေစ၊ ငတ်မုတ်
ခေါင်းပါးသောကာလ၌၎င်း။ ဗျသနေစ၊ စည်းစိမ်ပျက်စီး
သောကာလ၌၎င်း။ သတြုဂဟေ၊ ရန်သူမိသော ကာလ၌၎င်း။

ရာဇဒွါရေစ၊ မင်းအိမ်တံခါး၌၎င်း။ သုသာနေစ၊ သုသာန်
တစပြင်၌၎င်း။ တိဋ္ဌာ၊ တည်ရပ်ပေကုန်၏။ တေသခါ၊ ထိုခင်
ပွန်းတို့သည်သာလျှင်။ သုမိတ္တကာ၊ ခင်ပွန်းကောင်း မည်
ကုန်၏။

၉၃။ သီတဝါစော၊ နှုတ်ခွန်းချိုသော စကားရှိသော
သူသည်။ ဗဟုမိတ္တော၊ များသော အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ ဖရု
သော၊ ကြမ်းကြုတ်သော သူသည်။ အပ္ပမိတ္တကော၊ နည်း
သော အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ သုရိယစန္ဒရာဇ္ဇနံ၊ နေမင်း၊ လမင်း
တို့၏။ ဥပမာ၊ ဥပမာကို။ ဧတ္ထံ၊ ဤအရာ၌။ ဉာတဗ္ဗာ၊ သိ
အပ်၏။

မိတ္တကဏ္ဍော၊ ခင်ပွန်းကိုဆိုရာ အခန်းသည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၅-ဣတ္ထိ ကဏ္ဍ

၉၄။ ကောကိုလာနံ၊ ဥဩတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ သဒ္ဓံ၊
အသံလျှင်တည်း။ နာရီရူပံ၊ မိန်းမတို့၏ အဆင်းကား။ ပတိဗ္ဗ
တာ၊ လင်ကို မြတ်နိုးခြင်းတည်း။ အရူပါနံ၊ ရုပ်သဏ္ဌာန်
မကောင်းသောသူတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ ဝိဇ္ဇော၊ အတတ်
တည်း။ တပဿီနံ၊ ရသေ့တို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ ခမာ၊
သည်းခံခြင်းတည်း။

၉၅။ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ ရူပံ၊ အဆင်း
တည်း။ ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ ဝိဇ္ဇော၊

အတတ်လျှင်တည်း။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာကား။
သီလံ၊ သီလတည်း။ ရာဇာနံ၊ မင်းတို့၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာကား။
ဗလံ၊ ရဲမက်ဗိုလ်ပါတည်း။

၉၆။ တာပသာ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့သည်ကား။ ကိသာဝ၊
ကြုံလို့မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ စတုပ္ပဒါ၊
အခြေလေးခုရှိသော သတ္တဝါတို့သည်ကား။ ထူလာဝ၊ ဆူကုန်
မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ပုရိသာစ၊
ယောက်ျားတို့သည်ကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပညာ ရှိမှသာလျှင်။
သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဣတ္ထိစ၊ မိန်းမတို့သည်ကား။
သာမိကာဝ၊ လင်ရှိကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်
ကုန်၏။

၉၇။ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊ တတ်လှစွာသော စောင်းသမားသည်။
ပဉ္စရတျာ၊ ငါးရက်မျှ စောင်းနှင့် ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။
ဓနုဂ္ဂဟာ၊ တတ်လှစွာသော လေးသမားသည်။ သတ္တရတျာ၊
ခုနစ်ရက်မျှ လေးနှင့်ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။ သုဘရိယာ၊
တော်မှန်လှစွာသော မယား ဖြစ်လျှင်မူလည်း။ ဧကမာသာ၊
လင်နှင့် တလကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။ သိဿာ၊ တပည့်တို့
ကား။ အစုမာသာ၊ လခွဲမျှ ဆရာနှင့် ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်
၏။

၉၈။ ဟိ၊ ကျွဲကား။ ပင်၊ ညှန်ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊
မွေ့လျော်၏။ ဟင်၊ ဟင်္သာငှက်ကား။ ပေါက်၊ ရေကန်ရှိမှသာ
လျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ထိ၊ မိန်းမကား။ ပု၊ ယောက်ျား
ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ခု၊ ရဟန်းကား။ ခံ၊ တရား
ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။

၉၉။ အနံ့၊ ထမင်းကိုကား။ ငါ့ဇာတိ၊ အစာကျေမှု။ ပသံ
သေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ ဒါရဉ္စ၊ မယားကိုလည်း။ ဂတယောဗ္ဗနံ၊
အရွယ်လွန်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ သူရံ၊ ရဲမက်ကိုကား။
ရုဏပုနာဂတာ၊ စစ်အောင်၍ပြန်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။
သဿံ၊ ကောက်ကို။ ဂေဟမာဂတံ၊ အိမ်သို့ရောက်မှ။ ပသံသေ
ယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။

၁၀၀။ ဒွိတရိပတိ၊ နှစ်လင်သုံးလင် ကွာပြီးသော။ နာရီစ၊
မိန်းမသည်၎င်း။ ဝိဟာရ ဒွိတရိ၊ နှစ်ကျောင်း သုံး ကျောင်း
ပြောင်းပြီးသော။ ဘိက္ခုစ၊ ရဟန်းသည်၎င်း။ ဒွိတရိ ပါသံ၊
ကျော့ကွင်းမှ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် လွတ်ပြီးသော။ သကုဇဏာစ၊
ငှက်သည်၎င်း။ ကတမာယာဗဟုတရံ၊ ပြုအပ်သော မာယာများ
သည်သာလျှင်ကတည်း။

၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ၊ သူယုတ်ကို။ ပဟရာ၊ ပုတ်ခတ်သဖြင့်။ ဒန္တိ၊
ယဉ်စေရာ၏။ အမိတ္တံ၊ မကောင်းသော ခင်ပွန်းကို။ အဘာဏိ
ကာ၊ စကားဆိုမြဲ မဆိုသဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ ဣတ္ထိနံ၊
မကောင်းသော မိန်းမတို့ကို။ ဗျသနာ၊ စည်းစိမ်ကို မအပ်နှင်း
သဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ ရာဂိနံ၊ အစာ၌ တပ်မက်မောတတ်
သောသူကို။ အပ္ပဘောဇနာ၊ အစာကို ယုတ်စေသဖြင့်။ ဒန္တိ၊
ယဉ်စေရာ၏။

၁၀၂။ စန္ဒိမာ၊ လမ္ဗ။ ဝိနာ၊ ကင်းသော။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။
နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ဝီစိဝိနာ၊ လှိုင်းတံပိုးမှ ကင်း
သော။ အဏ္ဏဝါစ၊ သမုဒ္ဒရာသည်လည်း။ နသောဘတေ၊
မတင့်တယ်ရာ။ ဟံသဝိနာ၊ ဟင်္သာမှ ကင်းသော။ ပေါက္ခရဏီ၊

ရေကန်သည်။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ပတိဝိနာ၊ လင်
မှကင်းသော။ ကညာ၊ သတို့သမီးသည်။ နသောဘတေ၊ မတင့်
တယ်ရာ။

၁၀၃။ ပတိနာ၊ လင်သည်သာလျှင်။ ဘောကံ၊ စည်းစိမ်
ဥစ္စာကို။ ဇနိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ မူကား။
သံဂုတ္တနံ၊ လုံစေသည်သာတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ ပုရိ
သော၊ ယောက်ျားသည်သာလျှင်။ ပဓာနေ၊ ပဓာနတည်း။
ဣတ္ထိ၊ မိန်းမမူကား။ သူစိသုတ္တယထာ၊ အပ်၍ချည်နှင့်သာ တူ
ပါသတည်း။

၁၀၄။ သဗ္ဗာနဒီ၊ ခပ်သိမ်းသော မြစ်တို့သည်။ ဝက်နဒီ၊
မြစ်ကောက်သာရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေဝနာ၊ ခပ်သိမ်းသော စောတို့
သည်။ ကဋ္ဌမယာ၊ ထင်းဖြင့်သာပြီးကုန်၏။ သဗ္ဗိတ္ထိယော၊ ခပ်သိမ်း
သော မိန်းမတို့သည်။ နိဝါတကေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော အရပ်ကို။
လဘမာနေ၊ ရသည်ရှိသော်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကရေ၊
ပြုမြဲတည်း။

၁၀၅။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဝိဝါဒသီလံ၊ ငြင်း
ခုံတတ်သောအလေ့ရှိ၏။ ဥဿယဘာဏိနီ၊ ငြူစူစောင်းမြောင်း၍
ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ ပဿတဏ္ဍိ၊ မြင်တိုင်းကိုလည်းတပ်၏။ မဟု
ပါကတ္တနီ၊ များစွာလည်း ချက်၍ စားတတ်၏။ အဂ္ဂန္တဘုတ္တိ၊
လင်၏ အဦးစားတတ်သောအလေ့ရှိ၏။ ပရဂေဟဝါသီ၊ သူ့
အိမ်သို့ သွားတတ် နေတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ သာနာမီ၊ ထို
မိန်းမကို။ ပုတ္တသတံပိ၊ သားတရာပင်မြင်ငြားသော်လည်း။ ပုမာ၊
ယောက်ျားသည်။ စတ္တာ၊ စွန့်အပ်၏။

၁၀၆။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဘုတ္တေသုစ၊ စား
 သော အခါတို့၌၎င်း။ မဏ္ဍေသုစ၊ အဝတ်တန်းဆာ ပြုပြင်
 ဆင်ယင်သောအခါတို့၌၎င်း။ ဇနီဝ၊ အမိကဲ့သို့။ ကန္တီနီ၊ နှစ်သက်
 ဘွယ်ပြုပြင်တတ်၏။ ဂုဇယသု၊ လျှိုဝှက်အပ်ကုန်သော။ ဌာနေသု၊
 မကျစ်မလစ်သောအရာတို့၌။ ဘင်္ဂီနီဝ၊ နှမကဲ့သို့။ ဟိရီ၊ လွန်စွာ
 ရှက်တတ်၏။ ကမ္မေသု၊ အမှုလုပ်သောအခါတို့၌၎င်း။ ပတ္တေသု၊
 လင်၏အပါးသို့သွားသောအခါတို့၌၎င်း။ ဒါသီနီဝ၊ ကျွန်မကဲ့သို့။
 ကရီ၊ ရိုသေစွာပြုတတ်၏။ ဘယေသု၊ ဘေးမရှိသောအခါ
 တို့၌။ မန္တီ၊ တိုင်ပင်ဘက်ရ၏။ သယနေသု၊ အိပ်သော အခါ
 တို့၌။ ရမတီ၊ မွေ့လျော်စေတတ်၏။ ရူပီသု၊ အရောင်အဆင်းကို
 ပြုပြင်ခြင်းတို့၌။ သိက္ခီ၊ တင့်တယ်စွာ၏။ ကုပ္ပနေသု၊ အမျက်
 ထွက်သောအခါတို့၌။ ခမနီ၊ သည်းခံတတ်၏။ သာနာရီ၊ ထို
 မိန်းမကို။ သေဋ္ဌိတံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။
 ဝဒန္တီ၊ ဆိုကုန်၏။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ကာယဿဘေဒါစ၊
 သေသည်၏ အခြားမဲ့၌လည်း။ ဒီဝေ၊ နတ်ပြည်၌။ ဘဝေယျ၊
 ဖြစ်ရာ၏။

၁၀၇။ ယာယုဝတီ၊ အကြင် မိန်းမငယ်သည်။ သာမာ၊
 ရှေ့သော အသားအရေလည်းရှိ၏။ မိဂက္ခီ၊ သမင်မျက်စိကဲ့သို့
 ညိုသော မျက်စိလည်းရှိ၏။ တနုမဇ္ဈဂတ္တာ၊ ခါးစည်းတင်ကျယ်
 ငယ်သောဝမ်းလည်းရှိ၏။ သူရူ၊ ဆင်နွှာမောင်းကဲ့သို့ အရင်း
 မှသည် အဖျားတိုင်အောင် သွယ်သောပေါင်ရှိ၏။ သုကေသီ၊ ဖြေ
 ၍နောက်သို့လှန်သော်ရှည်သောအဖျားကော့တက်သောဆံလည်း
 ရှိ၏။ သမပန္နိဒန္တီ၊ ကြီးငယ်မထင် ညီညွတ်သော သွားအစဉ်
 လည်းရှိ၏။ ဂမ္ဘီရနာဘီ၊ နက်သော ချက်လည်းရှိ၏။ သုသီလီ၊

ကောင်းသော အလေ့ အကျင့်လည်း ရှိ၏။ သာယုဝတီ၊ ထိုသို့
သောမိန်းမငယ်ကို။ ဟိနကုလေသု၊ ယုတ်သော အမျိုးတို့၌။
ဇာတာပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ဝိဝါဟေ၊ ဆက်ဆံထိမ်းမြားရာ၏။

၁၀၈။ ကာလာနံ၊ ကာလတို့တွင်၊ သရဒဉ္စတု၊ တန်ဆောင်
မုန်းလ သရဒဉ္စတုသည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။ ဘရိယာနံ၊ မယားတို့
တွင်။ ရူပဝတီ၊ အဆင်းလှသော မိန်းမသည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။
ပုတ္တာနံ၊ သားတို့တွင်။ ဇေဋ္ဌော၊ သားကြီးသည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။
ဒိသာနံ၊ အရပ်မျက်နှာတို့တွင်။ ဥတ္တရာဒိသာ၊ မြောက်အရပ်သည်။
ပဓာနံ၊ မြတ်၏။

၁၀၉။ ယာနာရီ၊ အကြင် မိန်းမသည်။ ဇာတိံ၊ ဇာတိံ၊
ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန် တလဲလဲ။ ပေါရိသံ၊
ယောက်ျား၏အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆေယျ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ သာနာရီ၊
ထိုမိန်းမသည်။ ပါရိစာရိကာ၊ သိကြားမင်း၏ မယားသည်။
ဣဒ္ဓံ၊ သိကြားမင်းကို။ အပစာယတိဣဝ၊ အရိုအသေလုပ်ကျွေး
သကဲ့သို့။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ အပစာယေယျ၊ အရိုအသေ
လုပ်ကျွေးရာ၏။

၁၁၀။ ယောပေါသော၊ အကြင်ယောက်ျားသည်။ ဇာတိံ
ဇာတိံ၊ ဖြစ်တိုင်း၊ ဖြစ်တိုင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပေါရိသံ၊
ယောက်ျား၏အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ သောပေါသော၊
ထိုယောက်ျားသည်။ ပရဒါရံ၊ သူတပါး၏ မယားကို။ ဓောတ
ပါဒေါ၊ ခြေဆေးပြီးသော၊ ပေါသော။ ယောက်ျားသည်။ ကဒ္ဒမံ၊
ညွန့်ကို။ ဝိဝဇ္ဇေတိယထာ၊ ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့။ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊ ရှောင်
ကြဉ်ရာ၏။

၁၁၁။ အတိတယောဗ္ဗနော၊ အရွယ် လွန်ပြီးသော။ ပေါသော၊ ယောက်ျားသည်။ တိမ္မရုတ္တနိ။ တည်သီးမျှ ငယ်သော သားမြတ်ရှိသော။ ယုဝတိ။ မိန်းမပျိုကို။ အာနေတိ။ ယူဆောင် သိမ်းဆည်း၏။ တဿ၊ ထိုမိန်းမပျိုအား။ ဣဿ၊ မိမိအလို ရှိရာ မပါသည်ဖြစ်၍ စောင်းမြောင်းငြူစုတ်၏။ နသဒ္ဒဟတိ။ လင်အိုတယောက်၌သာ မွေ့လျော်လတ္တံ့ဟု မယုံကြည်။ ဣတိ တသ္မာ။ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ ထိုငယ်သောမယားကို သိမ်းဆည်း ခြင်းသည်။ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးအံ့သည်၏။ မုခံ၊ အကြောင်း တည်း။

ဣတ္ထိကဏ္ဍော၊ မိန်းမကို ဆိုရာဖြစ်သော အခန်းသည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၆- ရာဇ ကဏ္ဍ

၁၁၂။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ ဧတယာမံ၊ တယာမ်သာ။ သယေ အိပ်ရာ၏။ ငဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိကား။ ဒွိယာမညေဝ၊ နှစ်ယာမ် သာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ သရာဝါသော၊ အိမ်ယာထောင် သော လူအပေါင်းကား။ တိယာမောဝ၊ သုံးယာမ် သာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ယာစကောတု၊ ဘုန်းတောင်းယာစကာ ကား။ စတုယာမောဝ၊ လေးယာမ်လုံးသာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။

၁၁၃။ ယတ္ထ၊ အကြင် အရပ်၌။ ဓနဝါ၊ ဥစ္စာရှိသော သူ၎င်း၊ သုတိယောဝါ၊ အကြား အမြင်များသော ပညာရှိ ၎င်း၊ ရာဇာ၊ မင်း၎င်း။ နဒိ၊ မြစ်၎င်း။ တထာ၊ ထိုမြို့။ ဝေဇ္ဇော၊ ဆေးသမား၎င်း။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါး တို့သည်။

နဝိဇ္ဇန္တိ၊ မနေရာ။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဒိဝသံ၊ တနေ့တရက်မျှ။
နဝသေ၊ မရှိကုန်။

၁၁၄။ ယသ္မိံ ပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ နမာနော၊ မြတ်
နိုးခြင်းလည်းမရှိ။ န ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ။ န စဗန္ဓဝါ၊
အဆွေခင်ပွန်းလည်း မရှိ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်မျှ။ နစ
ဝိဇ္ဇာဂမော၊ အတတ်ပညာ သင်စိမ့်သော သူလည်းမရှိ။ တတြ
ပဒေသေ၊ ထိုအရပ်၌။ ဒိဝသံ၊ တနေ့ တရက်မျှ။ နဝသေ၊
မနေရာ။

၁၁၅။ လောကေ၊ လောက၌။ အပုတ္တကံ၊ သား မရှိသော။
ဃရံ၊ အိမ်သည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ အရာဇကံ၊ မင်းမရှိ
သော။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းသည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ အသိပ္ပဿ၊
အတတ်မရှိသောသူ၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။
ဒလိဒ္ဓတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကား။ သဗ္ဗသုညံ၊ အလုံးစုံ ဆိတ်ငြိမ်၏။

၁၁၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဣစ္ဆေ၊
အလိုရှိငြားအံ့။ ဝါဏိဇ္ဇေယျံ၊ ကုန်သွယ်ရာ၏။ ဝိဇ္ဇံ၊ အတတ်
ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမှုကား။ သုတံ၊ အကြား အမြင်ရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဘဇေ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဣစ္ဆေ၊
အလိုရှိမှုကား။ တရုဏိတ္ထိံ၊ မိန်းမငယ်ကို။ ဝသေ၊ နေရာ၏။
ရာဇာမစ္စံ၊ မင်းအမတ်ဖြစ်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိ မှုကား။
ဣစ္ဆာဂတေ၊ မင်း၏ အလိုသို့လိုက်ရာ၏။

၁၁၇။ ယတိ၊ ရဟန်းသည်။ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲမှု။
နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။ မဟိပတိစ၊ မြေကြီးသေဌ်နှင်း ပြည့်ရှင်မင်း
သည်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲဘတ်မှု။ နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။
ဂဏိကာ၊ ပြည့်တန်ဆာမသည်။ လဇ္ဇော၊ ရှက်တတ်မှု။ နဋ္ဌော၊

ပျက်၏။ ကုလမီတာ၊ အမျိုးကောင်းသမီးသည်။ နိလ္လဇ္ဇာ၊ မရှက်
တတ်မှု။ နဋ္ဌာ၊ ပျက်၏။

၁၁၈။ ပက္ခိနံ၊ ငှက်တို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ အာကာ
သော၊ ကောင်းကင်တည်း။ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။
ဥဒကံ၊ ရေတည်း။ ဒုဗ္ဗလဿ၊ အားနည်းသောသူ၏။ ဗလံ၊
အားကား။ ရာဇာ၊ မင်းတည်း။ ကုမာရာနံ၊ သူငယ်တို့၏။ ဗလံ၊
အားကား။ ရုဒံ၊ ငိုခြင်းတည်း။

၁၁၉။ ခမာ၊ သည်းခံခြင်း၎င်း။ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်း
၎င်း။ ဥဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လရှိခြင်း၎င်း။ သံဝိဘာဂေါ၊ ဝေဘန်
ပေးကမ်းခြင်း၎င်း။ ဒယာ၊ သနားခြင်း၎င်း။ ဣက္ခဏာ၊ မြှော်မြင်
ခြင်း၎င်း။ ဧတေ၊ ဤခြောက်ပါးတို့ကား။ နာယကဿ၊ မင်း
စသော လူကြီးမိဘ၏။ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း။ သတံ၊
သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ဂုဏာ၊
ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း။

၁၂၀။ လောကေ၊ လောက၌။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။
သကံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊
ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သကံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။
သပ္ပုရိသာ၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သကံ၊
တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သေ ဧသော ဓမ္မော၊ ဤသို့
သော သဘောတရားသည်။ သနန္တနော၊ ရှေးသူတော်ကောင်း
တို့၏ အကျင့်တည်း။

၁၂၁။ လောကေ၊ လောက၌။ အလသော၊ ပျင်းသော။
တာမဘောဂီ၊ အိမ်ယာထောင်သော။ ဂိဟိ၊ လူသည်။ နဿာဓု၊

မကောင်း။ အသညတော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး မစောင့်သော။
ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်။ နသာဓု၊ မကောင်း။ အနိသမ္မကာရီ၊
မဆင်မခြင်း ပြုလေ့ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ နသာဓု၊
မကောင်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ကောဓနော၊ အမျက်
ထွက်တတ်၏။ တံပိ၊ ထိုအမျက်ထွက်သော ပညာရှိသည်လည်း။
နသာဓု၊ မကောင်း။

၁၂၂။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ နေတ္တာရော၊ အကြီးအကဲ
တို့သည်။ ဗဟဝေါ၊ များကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
သူတို့သည်။ ပဏ္ဍိတမာနိနော၊ ပညာရှိသာ ပြုလို့ ကုန်၏။
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ မဟတ္ထံ၊ အကြီးအမြတ်
၏ အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။
ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်တတ်၏။

၁၂၃။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ အာယံ၊ အခုန်
အတုတ်၏ ထွက်မထွက်ကို၎င်း။ ခယံ၊ မျိုးရိက္ခာ ကုန် မကုန်
ကို၎င်း။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဇညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။ ကတာ
ကတံ၊ အမှုထမ်းသည် မထမ်းသည်ကိုလည်း။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။
ဇညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊ နှိပ်ခြင်းငှာ ထိုက်သော
သူကို။ နိဂ္ဂဟေ၊ နှိပ်ရာ၏။ ပဂ္ဂဟာရဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ
ထိုက်သောသူကို။ ပဂ္ဂဟေ၊ ချီးမြှောက်ရာ၏။

၁၂၄။ လောကေ၊ လောက၌။ အက္ကံ၊ နေမင်းကို။ ပိဋ္ဌိ
တောဝ၊ ကျောဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ ဟုတာ
သနံ၊ မီးကို။ ကုစ္ဆိနာဝ၊ ဝမ်းဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊
ကပ်ရာ၏။ သာမိကံ၊ အရှင်ကိုကား။ သဗ္ဗဘဒ္ဒဂေန၊ အလုံးစုံ
သော အဘို့ဖြင့်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ ပရလောကံ၊ တမ

လွန်ဘဝကိုကား။ အမောဟံဝ၊ မမိုက်သဖြင့်သာလျှင်။ နိသေ
ဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။

၁၂၅။ လောကေ၊ လောက၌။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၎င်း။ အာပေါ၊
ရေကို၎င်း။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို၎င်း။ မူဠော၊ လူမိုက်ကို၎င်း။
သပ္ပေါ၊ မြွေကို၎င်း။ ရာဇကုလာနိစ၊ မင်းမျိုးတို့ကို၎င်း။ အပ
ယန္တေန၊ မထိမပါး ရှောင်ရှားသဖြင့်။ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏။
အံစွေကပါဏဟရာနိ၊ လတ်တလော အသက်ကို ချတတ်ကုန်၏။

၁၂၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒုဋ္ဌဘရိယသံဝါသော၊
မကောင်းသော မယားနှင့် ပေါင်းဖော်သောသူကို၎င်း။ ဒေါ
သော စိတ္တရဒါသကော၊ ကြမ်းလှစွာသော စိတ်ရှိသောကျွန်ကို
စေခိုင်းတတ်သောသူကို၎င်း။ သ သပ္ပေါ၊ မြွေရှိသော။ သရေ၊
အိမ်၌။ ဝါသောစ၊ နေသောသူ၎င်း။ မစ္စ၊ ဝေ၊ သေအံ့သည်
လျှင်အမှန်တည်း။ န သံသယော၊ ယုံမှားမရှိရာ။

၁၂၇။ လောကေ၊ လောက၌။ သမ္မုဠသိသောပဒေ
သေန၊ မိုက်လှစွာသော တပည့်ကို အတတ်ပညာ သင်ကြား
သဖြင့်၎င်း။ ကုနာရီဘရဏေနစ၊ ယုတ်လှစွာသော မိန်းမကို
အိမ်ထောင်ဘက် ပြုသဖြင့်၎င်း။ အသတံ သမ္ပယောဂေန၊
မသူတော်နှင့် ပေါင်းဖော်သဖြင့်၎င်း။ ပဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာ
ရှိသောသူပင် ဖြစ်သော်လည်း။ အဝသီဒတိ၊ နှစ်တတ်ချေသ
လျှင်ကတည်း။

၁၂၈။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝါပံ၊ ယုတ်မာသောအမှု
ကို။ ပုတ္တကရံ၊ သားတည်း ပြုလေမှုကား။ မာတာ၊ အမိပြု
သည်မည်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သိဿပါပံ၊ တပည့်တည်း

မကောင်းမှုပြုမှုကား။ ဂုရု၊ ဆရာပြုသည်မည်၏။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ရဋ္ဌကရံ၊ တိုင်းသူပြည်သားတည်းပြုမှုကား။ ရာဇာ၊ မင်းပြုသည်မည်၏။ ရာဇပါပံ၊ မင်းတည်း မကောင်းမှု ပြုမှုကား။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ် မကောင်းမှုပြုသည်မည်၏။

၁၂၉။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ ကောဓံ၊ အမျက်မာန်စောင်ကြီးလှသောသူကို။ အကောဓေန၊ အမျက်နည်းသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အသာဓု၊ မတော် မမှန်သော သူကို။ သာဓုနာဘိ၊ မိမိက သူတော်ကောင်း လုပ်သဖြင့်လည်း။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ ကဒရိယဉ္စ၊ ဝန်တိုသောသူကိုလည်း။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အလီကဝါဒိနံ၊ စကားမမှန်သောသူကို။ သစ္စေန၊ အမှန်ဆိုသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။

၁၃၀။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။ အဒန္တံ၊ မယဉ်ကျေးသောသူကို။ ဒမနံ၊ ယဉ်ကျေးစေတတ်၏။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထသမကံ၊ ခပ်လိမ်းသော အကျိုးကိုပြီးစေတတ်၏။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပိယဝါစာယ၊ ချစ်ဘွယ်သော စကားကြောင့်၎င်း၊ ဥန္တမန္တံ၊ မိမိကလည်း သူ့အပေါ် မိုမောက်နိုင်ကုန်၏။ နမန္တံ၊ မိမိသို့လည်း ရိုညွတ်ကုန်၏။

၁၃၁။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။ သိနေဟဘေသဇ္ဇံ၊ ချစ်စေတတ်သော ဆေးတည်း။ မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တိုခြင်းကား။ ဒေါသနောသဓံ၊ မုန်းစေတတ်သော ဆေးတည်း။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းကား။ ယသသိဘေသဇ္ဇံ၊ အခြံအရံများစေသောဆေးတည်း။ မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တိုခြင်းကား။ ကပဏောသဓံ၊ အထီးကျန်စေသောဆေးတည်း။

၁၃၂။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သော။
 အပ္ပသရာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမှကင်းကုန်သောသူတို့အား။ သာမဂ္ဂိ
 ယာ၊ ညီညွတ်သည်ရှိသော်။ ဇယံ၊ အောင်အပ်သော ရန်ကို။
 ဇယေ၊ အောင်နိုင်၏။ တိဏေန၊ မြက်ဖြင့်။ ယောတ္ထံ၊ လွန်ကို။
 ဝဋ္ဋတေ၊ ကျစ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုလွန်ဖြင့်။ နာဂေါပိ၊ ဆင်
 ပြောင်ကိုလည်း။ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့နိုင်သလျှင်ကတည်း။

၁၃၃။ သဟာယောပိ၊ ဗိုလ်ပါသူရဲ သတဲအဖော် ပြည့်စုံ
 ညီညွတ်လျက်လည်း။ အသမတ္တော၊ ရန်ကို မအောင်စွမ်းနိုင်
 သော မင်းကား။ တေဇသော၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ကိံကရိယတိ၊
 အဘယ် ပြုအံ့နည်း။ နိဝါတေ၊ လေထောင့်သော အရပ်၌။
 ဇလိတော၊ ညီအပ်သော။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ သယမေဝ၊ အလိုလို
 သာလျှင်။ ဥပသမ္ဘတိ၊ ငြိမ်းချေသလျှင်ကတည်း။

၁၃၄။ ကာမဘောဂံ၊ ကာမစည်းစိမ်ကို။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။
 သမကံ၊ အတူ။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ နဘုဉ္ဇေ၊ မခံစားရာ။
 အာကပ္ပံ၊ အသွင်ကို၎င်း။ ရသဘုတ္တိံ ဝါ၊ အရသာ စားခြင်း
 ကို၎င်း။ မာလာဂန္ဓဝိလေပနံ၊ ပန်းပန်ခြင်း၊ နံ သာထု ခြင်းကို
 ၎င်း။ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးအဝတ်ကို၎င်း။ အလင်္ကာရံ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်း
 ကို၎င်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သဒိသံ၊ အတူ။
 နကရေ၊ မပြုရာ။

၁၃၅။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေငါ၏။ သခါ၊ ခင်ပွန်းသည်။
 နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေထုနာ၊ ဂုဏ်ရည်
 တူသော အပေါင်းအဖော်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊
 ဤမင်းကား။ မယျံ၊ ငါ၏။ သာမိကော၊ အရှင်တည်း။ ဣတိ၊

ဤသို့။ စိတ္တေ၊ စိတ်၌၊ နိဋ္ဌံ၊ အပြီး။ သုဌာပယေ၊ ကောင်းစွာ
ထားရာ၏။

၁၃၆။ သေဝကော၊ မင်းခ ယောက်ျားသည်။ ရဿော၊
မင်းအား။ အတိဒ္ဓရေ၊ အလွန်ဝေးသော အရပ်၌။ နဘဇေ၊
မခစားရာ။ အစွာသန္ဓေ၊ အလွန်နီးသည်၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။
ဥပဝါတကေ၊ လေညာ၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဥဇ္ဇကေ၊
ရှေ့ရှု၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ အတိနိန္ဒေစ၊ အလွန် နိမ့်ရာ
အရပ်၌လည်း။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆဒေ၊ သေ၊
ခြောက်ပါးသောအပြစ်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ အဂ္ဂိဝ၊ မီးကဲ့သို့။
သံယတော၊ စောင့်စည်းလျက်။ တိဋ္ဌေ၊ တည်ရာ၏။

၁၃၇။ သဗ္ဗညုတုလျော၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားနှင့်တူသော။
ဂုဏောပိ၊ ကျေးဇူးရှိသောသူဖြစ်လင့်ကစား။ အနိဿယော၊ မင်း
တည်းဟူသောမှီရာမရမှု။ နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်။ မဏိနာ၊
ပတ္တမြားသည်။ အနုဇ္ဈမပိ၊ အဘိုးအတိုင်းမသိ ထိုက်သော်
လည်း။ ဟေမံ၊ ရှေ့ကို။ နိဿာယ၊ မှီမှသာလျှင်။ သောဘတေ၊ တင့်
တယ်၏။

ရာဇကဏ္ဍော၊ မင်းကိုဆိုရာဖြစ်သော အခန်းသည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၇-ပက္ခိန္ဓက ကဏ္ဍ

၁၃၈။ ဣတ္ထိမိဿ၊ မိန်းမနှင့် နှီးနှောသော။ ဘိက္ခုမ္ပိ၊
ရဟန်း၌။ ကုတောသိလ္လံ၊ အဘယ်မှာသိလရှိအံ့နည်း။ မံသဘုက္ခေ၊

အသားစားကြူးသောသူ၌။ ကုတောဒယာ၊ အဘယ်မှာသနား
ခြင်းရှိအံ့နည်း။ သုရာပါနေ၊ သေသောက် ကြူးသော သူ၌။
ကုတောသစ္စ၊ အဘယ်မှာစကားမှန်အံ့နည်း။ မဟာလောဘော၊
အလိုရမက်ကြီးသောသူ၌။ ကုတောလဇ္ဇာ၊ အဘယ်မှာအရှက်
ရှိအံ့နည်း။ မဟာတန္ဒု၊ အပျင်းကြီးသောသူ၌။ ကုတောသိပ္ပံ၊
အဘယ်မှာအတတ် တတ်အံ့နည်း။ မဟာကောဓေ၊ အမျက်ကြီး
သောသူ၌။ ကုတောဓနံ၊ ဥစ္စာအဘယ်မှာရအံ့နည်း။

၁၃၉။ သုရာယောဂေါ၊ သေသောက်ကြူးသောသူသည်
၎င်း။ ဝိကာလောစ၊ အခါမဟုတ်သည်၌ သွားလေ့ ရှိသော
သူသည်၎င်း။ သမဇ္ဇစရဏဂံတောစ၊ သဘင်အသွားများသော
သူသည်၎င်း။ ခိဇ္ဈေတောစ ကြွေအန်အစရှိသော လောင်းတမ်း
ကစားကြူးသောသူသည်၎င်း။ ပါပမိတ္တောစ၊ မကောင်းသော
အဆွေခင်ပွန်း ရှိသောသူသည်၎င်း။ အလသော၊ ပျင်းရိဖင့်နွဲ့
သောသူသည် ၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကား။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်
တို့၏။ မုခံ၊ ပျက်စီးအံ့သောအကြောင်းတည်း။

၁၄၀။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ အဒိက္ခာ၊ မရှုဦးဘဲ။ နဝတ္တဗ္ဗာ၊
မဆိုအပ်။ ရတ္တောစ၊ ညဉ့်၌လည်း။ အဝစနေန၊ မမေးဦးဘဲ။ န
ဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်။ ဘယာ၊ ဘေးမှ။ ဘိတော၊ ကြောက်သော။
စနစရိ၊ တောမူဆိုးသည်။ ဝနေ၊ တော၌။ သဉ္ဇရတိယထာ၊
ရှေ့နောက် ရှုလျက် သွားသကဲ့သို့။ သဉ္ဇရတိ၊ ကျင့်အပ်၏။

၁၄၁။ ဇီဝန္တောပိ၊ အသက်ရှင်လျက်လည်း။ မတံ၊ သေသူ
ဟူ၍။ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်သော သူတို့ကို။ ဗျာသေန၊ ဗျာသ
ဆရာသည်။ ပရိကိတ္တိတာ၊ ကြားအပ်ကုန်၏။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်း

ရဲသောသူ။ ဗျာဓိတော၊ အနာနိပ်စက်သောသူ။ မူဠော၊ မိုက်မဲသောသူ။ ဣဏဝါ၊ မြီများသောသူ။ နိစ္စသေဝကော၊ မင်းငယ်ကိုယ်ကြပ်စားသောသူ။ ဣမေ၊ ဤသူတို့တည်း။

၁၄၂။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိတို့သဘောကား။ အနာဂတံ၊ မရောက်သေးသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သည်ရှိသော်။ ဒုရတော၊ အဝေးကလျှင်။ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ အာဂတံ၊ ရောက်ပြီးရောက်ဆဲသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်မှုကား။ အဘိတော၊ ကြောက်ရွံ့တတ်သော သဘောမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၁၄၃။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဒ္ဒါလုကော၊ အအိပ်ကြူးသော သူ၎င်း၊ ပမာဒေါစ၊ မေ့လျော့သော သူ၎င်း။ သုခိတောစ ချမ်းသာစွာ နေတတ်သောသူ၎င်း။ ရောဂဝါ၊ အနာရှိသော သူ၎င်း။ အလသော၊ ပျင်းသောသူ၎င်း။ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုကြီးသောသူ၎င်း။ ကမ္မာရာမောစ၊ အမှုသစ်၌ မေ့လျော့သော သူ၎င်း။ ဧတေသတ္တ၊ ဤခုနစ်ယောက်သော သူတို့သည်။ သတ္တဝဇ္ဇိတော၊ ကျမ်းဂန်မှ ကင်းကုန်၏။

၁၄၄။ ဟေလာဘ၊ အို-လာဘ။ ဒုဂ္ဂတံ၊ သူဆင်းရဲသို့။ ဂစ္ဆသွားပါလေ။ လာဘော၊ လာဘ်များသောသူသည်။ လာဘေန၊ လာဘ်ဖြင့်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ဟေပဇ္ဇန္တ၊ အိုပဇ္ဇန်နတ်၊ ထလေ၊ ကြည်း၌။ ပဝဿ၊ ရွာပါလေ။ အာပေါ၊ သမုဒ္ဒရာသည်။ အာပေန၊ ရေဖြင့်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ဣဒံဓမ္မဇာတံ၊ ဤသဘောတရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကမ္မပ္ပဓာနံ၊ ကံသာလျှင် ပဓာနတည်း။

၁၄၅။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ကိစ္စေ၊ ပြုဘွယ် ကိစ္စသည်။
ကတေ၊ ပြုပြီးသည်ရှိသော်။ ကတ္တာရံ၊ ပြုတတ်သော သူကို။
ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ နဟိသမုပေက္ခတေ၊
တဖန်မရှုမကြည့်တတ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော။ ကိစ္စာနိ၊ အမှုတို့ကို။ သာဝ သေသေန၊ အကြွင်း
အားဖြင့်။ ကာရယေ၊ ပြုရာ၏။

၁၄၆။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ တူလံ၊ လဲ ဝါသည်။
သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထိုထက်။ စပလဇာတိကော၊
လျှပ်ပေါ်သောသူသည်။ သလ္လဟုကော၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထို
ထက်။ ဝုဇ္ဈမနောဝါဒေါ၊ ဆရာမိဘတို့၏ အဆုံးအမကို မခံ
သောသူသည်။ သလ္လဟုကော၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထိုထက်၊ ဗုဒ္ဓ
သာသနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌။ ပမာဒေါ၊
မေ့လျော့သောသူသည်။ သလ္လဟုကော၊ ပေါ့၏။

၁၄၇။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ပါသာဏစ္ဆတ္တံ၊ ကျောက်
ထီးသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဒေဝါနံ၊
နတ်တို့၏။ အာစိက္ခဏံ၊ ပြောကြားခြင်းသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။
တတော၊ ထိုထက်။ ဝုဇ္ဈာနံ၊ ဆရာမိဘတို့၏။ သြဝါဒေါ၊
အဆုံးအမသည်။ ဂရုကော၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်သည်။ ဂရုကံ၊
လေး၏။

၁၄၈။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ဒက္ခိဏဟတ္ထော၊ လက်ျာလက်
ကား။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။ ဧတ္ထ၊
ဤလက်ျာလက်၌။ ကနိဋ္ဌကော၊ လက်သန်းကား။ ကဏ္ဍဃာနာနံ၊

နား၊ နှာခေါင်းတို့၏၎င်း။ အကွေ့နံ၊ မျက်စိတို့၏၎င်း။ ဒါသော၊ ကျန်မည်၏။ ဝါမဟတ္ထော၊ လက်ဝဲ လက်သည်ကား။ ပါဒ-ဒါသော။ ခြေတို့၏ ကျန်မည်၏။

၁၄၉။ တမ္ဗုလဿ၊ ကွမ်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဖြစ်သော။ ပတ္တေ၊ အရွက်၌။ ကုဝေရော၊ ကုဝေရနတ်သည်။ သဒါ၊ အခါ ခပ်သိမ်း။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ မူလမှိ၊ အရင်း၌။ ယက္ခော၊ ဘီလူး သည်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ အဂ္ဂမှိစ၊ အဖျား၌လည်း။ ကာဠကဏ္ဍိ၊ ဒေဝမိစ္ဆာ နတ်ယုတ်မာသည်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်။ တာနိ၊ ထိုအရင်းအဖျားတို့ကို။ ဆိန္ဒိတာ၊ ဖြတ်၍။ ဘုဉ္ဇေယျ၊ စားငြားအံ့။ သိရီဇေ၊ ကြက်သရေသည်သာလျှင်။ ပဝခုတိ၊ ပွား၏။

၁၅၀။ ဗြဟ္မာဝ၊ ဗြဟ္မာသည်သာလျှင်။ သမ္ဗုဏ္ဍရက္ခော၊ သင်ပုဏ်းကိုစောင့်။ ဝိသဏောစ၊ ဗိသဏ်း နတ်သည်လည်း။ အစ္စုရက္ခောစ၊ ကမ္မလော့ကိုစောင့်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဇေ၊ ထို ကြောင့်သာလျှင်။ သိပ္ပါရမ္ဘာ၊ အတတ်သင်သော သူတို့သည်။ တေ၊ ထိုဗြဟ္မာ၊ ဗိသဏ်းတို့ကို။ ပူဇယန္တု၊ ပူဇော်စေကုန် သတည်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တံနရံ၊ ထိုပူဇော်တတ်သော သူကို။ မာနေန္တိ၊ မြတ်နိုးတတ်ကုန်၏။

၁၅၁။ ဂေါဏာ၊ နွားတို့သည်။ သဗ္ဗဂိဟီနံ၊ ခပ်သိမ်းသော လူတို့အား။ ဟိယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ ပေါသကာ၊ မွေးကျွေး တတ်ကုန်၏။ ဘောဂဒါယကာ၊ စည်းစိမ်ကို ပေးတတ်ကုန်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ မာတာပိတူဝ၊ အမိ

အဘတို့ကဲ့သို့။ တေ၊ ထိုနှားတို့ကို။ မာနယေ၊ မြတ်နိုးရာ၏။
သက္ကဓရေယျစ၊ အရိုအသေလည်းပြုရာ၏။

၁၅၂။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ဂေါမံသံ၊ နှား
တို့၏အသားကို။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ မာတု
မံသံ၊ အမိ၏ အသားကိုသာလျှင်။ ခါဒရေ၊ စားသည်မည်
ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုနှားတို့သည်။ မတေသု၊ သေကုန်သည်
ရှိသော်၊ ဂိဇ္ဈာနံ၊ ငွင်းငွေတို့အား။ ဒဒေ၊ ပေးရာ၏။ သောတေစ၊
ရေအယဉ်၌သော်လည်း။ ဝါဟယေ၊ မျှောရာ၏။

၁၅၃။ ဂုရု၊ ကြာသပတေးနေ့၌။ သိပ္ပါရမ္ဘော၊ အတတ်
ပညာစ၍ သင်မှုကား။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးစီး၏။ ရဝိသောကြာစ၊
တနင်္ဂနွေ၊ သောကြာနေ့၌သင်မှုကား။ မဇ္ဈိမော၊ လျစ်လျူရှိ၏။
ဗုဒ္ဓစန္ဒရော၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ တနင်းလာနေ့၌သင်မှုကား။ နသိပ္ပေါ၊
အတတ်မတတ်ရာ။ သောရီအင်္ဂါစ၊ စနေနေ့၊ အင်္ဂါနေ့၌တည်း
သင်မှုကား။ မရဏံ၊ သေရာ၏။

၁၅၄။ အဋ္ဌမိယံ၊ လဆန်းရှစ်ရက် လဆုတ် ရှစ်ရက်နေ့၌
အတတ်ပညာသင်မှုကား။ ဂုရုဟန္တိ၊ ဆရာကို သတ်သည်မည်၏။
စတုဒ္ဓသိံ၊ လဆန်းတဆယ့်လေးရက်၊ လဆုတ်တဆယ့်လေးရက်
တို့၌အတတ်သင်မှုကား။ သိဿံဟန္တိ၊ တပည့်ကို သတ်သည်မည်၏။
ဒသသိပ္ပံ၊ လဆန်းဆယ်ရက်၊ လဆုတ်ဆယ်ရက်နေ့၌အတတ်ပညာ
သင်မှုကား။ သိပ္ပံဟန္တိ၊ အတတ်ကို သတ်သည်မည်၏။ ပုဏ္ဏမီ၊
လပြည့်နေ့၌ အတတ်ပညာသင်မှုကား။ မာတာပိတုဟန္တိ၊ အမိ
အဘကို သတ်သည်မည်၏။

၁၅၅။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ သိပ္ပါရမ္ဘော၊ အတတ်
ပညာသင်သောသူသည်။ သတ္တ၊ လဆန်း၊ ခုနစ်ရက်၊ လဆုတ်
ခုနစ်ရက်၌။ နာဠိကံ၊ အုန်းသီးကို။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ နဝမံ၊
ကိုးရက်မြောက်၌။ လဗု၊ အိမ်ဗူးကို။ တထာ၊ ထို့အတူ။
နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ ဒွါဒသ၊ တဆယ်နှစ်ရက်မြောက်၌။ ပြိန္ဒ၊
ကင်းပိန်ကို။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ တြိ၊ သုံးရက်မြောက်၌။ မိနံ၊
ဟင်းမျိုးကို။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ ဘုဉ္ဇေ၊ စားမိငြားအံ့။ သိပ္ပံ၊
အတတ်သည်။ ဝိနယဘိ၊ ပျောက်၏။

၁၅၆။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ကုလအတ္ထံ၊ အမျိုး၏
အကျိုးငှာ။ ဧကံ၊ တယောက်သောသူကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။
ဂါမအတ္ထံ၊ ရွာ၏အကျိုးငှာ။ ကုလံ၊ အမျိုးကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။
ဇနပဒအတ္ထံ၊ ဇနပုဒ်၏အကျိုးငှာ။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ
၏။ အတ္တတ္ထံ၊ မိမိ၏အကျိုးငှာ။ ပထဝိံ၊ မြေအလုံးကို။ စဇေ၊
စွန့်ရာ၏။

၁၅၇။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်၎င်း။
သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်၎င်း။ ဂဇော၊ ဆင်သည်
၎င်း။ ဣမေ၊ သူတို့သည်။ ဒေသံ၊ အကျိုးမရှိသော အရပ်ကို။
ဩသဇ္ဇေ၊ စွန့်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ကာကော၊ ကျီး၎င်း။
ကာပုရိသော၊ ယုတ်မာသောယောက်ျား၎င်း။ မိဂေါ၊ သမင်
၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုမိမိကျင်လည်
ရာ အရပ်၌သာလျှင်။ နိဓနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ယန္တိ၊ ရောက်
ကုန်၏။

၁၅၈။ ယမ္ပိပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ နမာနေ၊ မြတ်နိုး
ခြင်းမရှိ။ နပေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ။ နစဗန္ဓဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်း

လည်းမရှိ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ နစဝိဇ္ဇာဂါဟော။
အတတ်ပညာ သင်စိမ့်သောသူလည်းမရှိ။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။
ဝသနံ၊ နေခြင်းကို။ နကရေ၊ မပြုရာ။

၁၅၉။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသဘောကား။ ဧကေနပါဒေ
န၊ လှမ်းသော ခြေတဘက်နှင့် တူသော အရပ်သစ်ကို မြော်
တင်းသော စိတ်ဖြင့်။ စရတိ၊ သွား၏။ ဧကေနပါဒေန၊ ရပ်
သောခြေတဘက်နှင့် တူသော အရပ်ဟောင်းကို မခွာသော
စိတ်ဖြင့်။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ပရံဌာနံ၊ အရပ်သစ်ကို။ အနိသမ္မ၊
မစူးစမ်းဘဲ။ ပုဗ္ဗမာလယံ၊ နေရပ်ဟောင်းကို။ နဇဟေ၊ မစွန့်
တည့်ရာ။

၁၆၀။ လောကေ၊ လောက၌။ နေဓည ပယောဂေသု၊
ဥစ္စာစပါး ရောင်းဝယ်သော အခါတို့၌၎င်း။ တဿ၊ ထိုမှ
တပါး။ ဝိဇ္ဇာဂမေသုစ၊ အတတ်သင်သော အခါတို့၌၎င်း။
ဒုတေသု၊ တမန်အစေအပါးခံသော အခါတို့၌၎င်း။ အပစာ
ရေသု၊ မေထုန်မှီဝဲသော အခါတို့၌၎င်း။ တဒါတေသုကာလေ
သု၊ ထိုအခါတို့၌။ လဇ္ဇော၊ အရှက်အကြောက်ကို။ စဇ္ဇော၊ စွန့်
သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၁။ ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ အာဟာရော၊ အစာ စားခြင်း
ကား။ ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျား တို့ထက်။ ဒွိဂုဏော၊ နှစ်ဆ
လွန်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓိစာပိ၊ ပညာသည်လည်း။ စတုဂ္ဂု
ဏော၊ လေးဆလွန်၏။ ဝါယာမော၊ လုံ့လကား။ ဆဂ္ဂု
ဏော၊ ခြောက်ဆလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမောတု၊

ကာမဂုဏ်ကို တပ်မက်ခြင်းကား။ အဋ္ဌဂုဏော၊ ရှစ်ဆလွန်သည်။
ဘဝ၊ ဖြစ်၏။

၁၆၂။ လောကော၊ လောက၌။ ဥစ္ဆု၊ ကြံသည်။ အဂ္ဂ
တော၊ အဖျားမှ။ ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ပဗ္ဗေပဗ္ဗေ၊ အဆစ်
တိုင်း၊ အဆစ်တိုင်း။ ဝိသေသရသဝါ၊ လွန်သော ထူးသော အရ
သာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုမေတ္တိကော၊ ခင်ပွန်းကောင်း
ဖြစ်သော။ သာရုံ၊ သူတော်သူမြတ်သည်လည်း။ တထာ၊ ထိုကြံ၏
အဖျားမှ အရင်းတိုင်အောင် လွန်၍လွန်၍ ချိုသည်နှင့် တူ၏။
ဒုဇ္ဇေနော၊ ယုတ်မာသော အဆွေ ခင်ပွန်းကား။ ဝိပရီတော၊
အရင်းအစသာချို၍၊ အဖျားတိုင်လတ်သော် မချိုသော ကြံ၏
သဘောနှင့်တူ၏။

၁၆၃။ ကဿကော၊ လယ်လုပ်သောသူ၎င်း။ ဝါဏီဇော၊
ကုန်သည်၎င်း။ အမစ္စော၊ အမတ်၎င်း၊ သုတသီလဝါ၊ အကြား
အမြင် သီတင်းသီလနှင့် ပြည့်စုံသော။ သမဏော၊ ရဟန်း၎င်း။
တေသု၊ ထိုလေးပါးတို့သည်။ ဝိပုလဇာတေသု၊ ပြန့်ပြောစွာ
ဖြစ်ကုန်လတ်သော်၊ ရဋ္ဌံပိ၊ တိုင်းနိုင်ငံတော်လည်း။ ရိပုလံ၊ ပြန့်
ပြောသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်၏။

၁၆၄။ အသဇ္ဈာယ၊ မသရဇ္ဈာယ်သောသူအား။ မန္တာ၊
ပညာသည်။ မလာ၊ ပျက်၏။ အနုဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လ ဝီရိယမရှိ
သောသူ၏။ သရာ၊ အိမ်သည်။ မလာ ညစ်နွမ်း ပျက်စီး၏။
ဝဏ္ဏဿ၊ အဆင်းလှသောသူအား။ ကောသဇ္ဇံ၊ ပျင်းရိခြင်းသည်။
မလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။ ရက္ခတော၊ ဣန္ဒြေကို စောင့်ရှောက်
သော ရဟန်းအား။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်။ မလံ၊
အညစ်အကြေးတည်း။

၁၆၅။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ဟိနာနံ၊ ချို၊ သောလုံ၊ လ
ရိုကုန်သော။ ဇနာနံ၊ လူတို့၏။ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာကား။ ဝီရာနံ၊
ကြီးသောလုံ၊ လရိုကုန်သောသူတို့၏သာလျှင်။ သန္တကတ္တံ၊ ဥစ္စာ၏
အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတေ၊ ရောက်တတ်၏။ ဟိနာဇနာ၊ ယုတ်မာသော
သူတို့သည်။ ပုဗ္ဗကမ္မပုဗ္ဗဇနာတိ၊ ရှေးကံသာ ပဓာနဟု။ ဝဒန္တိ၊
ဆိုကုန်သလျှင်ကတည်း။

၁၆၆။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ န ဝဒန္တိ၊ မဆို
ကုန်။ သဗ္ဗကမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသော အမှုကိစ္စတို့ကို။ ဝါယမိံ သု၊
လုံ၊ လပြုကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ စေ၊ အကယ်၍။ တံကမ္မံ၊ ထို
အမှုသည်။ နသိဇ္ဈတိ၊ မပြီးခဲ့အံ့။ အဖလံ ဧဝံ၊ ရည်တိုင်း အကျိုး
မဖြစ်ရုံသည်သာလျှင်တည်း။ ကိံ ဒေါသော၊ အဘယ်မှာ အပြစ်
ရှိအံ့နည်။

၁၆၇။ ယောနရော၊ အကြင်ယောကျ်ား မိန်းမသည်။ နိစ
ကုလံ၊ နိမ့်သော အမျိုး၌လည်းဖြစ်၏။ နိပ္ပညဝါ၊ နှုတ်ပညာ၊
လက်ပညာ အတတ်လည်းမရှိ။ နိရူပံ၊ အရုပ်အရည်လည်းမတင့်
တယ်။ နိဗလံသမံ၊ အစွမ်းအားလည်းမရှိ။ တထာပိ၊ ထိုသို့
အပြစ်ထင်သော်လည်း။ ဣမံကလံ၊ ဤကာလကား။ ဆုတ္တကလံ၊
ကာလဆုတ်တည်း။ ဓနမေဝ၊ ဥစ္စာသာလျှင်။ ဝိသေသကံ၊
အထူးပြုသောကာလတည်း။

ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍော၊ ပြီးပြမ်းကို ဆိုရာဖြစ်သော

အခန်းသည်။ နိဌိတော၊ ပြီးပြီ။

နိဂုံး

ပဏ္ဍိတော သုဇနော ကဏ္ဍော၊
ဒုဇနော မိတ္တ ဣတ္ထိစ။
ရာဇ ပကိဏ္ဏကော စာတိ၊
သတ္တကဏ္ဏ ဝိဘူသိနော။
စက္ကိန္ဒာဘိသိရိနာယံ၊
သောဓိတော ကာသိကေ သတေ။
ဆနောတျံ ဒုတိယာသဠေ၊
ကာဠသတ္တမ အာဒိဟေ။

ပဏ္ဍိတောကဏ္ဍော၊ ပညာရှိကိုဆိုရာ အပိုင်း၎င်း။ သုဇ
နောကဏ္ဍော၊ သူတော်ကောင်းကိုဆိုရာ အပိုင်း၎င်း။ ဒုဇနော၊
သူယုတ်ကိုဆိုရာ အပိုင်း၎င်း။ မိတ္တဣတ္ထိစ၊ အဆွေ ခင်ပွန်းကို
ဆိုရာအပိုင်း၊ မိန်းမကိုဆိုရာ အပိုင်း၎င်း။ ရာဇပကိဏ္ဏကောစ၊
မင်းကို ဆိုရာအပိုင်း၊ ပြုပြင်မေးသော စကားကို ဆိုရာ အပိုင်း
၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တကဏ္ဏ ဝိဘူသိနော၊ ခုနစ်ပိုင်းတို့ဖြင့်
တန်းဆာ ဆင်အပ်သော လောကနီတိ ကျမ်း၏။ စက္ကိန္ဒာဘိ
သိရိနာ၊ စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိ သဒ္ဓမ္မဓဇ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိရာဇဂုရု
အမည်တော် ရသော မဟာအောင်မြေဘုရား အုတ်ကျောင်း
ဆရာတော်သည်။ သောဓိတော၊ သုတ်သင်အပ်သော။ အယံ
လောကနီတိ နိဿယော၊ ဤလောကနီတိ နိဿယသည်။ ကာသိ
ကေသတေဆနောတျံ၊ ၁၁၉၆-ခု၊ ဒုတိယာသဠေ၊ ဒုတိယ
ဝါဆိုလ၌။ ကာဠသတ္တမအာဒိဟေ၊ လပြည့်ကျော် ခုနစ်ရက်
တနင်္ဂနွေနေ့၌။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။
လောကနီတိ အနက် ပြီး၏။

၁၁။ ပရိတ်ကြီးပါဌ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

- ၁။ သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု၊
အတြာဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ။
သဒ္ဓမ္မံ မုနိရာဇဿ၊
သုဏန္တု သဂ္ဂမောက္ခဒ္ဓိ။
- ၂။ ဓမ္မဿဝန ကာလော အယံဘဒ္ဒန္တာ။
- ၃။ နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
- ၄။ ယေ သန္တာ သန္တ စိတ္တာ၊
တိ သရဏ သရဏာ၊
တ္ထေ လောကန္တရေ ဝါ၊
ဘုဗ္ဗာ ဘုဗ္ဗာ စ ဒေဝါ၊
ဂုဏ ဂဏ ဂဟဏ၊
ဗျာဝဋ္ဋာ သဗ္ဗ ကာလံ။
ဘေ အာယန္တု ဒေဝါ၊
ဝရ ကနက မယေ၊
မေရုရာဇေ ဝသန္တော၊
သန္တော သန္တောသ ဟေတုံ၊
မုနိ ဝရ ဝစနံ၊
သောတု မဂ္ဂံ သမဂ္ဂါ။

၅။ သဗ္ဗေသု စက္ကဝါဠေသု၊
ယက္ခာဒေဝါစ ဗြာဟ္မဇနော။
ယံ အမေဟိ ကတံ ပုညံ၊
သဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ သာဓကံ။

၆။ သဗ္ဗေ တံ အနုမောဒိတွာ၊
သမဂ္ဂါသာသနေ ရတာ။
ပမာဒ ရဟိတာ ဟောန္တု၊
အာရက္ခာသု ဝိသေသတော။

၇။ သာသနဿ စ လောကဿ၊
ဝုဇ္ဈိ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။
သာသနဗ္ဗိ စ လောကဉ္စ၊
ဒေဝါရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

၈။ သဒ္ဓိံဟောန္တု သုခိ သဗ္ဗေ၊
ပရိဝါရေဟိ အတ္တဇနော။
အနိဿာ သုမနာ ဟောန္တု၊
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိတံ။

၉။ ရာဇတောဝါ၊ စောရတောဝါ၊ မနုဿတောဝါ၊
အမနုဿတောဝါ၊ အဂ္ဂိတောဝါ၊ ဥဒကတောဝါ၊ ပိဿာစ
တောဝါ၊ ခါဏုကတောဝါ၊ ကဏ္ဍကတောဝါ၊ နက္ခတ္တတော
ဝါ၊ ဇနပဒ ရောဂတော ဝါ၊ အသဒ္ဓမ္မတော ဝါ၊ အသဒ္ဓိဉ္ဇတော
ဝါ၊ အသပ္ပုရိသတော ဝါ၊ စဏ္ဍ ဟတ္ထိ အဿ မိဂ ဂေါဏ
ကုက္ကုရ အဟိ ဝိစ္ဆိက မဏိသပ္ပ ဒီပိ အစ္ဆ တရစ္ဆ သူကရ မဟိံသ
ယက္ခ ရက္ခသာဒိဟိ၊ နာနာဘယတော ဝါ၊ နာနာရောဂတော
ဝါ၊ နာနာဥပဒ္ဒဝတော ဝါ အာရက္ခဂဏ္ဍန္တု။

၁- မင်္ဂလာသုတ်

၁၀။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊ (ပ)တေ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၂၄။ တောဒိသာနိ ကတွာန (ပ) တံတေသံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

မင်္ဂလ သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ

၁- ရတနသုတ်

၂၅။ ငဏိဓာနတော ပဋ္ဌာယ တထာဂတဿ ဒသပါရမိ
ယော ဒသဥပပါရမိယော ဒသ ငရမတ္ထံ ပါရမိယောတိ သမ-
တိံသ ပါရမိယော ပဉ္စမဟာ ပရိစ္စာနာ လောကတ္ထစရိယံ
ဉာတတ္ထစရိယံ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယန္တိ တိဿော စရိယာယော ပဉ္စမ
ဘဝေ ဂဗ္ဘဝေါက္ကန္တိံ ဇာတိံ အဘိနိက္ခမနံ ပဓာန စရိယံ
ဗောဓိ ပလ္လင်္ကေ မာရဝိဇယံ သဗ္ဗညုတညာဏပ္ပုဋ္ဌိငေခံ ဓမ္မစက္ကပ္ပ
ဝတ္တနံ နဝ လောကုတ္တရဓမ္မေတိ သဗ္ဗေပိ မေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ
အာဝဇ္ဇေတွာ ဝေသာလိယာ တိသု ပါကာရန္တရေသု တိယာမ
ရတ္တိံ ပရိတ္တံ ကရေန္တာ အာယသ္မာ အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ
ကာရည စိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတွာ—

၂၆။ ကောဋီသတ သဟသေသု၊

စက္ကဝါဠေသု ဒေဝတာ။

ယဿာဏံ ပဋိဂုဏန္တိ၊

ယဉ္စ ဝေသာလိယာ ပုရေ။

၂၇။ ရောဂါ မနုဿ ဒုဗ္ဗိက္ခ၊
သမ္ဘုတံ တိဝိဓံ ဘယံ။
ခိပ္ပ မန္တရဓာပေသိ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၂၈။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါယာနိဝ အန္တလိက္ခေ၊
သဗ္ဗေဝ ဘူတာ သုမနာ ဘဝန္တု၊
အထောပိ သက္ကစ္စ သုဏန္တု ဘာသိတံ။

၂၉။ တသ္မာဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သဗ္ဗေ၊
မေတ္တံ ကရေထ မာနုသီယာ ပဇာယ။
ဒိဝါ စ ရက္ခော စ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ၊
တသ္မာဟိ နေ ရက္ခေထ အပ္ပမတ္တာ။

၃၀။ ယံကိုဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
တဒဂ္ဂသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏိတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏိတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၁။ ခယံ ဝိရာဂံ အမတံ ပဏိတံ၊
ယဒဇ္ဈဂါ သကျမုနိ သမာဟိတော။
န တေန ဓမ္မေန သမတ္ထိ ကိဉ္စိ၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏိတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

- ၃၂။ ယံဗုဒ္ဓ သေဌော ပရိဝဏ္ဏယံ သုစိံ၊
 သမာဓိ မာနန္တရိကည မာဟု။
 သမာဓိနာ တေန သမော န ဝိဇ္ဇတိ၊
 ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၃၃။ ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌ သတံ ပသတ္ထာ၊
 စတ္တာရိ တောနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ။
 တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာစကာ၊
 ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟပ္ပလာနိ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၃၄။ ယေသုပ္ပယုတ္တာ မနဿ ဒဠေန၊
 နိက္ကာမိနော ဂေါတမ သာသနမ္ပိ။
 တေ ပတ္တိပတ္တာ အ မတံ ဝိဂယျ၊
 လဒ္ဓါ မုခာ နိဗ္ဗုတိ ဘုဉ္ဇမာနာ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၃၅။ ယထိန္ဒရီလော ပထဝိသိတော သိယာ၊
 စတုဋ္ဌိ ဝါတေဟိ အ သမ္ပကမ္ပိယော။
 တထူပမံ သပ္ပုရိသံ ဝဒါမိ၊
 ယော အရိယသစ္စာနိ အပေစ္စ ပဿတိ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၆။ ယေ အရိယ သစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊
 ဂမ္ဘီရ ပညေန သု ဒေသိတာနိ။
 ကိဉ္ဇာပိ တေ ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ၊
 န တေ ဘဝံ အဋ္ဌမ မာဒိယန္တိ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၇။ သဟာဝဿ ဒဿန သမ္ပဒါယ၊
 တယဿ ဓမ္မာ ဇဟိတာ ဘဝန္တိ။
 သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္စ၊
 သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ ယဒတ္ထိ ကိဉ္ဇိ။

၃၈။ စတူဟ ပါယေဟိ စ ဝိပုမုတ္တော၊
 ဆစ္စာဘိဌာနာနိ အဘဗ္ဗ ကာတုံ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၉။ ကိဉ္ဇာပိ သော ကမ္မ ကရောတိ ပါပကံ
 ကာယေန ဝါစာ ဥဒ စေတသာဝါ။
 အဘဗ္ဗ သော တဿ ပဋိစ္ဆဒါယ၊
 အဘဗ္ဗတာ ဒိဋ္ဌ ပဒဿ ဝုတ္တော၊
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၀။ ဝနပ္ပဂုဓေ ယဿ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊
 ဂိမ္ဘာန မာသေ ပဌမသိ ဂိမ္မေ။

တထူပမံ ဓမ္မဝရံ အဒေသယံ၊
 နိဗ္ဗာန ဂါမိံ ပရမံ ဟိတာယ။
 ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၁။ ဝရော ဝရည။ ဝရဒေါ ဝရာဟုရော၊
 အနုတ္တရော ဓမ္မဝရံ အဒေသယံ။
 ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၂။ ခိဏံ ပုရာဏံ နဝနတ္ထိ သမ္ဘဝံ၊
 ဝိရတ္တ စိတ္တာ ယတိကော ဘဝသ္မိံ။
 တေ ခိဏ ဗီဇာ အဝိရုဠိံ ဆန္ဒာ၊
 နိဗ္ဗန္တိ ဓိရာ ယထာယံ ပဒီပေါ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃော ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၃။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိ ဝါယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
 တထာဂတံ ဒေဝ မနုဿ ပူဇိတံ၊
 ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၄။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိ ဝါယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
 တထာဂတံ ဒေဝ မနုဿ ပူဇိတံ၊
 ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၅။ ယာနီမ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
 တထာဂတံ ဒေဝ မနုဿ ပူဇိတံ၊
 သံဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိဟောတု။
ရတန သုတ္တံ နိဠိတံ။

၃- မေတ္တသုတ်

၄၆။ ယဿာနုဘာဝတော ယက္ခာ၊
 နေဝ ဒဿေန္တိ ဘိသနံ။
 ယမိစေဝါ နုယုဉ္ဇန္တော၊
 ရတ္တိန္တိဝ မ တန္တိတော။

၄၇။ သုခံ သုပတိ သုတ္တော စ၊
 ပါပံ ကိဉ္စ န ပဿတိ။
 ဧဝမာဒိ ဂုဏုပေတံ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၄၈။ ကရုဏီယ မတ္တ ကုသလေန။
 ယန္တသန္တံ ပဒိ အဘိသမေစ္စ။
 သက္ကော ဥဇ္ဇ စ သုဟုဇ္ဇ စ၊
 သုဝစော စဿ မုဒု အနုတိမာနိ။

၄၉။ သန္တုဿကော စ သုဘရော စ၊
 အပ္ပကိစ္စော စ သလ္လဟုကဝုတ္တိ။
 သန္တိန္ဒြိယော စ နိပကောစ၊
 အပ္ပဂစ္ဆော ကုလေသု နနုဂိဒ္ဓေါ။

- ၅၀။ န စ ခုဒ္ဒမာစရေ ကိဉ္ဇိ၊
 ယေန ဝိညု ပရေ ဥပဝဒေယျံ။
 သုခိနော ဝ ခေမိနော ဟောန္တု၊
 သဗ္ဗ သတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။
- ၅၁။ ယေနော ပါဏ ဘူတတ္ထိ၊
 တသဝါ ထာဝရာ ဝ နဝသေသာ။
 ဒီဃာ ဝါ ယေဝ မဟန္တာ၊
 မဇ္ဈိမာ ရဿကာ အဏုက ထူလာ။
- ၅၂။ ဒိဋ္ဌာ ဝါ ယေဝ အဒိဋ္ဌာ၊
 ယေဝ ဒူရေ ဝသန္တိ အဝိဒူရေ။
 ဘူတာ ဝါ သမ္ဘဝေသိဝ၊
 သဗ္ဗ သတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။
- ၅၃။ န ပရော ပရံ နိကုဗ္ဗေထ၊
 နာတိ မညေထ ကတ္တိံ န ကိဉ္ဇိ၊
 ဗျာရောသနာ ပဋိသ သညာ၊
 နာည မညဿ ဒုက္ခ မိစ္ဆေယျ။
- ၅၄။ မာတာ ယထာ နိယံပုတ္တ၊
 မာယုသာ ကေ ပုတ္တ မနုရက္ခေ။
 ဧဝံ သဗ္ဗ ဘူတေသု။
 မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
- ၅၅။ မေတ္တဉ္စ သဗ္ဗ လောကသ္မိံ၊
 မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
 ဥဒ္ဓံ အဓော စ တိရိယဉ္စ၊
 အသမ္မာဓံ အဝေရ မသပတ္တံ။

- ၅၆။ တိဋ္ဌံ စရံ နိသိန္ဒော ဝ၊
 သယာနော ယာဝတာယူ ဝိတ မိဒ္ဓေါ။
 ဧတံ သတိံ အဓိဋ္ဌေယျ၊
 ဗြဟ္မ မေတံ ဝိဟာရ မိမ မာဟု။
- ၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္စ အနုပက္ကမ္မ၊ သီလဝါ ဒဿနေ န သမ္ပန္နော။
 ကာမေသု ဝိနယ ဂေဓံ၊
 န ဟိ ဇာတုဂ္ဂဗ္ဗသေယျ ပုန ရေတိ။
မေတ္တ သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၄-ခန္ဓသုတ်

- ၅၈။ သဗ္ဗာသီဝိသ ဇာတိနံ၊
 ဒိဗ္ဗမန္တာ ပဒံ ဝိယ။
 ယံ နန္ဒသေတိ ဝိသံ ဗောရံ၊
 သေသဉ္စာပိ ပရိဿယံ။
- ၅၉။ အာဏာ ခေတ္တမ္ပိ သဗ္ဗတ္ထ၊
 သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗပါဏိနံ။
 သဗ္ဗသောပိ နိဝါရေတိ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊
 မေတ္တံ ဧရာပထေဟိ မေ။
 သဗျာပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ၊
 မေတ္တံ ကဏှာဂေါတမကေဟိ စ။

- ၆၁။ အပါဒကေဟိမေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဒွိပါဒကေဟိ မေ။
စတုပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ။
- ၆၂။ မာမံ အပါဒကော ဟိံသိ၊
မာမံ ဟိံသိ ဒွိပါဒကော။
မာမံ စတုပ္ပဒေဟိ ဟိံသိ၊
မာမံ ဟိံသိ ဗဟုပ္ပဒေဟိ။
- ၆၃။ သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊
သဗ္ဗေ ဘူတာ စ ကေဝလာ။
သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု၊
မာ ကိဉ္စိ ပါပ မာဂမာ။
- ၆၄။ အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊
အပ္ပမာဏော ဓမ္မော။
အပ္ပမာဏော သံဃော၊
ပမာဏဝန္တာနိ သရီသပါနိ။
အဟိ ဝိစ္ဆိကာ သတပဒီ၊
ဥဏ္ဏနာဘိ သရဗ္ဗ မုသိကာ။
- ၆၅။ ကတာ မေ ရက္ခာ တတံ မေ ပရိတ္တံ၊
ပဋိက္ခမန္တု ဘူတာနိ။
သောဟံ နမော ဘဂဝတော၊
နမော သတ္တန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနိ။
ခန္ဓသုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

၅-မောရသုတ်

၆၆။ ပူရေန္တံ ဗောဓိ သမ္ဘာရေ။
 နိဗ္ဗတ္တံ မောရ ယောနိယံ။
 ယေန သံဝိဟိတာရက္ခံ၊
 မဟာသတ္တံ ဝနေစရာ၊

၆၇။ စိရဿံ ဝါယမန္တာပိ၊
 နေဝ သက္ခိံ သု ဂဏှိတုံ။
 ဗြဟ္မမန္တန္တိ အက္ခာတံ၊
 ပရိတ္တံ တံဘဏာမဟေ။

၆၈။ ဥဒေတယံ စက္ခုမာ ဧက ရာဇာ၊
 ဟရိဿ ဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
 တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿ ဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ
 တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ဒိဝသံ။

၆၉။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗ ဓမ္မေ၊
 တေ မေ နမော တေ စ မံ ပါလယန္တု။
 နမတ္ထု ဗုဒ္ဓာနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
 နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
 ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတ္တာ၊
 မောရော စရတိ သေနာ။

၇၀။ အပေတယံ စက္ခုမာ ဧက ရာဇာ၊
 ဟရိဿ ဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
 တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿ ဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ။
 တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ရတ္တိံ။

၇၁။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗ ဓမ္မေ။
 တေ မေ နမော တေ စ မံ ပါလယန္တု။
 နမတ္ထု ဗုဒ္ဓာနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
 နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
 ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတု၊
 မောရော ဝါသ မကပ္ပယံ။
မောရ သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၆-ဝဋ္ဋသုတ်

- ၇၂။ ပူရေန္တံ ဗောဓိ သမ္ဘာရေ၊
 နိဗ္ဗုတ္တံ ဝဋ္ဋဇာတိယံ။
 ယဿ တေဇေန ဒါဝဂ္ဂိ၊
 မဟာသတ္တံ ဝိဝဇ္ဇယိ။
- ၇၃။ ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊
 လောက နာထေန ဘာသိသံ၊
 ကပ္ပဋ္ဌာယိ မဟာတေဇံ။
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၇၄။ အတ္ထိ လောကေ သီလ ဂုဏော၊
 သစ္စံ သောစေယျ နုဒ္ဒယာ။
 တေန သစ္စေန ကာဟာမိ။
 သစ္စ ကိရိယ မနုတ္တရံ။
- ၇၅။ အာဝဇ္ဇေတွာ ဓမ္မဗလံ၊
 သရိတွာ ပုဗ္ဗကေ ဇိနေ။

- သစ္စဗလ မဝဿာယ၊
 သစ္စကိရိယ မကာသဟံ။
 ၇၆။ သစ္စံ ပက္ခာ အပတနာ၊
 သစ္စံ ပါဒါ အဝဉ္ဇနာ။
 မာတာ ငိတာ စ နိက္ခန္ဓာ၊
 ဇာတဝေဒ ပဋိက္ကမ။
 ၇၇။ သဟ သစ္စေ ကတေ မယျံ၊
 မဟာပဇ္ဇလိတော သိခိ။
 ဝဇ္ဇေသိ သောဠသကရိသာနိ၊
 ဥဒကံ ပတှာ ယထာ သိခိ။
 သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊
 သော မေ သစ္စပါရမီ။
 ဝဇ္ဇသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၇-ဓဇဂ္ဂသုတ်

- ၇၈။ ယဿနုဿရဏေနာပိ၊
 အန္တလိက္ခေပိ ပါဏိနော။
 ပတိဋ္ဌမဓိဂစ္ဆန္တိ၊
 ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗထာ။
 ၇၉။ သဗ္ဗုပဒ္ဒဝ ဇာလမှာ၊
 ယက္ခစောရာဒိ သမ္ဘဝါ။
 ဂဏနာ န စ မုတ္တာနိ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၈၀။ ဧဝံ မေ သုတံ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟ
ရတိ ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။

၈၁။ တတြ ခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခု။ အာမန္တေသိ ဘိက္ခုဝေါ
တိ။ ဘဒန္တေ တိ တေ ဘိက္ခု။ ဘဂဝတော ပစ္စယောသုံ၊
ဘဂဝါ ဧတဒဝေါ။ ဘူတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခုဝေ ဒေဝါသုရ သင်္ဂါ
မော သမုပဗျူဠော အဟောသိ။ အထ ခေါ ဘိက္ခုဝေ သက္ကော
ဒေဝါနမိန္ဒော ဒေဝေ တာဝတိံသေ အာမန္တေသိ။ သစေ ဝေါ
မာရိသာ ဒေဝါနံ သင်္ဂါမဂတာနံ ဥပ္ပဇေယျ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိ
တတ္ထံ ဝါ လောမဟံ သော ဝါ။ မမေဝတသ္မိံ သမယေ ဇေဂ္ဂံ
ဥလ္လောကေယျာထ။ မမံ ဟိ ဝေါ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ
ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမ ဟံသော ဝါ။
သော ပဟိယိဿတိ။

၈၂။ နော စေ မေ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ အထပဇာ
ပတိဿဒေဝ ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ ပဇာ ပတိဿ
ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမ ဟံသော ဝါ။ သော ပဟိ
ယိဿတိ။

၈၃။ နော စေ ပဇာပတိဿ ဒေဝ ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ
ဥလ္လောကေယျာထ။ အထ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ
ဥလ္လောကေယျာထ။ ဝရုဏဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ
ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ
လောမဟံသော ဝါ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၄။ နော စေ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥလ္လောကေယျာယ၊ အထ ဤသာနဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥလ္လောကေယျာယ၊ ဤသာနဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၅။ တံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ သက္ကဿ ဝါ ဒေဝါန မိန္ဒဿ ဇေဝံ ဥလ္လောကယတံ၊ ပဇာပတိဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥလ္လောကယတံ၊ ဝရုဏဿ ဝါ ဒေဝ ရာဇဿ ဇေဝံ ဥလ္လောကယတံ၊ ဤသာနဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိယေကာပိ၊ နောပိ ပဟိယေထ။

၈၆။ တံ ကိဿ ဟေတု၊ သက္ကော ဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါန မိန္ဒော အဝိတရာဂေါ အဝိတဒေါသော အဝိတမောဟော ဘိရု၊ ဆမ္ဘိ ဥတြာသိ ပလာယိတိ။

၈၇။ အဟဉ္စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဧဝံ ဝဒါမိ သစေ တုမ္ဟာကံ ဘိက္ခဝေ အရည ဂတာနံ ဝါ ရုက္ခမူလ ဂတာနံ ဝါ သုညာ ဂါရ ဂတာနံ ဝါ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံ ဝါဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ မမေဝ တသ္မိ သမယေ အနုဿရေယျာထ။

၈၈။ ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓါ၊ အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မ သာရထိ၊ သတ္ထံ ဒေဝမနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါတိ။

၈၉။ မမံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိယိဿ တိ။

၉၀။ နော စေ မံ အနုဿရေယျာထ၊
အထ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ။

၉၁။ သုက္ခာတော ဘဂဝတော ဓမ္မော၊ သန္တိဋ္ဌိကော၊
အကာလိကော၊ ဧဟိ ပဿိကော၊ ဩပနေယျိကော၊ ပစ္စတ္တံ
ဝေဒိတဗျော ဝိညူဟိ တိ။

၉၂။ ဓမ္မံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမ ဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိ
ယိဿတိ။

၉၃။ နော စေ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ။
အထ သံဃံ အနုဿရေယျာထ။

၉၄။ သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ ဥဇ္ဈပ္ပဋိ
ပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ ဉာယပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝ
တော သာဝက သံဃော၊ သာမိစိပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော
သာဝကသံဃော၊ ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ အဋ္ဌပုရိသ
ပုဂ္ဂလာ သေ ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ အာဟုနေယျော၊
ပါဟုနေယျော၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ အဗ္ဘလိကရဏီယော၊ အနုတ္တရံ
ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿာတိ။

၉၅။ သံဃံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမ ဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိ
ယိဿတိ။

၉၆။ တံ ကိဿဟေတု၊ တထာဂတော ဟိ ဘိက္ခဝေ
အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိတ ရာဂေါ ဝိတ ဒေါသော ဝိတ
မောဟော အဘိရူ အဆမ္ဘိ အနုတြာသိ အ ပလာယိတိ။

၉၇။ ဣဒ မဝေါစ ဘဂဝါ၊
ဣဒံ ဝတုာန သုဂတော။
အထာပရံ တေဒဝေါစ သတ္ထာ။

၉၈။ အရညေ ဓူက္ခမူလေ ဝါ၊
သုညာဂါရေ ဝ ဘိက္ခဝေါ။
အနုဿရေထ သမ္ပုဒ္ဓံ၊
ဘယံ တုမ္မာက နော သိယာ။

၉၉။ နော စေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ။
လောက ဇေဋ္ဌံ နရာသဘံ။
အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သု ဒေသိတံ။

၁၀၀။ နော စေ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သု ဒေသိတံ။
အထ သံဃံ သရေယျာထ၊
ပုညက္ခေတ္တံ အနုတ္တရံ။

၁၀၁။ ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တာနံ၊
ဓမ္မံ သံဃိဉ္စ ဘိက္ခဝေါ။
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊
လောမ ဟံသော န ဟေဿတိ။

၊ဇေယျ သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၇- အာဠာနာဠိယသုတ်

- ၁၀၂။ အပ္ပသန္ဓေဟိ နာထဿ၊
 သာသနေ သာဓု သမ္ပတေ။
 အ မနုဿေဟိ စဇ္ဈေဟိ၊
 သဒါ ကိဗ္ဗိသ ကာရိဘိ။
- ၁၀၃။ ပရိသာနံ စတဿန္တံ၊
 အ ဟိံသာယ စ ဂုတ္တိယာ။
 ယံ ဒေသေသိ မဟာဝီရော၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၁၀၄။ ဝိပဿိဿ စ နမတ္ထု၊
 စက္ခုမန္တဿ သိရီမတော၊
 သိခိဿာပိ စ နမတ္ထု၊
 သဗ္ဗ ဘူတာ နုကမ္ပိနော။
- ၁၀၅။ ဝေဿဘူဿ စ နမတ္ထု၊
 နှာတကဿ တပဿိနော။
 နမတ္ထု ကကုသန္ဓဿ၊
 မာရ သေနာ ပမဒ္ဒိနော။
- ၁၀၆။ ကောဏာဂမနဿ နမတ္ထု၊
 ဗြာဟ္မဏဿ ဝုသီမတော။
 ကဿပဿ စ နမတ္ထု၊
 ဝိပ္ပမုတ္တဿ သဗ္ဗမိ။

၁၀၇။ အင်္ဂီရသဿ နမတ္ထု၊
သကျပုတ္တဿ သိရီမတော။
ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊
သဗ္ဗဒုက္ခာ ပနုဒနံ။

၁၀၈။ ယေ စာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊
ယထာဘူတံ ဝိပဿိသုံ။
တေ ဇနာ အပိဏာထ၊
မဟန္တာ ဝိတ သာရဒါ။

၁၀၉။ ဟိတံ ဒေဝမနုဿာနံ၊
ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ။
ဝိဇ္ဇာ စရဏ သမ္ပန္နံ၊
မဟန္တံ ဝိတ သာရဒါ။

၁၁၀။ ဧတေ စညေ စ သမ္ပုဒ္ဓါ၊
အနေက သတ ကောဠိယော။
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမ သမာ၊
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ။

၁၁၁။ သဗ္ဗေ ဒသဗလူပေတာ၊
ဝေသာရဇ္ဇေဟု ပါဂတာ။
သဗ္ဗေ တေ ပဋိဇာနန္တိ၊
အာသဘံ ဌာနမတ္ထမံ။

၁၁၂။ သီဟ နာဒံ နဒန္တေ တေ၊
ပရိသာသု ဝိသာရဒါ။

ဗြဟ္မစက္ကံ ပဝတ္ထေန္တိ၊
လောကေ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ။

၁၁၃။ ဥပေတာ ဗုဒ္ဓဓမ္မဟိ၊
အဋ္ဌာရသဟိ နာယကာ။
ဗာတ္တံသ လက္ခဏပေတာ၊
သီတာနုဗျဉ္ဇနာ ဓရာ။

၁၁၄။ ဗျာမပ္ပဘာယ သုပ္ပဘာ၊
သဗ္ဗေ တေ မုနိ ကုဉ္ဇရာ။
ဗုဒ္ဓါ သဗ္ဗညုနော ဇေတ၊
သဗ္ဗေ ခိဏာသဝါ ဇိနာ။

၁၁၅။ မဟာပဘာ မဟာတေဇာ၊
မဟာပညာ မဟာဗ္ဗလာ။
မဟာကာရုဏိကာ ခီရာ၊
သဗ္ဗေသာနံ သုခါဝဟာ။

၁၁၆။ ဒီပါ နာထာ ပတိဋ္ဌာ စ၊
တာဏာ လောဏာ စ ပါဏိနံ။
ဂတိ ဗန္ဓု မဟေဿာသာ၊
သရဏာ စ ဟိတေသိနော။

၁၁၇။ သ ဒေဝကဿ လောကဿ၊
သဗ္ဗေ ဇေတ ပရာယဏာ။
တေသာဟံ သိရသာ ပါဒေ၊
ဝန္ဒာမိ ပုရိသုတ္တမေ။

၁၁၈။ ဝစသာ မနသာ စေဝ၊

ဝန္တာမေ တေ တထာဂတေ။

သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊

ဂမနေ စာပိ သဗ္ဗဒါ။

၁၁၉။ သဒါ သုခေန ရက္ခန္တု၊

ဗုဒ္ဓါ သန္တိကရာ တုဝံ။

တေဟိ တွံ ရက္ခိတော သန္တော၊

မုတ္တော သဗ္ဗဘယေဟိ စ။

၁၂၀။ သဗ္ဗရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊

သဗ္ဗသန္တာပ ဝဇ္ဇိတော၊

သဗ္ဗဝေရ မတိက္ကန္တော၊

နိဗ္ဗုတော စ တုဝံ ဘဝ။

၁၂၁။ တေသံ သစ္စေန သီလေန၊

ခန္တိ မေတ္တာ ဗလေန စ။

တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊

အ ရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာ ဘာဂေ၊

သန္တိဘူတာ မဟိဒ္ဓိကာ။

တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊

အ ရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊

သန္တိဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ။

- တေပိ အမေ နုရကွန္တု၊
 အ ရောဂေန သုခေန စ။
 ၁၂၄။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊
 သန္တိ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
 တေပိ အမေ နုရကွန္တု၊
 အ ရောဂေန သုခေန စ။
 ၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊
 သန္တိ ယက္ခာ မဟိဒ္ဓိကာ။
 တေပိ အမေ နုရကွန္တု၊
 အ ရောဂေန သုခေန စ။
 ၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန တေရဋ္ဌော၊
 ဒက္ခိဏေန ဝိရုဠကော။
 ပစ္ဆိမေန ဝိရူပက္ခော၊
 ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။
 ၁၂၇။ စတ္တာရော တေ မဟာရာဇာ၊
 လောက ပါလာ ယသသိနော။
 တေပိ အမေ နုရကွန္တု၊
 အ ရောဂေန သုခေန စ။
 ၁၂၈။ အာကာသဋ္ဌာ စ ဘူမဋ္ဌာ၊
 ဒေဝါ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
 တေပိ အမေ နုရကွန္တု၊
 အ ရောဂေန သုခေန စ။
 ၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တော စ ယေ ဒေဝါ၊
 ဝသန္တာ ဣဓ သာသနေ။

တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
 အ ရောဂေန သုခေန စ။
 ၁၃၀။ သဗ္ဗိတိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု၊
 သောကော ရောဂေါ ဝိနဿတု။
 မာ တေ ဘဝန္တန္တရာယာ၊
 သုခိ ဒိဿာယုကော ဘဝ။
 ၁၃၁။ အဘိဝါဒန သီလိဿ၊
 နိစ္စံ ဝုဗ္ဗာပစာယိနော။
 စတ္တာရော ဓမ္မာ ဝုဇ္ဇန္တိ၊
 အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။

အာဠာနာဠိယသုတ္တံ နိဠိတံ။

၉- အင်္ဂုလိမာလသုတ်

၁၃၂။ ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တဿ၊
 နိသိန္နဋ္ဌာန ဓောဝနံ။
 ဥဒကမ္ပိ ဝိနာသေတိ၊
 သဗ္ဗမေဝ ပရိဿယံ။
 ၁၃၃။ သောတ္ထိနာ ဂဗ္ဘ ဝုဠာနံ၊
 ယဉ္စ သာဓေတိ တဒ်ဏော။
 ထေရဿင်္ဂုလိမာလဿ၊
 လောကနာထေန ဘာသိတံ။
 ကပ္ပဋ္ဌာယိ မဟာတေဇံ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၁၃၄။ ယတော ဟံ ဘဂိနိ အရိယာယ ဇာတိယာ ဇာ
တော နာဘိဇာနာမိ သဉ္ဇိစ္စ ပါဏိဇီဝိတာ ဝေါရောပေတာ။
တေန သစ္စေန သောတ္ထိ အေ ဟောတု သောတ္ထိ ဂဗ္ဘဿ။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ နိဠိတံ။

၁၀-ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်

၁၃၅။ သံသာရေ သံသရန္တာနံ၊
သဗ္ဗ ဒူက္ခ ဝိနာသနေ။
သတ္တ ဓမ္မေစ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊
မာရ သေနာ ပမဒ္ဒနေ။

၁၃၆။ ဗုဇ္ဈိတော ယေစိ မေ သတ္တာ၊
တိဘဝါ မုတ္တကုတ္တမာ။
အဇာတိ မဇရာ ဗျာဓိံ၊
အမတံ နိဗ္ဗယံ ဂတာ။

၁၃၇။ ဝေမာဒိ ဂုဏူပေတံ၊
အနေက ဂုဏ သင်္ဂဟံ။
ဩသဓဉ္ဇေ ဣမံ မန္တံ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္ဇ ဘဏာမ ဟေ။

၁၃၈။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ သတိ သင်္ခါတော၊
ဓမ္မာနံ ဝိစယော တထာ။
ဝီရိယံ ပီတိ ပဿဒ္ဓိံ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂါ စ တထာပရေ။

- ၁၃၉။ သမာဓုပေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊
သတ္တေ တေ သဗ္ဗဒဿိနာ။
မုနိနာ သမ္မဒက္ခာတာ၊
ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ။
- ၁၄၀။ သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယ၊
နိဗ္ဗာနာယ စ ဗောဓိယာ။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
- ၁၄၁။ ဧကသ္မိံ သမယေ နာထော။
မောဂ္ဂလ္လာနဉ္စ ကဿပံ။
ဂိလာနေ ဒုက္ခိတေ ဒိသ္မာ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သတ္တ ဒေသယိ။
- ၁၄၂။ တေ စ တံ အဘိနန္ဒိတု၊
ရောဂါ မုစ္စိံသု တခိဏေ၊
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
- ၁၄၃။ ဧကဒါ ဓမ္မ ရာဇာပိ၊
ဂေလညေနာ ဘိပိဋိတော။
စုန္ဒတ္ထေရေန တံ ယေဝ၊
ဘဏာပေတုာန သာဒရံ။
- ၁၄၄။ သမ္မောဒိတုာန အာဗာဓာ၊
တမ္မာ ဝုဋ္ဌာသိ ဌာနသော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၄၅။ ဟိန္ဒူ တေ စ အာဗာဓာ၊
 တိဏ္ဏန္ဒမိ မဟေသိနံ။
 မဂ္ဂ ဟတာ ကိလေသာဝ၊
 ပတ္တာ နုပုတ္တိဓမ္မတံ။
 တေတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊
 သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
ဗောဇ္ဈင်္ဂ သုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

၁၁-ပုဗ္ဗဏှသုတ်

၁၄၆။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ မင်္ဂလဉ္စ၊
 ယောစာ မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
 ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အ ကန္တံ၊
 ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

၁၄၇။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ မင်္ဂလဉ္စ၊
 ယောစာ မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
 ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အ ကန္တံ၊
 ဓမ္မာ နုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

၁၄၈။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ မင်္ဂလဉ္စ၊
 ယောစာ မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
 ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အ ကန္တံ။
 သံဃာနုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

၁၄၉။ ဒုက္ခပတ္တာ စ နိဒ္ဒါက္ခာ၊
 ဘယ ပတ္တာ စ နိဗ္ဗယာ။

- သောက ပတ္တာစ နိဿောကာ၊
ဟောန္တု သဗ္ဗေပိ ပါဏိနော။
- ၁၅၀။ တောဝတာ စ အမေဟိ၊
သမ္ဘတံ ပုည သမ္ပဒံ။
သဗ္ဗေ ဒေဝါ နှမောဒန္တု၊
သဗ္ဗ သမ္ပတ္တိ သိဒ္ဓိယာ။
- ၁၅၁။ ဒါနံ ဒေန္တု သဒ္ဓါယ၊
သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။
ဘာဝနာဘိရတာ ဟောန္တု၊
ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ ဂတာ။
- ၁၅၂။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပ္ပတ္တာ၊
ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ ဗလံ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။
- ၁၅၃။ ယံ ကိဉ္စ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒဗ္ဗိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၁၅၄။ ယံ ကိဉ္စ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒဗ္ဗိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၅။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါဟုရံ ဝါ၊
 သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
 န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၆။ ဘဝတု သဗ္ဗမဂ်လံ၊
 ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
 သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ နံဘာဝေန၊
 သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၇။ ဘဝတု သဗ္ဗမဂ်လံ၊
 ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
 သဗ္ဗဓမ္မာ နံဘာဝေန၊
 သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၈။ ဘဝတု သဗ္ဗမဂ်လံ၊
 ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
 သဗ္ဗသံဃာ နံဘာဝေန၊
 သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၉။ မဟာ ကာရုဏီကော နာထော၊
 ဟိတာယ သဗ္ဗပါဏိနံ။
 ပူရေတွာ ပါရမီ သဗ္ဗာ၊
 ပဇတ္တာ သမ္မောမိ မုတ္တမံ။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
 သောတ္ထိ တေ ဟောဟု သဗ္ဗဒါ။

၁၆၀။ ဇယန္တော ဗောဓိယာ မူလေ၊
သကျာနံ နန္ဒိ ဝဇုနော။
ဝေမေဝ ဇယော ဟောတု၊
ဇယဿု ဇယ မင်္ဂလေ။

၁၆၁။ အ ပရာဇိတ ပလ္လင်္ကေ၊
သီသေ ပုထုဝိပုက္ခလေ။
အဘိသေကေ သဗ္ဗ ဗုဒ္ဓါနံ၊
အဂ္ဂပတ္တော ပမောဒတိ။

၁၆၂။ သု နက္ခတ္တံ သု မင်္ဂလံ၊
သု ပုဘာတံ သု ဟုဋ္ဌိတံ။
သု ခဏော သု မဟုတ္တော စ၊
သု ယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မစာရိသု။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ ကာယကမ္မံ၊ ဝါစာ ကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ။
ပဒက္ခိဏံ မနောကမ္မံ၊ ပဏီဓိတေ ပဒက္ခိဏေ။

၁၆၄။ ပဒက္ခိဏာနိ ကတ္တာန၊
လဘန္တတ္ထေ ပဒက္ခိဏေ။
တေ အတ္ထလဒ္ဓါ သုခိတာ၊
ဝိရုဋ္ဌာ ဗုဒ္ဓ သာသနော။
အရောဂါ သုခိတာ ဟောသ၊
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

ပုဗ္ဗဏှ သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော် ပြီး၏။

ပရိတ်ကြီး အနက်

၁ - နတ်ပဋိ အနက်

၁။ သမန္တာ၊ ဤစကြဝဠာ၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ စက္ကဝါ
ဌေသု၊ တသောင်းသော စကြဝဠာတို့၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့
သည်။ မုနိရာဇဿ၊ ရဟန်းတို့၏မင်း ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ သဂ္ဂမောက္ခဒံ၊ နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်ကို ပေးတော် မူတတ်
သော။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော တရားတော်ကို။ သောတံ၊
နာအံ့သောငှာ။ အတြ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာလတ်ကုန်
လော့။ သုဏန္တု၊ နာလင့်ကုန်လော့။

၂။ ဘဒန္တာ၊ အိုနတ်များတို့။ အယံ၊ ဤအခါကား။
ဓမ္မဿဝနကာလော၊ တရားတော်ကို နာအံ့သောအခါတည်း။

၃။ အရဟတော၊ ပစ္စည်း လေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်ထ
သော။ အ-ရဟတော။ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်းမှုကိုပြု
ခြင်းငှာ ထိုက်တော်မမူထသော။ အရ-ဟတော၊ သံသရာစက်၏
အကန့်ဖြစ်သော အဘိသင်္ခါရကိုပယ်တော်မူပြီးထသော။ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောကိလေသာတို့သည် မဖြစ်ပြန်သဖြင့်
ကောင်းစွာ မိမိအလိုလို သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို သိတော်
မူပြီးထသော။ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊
ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဧတ္ထဝါ၊ ဤစကြဝဠာ၌၎င်း။ လောကန္တရေဝါ၊ စကြ
ဝဠာတပါး၌၎င်း။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်ထသော၊ သန္တစိတ္တာ၊
ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်ထသော။ တိသရဏသရဏာ၊ ရတနာ

သုံးပါးလျှင်ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်ထသော။ ဘုမ္မာ၊ မြေ၌တည်ကုန်
ထသော။ ယေဒေဝါစ၊ အကြင် နတ်တို့သည်၎င်း။ အဘုမ္မာ၊
ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်ထသော။ ယေဒေဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့
သည်၎င်း။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဂုဏဂဏ ဂဟဏဗျာ ဝဋ္ဋာ၊
လောကီ ကျေးဇူး လောကုတ္တရာ ကျေးဇူးတို့၏ အပေါင်းကို
ယူခြင်း၌ကြောင့်ကြကုန်၏။ ဧတေဒေဝါစ၊ ထိုနတ်တို့သည်၎င်း။
ဝရကနကမယေ၊ မြတ်သောရွှေစိုင်အတိဖြင့်ပြီးသော။ မေရုရာဇေ၊
မြင့်မိုရ် တောင်မင်း၌။ ဝံသန္တော၊ နေကုန်သော။ သန္တော၊
သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော နတ်တို့သည်၎င်း။ သန္တောသ
ဟေတု၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ထသော။ အဂ္ဂံ၊
မြတ်ထသော။ မုနိဝရဝံစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကို။
သောတုံ၊ နာအံ့သောငှာ။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ အာယန္တု၊
လာလတ်ကုန်လော့။

၅-၆။ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊ စကြဝဠာ
တို့၌။ ယက္ခာစ၊ ဘီလူးတို့သည်၎င်း။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။
ဗြဟ္မနောစ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၎င်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်
သိမ်းကုန်သောဘီးလူး၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ သာဓကံ၊
ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ကိုပြီးစေတတ်ထသော။ ယံပုညံ၊ အကြင်
ကောင်းမှုကို။ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ တံပုညံ၊
ထိုကောင်းမှုကို။ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။
သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊
ရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။
အာရက္ခာသု၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းတို့၌။ ဝိသေသတော၊ အထူး

သဖြင့်။ ပမာဒ ရဟိတာ၊ မေ့လျော့ခြင်းမှ ကင်းကုန်သည်။
ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။

၇။ သာသနဿစ၊ သာသနာတော်၏၎င်း။ လောကဿစ၊
လူအများ၏၎င်း။ ငုဇ္ဈိ၊ စီးပွားခြင်းသည်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်း
သောအခါ၌။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သာသနမ္ပိစ၊ သာသနာ
တော်ကို၎င်း။ လောကဉ္စ၊ လူအများကို၎င်း။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။
သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၈။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ ပရိဝါရေဟိ၊ အခြံအရံတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သုခါ၊ ချမ်း
သာကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သောသူတို့သည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဉာတိဘိ၊
အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အနီဃံ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်။
ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။
ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၉။ ရာဇတောဝါ၊ မင်းဘေးမှ၎င်း။ စောရတောဝါ၊ ခိုးသူ
ဘေးမှ၎င်း။ မနုဿတောဝါ၊ လူဘေးမှ၎င်း။ အမနုဿတောဝါ၊
လူမဟုတ်သောဘီလူးဘေးမှ၎င်း။ အဂ္ဂိတောဝါ၊ မီးဘေးမှ၎င်း။
ဥဒကတောဝါ၊ ရေဘေးမှ၎င်း။ ပိဿာစတောဝါ၊ မြေဘုတ်
ဘီလူးဘေးမှ၎င်း။ ခါဏုကတောဝါ၊ သစ်ငုတ် ဘေးမှ၎င်း။
ကဏုကတောဝါ၊ ဆူးငြောင့် ဘေးမှ၎င်း။ နက္ခတ္တတောဝါ၊
မကောင်းသောနက္ခတ်ဘေးမှ၎င်း။ ဇနပဒရောဂတောဝါ၊ ဇနပုဒ်၌
ဖြစ်သောအနာဘေးမှ၎င်း။ အသဒ္ဓမ္မတောဝါ၊ မသုဘော်တို့၏
တရားဘေးမှ၎င်း။ အသန္တိဋ္ဌိတောဝါ၊ မှားသောအယူဘေးမှ၎င်း။

အသပ္ပုရိသတောဝါ၊ မသုဘောဘေးမှိုင်း။ စဏ္ဍ ဟတ္ထိ အဿ
မိဂ ဂေါဏ ကုက္ကုရ အဟိ ဝိစ္ဆိက မဏိသပ္ပ ဒီပိ အစ္ဆ တရစ္ဆ
သုကရ မဟိံသ ယက္ခ ရက္ခသာဒီဟိ၊ ကြမ်းသောဆင်၊ ကြမ်း
သောမြင်း၊ ကြမ်းသောသား၊ ကြမ်းသောနွား၊ ကြမ်းသောခွေး၊
ကြမ်းသောမြေ၊ ကြမ်းသောကင်းသန်း၊ ကြမ်းသောမြေစိမ်း၊
ကြမ်းသောသစ်၊ ကြမ်းသောဝံ၊ ကြမ်းသောအောင်း၊ ကြမ်း
သောဝက်၊ ကြမ်းသောကျွဲ၊ ကြမ်းသောဘီလူး၊ ကြမ်းသောရေ
စောင့်ဘီလူး စသည်တို့ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ နာနာဘယတော
ဝါ၊ အထူးထူးသော အနာဘေးတို့မှိုင်း။ နာနာရောဂတောဝါ၊
အထူးထူးသော ရောဂါဘေးတို့မှိုင်း။ နာနာဥပဒ္ဒဝတောဝါ၊
အထူးထူးသော ဥပဒ္ဒဝေါဘေးတို့မှိုင်း။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်
အရှောက်ကို။ ဂဏ္ဍန္တု၊ ယူကုန်လော့။

* မင်္ဂလသုတ်ပါဌ်အနက်ကို စာမျက်နှာ ၁-မှ ၈-ထိ
ဆိုခဲ့ပြီး။

၂-ရတနသုတ် အနက်

၂၅။ ပဏိဓာနတော၊ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေရင်း
ဘော်၌ ဘုရားဆုကို တောင်းသည်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ တထာ
ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒသပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော
ပါရမီ တို့ကို၎င်း။ ဒသဥပပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော ဥပ
ပါရမီတို့ကို၎င်း။ ဒသပရမတ္ထ ပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော

ပရမတ္ထပါရမီတို့ကို၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အပြားရှိကုန်သော။
 သမတိံ သပါရမီယော၊ အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမီတို့ကို၎င်း။
 ပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂေ၊ ငါးပါးသောစွန့်ခြင်းကြီးတို့ကို၎င်း။ လော
 ကတ္ထစရိယံ၊ လောကသုံးပါး၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ ကျင့်
 ခြင်း၊ ဉာတတ္ထစရိယံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ အကျိုးစီးပွားအ
 လို့ငှာကျင့်ခြင်း။ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယံ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ ကျင့်
 ခြင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဿောစရိယာယော၊ သုံးပါးသောအကျင့်
 တို့ကို၎င်း။ ပစ္ဆိမဘဝေ၊ အဆုံးစွန့်သောဘဝ၌။ ဂဗ္ဘဝေါက္ကန္တံ၊
 အမိဝမ်း၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို၎င်း။ ဇာတိံ၊ ဖွားခြင်းကို၎င်း။
 အဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သောတောထွက်ခြင်းကို၎င်း။ ပဓာနစရိယံ၊
 ပြင်းစွာသောလုံ့လဖြင့်ကျင့်ခြင်းကို၎င်း။ ဗောဓိပလ္လင်္ကေ၊ ဗောဓိ
 ပလ္လင်၌။ မာရဝိဇယံ၊ မာန်ငါးပါးကို အောင်ခြင်းကို၎င်း။
 သဗ္ဗညုတ ညာဏပုဂ္ဂိုလေံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို သိတော်မူခြင်းကို
 ၎င်း။ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကိုဟောတော်မူခြင်း
 ကို၎င်း။ နဝ လောကုတ္တရဓမ္မေ၊ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာ
 တရားတို့ကို၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
 ကုန်သော။ ဣမေဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဤဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်တို့
 ကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီ
 ပြည်၏။ တီသု၊ သုံးထပ်ကုန်သော။ ပါကာရန္တရေသု၊ မြို့တံတိုင်း၏
 အကြားတို့၌။ တိယာမရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ ငရိတ္တံ၊
 အရံအတားကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသော။ အာယသ္မာ၊ ရှည်
 သော အသက်ရှိသော။ အာနန္ဒာဏေရာဝိယ၊ အာနန္ဒာထေရ်
 ကဲ့သို့။ ကာရုညစိတ္တံ၊ သနားခြင်းနှင့် ယှဉ်သောစိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌ
 ပေတွာ၊ ဖြစ်စေဦး၍။

၂၆-၂၇။ ကောဋိသတ သဟဿေသု၊ ကုဋေ တသိန်းမျှ
 လောက်ကုန်သေ။ စက္ကဝါဠေသု၊ စကြဝဠာ တိုက်တို၌၊
 ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ယဿ၊ အကြင် ရတနသုတ် ပရိတ်
 တော်၏။ အာဏံ၊ အာဏာ စက်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊ ခံကုန်၏။
 ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီ အမည်ရှိသော။ ပုရေ၊ ပြည်၌။
 ရောဂါ မနုဿ ဒုဗ္ဘိက္ခသမ္ပူတံ၊ အနာ၊ ဘီလူး၊ မှတ်သိပ်ခြင်း
 ကြောင့်ဖြစ်သော။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါး အပြား ရှိသော။ ဘယံ၊
 ဘေးကို။ ယဉ္ဇ-ယံဝေပရိတ္တံ၊ အကြင် ရတနသုတ် ပရိတ်တော်
 သည်လျှင်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ အန္တရဓာပေသိ၊ ကွယ်စေတတ်၏။
 တံပရိတ္တံ၊ ထိုရတနသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သုတေန်
 ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၂၈။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊
 အကြင်ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ နတ်
 တို့သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်ကင်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာ စသော နတ်
 တို့သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ်
 လာကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာဝေ၊ နတ်တို့
 သည်သာလျှင်။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်သော နှလုံးရှိကုန်သည်။
 ဘဝန္တု၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ အထောပိ၊ ထိုမြို့လည်း။ ဘာသိတံ၊
 ဟောတော် မူအပ်သော တရားတော်ကို။ သက္ကဋ္ဌံ၊ ရှိသေစွာ။
 သုဏန္တု၊ နာကုန်လော့။

၂၉။ ဘူတာနိ၊ အိုနတ်တို့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
 သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးလာကုန်၏။ တသ္မာဟိ
 တသ္မာဝေ၊ ထိုသို့ စည်းဝေးလာကုန်သောကြောင့် သာလျှင်။

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ နိသဒမေထ၊
နာကုန်လော့။ မာနုသိယာ၊ လူဖြစ်သော။ ပဇာယ၊ သတ္တဝါ၌။
မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ကရေထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဒိဝါ၊
နေ့၌၎င်း။ ရက္ခေဘေ၊ ည၌၌၎င်း။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။
တုမာကံ၊ သင်တို့အား။ ဗလိံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်
ကုန်၏။ တသ္မာဟိ တသ္မာဝေ၊ ထိုသို့ဆောင်ကုန်သောကြောင့်
သာလျှင်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နေ၊ ထိုသူ
တို့ကို။ ရက္ခေထ၊ စောင့်ကုန်လော့။

၃၀။ ဣဒဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌၎င်း။ ဟုရံဝါ၊ နားပြည် ဂဠုန်
ပြည်၌၎င်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်ဘုံ၌၎င်း။ ယံကိဉ္စိ၊ ခပ်သိမ်း
သော။ ယံဝိတ္တံဝါ၊ အကြင်သုံးဆောင်အပ်သော ဥစ္စာသည်၎င်း။
ယံရတနံဝါ၊ အကြင် အလေးအမြတ်သိုထားအပ်သောရတနာ
သည်၎င်း။ ပဏီတံ၊ မြတ်၏။ တံ၊ ထိုရတနာသည်။ တထ ဂတေန၊
မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော ရတနာသည်။ နနောအတ္ထိ၊
မရှိသည်သာလျှင် ကတည်း။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေ၊ ဤအရဟံ-စသော ကျေးဇူး
တို့နှင့်ပြည့်စုံသော ရတနာ၏-အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီ-
တော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။
ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်း
သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၁။ သကျမုနိ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏ အထွတ်ဖြစ်တော်မူ
သောမြတ်စွာဘုရားသည်။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သောနှလုံး
ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ခယံ၊ ရာဂစသော ကိလေသာတို့၏ ကုန်ရာ
လည်းဖြစ်ထသော။ ဝိရာဂံ၊ ရာဂ၏ကင်းရာလည်းဖြစ်ထသော။

အမတံ၊ သေခြင်းကင်းထသော။ ပဏီတံ၊ မြတ်ထသော။ ယံ၊
အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဇ္ဈဂါ၊ သိတော်မူ၏။ တေနဓမ္မေန၊ ထို
နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သောတရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော
ရတနာသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဓမ္မေ-ဓမ္မဿ၊
နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သော တရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊
ဤ ခယတာ စသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-
ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကား
ကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော
စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၂။ ဗုဒ္ဓဿေဋ္ဌော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အညံ၊ သောတာ
ပတ္တိမဂ်သိသော အပိုင်းအခြားကို မလွန်ဘဲ သိတတ်ထသော။
သုစိံ၊ စင်ကြယ်စွာထသော။ ယံသမာဓိံ၊ အကြင်အရဟတ္တမဂ်
နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိကို။ ပရိဝဏ္ဏယီ၊ ချီးမွမ်းတော် မူ၏။
အာနန္တရိကံ၊ မဂ်၏အခြားမဲ့၌ အကျိုးကို ပေးတတ်၏ ဟူ၍။
အာဟု၊ ဟောတော်မူပြီ။ တေနသမာဓိနာ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်
သမာဓိနှင့်။ သမော၊ တူသောသမာဓိသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဓမ္မေ
ဓမ္မဿ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိတရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိ
ရတနဘာဝေါ၊ ဤစင်ကြယ်ခြင်း စသော ရတနာ၏ အဖြစ်
သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့
မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၃။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သတံ၊ ဘုရားစသောသူတို့သည်။ ပသတ္ထာ၊ ချီး
မွမ်းအပ်ကုန်၏။ တနည်းကား-အဋ္ဌသတံ၊ တရား ရှစ်ယောက်

ကုန်သော။ ယေပုဂ္ဂလ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပသတ္တ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည် ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ တောနိ၊ ထိုရှစ်ယောက်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ စတ္တာရိ ယုဂ်နိ၊ လေးပါးသော အစုံ
တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
သာဝကာ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုရှစ်ယောက်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ တနည်းကား-တေ၊ ထိုတရားရှစ်ယောက်
သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ ဒက္ခိဏယျာ၊ မြတ်သောအလှူကို
ခံထိုက်ကုန်၏။ ဧတေသု၊ ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။
ဒိန္နာနိ၊ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုတို့သည်။ မဟပ္ပလာနိ၊ များ
သောအကျိုးရှိကုန်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ သင်္ဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိ
ရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့မြတ်စွာဘုရား ချီးမွမ်းတော်
မူခြင်းစသောရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ-ပဏိတော၊
မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊
သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၄။ ယေ၊ အကြင်ရဟန္တာ တို့သည်။ ဂေါတမဿသနဗ္ဗိ၊
ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌၊ ဒဇ္ဇေန၊ ပြင်း
စွာသော။ မနဿ၊ နှလုံးဖြင့်။ သုပ္ပယုတ္တာ၊ ကောင်းစွာလုံ့လ
ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိက္ကာမိနော၊ ဝဋ်ဒုက္ခမှထွက်မြောက်ကုန်၏။
တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝိဂယျ၊ အာရုံပြု၍။
လဒ္ဓါ၊ ရသည်ဖြစ်၍။ မုခေ၊ ကိလေသာကင်းကုန်လျက်။ နိဗ္ဗုတိံ၊
နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ခံစားကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တိံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

သံဃေ-သံဃဿ၊ ရဟန္တာဖြစ်သောသင်္ဃာတော်၏။ ဣဒမ္ဗိရတနံ-
အယမ္ဗိရတနဘာဝေါ၊ ဤအရဟုတ္တဖလသမာပတ် ဟူသော
ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန
သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့
အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်
စေသတည်း။

၃၅။ ပထဝိဿိတော၊ မြေ၌ မြုပ်သော။ ဣန္ဒြိယလော၊
ကျောက်စာတိုင်သည်။ စတုတ္ထိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှ လာကုန်
သော။ ဝါတေဟိ၊ လေတို့သည်။ အသမ္ပကမ္ဗိယော၊ မတုန်
မလှုပ်စေ နိုင်သည်။ သိယာ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ယော၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော အရိယ
သစ္စာတို့ကို။ အဝေစ္စ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် သက်ဝင်၍။ ပဿတိ
မြင်၏။ တံသပ္ပုရိသံ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် အရိယသစ္စာတို့ကို
မြင်ပြီးသော သုံးပါး အပြားရှိသော သောတာပန် ဖြစ်သော
သူတော်ကောင်းကို။ တထူပမံ၊ ထိုကျောက်စာတိုင်နှင့်တူ၏ဟူ၍။
ဝဒါမိ၊ ငါတုရားသခင်ဟောတော်မူ၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ သုံး
ပါးသော သောတာပန်သင်္ဃာ၏။ ဣဒမ္ဗိရတနံ-အယမ္ဗိရတန
ဘာဝေါ၊ ဤသို့ မတုန်မလှုပ်သောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော
ရတနာ၏ အဖြစ် သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။
ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊
သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွား ခြင်းသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၆။ ဂမ္ဘီရပညေန၊ နက်နဲသော ပညာရှိသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ သုဒေသိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ကုန်

သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော အရိယသစ္စာတို့ကို။
 ယေ၊ အကြင် သတ္တက္ခတ္တုပရမ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
 ဝိဘာဝယန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသတ္တက္ခတ္တုပရမ သောတာပန်
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘုသံပမတ္တာ၊ ဘာဝနာ၌အလွန်မေ့လျော့ကုန်
 သည်။ ကိဉ္ဇာပိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့။ တထာပိ၊ ထိုသို့
 ပင် မေ့လျော့ ကုန်သော်လည်း။ တေ၊ ထိုသတ္တက္ခတ္တုပရမ
 သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော။
 ဘဝံ၊ ဘဝကို။ နအာဒိယန္တိ၊ မယူကုန်။ သံသေ-သံသယ၊
 သတ္တက္ခတ္တု ပရမဖြစ်သော သောတာပန်သံသယ၏။ ဣဒမ္ဗိရတနံ-
 အယမ္ဗိရတနဘာဝေါ၊ ဤရှစ်ကြိမ်မြောက်သော ဘဝကိုမယူ
 ခြင်း တည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-
 ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကား
 ကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော
 စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၇။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိစ၊ အတ္တဟူသောမိမိကိုယ်ရှိ၏ ဟူသော
 အယူ၎င်း။ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္စ၊ ရှစ်ပါးသော ဌာန၌ယုံမှားခြင်း၎င်း။
 သီလဗ္ဗတံဝါပိ၊ နှား၏ သီတင်းအကျင့်-ခွေး၏ သီတင်းအကျင့်
 စသည်ဖြင့်သံသရာမှထွက်မြောက်၏ ဟူသောအယူ၎င်း။ တယော၊
 သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ သဘော တရားတို့ကို။ အယ၊ ထို
 သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဒဿန-သမ္ပဒါယ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏
 ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ သဟာဝ၊ တကွလျှင်။ ဇဟိတာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်။
 အဿု-ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုသော။ ယံ၊ အကြင်မှား
 သောအယူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံပိ၊ ထိုမှားသောအယူကိုလည်း။
 ဇဟိတံ၊ စွန့်အပ်၏။

၃၈။ သော-သောတာပန္နော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အပါယေဟိ၊ အပါယ်တို့မှ။ ဝိပ္ပ-မုတ္တာ၊ လွတ်၏။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဘိဋ္ဌာနာနိစ၊ လွန်စွာသောအကြောင်းတို့ကိုလည်း။ ကာတု၊ ပြုအံ့သောငှာ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ သံဃေ-သံဃဿ၊ သုံးပါးသောသောတာပန် ဖြစ်သော သင်္ဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤသုံးပါးသော သံယောဇဉ်တို့ကိုယ်ခြင်းအစရှိသောရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၉။ သော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယေနဝါ၊ ကာယဒွါရဖြင့်၎င်း။ စာဝါဝါစာယဝါ၊ ဝစီဒွါရဖြင့်၎င်း။ ဥဒ၊ ထိုမြို့။ စေတသာ ဝါ၊ မနောဒွါရဖြင့်၎င်း။ ပါပကံ၊ မကောင်းသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကိဉ္ဇာပိ၊ အကယ်၍လည်း။ ကရေတိ၊ ပြုမိ၏။ သော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကို။ ပဋိစ္ဆဒါယ၊ ဖုံးလွှမ်းအံ့သောငှာ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်ပြီ။ ဒိဋ္ဌပဒဿ၊ မဂ်ဖြင့်မြင်အပ်ပြီးသော နိဗ္ဗာန်ရှိသော သောတာပန်၏။ အဘဗ္ဗတော၊ မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှာ မထိုက်သော အဖြစ်ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ သုံးပါးသော သောတာပန် သင်္ဃာ၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့ပြုပြီးသောမကောင်းမှုကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းငှာမထိုက်ခြင်း တည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန-သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကား

ကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော
စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၀။ ဂိမ္မာနမာသေ၊ နွေလေးလအတွင်း၌။ ပဌမသ္မိံ ဂိမ္မေ၊
အစစွာသောနွေလ၌။ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊ ပွင့်သော အဖျား ရှိသော။
ဝနပ္ပဂုဓမ္မေ၊ တောအုပ်သည်။ သိရိကောယထာ၊ အသရေရှိ
သကဲ့သို့။ ပရမံဟိတာယ၊ မြတ်သော လောကုတ္တရာ စီးပွားအလို့
ငှာ။ တထူပမံ၊ ထိုတောအုပ်နှင့်တူသော။ နိဗ္ဗာနဂါမိံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့
ရောက်စေတတ်သော။ ဓမ္မဝရံ၊ ပရိယတ္တိ တရားတော်မြတ်ကို။
အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤဒေသနာဟူသောရတနာ
၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ-ပဏိတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန-
သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့
အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။

၄၁။ ဝရော၊ မြတ်သော။ ဝရညု၊ မြတ်သောတရားကို
လည်း သိတော် မူတတ်သော။ ဝရဒေါ၊ မြတ်သော လော-
ကုတ္တရာတရားကိုလည်း ပေးတော်မူတတ်သော။ ဝရာဟရော၊
မြတ်သော စီးပွား ကိုလည်း ဆောင်တော် မူတတ်သော။
အနုတ္တရော၊ လွန်သောသူမရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မဝရံ၊
ပရိယတ္တိ တရားတော်မြတ်ကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၏။
ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊
ဤသို့ဣန္ဒြိယပရော ပရိယတ္တိဉာဏ်ရှေးရှိသည်ဖြစ်၍ ပရိယတ္တိဓမ္မ
ကိုဟောခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ

ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကား
ကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော
စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၂။ ယေ၊ အကြင်ရဟန္တာတို့သည်။ အာယတိကေ၊ လာ
လတံသော။ ဘဝသို့၊ ဘဝ၌။ ဝိရတ္တစိတ္တာ၊ တပ်ခြင်းကင်း
သောစိတ်ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့အား။ ပုရာဏံ၊ ရှေး၌
ဖြစ်သော ကံသည်။ ခိဏံ၊ ကုန်ပြီ။ နဝသမ္ဘဝံ၊ ဘဝသစ်၌ဖြစ်
လတံသောကံသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိဏဗီဇော၊ ကုန်ပြီးသော
ကံ-ဟူသောမျိုးစေ့ရှိကုန်ထသော။ အဝိရုဠိဆန္ဒာ၊ ဘဝသစ်၌
မဖြစ်ပြန်လိုသောဆန္ဒလည်း ရှိကုန်ထသော။ ဓီရာ၊ ပညာလည်း
ရှိကုန်ထသော။ တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ အယံပဒီပေ၊ ဤဆီမီး
သည်။ နိဗ္ဗာယတိယထာ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့။ နိဗ္ဗာယန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။
သံဗေဇံသံဃဿ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိ
ရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေ၊ ဤဘဝသစ်၌ မဖြစ်ပြန်ခြင်းတည်း
ဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊
မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊
သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၃။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝ၊
အကြင်ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာနတ်တို့
သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်
သော။ ယာနိဘူတာနိဝ၊ အကြင်ယာမာစသော နတ်တို့သည်
၎င်း။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ်လာကုန်၏။

တေမယံ၊ ထိုသို့လာကုန်သော နတ်အပေါင်းဖြစ်ကုန်သောငါတို့
သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့လာခြင်းကောင်းထသော။
ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့
အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

၄၄။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊
အကြင်ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့သည်
၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။
ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာစသော နတ်တို့သည်၎င်း။ ဣဓ၊
ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ် လာကုန်၏။ တေမယံ၊
ထိုသို့လာကုန်သော နတ်အပေါင်း ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။
တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့လာခြင်းကောင်းထသော။ ဒေဝ
မနုဿ ပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ တရား
တော်ကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။
သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသ
တည်း။

၄၅။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊
အကြင်ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့
သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်
သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာစသော နတ်တို့သည်
၎င်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ်လာကုန်၏။
တေမယံ၊ ထိုသို့လာကုန်သော နတ်အပေါင်းဖြစ်ကုန်သော ငါတို့
သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့လာခြင်းကောင်းထသော။

ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ သံဃံ၊
သံဃာတော်ကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့
အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

ရတနသုတ္တံ၊ ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၃-မေတ္တသုတ်အနက်

၄၆။ ယဿ၊ အကြင်မေတ္တသုတ်၏။ အာနုဘာဝတော၊
အာနုဘော်ကြောင့်။ ယက္ခာ၊ ဘိလူးတို့သည်။ ဝါ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်တို့
သည်။ ဘိသနံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အဆင်းကို။ နေဝ
ဒဿန္တိ၊ မပြဝံ့ကုန်။ ယမိစေဝ-ယမိစ ဇေ၊ အကြင် မေတ္တသုတ်
ပရိတ်တော်ကိုသာလျှင်။ ရတ္တံ၊ ညဉ့်၌၎င်း။ ဒိဝံ၊ နေ့၌၎င်း။
အတန္တိတော၊ မပျင် ရံသည်ဖြစ်၍။ အနုယုဉ္ဇန္တော၊ လုံ့လပြုသော
သူသည်။

၄၇။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏။ သုတ္တော၊
အိပ်ပျော်သော်လည်း။ ကိဉ္ဇ၊ တစုံတခုသော။ ပါပံ၊ မကောင်းသော
အိပ်မက်ကို။ နပဿတိ၊ မမြင်မက်။ ဇေ မာဒိ ဂုဏ္ဏပတံ၊ ဤသို့
အစရှိသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုမေတ္တသုတ်
ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သုတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါ့ဘို့
သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၄၈။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာသော။ ယံပဒံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။
 အတ္ထံ၊ ရှိ၏။ တံပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ အဘိသမေဓ၊ အာရုံပြုသော
 အားဖြင့်ကင်၍။ ဝါ၊ လောကီဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍။ အတ္ထ
 ကုသလေန၊ အစီးအပွား၌ လိမ်မာသောသူသည်။ ကရုဏီယံ၊
 ပြုအပ်၏။ သက္ကောစ၊ ပြုခြင်းငှာတတ်အားသည်လည်း။ အဿ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ ဥဇ္ဇေ၊ ဖြောင့်မတ် သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 သုဟုဇ္ဇေ၊ ကောင်းစွာဖြောင့်မတ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 သုဝစောစ၊ ပညာရှိတို့ဆိုလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 မုဒုစ၊ နူးညံ့ သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အနုတိမာနီစ၊ မာန်
 မရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၄၉။ သန္တုဿကောစ၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ သုဘရောစ၊ မွေးမြူလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 အပ္ပကိစ္စောစ၊ နည်းသောကိစ္စရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 သလ္လဟုကုဋ္ဌိစ၊ ပေါ့သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်လည်း။
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သန္တိန္ဒြိယောစ၊ ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိသည်
 လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ နိပကောစ၊ ရင့်သောပညာရှိသည်လည်း။
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပဂဗ္ဘောစ၊ မကြမ်းထမ်းသည်လည်း။ အဿ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ ကုလေသု၊ ဒါယကာတို့၌။ အနန္တဂိဇ္ဈေ၊ မမက်မော
 သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၅၀။ ယေန၊ အကြင် မကောင်းသော အမှုနှင့်။ ဝိည၊
 ပညာရှိကုန်သော။ ပရေ၊ တပါးသော သူတို့သည်။ ဥပဝဒေ
 ယျံ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုသော။ တံ၊ ထိုပညာရှိ
 တို့သည် ကဲ့ရဲ့အံ့သောအမှုကို။ ခုဒ္ဒမ္ပိ၊ အနည်းငယ် မျှသော်

လည်း။ နှစ် အာစရေ၊ မကျင့်ရာ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခိနာဝါ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်
သည်၎င်း။ ခေမိနာဝါ၊ ဘေးမရှိကုန်သည်၎င်း။ ဟောန္တု၊
ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုခိတတ္တာ၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ်
ရှိကုန်သည်လည်း။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၁။ အနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော။ ယေကေစိ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏဘူတာဝါ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်
ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ တသာဝါ၊ လန့်တတ်သော
သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ထာဝရာဝါ၊ တည်ကြည် ငြိမ်သက်သော
သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဒီဃာ၊ ရှည်ကုန်သော။ ယေသတ္တာဝါ၊
အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ မဟန္တာဝါ၊ ကြီးသော သတ္တဝါ
တို့သည်၎င်း။ မဇ္ဈိမာဝါ၊ မတို၊ မရှည် မကြီးမငယ်သောသတ္တဝါ
တို့သည်၎င်း။ ရဿကာ၊ တိုသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။
အဏုကထူလာစ၊ ကြုံ့သော သတ္တဝါ၊ ဆူသောသတ္တဝါတို့သည်
၎င်း။

၅၂။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်သော။ ယေသတ္တာဝါ၊ အကြင်
သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင်အပ်ကုန်သော။ ယေ
သတ္တာဝါ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဒုရေ၊ အဝေး၌။
ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသတ္တာဝါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။
အဝိဒုရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။
တေ သတ္တာဝါ၊ ထို သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဘူတာဝါ၊ ဖြစ်ပြီး
သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ သမ္ဘဝေသီဝါ၊ နောင်ဖြစ်လတ္တံ့
သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ တနည်းကား သမ္ဘဝေ၊ သက်၌။
သီဝါ၊ ကိန်းသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အတ္တိ၊ ရှိကုန်၏။

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခိ
တတ္တာ၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်၊ စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်
စေကုန်သတည်း။

၅၃။ ပရော၊ သူတပါးသည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ နနိကုဗ္ဗေထ၊
အမျက်မထွက်ရာ။ ကတ္တစိ၊ တစုံတခုသော အမှု၌။ နံ၊ ထိုသူ
တပါးကို။ ဗျာရောသနာ ဗျာရော သနာယ၊ ချုပ်ချယ်သော
စကားဖြင့်၎င်း။ ပဋိဃသညာ ပဋိဃသညာယ၊ အမျက်ထွက်
သော အမှတ်ဖြင့်၎င်း။ ကိဉ္စိ၊ တစိုးတစီမျှ။ နာတိမညေထ၊
မထေမဲ့ မြင် မအောင်မေ့ရာ။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ န ဣစ္ဆေယျ၊ အလိုမရှိရာ။

၅၄။ မာတာ၊ အမိသည်။ နိယံပုတ္တံ၊ မိမိကိုမှီ၍ဖြစ်သော။
ဧကပုတ္တံ၊ တယောက်တည်းသော သားကို။ အာယုသ၊ အသက်
ကြောင့်။ အနုရက္ခေယထာ၊ တဖန် တလဲလဲ စောင့်သကဲ့သို့။
ဝေဓိ၊ ထို့အတူ၎င်း။ သဗ္ဗဘူတေသု၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါ
တို့၌။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းမသိသော။ မာနသံ၊ မေတ္တာစိတ်
ကို။ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။

၅၅။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၎င်း။ အဓော၊ အောက်၌၎င်း။ တိရိ
ယဉ္ဇ၊ ဖီလာ၌၎င်း။ သဗ္ဗလောကသ္မိံ၊ ခပ်သိမ်းသောလောက၌။
အသမ္မာဓံ၊ ကျဉ်းမြောင်း ခြင်းလည်း မရှိသော။ အဝေရံ၊
အတွင်းရန်လည်းမရှိသော။ အသပတ္တံ၊ အပရန်လည်း မရှိသ
ော။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းမသိသော။ မာနသံ၊ မြတ်နိုးခြင်း
တည်းဟူသော။ မေတ္တဉ္စ၊ မေတ္တာစိတ်ကိုလည်း။ ဘာဝယေ၊ ပွား
စေရာ၏။

၅၆။ ယာဝတော၊ အကြင်မျှလောက်။ ဝိတမိဒ္ဓေါ၊ ကင်း
 သောငိုက်မျည်းခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တာဝတော၊ ထိုမျှ
 လောက်။ တိဋ္ဌံဝါ၊ ရပ်သော်၎င်း။ စရံဝါ၊ သွားသော်၎င်း။
 နိသိန္နောဝါ၊ ထိုင်သော်၎င်း။ သယာနောဝါ၊ လျောင်းသော်
 ၎င်း။ ဧတံသတိံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်နှင့် ယှဉ်သော သတိကို။ အဓိ
 ဌေယျ၊ အမြဲဆောက်တည်ရာ၏။ ဧတံဝိဟာရံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်နှင့်
 ယှဉ်၍ နေခြင်းကို။ ဗြဟ္မံ၊ ဗြတ်သော။ ဝိဟာရံ၊ နေခြင်းဟူ၍။
 ဣဒါ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္စ၊ မှားသောအယူသို့လည်း၊ အနုပဂ္ဂမ္ပ၊ မကပ်မူ၍။
 သီလဝါ၊ သီတင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒဿနေန၊ မဂ်ပညာနှင့်။
 သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေသာ
 ကာမတို့၌။ ဂေဓံ၊ တပ်ခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်ရာ၏။ သော၊
 ထိုသူသည်။ ဂဗ္ဘသေယျံ၊ အမိဝမ်း၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့။ ပုန၊
 တဖန်။ ဇာတု၊ အကယ်မလွဲသဖြင့်။ နဟိ ဧတိ၊ မရောက်။

မေတ္တသုတ္တံ၊ မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၄-ခန္ဓသုတ်အနက်

၅၈-၅၉။ သဗ္ဗာသီဝိဘဇာတိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော အဆိပ်
 လျင်သော မြွေလေးပါးတို့၏။ သောရံ၊ ပြင်းစွာသော။ ဝိသံ၊
 အဆိပ်ကို။ ဒိဗ္ဗမန္တံ၊ ဒီဝီယံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ဆေးမန္တယား
 ကဲ့သို့။ ယံ၊ အကြင်ခန္ဓာတို့ ရိတ်တော်သည်။ နာသေတိ၊ ဖျောက်

တတ်၏။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ ခပ်သိမ်းသော။ အာဏာခေတ္တံ၊ အာဏာ
ခေတ်ဖြစ်သော ကုဋေတသိန်းသော စကြဝဠာ၌။ သဗ္ဗပါဏိနံ၊
ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏။ သေသံ၊ မြေဆိပ်မှကြွင်းသော။
ပရိဿယဉ္ဇာပိ၊ ဘေးရန်ကိုလည်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော
အခါ၌။ သဗ္ဗသောပိ၊ ခပ်သိမ်းသောအပြားအားဖြင့်လည်း။ နိဝါ
ရေတံ၊ မြစ်တတ်၏။ တံသရိတ္တံ၊ ထိုခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊
အရှင်သုတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြ
ကုန်အံ့။

၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ၊ ဝိရူပက္ခနဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
ရောပထေဟိ၊ ရောပထနဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။
မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဆဗျာ
ပုတ္တေဟိ၊ ဆဗျာပုတ္တနဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။
မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ကဏှာ
ဂေါတမ ကေဟိစ၊ ကဏှာဂေါတမက နဂါးမင်းတို့နှင့်လည်း။
သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

၆၁။ အပါဒကေဟိ၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။
သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ - ဒွိပါဒကေဟိ၊ အခြေနှစ်ချောင်း ရှိသော
သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်း
သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ စတုပ္ပဒေဟိ၊ အခြေ
လေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။

မေတ္တာ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗဟုပ္ပဒေ
ဟိ၊ များသော အခြေရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တာ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆၂။ မံ၊ ငါ့ကို။ အပါဒကော၊ အခြေမရှိသောသတ္တဝါ
သည်။ မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒွိပါဒ
ကော၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊ မညှဉ်း
ဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ စတုပ္ပဒေ၊ အခြေ လေး ချောင်းရှိ
သော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊
ငါ့ကို။ ဗဟုပ္ပဒေ၊ များသော အခြေရှိသော သတ္တဝါသည်။
မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။

၆၃။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့
သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏာ၊ ထွက်သက်
ဝင်သက်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ကေဝလာ၊ အကြွင်းမရှိ
ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာစ၊ ထင်ရှားဖြစ်
သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေသဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။
ဘဒြာနိ၊ ကောင်းမြတ်သော အမြင်တို့ကို။ ပဿန္တု၊ မြင်စေ
ကုန်သတည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစိုးတစီမျှ။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသို့။ မာ
ဆာဂမာ၊ မရောက်စေကုန်သတည်း။

၆၄။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်း
ယှဉ်ကြောင်း ဖြစ်သော ကိလေသာ မရှိ။ ဓမ္မော၊ တရားတော်
သည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာ
မရှိ။ သံဃော၊ သင်္ဃာတော်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်
ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ။ သရီယပါနိ၊ ကင်း၊ ကင်း
တို့သည်၎င်း။ အဟိ၊ မြေသည်၎င်း။ ဝိဇ္ဇိကာ၊ ကင်းဗုဒ္ဓ သည်

၎င်း။ သတပဒီ၊ ကင်း-ခြေများသည်၎င်း၊ ဥဏ္ဏနာဘီ၊ ပင့်ကူ
သည်၎င်း။ (ပင့်ကူနက်လည်းဟူ)။ သရဗု၊ တက်တူသည်
၎င်း။ (အိမ်မြောင်လည်းဟူ)။ မူသိကာ၊ ကြွက်သည်၎င်း။
ပမာဏ ဝန္တာနိ၊ နှိုင်းယှဉ်-ကြောင်း ဖြစ်သော ကိလေသာ ရှိ
ကုန်၏။

၆၅။ မေ၊ ငါသည်။ ရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။
ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။ မေ၊ ငါသည်။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားကို။
ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ပဋိက္ခမန္တ၊
ဖဲလေကုန်လော့။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ဆူကုန်
သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဝိပဿီ အစရှိသော ဘုရားရှင်တို့အား။
နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

ခန္ဓသုတ္တံ၊ ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၅-မောရသုတ် အနက်

၆၆-၆၇။ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်
အဦဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ပူရေန္တံ၊ ဖြည့်တော်မူထ
သော။ မောရယောနိယံ၊ ဥဒေါင်း၏ အမျိုး၌။ နိဗ္ဗုတ္တံ၊ ဖြစ်ထ
သော။ ယေန၊ အကြင်မောရပရိတ်တော်ဖြင့်။ သံဝိဟိတာရက္ခံ၊
စီရင်အပ်သော စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသော။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရား
လောင်းကို။ ဝနေစရာ၊ တောမူဆိုးတို့သည်။ စိရဿံ၊ မြင့်ရှည်

စွာ ကာလပတ်လုံး။ ဝါယမန္တာပိ၊ လုံ့လပြုကုန်သော်လည်း။
ဂဏှိတုံ၊ ဖမ်းယူအံ့သောငှာ၊ နေဝသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။
ဗြဟ္မမန္တန္တိ၊ မြတ်သော မန္တယားဟူ၍။ အက္ခာတံ၊ ဟောတော်
မူအပ်သော။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထိုမောရပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်
သုတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြ
ကုန်အံ့။

၆၈။ စက္ခုမာ၊ လူတို့၏ မျက်စိလည်း ဖြစ်ထသော။ ဧက
ရာဇာ၊ မြတ်သော မင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဟရိဿဝဏ္ဏော၊
ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော။ ပထဝိပ္ပ
ဘာသော၊ မြေ၌ ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော။ အယံ၊
ဤနေမင်းသည်။ ဥဒေတိ၊ တက်လတ်၏။ တံ-တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
ဟရိဿဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော။
ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်းရှိထသော။ တံ၊
ထိုရှင်နေမင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏။
အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ တယာ၊ အရှင်နေမင်း
သည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
ဝိဟရေမု၊ နေကုန်အံ့။

၆၉။ ဗြာဟ္မဏာ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း အပ ပြုကုန်ပြီး
ထသော။ ယေ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
ခင်သိမ်းသော တရားတို့ကို။ ဝေဒဂူ၊ သိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်
၏။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုး
ခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေစ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
တို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။
ဗုဒ္ဓါနံ၊ သဘ္ဘာလေးပါးကို သိကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။

မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
 ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်အား။ မေ၊ ငါ၏။
 နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တာနံ၊
 ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။
 နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တိယာ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောမောရော၊ ထိုဥဒေါင်း
 မင်းသည်။ ဣမံပရိတ္တံ၊ ဤအရံအတားကို။ ကတုာ၊ ပြု၍။ သေနာ-
 သေနာယ၊ အစာရှာအံ့သောငှာ။ စရတိ၊ သွား၏။

၇၀။ စက္ခုမာ၊ လူတို့၏ မျက်စိလည်း ဖြစ်ထသော။ ဧက
 ရာဇာ၊ မြတ်သော မင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဟရိဿ ဝဏ္ဏော၊
 ရွှေ၏ အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော။ ပထ
 ဝိပ္ပဘာသော။ မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော။
 အယံ၊ ဤနေမင်းသည်။ အပေတိ၊ ဝင်၏။ တံတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်။ ဟရိဿဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ၏ အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်း
 လည်းရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေ၌ ထွန်းသော အရောင်
 လည်းရှိထသော။ တံ၊ ထိုနေမင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နမဿာမိ၊
 ရှိခိုးပါ၏။ အဇ္ဇေယနော၊ ရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး။ တယာ၊ အရှင်နေ
 မင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
 ဝိဟရေမု၊ နေကုန်အံ့။

၇၁။ ဗြာဟ္မဏာ၊ မကောင်းမှုကိုသည်း အပ ပြုကုန်ပြီး
 ထသော။ ယေ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗခမ္မေ၊ ခပ်
 သိမ်းသော တရားတို့ကို။ ဝေဒဂူ၊ သိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။
 တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်း

သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေတ၊ ယုံမြတ်စွာဘုရားတို့
သည်လည်း။ မ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်ရှောက်စေကုန်
သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်
တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်အား။
မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊
ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်း
သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောမောရော၊
ထိုဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံ ပရိတ္တံ၊ ဤအရံအတားကို။ ကာတုာ၊
ပြု၍။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ အကပ္ပယံ၊ ပြု၏။

မောရသုတ္တံ၊ မောရသုတ် ပရိတ်တော်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၆- ဝဋ္ဋသုတ် အနက်

၇၂။ ဗောဓိသမ္ဘာရော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်အဦ
ဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ဝုဓရန္တံ၊ ဖြည့်တော်မူထသော။
ဝဋ္ဋဇာတိယံ၊ ငုံး၏ အမျိုး၌။ နိဗ္ဗုတ္တံ၊ ဖြစ်ထသော။ မဟာသဋ္ဌံ၊
ဘုရားလောင်းကို။ ယဿ၊ ပရိတ္တဿ အကြင်ပရိတ်တော်၏။
တေဇေန၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြောင့်။ ဒါဝဂ္ဂံ၊ တောမီးသည်။
ဝိဝဇ္ဇယံ၊ ကြပ်ဖဲ၏။

၇၃။ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာ အမည်ရှိတော်မူသော၊
ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ လောကနာထေန၊ လူသုံးပါးတို့၏
ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊
ဟောတော် မူအပ်သော။ ကပ္ပဋ္ဌာယံ၊ ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ထ
သော။ မဟာဇေတု၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသော။ တံပရိတ္တံ၊
ထိုင်းမင်းပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊
ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၇၄။ လောကေ၊ လောက၌။ သီလဂုဏော၊ သီလ၏ကျေး
ဇူးသည်၎င်း။ သစ္စံ၊ သစ္စာသည်၎င်း။ သောစေယျဉ္စ၊ ကိုယ်
နှုတ်နှလုံး စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ အနုဒ္ဒယာစ၊
သုတ္တဝါတို့အား သနားခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတေန
သစ္စေန၊ ထိုသို့သော သစ္စာစကားဖြင့်။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိ
သော။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကာဟာမိ၊
ပြုဘူး၏။

၇၅။ ဓမ္မဗလံ၊ သစ္စာတရား၏အစွမ်းကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊
ဆင်ခြင်၍။ ပုဗ္ဗကေ၊ ရှေး၌ဖြစ်တော် မူကုန်ပြီးသော။ ဇီနေ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍။
သစ္စဗလံ၊ သစ္စာ၏အစွမ်းကို။ အဝဿာယ၊ အမှီပြု၍။ သစ္စကိရိ
ယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အကာသိံ၊ ပြုဘူး၏။

၇၆။ ဇာတဝေဒ၊ အိုတောမီး။ မေ၊ ငါ၏။ ပက္ခာ၊ အ
တောင်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အပတနာ၊ မပျံ့နိုင်ခဲ့။ မေ၊
ငါ၏။ ပါဒ၊ ခြေတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဝဉ္ဇနာ၊ မသွား
တတ်ခဲ့။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာပိတာစ၊ အမိအဘတို့သည်လည်း။

နိက္ခန္ဓာ၊ ထွက်သွားခဲ့ကုန်ပြီ၊ ဇာတဝေဒ၊ အိုတောမီး။ ပဋိက္ခမ၊
ဖဲကြဉ်လေလော့။

၇၇။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယှံ၊ မယာ၊
ငါငုံမင်းသည်။ သစ္စေ၊ သစ္စာကို။ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ သစ္စ
ကတေန၊ ပြုအပ်သောသစ္စာနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သိခီ၊ တောမီး
သည်။ ဥဒကံ၊ ရေသို့။ ပတုာ၊ ရောက်၍။ ဝဇ္ဇေသိယထာ၊ ဖဲကြဉ်
သကဲ့သို့။ မဟာပဇ္ဇလိတေ၊ ကြီးသော အလှူရှိသော။ သိခီ၊
တောမီးသည်။ သောဠသကရိသာနိ၊ တဆယ်ခြောက်မင်း ပယ်
စာသို့ တိုင်တိုင်။ ဝဇ္ဇေသိ၊ ဖဲကြဉ်လေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
ရာ။ မေ၊ ငါ၏။ သစ္စေန၊ သစ္စာစကားနှင့်။ သမော၊ တူသော
တရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သောပါရမီ၊ ဤပါရမီသည်ကား။ မေ၊
ငါ၏။ သစ္စပါရမီ၊ သစ္စာပါရမီတည်း။

ဝဇ္ဇသုတ္တံ၊ ဝဇ္ဇသုတ်ပရိတ်တော်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၇- ဓဇဂ္ဂသုတ် အနက်

၇၈။ ယဿ၊ အကြင်ဓဇဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ အနုဿရဏေ
နာပိ၊ အောက်မေ့ကာမှတည်းဖြင့်လျှင်။ အန္တလိက္ခေပိ၊ ကောင်း
ကင်း၌တည်ကုန်လျက်လည်း။ ပါဏိနော၊ သတ္တာတို့သည်။ ဘူမိ
ယံဝိယ၊ မြေ၌ကဲ့သို့။ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်။
ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို။ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ရကုန်၏။

၇၉။ ယက္ခစောရာဒိသမ္ဘဝါ၊ ဘီလူး၊ သူခိုစသည်တို့ကြောင့်
ဖြစ်သော။ သဗ္ဗုပဒ္ဒဝ ဇာလမှာ၊ ခပ်သိမ်းသောဥပဒ္ဒဝေတည်း။

ဟူသော ကုန်ရက်မှ။ မုတ္တာနံ၊ လွတ်ကုန်သောသူတို့ကို။ ဂဏနာ၊
ရေတွက်ခြင်းသည်။ နစအတ္ထိ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း။ တံပရိတ္တံ၊
ထို ဓဇဂ္ဂသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင် သူတော်ကောင်းတို့၊
မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏ္ဍာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၈၀-၈၁။ ဘန္တေမဟာကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံ
ဓဇဂ္ဂံ၊ ဤဓဇဂ္ဂသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ မေမယာ အာနန္ဒတ္ထေ
ရေန၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊
ကြားလိုက်ရ၏။ တနည်းကား-ဘန္တေမဟာကဿပ၊ အရှင်မဟာ
ကဿပ။ ဣဒံ၊ ဤဓဇဂ္ဂသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ ဘဂဝတော၊ မြတ်
စွာဘုရား၏။ သမ္မုခေါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ မေငါ၏။ သုတံ၊
ကြားခြင်းသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်တည်း။ ဧကံ၊ တပါးသော။
သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ
ပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိကသေဌေး၏။ အာရာ
မေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
တော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြခေါ၊ ထိုသို့နေတော်
မူသောအခါ၌။ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေါတိ၊
ရဟန်းတို့ဟူ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ အလပတိ၊
ခေါ်တော်မူ၏။ ဘဒန္တတိ၊ ဪ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ တေဘိက္ခု၊
ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စဿော
သံ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတံ၊ ဤသို့
သောစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဒေဝေါ သုရသင်္ဂါမော
တာဝတိံ သာနတ် အသုရာနတ်တို့၏ စစ်သည်သည်။ သမုပ

ဗျူဠော၊ ကောင်းစွာတက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊
ရဟန်းတို့။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒြော၊
အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တာဝတိံသေ၊
တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။
အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ မာရိသာ၊ ငါနှင့် တူကုန်သော
အချင်းနတ်တို့။ သင်္ဂါမဂတာနံ၊ စစ်မြေ အရပ်၌ သွားကုန်
သော။ ဝေါဒေဝါနံ၊ သင်နတ်တို့အား။ ဘယံဝါ၊ ကြောက်
ခြင်းသည်၎င်း။ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်
သည်၎င်း။ လောမဟံသော ဝါ၊ ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်း
သည်၎င်း။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ တသ္မိံ
သမယေ၊ ထိုသို့ ဖြစ်သောအခါ၌။ မမေဝ၊ ငါ၏ သာလျှင်။
ဇေဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။
ဟိ၊ သင့်စွာ။ မမ၊ ငါ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယ
တံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံ ဝါ၊ အကြင်
ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်
တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊
အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
တုံအံ့။ သော၊ ထို ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသသည်။ ပဟိ
ယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၈၂။ မေ၊ ငါ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။
နော ဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့
မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိ
သော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။

ဥဇ္ဈောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ပဇာ
ပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။
ဇေဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥဇ္ဈောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေ၊
သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။
ယံဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်ထရော် ရှိသော အဖြစ်
သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် ကြက်သီး
မွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြင့်တုံအံ့။ သော၊ ထို
ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့
သတည်း။

၈၃။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာ
ဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဝေ၊ အကယ်၍။
နော ဥဇ္ဈောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မကြည့်
မိကုန်သည်ရှိသော်။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ အမည်ရှိသော။ ဒေဝ
ရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥဇ္ဈောကေ
ယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ
အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျား
ကို။ ဥဇ္ဈောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ယံ
ဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ အ
ကြင် ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယောလောမဟံ
သော ဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿ
တိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသသည်။ ပဟိ
ယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၈၄။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်
မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဝေ၊ အကယ်၍။ နောဥဇ္ဈော

ကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မကြည့်မိကုန်သည် ရှိသော်။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန-အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေယျံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယာထ၊ ကြည့် ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန အမည် ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေယျံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယာထံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံ ဝ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယောလောမဟံသော ဝ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသသည်။ ပဟိ ယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သက္ကော၊ သိ ကြားမင်းသည်။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌နေကုန် သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၈၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒဿ၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ တံခေါပနဇေယျံ၊ ထိုတမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယာထံဝ၊ ကြည့်သောနတ်တို့အား ၎င်း။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ် မင်း၏။ ဇေယျံ၊ တန်ခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယာထံဝ၊ ကြည့်ကုန် သော နတ်တို့အား၎င်း။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော။ ဒေဝ ရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေယျံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယာထံဝ၊ ကြည့်သော နတ်တို့အား၎င်း။ ဤသာနဿ၊ ဤသာနအမည်ရှိ သော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေယျံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လော ကယာထံဝ၊ ကြည့်သောနတ်တို့အား၎င်း။ ယံဘယံ ဝ၊ အကြင်

ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆန္ဒ တတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တ
ရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အ
ကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတံ၊ ဖြစ်တုံအံ။
သော၊ ထိုဘယ၊ ဆန္ဒတတ္တံ၊ လောမဟံသသည်။ ပဟိယေထာပိ၊
ပျောက်သည်မူလည်း ဖြစ်ရာ၏။ နောပဟိယေထာပိ၊ မပျောက်
သည်မူလည်းဖြစ်ရာ၏။

၈၆။ တံ၊ ထိုပျောက်ခြင်း၊ မပျောက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေ
တု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝါနံ၊ နတ်
တို့၏။ ဣန္ဒြော၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။
အဝီတရာဂေါ၊ မကင်းသော ရာဂရှိ၏။ အဝီတဒေါသော၊ မကင်း
သော ဒေါသရှိ၏။ အဝီတမောဟော၊ မကင်းသောမောဟရှိ၏။
ဘိရူ၊ ကြောက်တတ်၏။ ဆန္ဒိ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိတတ်၏။
ဥတြာသိ၊ လန့်တတ်၏။ ပလာယိ၊ ပြေးတတ်၏။

၈၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟဉ္ဇူ၊ ငါသည်ကား။ ခေါ၊
အကယ်မလွဲသဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟော၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့။ အရည ဂတာနံ ဝါ၊ တော၌မူလည်း နေကုန်ထသော။
ရုက္ခမူလဂတာနံ ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌မူလည်း နေကုန်ထသော။ သု
ညာဂါရဂတာနံ ဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌မူလည်း နေကုန်ထသော။
တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဘယံ ဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။
ဆန္ဒတတ္တံ ဝါ၊ ကိုယ်ခက်တရော် ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ လော
မဟံသော ဝါ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ သစေ၊
အကယ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်တုံအံ။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုဘယ၊
ဆန္ဒတတ္တံ၊ လောမဟံသ ဖြစ်သောအခါ၌။ မမေဝ- မမံဇေံ၊

ငါတုရား၏ ဂုဏ်ကိုသာလျှင်။ အနံ့သရေယျာထ၊ အောက်မေ့
ကုန်လော့။

၈၈။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့
ကံလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ ကံလေ
သာရန်တို့ကို သတ်ဖြတ်တော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊
သံသရာစက်၏ အကန့်တို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်သောကြောင့်
လည်း။ ဝါ၊ ပစ္စည်းလေးပါးစသော ပူဇော် အထူးကို ခံတော်
မူထိုက်သောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ မကောင်းမှုကို
ပြုတော် မမူသောကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်
မူ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ကောင်း
စွာ သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့် မိမိ အလိုလို သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို
သိတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ သမ္မာ သမ္မုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာ
သမ္မုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။

သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ဝိဇ္ဇာ
သုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏတဆယ် ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်
မူသောကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္န
မည်တော်မူ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့နိဗ္ဗာန်
သို့သွားတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတ
မည်တော်မူ၏။ တနည်းကား ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကောင်းသော
စကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတ
မည်တော်မူ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကာမ
လောက၊ ရူပလောက၊ အရူပလောက၊ တနည်းကား-သတ္တလော
က၊ သင်္ခါရလောက၊ ဩကာသလောက ဟူသော လောကသုံး
ပါးကို သိတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒ္ဓ၊ လော
ကဝိဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ အတု
မရှိသော တရားတော်ဖြင့်ဆုံးမတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။
အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိ
မည်တော်မူ၏။ တနည်းကား သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရား
သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ လွန်သောသူ မရှိသောကြောင့်လည်း။
အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရမည်တော်မူ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဆုံးမတော်
မူအပ်သော ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော် မူတတ်သော
ကြောင့်လည်း။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်
မူ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့နတ်
လူတို့၏ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသောကြောင့်လည်း။ သတ္ထာဒေဝ
မနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနမည်တော်မူ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ခပ်
သိမ်းသော တရားတို့ကို သိတော် မူတတ် သောကြောင့်လည်း။
ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ တနည်းကား- ဣတိပိ၊ ဤသို့နတ်လူ
တို့ကို သိစေတတ် သောကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်
မူ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဆည်းပူးအပ်သော ပါရမီဟူသော ဘုန်းရှိတော်မူသောကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ မမေဝ၊ ငါ၏ဂုဏ်ကိုသာလျှင်။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၈၉။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမံ၊ ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော် ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယောလောမဟံသောဝါ။ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တ၊ လောမဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၀။ မံ၊ ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နောအနုဿရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည် ရှိသော်။ ဓမ္မံ၊ ငါ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၁။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ တရား တော်သည်။ သဒ္ဓိဋ္ဌိကော၊ မျက်မှောက်၌ အကျိုးကို ပေးတတ်၏။ အကာလိကော၊ အခါမလင့် အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ ဧဟိပဿိကော၊ လာလှည့်ရှုလှည့်ဟူသောစကားကိုဆိုဆိုက်၏။ ဩပနေယျိကော၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်ခြင်းကို ထိုက်၏။ ပစ္စတ္တံ - ပဋိအတ္တံ၊

အသီးအသီး မိမိ မိမိတို့၌။ ဝိညူဟိ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန် လေးယောက်၊
ဖလဋ္ဌာန် လေးယောက် ဖြစ်သော ပညာရှိတို့သည်။ ဝေဒိတ်ဗျော၊
သိအပ်ခံစားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မ၊ တရားတော်ဂုဏ်ကို၊
အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၂။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဓမ္မ၊ တရားတော်
ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်တို့
အား။ ယံဘယံဝ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆန္တိ
တတ္ထံဝ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသေးအဖြစ်သည်၎င်း။
ယောလောမဟံသောဝ၊ အကြင်ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်
၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ၊ ဆန္တိ တတ္ထ၊ လော
မဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၃။ စေ၊ အကယ်၍။ ဓမ္မ၊ တရားတော်ဂုဏ်ကို။ နော
အနုဿရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မအောက်
မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ သံဃံ၊ ငါ့တပည့် သင်္ဃာတော်၏ ဂုဏ်
ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၄။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊
တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။ သုပ္ပုဋ္ဌိပဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာ
ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝက သံ
ဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။ ဥပ္ပုဋ္ဌိပဇ္ဇော၊ ဖြောင့်
ဖြောင့်ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝက
သံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။ ဉာယပ္ပုဋ္ဌိပဇ္ဇော၊
အသင့်အားဖြင့်ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
သာဝက သံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။ သာမိစိပ္ပုဋ္ဌိ

ပန္နော၊ အရိအသေပြုခြင်းကို ခံထိုက်အောင် ကျင့်တတ်၏။
 စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ ယာနိ ပုရိသယုဂါနိ၊
 အကြင်ယောက်ျားမြတ် အစုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ
 ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ ထိုလေးပါး အစုံဖြစ်သော ယောက်ျားမြတ်တို့
 သည်ကား။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်တို့တည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ သေ သေသော သာဝကသံဃော၊ ထိုတပည့်ဖြစ်သော
 သင်္ဃာတော်သည်ကား။ အာဟုနေယျော၊ ဆောင်၍ ပူဇော်
 ခြင်းကိုခံထိုက်၏။ ပါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့အား ရည်၍
 ထားသောပစ္စည်း အထူးဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်၏။ ဒက္ခိ
 ဏေယျော၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်၏။ အဉ္ဇလိ ကရဏီ
 ယော၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ခံထိုက်၏။ လောကဿ၊ လူအများ
 ၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏ စိုက်
 ပျိုးရာ လယ်ယာ မြေကောင်းသဘွယ်လည်းဖြစ်၏။ ဣဝံ၊ ဤသို့။
 သံဃံ၊ သင်္ဃာတော်ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့
 ကုန်လော့။

၉၅။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သံဃံ၊ သင်္ဃာ
 တော်ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်
 တို့အား။ ယံဘယံ ဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ
 ဆန္ဒိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်
 ၎င်း။ ယောလောမဟံသော ဝါ၊ အကြင်ကြက်သီးမွေးညှင်းထ
 ခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ၊ ဆန္ဒိ
 တတ္ထံ၊ လောမဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့
 သတည်း။

၉၆။ တံ၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတဏှ၊ လောမဟံသ ပျောက်
ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယံကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့။ တထာဂတော၊ ဝိပဿီ အစရှိသော ရှေးဘုရား
တို့၏ လာခြင်းကဲ့သို့ ကောင်းသော လာခြင်းရှိသော သင်တို့
ဆရာ ငါဘုရားသည်။ အ ရဟံ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌မကောင်း
မှုကိုပြုခြင်းငှာ မထိုက်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာ ကိုယ်တိုင်
သစ္စာလေးပါးတရားကို သိတော်မူတတ်၏။ ဝီတရာဂေါ၊ ကင်း
သောရာဂရှိ၏။ ဝီတဒေါသော၊ ကင်းသော ဒေါသရှိ၏။ ဝီတ
မောဟော၊ ကင်းသောမောဟ ရှိ၏။ အဘိရူ၊ မကြောက်တတ်။
အဆမ္ဘိ၊ ကိုယ်ခက်တရော်မရှိတတ်။ အနုတြာသီ၊ မလန့်တတ်။
အပလာယီ၊ မပြေးတတ်။ ဣတိတဿ၊ ထို့ကြောင့်။ ပဟိယိဿ
တိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၇။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သော
စကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ ဝတုန၊ မိန့်ဦး၍။
အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အပရံ၊ တပါးသော။ ဧတံ၊ ဤသို့သော
စကားကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
မူ၏။

၉၈။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရညေဝါ၊ တော၌၎င်း။
ရုက္ခမူလေ ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၎င်း။ သုညာဂါရေဝါ၊ ဆိတ်
ကွယ်ရာ အရပ်၌၎င်း။ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကို။
တုဒမ္၊ သင်တို့သည်။ အနုဿရေထ၊ အောက်မေ့ကုန်ပေ။
တုမာကံ၊ သင်တို့၏။ ဘယံ၊ ကြောက်ရွံ့သည်။ နောသိယာ၊
မပြစ်ရာ။

၉၉။ လောကဇေဋ္ဌံ၊ လူတို့၏ အကြီး ဖြစ်ထသော။ နရာသ
 တံ၊ လူတို့ထက်လည်းမြတ်သော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကို။
 စေ၊ အကယ်၍။ နောသရေယျာထ၊ မအောက်မေ့ မိကုန်အံ့။
 အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့ မိကုန်သည် ရှိသော်။ နိယျာနိကံ၊
 သံသရာမှ ထုတ်၍ ဆောင်သွားတတ်ထသော။ သုဒေသိတံ၊
 ကောင်းစွာ ဟောအပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော် ဂုဏ်ကို။
 သရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၁၀၀။ နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှ ထုတ်၍ ဆောင်သွားတတ်
 ထသော (ဝဇ္ဇဒုက္ခမှ ဆောင်တတ်သော လည်းပေး)။ သုဒေ
 သိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်၏
 ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နောသရေယျာထ၊ မအောက်မေ့
 မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့ မိကုန်သည် ရှိသော်။
 အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏ ပွားရာ
 လယ်ယာ မြေကောင်း သဘွယ်လည်း ဖြစ်ထသော။ သံသံ၊
 သင်္ဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို။ သရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်
 လော့။

၁၀၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုခဲ့ပြီးသော
 နည်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကို၎င်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်
 ၏ ဂုဏ်ကို၎င်း။ သံသဉ္စ၊ သံသာတော်၏ ဂုဏ်ကို၎င်း။ သရန္တာနံ၊
 အောက်မေ့ကုန်သော သင်တို့အား။ ယံဘယံ ဝါ၊ အကြင်
 ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်
 တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယောလောမဟံသော ဝါ၊

အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊
ထိုဘယ၊ ဆန္ဒတတ္ထ၊ လောမဟံသသည်။ နဟေသတိ၊ မဖြစ်
လတ္တံ့သတည်း။

ဇေဂ္ဂသုတ္တံ၊ ဇေဂ္ဂသုတ်ပရိတ်တော်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဂ-အာဠာနာဋိယသုတ် အနက်

၁၀၂။ နာထဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဓုသမ္ပတေ၊
ကောင်း၏ဟူ၍ သမုတ်အပ်ထသော။ သာသနေ၊ သာသနာ
တော်၌။ အပ္ပသန္ဓေဟိ၊ မကြည်ညိုကုန်ထသော။ စဇ္ဈေဟိ၊
ကြမ်းကြုတ်ကုန်ထသော။ သဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ကိဗ္ဗိ
သကာရိတံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော အမှုကို ပြုတတ်ကုန်ထသော။
အမနုဿေဟိ၊ ဘီလူးတို့သည်။

၁၀၃။ စတဿန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပရိသာနံ၊ ပရိသတ်
တို့ကို။ အဟိံ သာယစ၊ မညှဉ်းဆဲစိမ့်သောဌာ၎င်း။ ဂုတ္တိယာစ၊
စောင့်စိမ့်သောဌာ၎င်း။ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိ
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယံပရိတ္တံ၊ အကြင် အာဠာ
နာဋိယသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။
တံပရိတ္တံ၊ ထို အာဠာနာဋိယသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်
သုတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြ
ကုန်အံ့။

၁၀၄။ စက္ခုမန္တဿ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
 ထသော။ သိရီမတော၊ ဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထ
 သော။ ဝိပဿိဿစ၊ ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊
 ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗ
 ဘူတာနုကမ္မိနော၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို သနားတော်
 မူတတ်သော။ သိခိဿာပိစ၊ သိခီ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။
 မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၅။ နှာတကာဿ၊ မကောင်းမှုကို ဆေးပြီးထသော။
 တပဿိနော၊ ခြိုးခြံသော အကျင့်ကိုလည်း ကျင့်တတ်ထသော။
 ဝေဿဘုဿစ၊ ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။
 နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ မာရသေနာ
 ပမဒ္ဒိနော၊ မာရ်စစ်သည်ကို နှိမ်နင်းတတ်သော။ ကကုသန္ဓဿ၊
 ကကုသန် မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုး
 ခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၆။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးထသော။
 စုသိမတော၊ ငါ့ပါးသော ဝသီတော်နှင့် ပြည့်စုံထသော။ ဝါ၊
 သုံးပါးသောမဂ် ဟူသော သီတင်းလည်းရှိထသော။ ကောဏာ
 ဂမနဿ စ၊ ကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။
 နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗမိ၊ အလုံး
 စုံသော အရာ၌။ ဝါ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသမှ။ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊
 ကင်းလွတ်တော်မူပြီးထသော။ ကဿပဿစ၊ ကဿပ မြတ်စွာ
 ဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၇။ ယော၊ အကြင် ဂေါတမ ဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗဒုက္ခာပန္နဒနံ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်ဖျောက်တော်မူတတ်သော။ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အင်္ဂီရသဿ၊ ကိုယ်တော်မှထွက်သောအရောင်ရှိထသော။ သိရီမတော။ ဘုန်း ကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော် မူထသော။ သကျပုတ္တဿ၊ သင်္ကဏ်ဝင်မင်းသား ဖြစ်တော်မူထသော။ တဿ၊ ထို ဂေါတမ ဘုရားသခင်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၈။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းလေကုန်ပြီးထသော။ ယေစာပိဇနာ၊ အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်။ ယဿဘူတံ၊ ဟုတ်သောအလျောက်။ ဝိပဿိသုံ၊ မြင်ကုန်ပြီ။ တေဇနာ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်။ အ ပိသုဏာ၊ ချောပစ်သော စကားကို မဆိုကုန်။ အထ၊ ထိုမှ။ မဟန္တာ၊ မြတ်ကုန်၏။ ဝိတသာရဒါ၊ ကင်းသော ရွံ့ကြောက်ခြင်းရှိကုန်၏။

၁၀၉။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ ဝိဇ္ဇာ သုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏတဆယ့် ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူထသော။ မဟန္တာ၊ မြတ်စွာထသော။ ဝိတသာရဒံ၊ ကင်းသော ရွံ့ကြောက်ခြင်းရှိထသော။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ဟိတံ၊ အစီးအပွားလည်းဖြစ်ထသော။ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမ အမျိုးလည်း ဖြစ်ထသော။ ယံဗုဒ္ဓံ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားကို။ နမသန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။

၁၁၀။ ဧတေ၊ ထိုဝိပဿိ အစရှိသော မြတ်စွာဘုရား ခုနစ်ဆူတို့သည်၎င်း။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ အနေက

သတ ကောဠိယော၊ ကုဋေ အရာမက များကုန်သော။ သမ္ပုဒ္ဓါ၊
 မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊
 မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၎င်း။ အသမ သမာ၊ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ၊ သာ
 ဝကတို့နှင့် မတူကုန်သည်ဖြစ်၍ ဘုရားချင်းသာတူကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ မဟိဒ္ဓိကာ၊
 ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်၏။

၁၁၁။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 တို့သည်။ ဒသဗလူပေတာ၊ ဆယ်ပါးသော ဌာနာဌာန အစ
 ရှိသော အားနှင့် အင်နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝေသာရဇ္ဇေဟိ၊ ဝေသာ
 ရဇ္ဇညာဏ်တို့နှင့်။ ဥပါဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာ
 သော။ အာသဘံ၊ ပုရိသဥသဘာ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော။ ဌာနံ၊
 အရာဖြစ်သော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကို။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။

၁၁၂။ ဧတေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ပရိသာသု၊ ပရိ
 သတ်တို့၌။ ဝိသာရဒါ၊ ရဲရင့် ကုန်သည် ဖြစ်၍။ သီဟနာဒံ၊
 ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့ မင်းကဲ့သို့ ရဲရင့်သော စကားကို။ နဒန္တိ၊
 ဆိုကုန်၏။ လောဘကေ၊ လောက၌။ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊ သူတပါးတို့
 မလည်စေနိုင်သော။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ မြတ်သော ဓမ္မစကြာတရား
 တော်ကို။ ပဝတ္ထေန္တိ၊ လည်စေကုန်၏။ (ဟောကုန်၏ ဟူလို
 သည်)။

၁၁၃။ နာယကာ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ခရီးညွှန် ဖြစ်တော်မူ
 သော ဘုရားရှင်တို့သည်။ အဋ္ဌာရသဟိ၊ တဆယ် ရှစ်ပါးကုန်
 သော။ ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ၊ ဘုရား၏ ကျေးဇူးတရားတို့နှင့်။ ဥပေတာ၊

ပြည့်စုံကုန်၏။ ဗာတ္ထိ သလက္ခဏာပေတာ၊ သုံးဆယ် နှစ်ပါး
သော လက္ခဏာကြီးနှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏။ အသိတာနုဗျဉ္ဇ
နာဓရာ၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာငယ် တို့ကိုလည်း ဆောင်
ကုန်၏။

၁၁၄။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်။ ဗျာမပ္ပဘာယ၊ တလံမျှလောက်သော ကိုယ်
တော်၏ အရောင်ဖြင့်။ သုပ္ပဘာ၊ ကောင်းစွာ ထွန်းပကုန်၏။
မုနိကုဉ္ဇရာ၊ ရဟန်းတို့ထက်လည်း မြတ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်
သိမ်းကုန်သော။ ဧတေဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗ
ညုနေ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားကို သိတတ်ကုန်၏။ ဝိဏာသဝါ၊
ကုန်ပြီးသော အာသဝေဝါရှိကုန်၏။ ဇိနာ၊ မာရ် ငါးပါးကို
အောင်ကုန်၏။

၁၁၅။ မဟာပဘာ၊ များသော ကိုယ်တော် အရောင်လည်း
ရှိကုန်၏။ မဟာတေဇာ၊ ကြီးသော တန်ခိုး လည်းရှိကုန်၏။
မဟာ ပညာ၊ ကြီးသော ပညာလည်း ရှိကုန်၏။ ဗောဗ္ဗလ၊
ကြီးသော ခွန်အားလည်း ရှိကုန်၏။ မဟာကာရုဏိကာ၊ များ
သော ကရုဏာလည်း ရှိကုန်၏။ ဓိရာ၊ လုံ့လလည်း ရှိကုန်၏။
သဗ္ဗေသန္တာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ သုခါဝဟာ၊
ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်ကုန်၏။

၁၁၆။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါ
တို့၏။ ဒီပါစ၊ ကျွန်းသည်းမည်ကုန်၏။ နာထာစ၊ ကိုးကွယ်
ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ပတိဋ္ဌ စ၊ တည်ရာလည်း မည်ကုန်၏။
တာဏာစ၊ စောင့်ရှောက်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ လေဏာစ၊ ပုန်း

ကုယ်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ဂတိစ၊ လားရာလည်း မည်ကုန်၏။
ဗန္ဓုစ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်း မည်ကုန်၏။ မဟေဿာသာစ၊
မြတ်သော လေးသမားလည်း မည်ကုန်၏။ သရဏာစ၊ အောက်
မေ့ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ဟိတေသိနော စ၊ စီးပွားကိုလည်း
ရှာကြံလေ့ရှိကုန်၏။

၁၁၇။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဧတေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
တို့သည်။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ လူ
အပေါင်း၏။ ပရာယဏာ၊ လည်းလျောင်းရာလည်း မည်ကုန်၏။
အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရိသုတ္တမေ ပုရိသုတ္တမာနံ၊ ယောကျ်ားတကာ
တို့ထက် မြတ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ပါဒေ၊
ခြေတော်တို့ကို။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၈။ ဧတေ တထာဂတေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ သယ
နေ၊ အိပ်သော အခါ၌၎င်း။ အာသနေ၊ ထိုင်သောအခါ၌
၎င်း။ ဌာနေ၊ ရပ်သောအခါ၌၎င်း။ ဂမနေစာပိ၊ သွားသော
အခါ၌၎င်း၊ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ဝစသာစေဝ၊ ဝစီ
ဒွါရဖြင့်၎င်း။ မနသာစေဝ၊ မနောဒွါရဖြင့်၎င်း။ ဝန္ဒာမိ၊
ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၉။ သန္တိကရာ၊ ကိလေသာ၏ ငြိမ်းခြင်းကိုလည်း
ပြုတတ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ တုဝံ၊ သင့်ကို။
သဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ သုခေန၊ ချမ်းသာ သဖြင့်။
ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ တေဟိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့
သည်။ ရက္ခိတော၊ စောင့်အပ်သော။ တံ၊ သင်သည်။ သန္တော စ၊
ငြိမ်သက်သည်၎င်း။ သဗ္ဗဘယဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော ဘေးတို့မှ။
မုဒတ္တာ စ၊ ကင်းလွတ်သည်၎င်း။ ဘာ၊ ဟိ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၀။ တုဝံ၊ သင်သည်။ သဗ္ဗရောဂဝိနိမ္မတ္တော စ၊ ခပ်သိမ်းသော အနာမှ ကင်းလွတ်သည်၎င်း။ သဗ္ဗသန္တာပဝဇ္ဇိတော စ၊ ခပ်သိမ်းသော ပူပန်ခြင်းမှ ကင်းသည်၎င်း။ သဗ္ဗဝေရံ၊ ခပ်သိမ်းသော ရန်ကို။ အတိက္ကန္တော စ၊ လွန်နိုင်သည်၎င်း။ နိဗ္ဗုတော စ၊ ငြိမ်းခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝ ဘဝါဟံ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၁။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သီလေန စ၊ သီတင်းဖြင့်၎င်း။ သစ္စေန စ၊ သစ္စာဖြင့်၎င်း။ ခန္တိမေတ္တာဗလေန စ၊ သည်းခံခြင်း၊ မေတ္တာဟူသော အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ တေပိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း။ အရောဂေန စ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေန စ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိဒိသာဘာဂေ၊ အရှေ့ မျက်နှာအဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုး ရှိကုန်သော။ ဘူတာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်း။ အရောဂေန စ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေန စ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိဒိသာဘာဂေ၊ အရှေ့ မျက်နှာအဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဒေဝါ၊ ကုမ္ဘာနတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုကုမ္ဘာနတ်တို့သည်လည်း။ အရောဂေန စ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေန စ၊ ချမ်း

သာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေ
ကုန်သတည်း။

၁၂၄။ ပစ္ဆိမသ္မိံဒိသာဘာဂေ၊ အနောက်မျက်နှာအဘို့၌။
မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ နာဂါ၊ နဂါးတို့သည်။
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနဂါးတို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊
အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊
ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံဒိသာဘာဂေ၊ မြောက်မျက်နှာအဘို့၌။
မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ယက္ခာ၊ ဘီလူးတို့
သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုဘီလူးတို့သည်လည်း။ အရော
ဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။
အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်၌။ ဓတရဋ္ဌော၊
ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့ကို အစိုးရသော ဓတရဋ္ဌနတ်မင်း၎င်း။ ဒက္ခိဏေ
န၊ တောင်မျက်နှာ အရပ်၌။ ဝိရုဠကောစ၊ ကုမ္ဘဏ်နတ်တို့ကို
အစိုးရသော ဝိရုဠကနတ်မင်း၎င်း။ ပစ္ဆိမေန၊ အနောက်မျက်
နှာအရပ်၌။ ဝိရူပက္ခောစ၊ နဂါးတို့ကို အစိုးရသော ဝိရူပက္ခ
နတ်မင်း၎င်း။ ဥတ္တရံဒိသံ၊ မြောက်မျက်နှာ အရပ်၌။ ကုဝေ
ရောစ၊ ဘီလူးတို့ကို အစိုးရသော ကုဝေရနတ်မင်း၎င်း။

၁၂၇။ လောကပါလာ၊ လူတို့ကိုစောင့်တတ် ကုန်သော။
ယသဿိနော၊ အခြံအရံ များကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေး
ယောက်ကုန်သော။ ဧဘေ မဟာရာဇာ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးတို့

သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးတို့သည်
လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေနစ၊ ချမ်း
သာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေ
ကုန်သတည်း။

၁၂၈။ အာကာသဌာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်သော။
ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ ဘူမဌာ၊ မြေ၌ တည်ကုန်သော။
ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ နာဂါစ၊ နဂါးတို့သည်၎င်း။
မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်၊ နဂါး
တို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေနစ၊
ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေ
ကုန်သတည်း။

၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမဒန္တာစ၊ တန်ခိုးကြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။
ယေဒေဝါစ၊ အကြင် နတ်တို့သည်လည်း။ ဣဓ သာသနေ။
ဤသာသနာတော်၌။ ဝသန္တာ၊ နေကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်တို့
သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိ သဖြင့်၎င်း။ သုခေ
နစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်
စေကုန်သတည်း။

၁၃၀။ သဗ္ဗိတိယော၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဒ္ဓေဝါတို့သည်။
ဝိဝဇ္ဇန္တု၊ ကင်းစေကုန်သတည်း။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်
၎င်း။ ရောဂေါ၊ အနာသည်၎င်း။ ဝိနုဿတု၊ ပျောက်စေသတည်း။
တေ၊ သင့်အား။ အန္တရာယာ၊ အန္တရာယ်တို့သည်။ မာဘဝန္တု၊
မဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။

ဒီဃာယုကော၊ ရှည်သော အသက်ရှိသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၃၁။ အဘိဝါဒနသီလိဿ၊ ရတနာသုံးပါးအား ရှိသေစွာရှိခိုးသော အလေ့ရှိထသော၊ နိစ္စံ၊ အမြဲလျှင်။ ဝုဇ္ဈာပစာယိနော၊ သီလစသော ကျေးဇူးဖြင့် ကြီးသောသူကို ရှိသေသော အလေ့အထရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာယု၊ အသက်သည်၎င်း။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်၎င်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်၎င်း။ ဗလံ၊ ခွန်အားသည်၎င်း။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မော၊ ကျေးဇူးတရားတို့သည်။ ဝုဇ္ဈိ၊ ပွားကုန်၏။

အာဠာနာဠိယ သုတ္တံ၊ အာဠာနာဠိယ သုတ်သည်။
 နိဠိတံ၊ ပြီးပြီ။

၉-အင်္ဂုလိမာလသုတ် အနက်

၁၃၂။ ယံပရိတ္တံ၊ အကြင် အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော်ကို။ ဘဏန္တဿ၊ ရွတ်သောထေရ်၏။ နိသိန္နဋ္ဌာနဓောဝနံ၊ နေရာအရပ်ကို ဆေးသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ ရေမျှသည်လည်း။ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ပရိဿယံ၊ တေးရန်ကို။ ဝိနာသေတိ ဧဝံ၊ ပျောက်စေသလျှင်ကတည်း။

၁၃၃။ ယံ၊ အကြင်အင်္ဂုလိမာလပရိတ်တော်သည်။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကိုယ်ဝန်ဖွားခြင်းကိုလည်း။ တခံဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏။ အင်္ဂုလိမာ

လဿ၊ အင်္ဂုလိမာလ အမည်ရှိသော။ ထေရဿ၊ မထေရ်
အား။ လောကနာထေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊
ဟောတော် မူအပ်လှသော။ ကပ္ပဋ္ဌာယံ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး
တည်ထသော။ မဟာဘေဇံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးလည်းရှိထသော။
တံပရိတ္တံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလာပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်
ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၃၄။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယတော၊ အကြင်
အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အရိယာယ၊ မြတ်သော။ ဇာတိယာ၊
အဖြစ်ဖြင့်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှစ၍။ သဗ္ဗိစ္စ၊
သေစေလိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါဏံ၊ အသက်ရှိသော
သတ္တဝါကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေတာ ဣတိ၊ ချဘူး
၏ ဟူ၍။ နာဘိဇာနာမိ၊ ငါမသိ။ တေနသစ္စေန၊ ထိုသို့မှန်
သောစကားဖြင့်။ ဧတ၊ သင့်အား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဂဟ္တဿ၊ ဝမ်း၌ရှိသော သတ္တဝါအား။
သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ်သည်။

နိဋ္ဌိတံ ပြီးပြီ။

၁၀-ဗောဇ္ဈင်သုတ် အနက်

၁၃၅။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ သံသရန္တာနံ၊ ကျင်လည်
ကုန်သော သူတို့၏။ သဗ္ဗဒုက္ခ ဝိနာသနေ၊ ခပ်သိမ်းသော
ဆင်းရဲကို ပျောက်တတ်ကုန်ထသော။ မာရသေနာပမဒ္ဒနေ၊

ကံလေသာ ဟူသော မာရ်စစ်သည်ကို နှိပ်စက်တတ်ကုန်သော။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ အရဟတ္တမဂ်၏ အင်္ဂါဖြစ်ကုန်သော။

၁၃၆။ ယေဣမေ ဓမ္မေ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ ဗုဇ္ဈိတုန၊ သိ၍သာလျှင်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ တိဘဝါ၊ သုံးပါးသော ဘဝမှ။ မုတ္တကာ၊ ကင်းလွတ်ကုန်၏။ ဥတ္တမာ၊ မြတ်ကုန်၏။ အဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း မရှိသော။ အဇရံ၊ အိုခြင်း မရှိသော။ အဗျာဓိံ၊ နာခြင်းမရှိသော။ နိဗ္ဗယံ၊ ဘေးလည်း မရှိသော။ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။

၁၃၇။ ဝေမာဒိဂုဏပေတံ၊ ဤသို့အစရှိသော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ အနေက ဂုဏ သင်္ဂဟံ၊ များသော ကျေးဇူးတို့ကိုလည်း တကွယူရာဖြစ်သော။ ဩသဓဉ္စ၊ ဆေးလည်းဖြစ်သော။ မန္တဉ္စ၊ မန္တရားလည်းဖြစ်သော။ ဣမံ ဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ၊ ဤဗောဇ္ဈင်ကိုလည်း။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၃၈။ သတိ သင်္ခါတော၊ သတိ ဟူ၍ ဆိုအပ်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ၊ သမ္မောဇ္ဈင်၎င်း။ တထာ၊ ထိုမှို့။ ဓမ္မာနိဝိစယော၊ ဓမ္မဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင်၎င်း။ ဝီရိယဉ္စ၊ ဝီရိယ သမ္မောဇ္ဈင်၎င်း။ ပီတိစ၊ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်၎င်း။ ပဿဒ္ဓိစ၊ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်၎င်း။ တထာ၊ ထိုမှို့။ အဇရေ၊ တပါးကုန်သော။

၁၃၉။ သမာဓုပက္ခာ၊ သမာဓိ၊ ဥပေက္ခာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ၊ သမ္မောဇ္ဈင်တို့၎င်း။ သတ္တာ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဧဘေဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ထို သမ္မောဇ္ဈင်တို့ကို။ သဗ္ဗဒဿိနာ၊ ခပ်သိမ်း

သော တရားတို့ကို မြင်တော်မူတတ်သော။ မုနိနာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းသောအပြားဖြင့်။ အက္ခာတာ၊
ဟောတော် မူအပ်ကုန်၏။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏။ ဗဟု
လိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်၏။

၁၄၀။ အဘိညာယ၊ ရှေ့ရှုသိအပ်သော တရားတို့ကို
သိခြင်း အကျိုးငှာ၎င်း။ နိဗ္ဗာနာယစ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းခြင်း
အကျိုးငှာ၎င်း။ ဗောဓိယာစ၊ အရဟတ္ထ မဂ်ဉာဏ် အကျိုး
ငှာ၎င်း။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေနံသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်
သောစကားကို ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။
တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်
စေသတည်း။

၁၄၁။ ဧကသ္မိံ၊ တပါးသော။ သမယေ၊ အခါ၌။ နာထော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ မောဂ္ဂလ္လာနဉ္စ၊ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကို၎င်း။
ကဿပဉ္စ၊ ကဿပမထေရ်ကို၎င်း။ ဂီလာနေ၊ နာကုန်သော။
ဒုက္ခိတေ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တေ၊ ထိုမထေရ်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါး ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။
အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၄၂။ တေစ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုဟော
တော်မူသော ဗောဇ္ဈင်တရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတုာ၊ အလွန်
နှစ်လို၍။ တခံဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ရောဂါ၊ အနာမှ။ မုစ္ဆိသု၊
လွတ်ကုန်၏။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သော စကားကိုဆိုသ
ဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊
စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၃။ ကေဒါ၊တပါးသောအခါ၌။ဓမ္မရာဇာပိ၊တရားမင်း
ဘုရားသည်လည်း။ ဂေလညေန၊အနာသည်။အဘိပိဋိတော၊ လွန်
စွာနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။စုန္ဒထေရေန၊စုန္ဒမထေရ်ကို။တံယေဝ၊
ထိုဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတရားကိုသာလျှင်။ သာဒရံ၊ ရိုသေခြင်းနှင့်
တကွ။ ဘဏာပေတွာန၊ ဟောစေသတ်၍။

၁၄၄။ သမ္မောဒိတွာန၊ နှစ်လိုတော်မူ၍။ဌာနသော၊ ဟော
သောခဏ၌။တမှာ အာဗာဓာ၊ထိုအနာမှ။ဓုဌာသိ၊ထတော်မူ၏။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့ မှန်သောစကားကို ဆိုသဖြင့်။သဗ္ဗဒါ၊
ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ တေ၊သင်အား။သောတ္ထိ၊စီးပွားချမ်းသာ
ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၅။ တိဏ္ဏန္ဒမ္ပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။မဟေ သိနံ၊
မဟာကဿပ မထေရ်၊ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်၊ မြတ်စွာဘုရားတို့
အား။ တေအာဗာဓာစ၊ထိုအနာတို့သည်လည်း။ပဟိနာ၊ပျောက်
ကုန်၏။ မဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ၊မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်သောကိလေ
သာတို့ကိုသို့။ အနုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ၊ တဖန် မဖြစ်ကောင်းသောသဘော
သို့၊ ပတ္တာဇေ၊ ရောက်ကုန်သည်သာတည်း။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
ထိုသို့မှန်သောစကားကိုဆိုသဖြင့်။သဗ္ဗဒါ၊ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။
တေ၊သင်အား။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

ဗောဇ္ဈင်သုတ္တံ၊ ဗောဇ္ဈင်သုတ်ပရိတ်တော်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၁-ပုဗ္ဗဏှသုတ် အနက်

၁၄၆-၇-က။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တဉ္စ၊ အကြင် မကောင်းသော နိမိတ်
သည်၎င်း။ ယံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊ အကြင်မကောင်းသော အမင်္ဂလာ
သည်၎င်း။ သကုဏဿ၊ ငှက်၏။ အမနာပေါ၊ မနှစ်လိုသော။ ယော
သဒ္ဓေါ၊ အကြင်အသံသည်၎င်း။ ယော ပါပဂ္ဂဟော စ၊ အကြင်
မကောင်းသော ဂြိုဟ်သည်၎င်း။ အကန္တံ၊ မနှစ်လိုဖွယ်သော။
ယံ ဒုဿုပိနဉ္စ၊ အကြင်မကောင်းသော အိပ်မက်သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ ဧတေ ဒုန္နိမိတ္တာဒယော၊ ထိုမကောင်းသော နိမိတ် အစရှိ
သည်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်
ကြောင့်။ ဓမ္မာနုဘာဝေန၊ တရားတော်၏ အာနုဘော်ကြောင့်။
သံဃာနုဘာဝေန၊ သံဃာတော်၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ ဝိနာသံ၊
ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဇန္တု၊ ရောက်စေ့ကုန်သတည်း။

၁၄၉။ ဒုက္ခပ္ပတ္တာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊
အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။
နိဒ္ဒုက္ခာစ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိ ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေ့ကုန်
သတည်း။ ဘယပ္ပတ္တာ၊ ဘေးသို့ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံး
စုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိဗ္ဗယာစ၊
ဘေးမရှိ ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေ့ကုန်သတည်း။
သောကပ္ပတ္တာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံ
လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိသောကာစ၊
စိုးရိမ်ခြင်းမရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေ့ကုန်သတည်း။

၁၅၀။ ဧတ္တာဝတာ စ၊ ဤမျှ လောက်သော အစဉ်ဖြင့်။
အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ သမ္ဘတံ၊ ဆည်းပူးအပ်သော။ ပုညသမ္ပဒံ၊

ကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေဝါ၊
နတ်တို့သည်။ အနုမောဒန္တ၊ ဝမ်းမြောက် စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗ
သမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ၊ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်၏ ပြီးစီးခြင်းငှာ။

၁၅၁။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဒန္တ၊
ပေးလှူစေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ သီလံ၊
သီတင်းသီလကို။ ရက္ခန္တ၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ ဘာဝနာဘိ
ရတာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌ အလွန်မေ့လျော်ကုန်သည်။ ဟော
န္တ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အာဂတာ၊ တရားနာအံ့သောငှာလာ
ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ဂစ္ဆန္တ၊ ပြန်သွားကြကုန်
လော့။

၁၅၂။ ဗလပ္ပတ္တာ၊ အားဆယ်ပါးသို့ ရောက်ကုန်သော။
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါစ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၎င်း။
ပစ္စေကာနဉ္စ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၎င်း။ အရဟန္တာနဉ္စ၊ ရဟန္တာ
တို့၏၎င်း။ ယံ ဗလံ၊ အကြင်ဉာဏဗလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ
ဗလဿ၊ ထိုဉာဏဗလ၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးဖြင့်။ သဗ္ဗသော၊
ထက်ဝန်းကျင်သော အရပ်မှ။ ရက္ခံ၊ အစောင့် အရှောက်ကို။
ဗန္ဓာမိ၊ ဖွဲ့၏။

၁၅၃-၄-၅။ ဣဒေဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌၎င်း။ ဟုရံဝါ၊ နဂါးပြည်
ဂဠုန်ပြည်၌၎င်း။ သဂ္ဂေသု ဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌၎င်း။ ယံကိဉ္စ၊
အမှတ်မရှိသော။ ဝိတ္တံ၊ နှစ်သက်အပ်သော။ ပဏီတံ၊ တောင်တအပ်
သော။ ယံ ရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံရတနံ၊
ထိုရတနာသည်။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော
ရတနာသည်။ န နော အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဗုဒ္ဓေ
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မေဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။ သံဃေ

သံဃဿ၊ သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ- အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊
ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ ပဏီတော၊ မြတ်၏။
ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော သစ္စာစကားကိုဆိုခြင်းကြောင့်။
ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားချမ်းသာ
သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅၆-၇-ဂ။ တေ၊ သင့်အား။ သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ခပ်သိမ်းသော
မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ၊ ခပ်သိမ်း
သောနတ်တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။
သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အာနိ
တော်တော်ကြောင့်။ သဗ္ဗဓမ္မာနုဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော တရား
တော်တို့၏ အာနုတော်တော်ကြောင့်။ သဗ္ဗသံဃာ၊ နုဘာဝေန၊
ခပ်သိမ်းသော သံဃာတော်တို့၏ အာနုတော်တော်ကြောင့်။
သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တေ၊ သင့်အား။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းတို့သည်။
ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ (နှစ်ဂါထာကားဓမ္မာနုဘာဝေန၊
သံဃာနုဘာဝေနသာ ထူးသည်)။

၁၅၇။ မဟာကာရုဏီကော၊ မြတ်သော ကရုဏာနှင့်ယှဉ်ထ
သော။ (တနည်းကား) များသော ကရုဏာနှင့် ယှဉ်ထသော။
နာထေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗပါဏီနံ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တ
ဝါတို့၏။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအလို့ငှာ။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သော။ ပါရမီ၊ ဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်
မူ၍။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ သဓမ္မာမိံ၊ အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်၊
သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စ
ဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်။ တေ၊ သင်

အား။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၀။ သကျာနံ၊ သင်္ကဏိဝင်မင်းတို့၏။ နန္ဒိဝခုနော၊ နှစ်လို
ခြင်းကို ပွားစေတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိယာ၊
ဗောဓိပင်၏။ မူလေ၊ အရင်း၌။ ဇယန္တော ယထာ၊ မာရ်ငါးပါးကို
အောင်မြင်တော်မူလေသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ။ ဤအတူသာလျှင်။
ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဇယ
မင်္ဂလေ၊ အောင်အပ်သော မင်္ဂလာ၌။ တဝ၊ သင်အား။ ဇယဿု၊
အောင်စေသတည်း။

၁၆၁။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာ ဘုရားတို့၏။
အဘိသေကေ၊ ဗုဒ္ဓါဘိသေက မင်္ဂလာကို ခံယူရာ ဖြစ်ထသော။
ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ မြေပြင်၌ အထူးတင့်တယ်ထသော။ သိသေ။
မြေပြင်၏ ဦးထိပ်လည်း ဖြစ်ထသော။ အပရာဇိတပလ္လက္ခေ၊ မာရ်
ငါးပါးကို အောင်မြင်သော ပလ္လင်တော်၌။ အဂ္ဂပ္ပတ္တော၊ လူသုံး
ပါးထက် မြတ်သော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကျေးဇူးသို့ ရောက်တော်
မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပမောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်တော်
မူ၏။

၁၆၂။ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ တဝ၊ သင်အား၊ သုနက္ခတ္တံ၊ ကောင်း
သော နက္ခတ်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုမင်္ဂလံ၊
ကောင်းသော မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုပ္ပ
ဘာတံ၊ ကောင်းစွာ မိုးသောက်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ သုဟုဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာ စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ သုခဏောစ၊ ကောင်းသော ခဏသည်လည်း။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုမုဟုတ္တော စ၊ ကောင်းသော

မုဟုတ်သည်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ပြဟ္မစာရိသု၊ မြတ်
သော အကျင့်ကိုကျင့်သော သူတော်ကောင်းတို့အား။ သုယိဋ္ဌံ၊
ကောင်းစွာ ပူဇော်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်
၎င်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ ဝါစာကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်၎င်း။
ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်၎င်း။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ ပဒက္ခိဏေ၊ မြတ်သော ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊
မနောကံ၌။ တေ၊ သင်၏။ ပဏီခံ၊ ဆောက်တည်ခြင်းသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၄။ တေ၊ ထိုခပ်သိမ်းသော လူနတ်တို့သည်။ ပဒက္ခိဏာနိ၊
မြတ်သောအမှုတို့ကို။ ကတူာန၊ ပြု၍။ ပဒက္ခိဏေ၊ မြတ်ကုန်
သော။ အတ္ထေ၊ အကျိုးတို့ကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ အတ္ထလဒ္ဓါ၊
ရအပ်သော အကျိုးရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့
သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနော၊ မြတ်
စွာဘုရားသာသနာတော်၌။ ဝိရုဇ္ဈာ၊ ပြန့်ပွားခြင်းသို့ ရောက်ကုန်
သည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဉာတိဘိ၊ အဆွေအမျိုး
တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရောဂါ၊ အနာကင်းကုန်သည်။ သုခိတာ၊
ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ၊ ပုဗ္ဗဏှသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ဆုံးမစာ

၁။ လက်သစ်တောင်တာ၊ ယူဇနာပေါင်း၊ တာပြန်လောင်း
သော်၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ အမြင့်ဆောင်သား၊
တေဇစီမြင့်မိုရ်ရှိ၊ ဂုဏ်ကြီးဘိသည်၊ မွေးမီဖခင်၊ ကျေးဇူး
ရှင်နှင့်၊ ထို့ပြင်တခြား၊ ဘိုးနှင့်ဘွားကို၊ ဘုရားတဆူ၊
ဂူတလုံးသွင်း၊ စိတ်က ထင်လျက်၊ ဦးတင် သက်ထား၊
အစားအဝတ်၊ မလွတ်ရစေ၊ ရေပူရေအေး၊ လိုရာပေး၍၊
မွေးကျေးကြပေ၊ တထွေမှတ်သား၊ အခါးအချို၊ သူတို့
ဆိုလည်း၊ ဘိုးဘွားမိဘ၊ ဆရာစသည်၊ ပြသဆိုထွေ
မျှတတ်စေ။

၂။ အစ်ကိုကြီးအား၊ ညီငယ်များလည်း၊ စကားနှုတ်ဆက်၊
ဖက်၍မဆို၊ ရိုသေကြစေ၊ ကိုကြီးအစ်မ၊ သည်နှစ်ဝကို
မိဘကဲ့သို့ မှတ်ပါလေ။

၃။ ဆွေကြီး၊ မျိုးကြီး၊ အဘကြီးနှင့်၊ ဦးစီးသားချင်း၊
ဘထွေးရင်းက၊ ဟူသမျှကို၊ ဂုဏ်ဝုခွာ၊ ပစာယန၊ စိတ်က
သိစေ၊ ပြစ်မှားမိက မသင့်ချေ။

၄။ ပေါက်ဖော်၊ သားချင်း၊ တဝမ်းတွင်းမှ၊ အရင်းအနှစ်၊
ဖွဲ့စိစစ်၍၊ အဖြစ်စုပုံ၊ မခြားတုံသည်၊ အုတုန်ဖြစ်က
ချစ်ကြလေ။

၅။ သေတူရှင်ဘက်၊ ဆောင်ရွက်မကင်း၊ အချင်းချင်းတွင်၊
အခင်းကြီးငယ်၊ ရှိခါဝယ်လည်း၊ မဖယ်မသွေ၊ ညီညာ
ကုန်း၍ ရွန်းကြလေ။

- ၆။ ရှေးကစွန့်ကြဲ၊ ကံရင်းနဲ၍၊ ဆင်းရဲခဲတုံ၊ ကိုယ်မလုံ၍၊
သူ့ဂုဏ် ပိုင်ပိုင်၊ မဆပ်နိုင်သော်၊ ကိုယ်တိုင် သူ့အိမ်၊
ရောက်ခိုက်ကြိမ်က၊ မထိမ်မမြူး၊ ဘုရားဖူးသို့၊ ကျေးဇူး
ရှိထွေ သိတတ်စေ။
- ၇။ တယောက်စကား၊ တယောက်နားမှာ၊ မခါးရအောင်၊
သတိဆောင်၍၊ မောင်တို့ဆိုလေ၊ ပျား သကာသို့
ချိုလှစေ။
- ၈။ မတွေ့ ခိုက်ရန်၊ မကျူးလွန်နှင့်၊ မျက်မာန်ဒေသ၊ မထွက်
ရအောင်၊ မာန်မာနကို ချုပ်ကြလေ။
- ၉။ သေနှင့် အရက်၊ စီးပွား ဖျက်ကို၊ တစက် ကယ်မျှ၊
မသောက်ကြနှင့်၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ ရှင်တော်ဟောသည့်
အဆိပ်ရေ။
- ၁၀။ ကိုယ်နှင့်လည်းစာ၊ သတ္တဝါကို၊ ကြင်နာလှစေ၊ သူ့
အသက်ကိုလည်း ချစ်ပါလေ။
- ၁၁။ သူ၏ဥစ္စာ၊ သူ့ဘဏ္ဍာကို၊ မေတ္တာမရှေး၊ သူမပေးက၊
ဆေးတအိုးမျှ၊ မယူကြနှင့်၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ ကာမ
မိစ္ဆာ၊ သူ့အိမ်ရာကို၊ မြင်ခါခဏ၊ သူသတ် ကြူးသည့်၊
ဘီလူးမသို့၊ စိတ်ကမသွေ ထင်မိစေ။
- ၁၂။ သူ့ကိုမမှား၊ မလှည့်စားနှင့်၊ စကား၊ စမြည်၊ မြက်
သည်စစ၊ ပြောသမျှကို မှန်လှစေ။
- ၁၃။ အပါယ်လေးပါး၊ လားမည့်အကြောင်း၊ မကောင်းမှုမှ၊
စပ်သမျှကို၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ သေကာ ထုတ်ချောက်၊
ငရဲရောက်မည်ကြောက်ရွံ့စေ။

၁၄။ ဘုရားတရား၊ မြတ်ဖျားသဃာ၊ အရိယာတို့၊ မကွာ
နေ့ည၊ ဟတ္ထအဉ္ဇလီ၊ မြှောက်ပင့်ချီသည်၊ ကိုယ်စီနေ့ည
ကိုးကွယ်ကြ။

၁၅။ အနိစ္စနှင့်၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ လက္ခဏာသုံးပါး၊ ဤတရား
ကို၊ ဖွားဖွားနှုတ်ဝယ်၊ သရဇ္ဈာယ်၍၊ ကိုးကွယ်စောင့်
ရှောက်၊ ဆောက်တည်ကြလေ၊ လည်တွင်တပ်ဆွဲ၊ ကျောက်
ပလဲသို့ မြဲလှစေ။

၁၆။ စာတတ်၊ စာသင်၊ ရှင်သာမဏေ၊ ထွေထွေကောင်းမှု၊
စုံတခုကို၊ ပြုစုကြပေ၊ မသွေမဖောက်၊ ကြီးရာ ရောက်
သော်၊ လျှောက်လျှောက် ပတ်ပတ်၊ သူတော်မြတ်၏၊
ကျင့်ဝတ်ပီထွေ၊ ကိုယ်ကိုထိန်း၍ သိမ်းဆည်းလေ။

၁၇။ ဖုန်းတောင်းယာစကာ၊ ခံရောက်လာသော်၊ သဒ္ဓါသုံးဝ၊
ထက်သန်လှစေ၊ ပေးစွန့်ကြဲသည် လှရဲစေ။

၁၈။ နောင်သံသရာ၊ ရိက္ခာအတူ၊ ကံကျွေးဟူသည်၊ အလှူဆိုကာ၊
မဆုတ်ကြနှင့်၊ ရဲလှပါစေ၊ တံစက်အောက်တွင်၊ ခံသောက်
ရေအိုး၊ ကျကြိမ်တိုးကာ၊ ပြည့်ရသည်သာ၊ ထုံးဟောင်း
စာကို ထောက်ပါလေ။

၁၉။ သူတော်ကောင်းနှင့်၊ ပေါင်းဖော်ယှဉ်တွဲ၊ သူမိုက်မဲကို၊
ရှောင်လွှဲပါလေ၊ ဤသူအမြတ်၊ ဤသူလတ်ဟု၊ ညစ်ထပ်
ကြမ်းကြုတ်၊ ဤသူယုတ်ဟု၊ အဟုတ်အမှန်၊ မသွေလှန်
သည်၊ ကေန့်ဆတ်ဆတ်၊ လူသုံးရပ်ကို သိကတ်စေ။

၂၀။ ကဲ့ရဲ့သဂြိုဟ်၊ ဆိုလည်းမထီ၊ မသတိအောင်၊ ဟိရီသြတ္တပ၊
စောင့်ကြပ်မဆို၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပစ္စုဒ္ဓိရ်လျှင်၊ ဖြစ်လိုဖြစ်

စေ၊ငါမထေရ်ဟု၊ သရေမဆောင်၊ လူမုန်းအောင်လျှင်၊
မောဇ်တို့မကျင့်ကြလေနှင့်။

၂၁။ ငြိမ်သက်ဣန္ဒြေ၊ တည်ကြည်ထွေဖြင့်၊ သန္ဓေကောင်းမွန်၊
တော်လွန်မွန်လျက်၊ စိတ်မာန်မနှောင့်၊ နှုတ်လက်စောင့်
သည်၊ သူကောင့်သွေးရည် ပြီလှစေ။

၂၂။ ရပ်သူရွာသား၊ သူကောင်းများအား၊ နားမှာမဆံ့၊
မခံ့မလေး၊ သူမုန်းဆေးလျှင်၊ ဆဲရေးညစ်ညမ်း၊ ကိုယ်
လက်နှမ်းအောင်၊ အသွမ်းမကျင့်ကြလေနှင့်။

၂၃။ မုန်းဖွယ်လည်းတတ်၊ မျောက်မျက်စိကို၊ မျက်စဉ်းခပ်သို့၊
လျှပ်လျှပ်ပေါ်ပေါ်၊ လော်လော်လည်လည်၊ မတည်
မျောက်နှယ်၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ဟု၊ သည့်နှယ်မဆိုရစေနှင့်။

၂၄။ ကွယ်ရာမရွေး၊ မျက်နှာဝေးက၊ တွေးလေကြံဘိ၊ မိမိ
သဘော၊ သို့ကျင့်သောဟု၊ ပြောရလူချင်း၊ မေတ္တာကင်း
အောင်၊ သတင်းမပုပ်ပါစေနှင့်။

၂၅။ အရောင်းအဝယ်၊ အသွယ်သွယ်တွင်၊ လိုဖွယ်ရရန်၊
ဖိုးထိုက်တန်လျှင်၊ မှန်သည်ကိုလိုက်၊ လောဘတိုက်၍၊
လူမိုက်မဆိုရစေနှင့်။

၂၆။ နှလုံးသည်းခြေ၊ သန္ဓေလည်းတန်၊ မမှန်စကား၊ လူပြစ်
မှားဟု၊ အများမဆိုရစေနှင့်။

၂၇။ မဖြောင့်မသား၊ မတရားကို၊ လားလားဤသူ၊ မပြုဟူ၍၊
ဗိုလ်လူ ခပ်သိမ်း၊ မေတ္တာ လိမ်းသည်၊ ချီးမွမ်းဆိုထွေ
ရတတ်စေ။

၂၈။ အတည်အကျေး၊ အပေးအကမ်း၊ သေခမ်း၊ ရှင်ခမ်း၊
သုတို့တမ်းက၊ အော်အမ်း နိုင်ထွေ၊ လောကဝတ်ကို
သိတတ်စေ။

၂၉။ ရဟန်းသင်္ဃာ၊ အရိယာ သူတော်ကောင်းတို့၊ အပေါင်း
စည်းဝေး၊ ပြောရေးဆိုတမ်း၊ ပဲ့လမ်းကြုံငြား၊ အသွား
အလာ၊ လှူဒါန်းခါလည်း၊ လကျောလက်က၊ တဘက်ချ
လျက်၊ ကပ်ထအပါး၊ ဝပ်လျှိုးသွား၍၊ ကျောင်းသား
ပီထွေ ယဉ်ကျေးစေ။

၃၀။ ကြီးသူတဖြာ၊ ပညာရှိအား၊ သူကောင်းများနှင့်၊ စကား
ထွေလာ၊ ပြောသောခါလည်း၊ ဗျာဗျာကျွန်ုပ်၊ ပုဆစ်
တုပ်လျက်၊ ဖုံးအုပ်ခြေလက်၊ လွန်ငြိမ်သက်သည်၊ ကျောင်း
ထွက်လူပေ ဆိုရစေ။

၃၁။ အဋ္ဌာရသ၊ သိပ္ပမကြွင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အခင်းအရာ၊
ရှိသောခါလည်း၊ နှုတ်ပါလက်ရေး၊ ဇယ်ထောင်သောင်း
ကို၊ ခိုးကောင်းပြေးသို့၊ လူရေးလူရာ ပီလှစေ။

၃၂။ အပေ၊ အလွင်၊ ပျော်ရွှင်မပါး၊ လောင်းစားကြက်ငှက်၊
မလေ့ကျက်နှင့်၊ အသက်မွေးမှု၊ တခုခုကို၊ လုပ်မှုဆောင်
ခင်း၊ မပျင်းမရီ၊ မိမိတို့တွင်၊ အကြင်လက္ခဏာ၊ ပြည့်စုံစွာ
လျက်၊ ဥစ္စာရခကြောင်း၊ အရောင်းအဝယ်၊ ကုန်စလှယ်
သွား၊ မနေနားဘဲ၊ ပျားပိတုန်းတူ၊ ဝတ်ရက်ယူသို့၊ လူစဉ်
မှီအောင် ကြိုးစားလေ။

၃၃။ အသုံးအဆောင်၊ အိမ်ထောင်ခမ်းနား၊ အပါးပါးကို၊
ပြန့်ပွားလေအောင်၊ ကြောင်ပုဇွန်စား၊ ကြပ်ကြပ်တီး
သို့၊ ယောက်ျားပီထွေ၊ ငီရိယနှင့်၊ လုံ့လကိုလည်း
ရှိလှစေ။

၃၄။ သူ၏စီးပွား၊ ငါ့စီးပွားကို၊ ထောက်ထားမိစေ၊ ကြီး
လောဘကို မျှတစေ။

၃၅။ မမေ့မနှော့၊ မကောက်မကျစ်၊ မလိမ်လစ်ဘဲ၊ စိတ်ထဲ
ဖြောင့်စေ၊ သူ့အကျင့်ကို သိတတ်စေ။

၃၆။ ဟုတ်သောအကြံ၊ မှန်သောအကျင့်၊ သင့်သောအယူ၊
ဖြူသောနှလုံး၊ သူတော်ထူးကို၊ စွဲသုံးသောထွေ မှန်
လှစေ။

၃၇။ ကျိုးကြောင်းစကား၊ ပြောဆိုငြားသော်၊ လျင်လျား
ဆွေးနွေး၊ ဆိုရေးလိမ္မာ၊ ပညာရှိအား၊ ကိုယ်တိုင်သွား၍၊
စကားလိုက်လျော၊ စေပြော၍ နှိုးနှောလေ။

၃၈။ ငါ၏စိတ်တွင်၊ ထင်ခဲ့မလွဲ၊ လိပ်ခဲတန်းလန်း၊ မှန်းဆ
မယုတ်၊ ဟုတ်၏ကေနိ၊ မှန်သည်တစေ၊ မရှိချေက၊ မှတ်
ဖွယ်မှတ်ရာ၊ ထိုထိုစာကို၊ ရှာ၍မပြတ် အိမ်တွင်ဖတ်။

၃၉။ ဖတ်ပြန်သော်ကား၊ ဖတ်ဖန်များက၊ သားမယားပင်၊
မိုက်မှားခဲ့စွာ၊ မလိမ္မာသည်၊ စာပေစကား၊ နေ့တိုင်း
ကြားက၊ ထူးခြားလိမ္မာ၊ ရှိသည်လားတည်း၊ နားမှ
မဝင်၊ မသိမြင်က၊ သမင်ကျွဲနွား၊ သူမိုက်လားသို့၊ မပွား
ပညာ၊ မလိမ္မာဘဲ၊ မိစ္ဆာစိတ်ခိုင်း၊ လူထိုင်းမှိုင်းသည်၊
ရိုင်းစိုင်းမိုက်သူ၊ မိလက္ခူနှင့် တူလိမ့်မည်။

၄၀။ ရင်ဝယ်ဖြစ်ကြား၊ မွေးသည့်သားကို၊ မယ်ဘွားမိခင်၊
ဆုံးမသင်သို့၊ အကြင်ဆရာ၊ တို့သူငါကို၊ လိမ္မာ စေ
ကြောင်း၊ ကောင်းပါစေလို၊ ဆိုမှသာမမျှ၊ သြဝါဒကို၊
နားမျှမထောင်၊ မကြားယောင်သို့၊ မောင်တို့ပြုကာ၊ ယခု
ပစ္စုပ္ပန်၊ နောင်သံသရာ၊ ဆက်များစွာ၌၊ ချမ်းသာမည့်
ရေး၊ အလွန်ဝေးသည်၊ သေဘေးမလွဲ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊
ရှေ့ခဲဘယ်နှယ်၊ အသွယ်သွယ်ကို၊ လွဲဖယ်ကြံစည် လွတ်
ပါမည်။

၄၁။ နားလည်စေကြောင်း၊ သို့ကျင့် ကောင်းစွာ၊ သောင်း
ပြောင်းနှံစပ်၊ သည်တိုင်းမှတ်ဟု၊ ထေရ်မြတ် ဆရာ၊
ရဋ္ဌသာလျှင်၊ ပညာရကြောင်း၊ ဉာဏ်နှင့် လောင်း၍၊
ရုံးပေါင်းဆင်ခြင်၊ ဆုံးမသင်သည်၊ ဤတွင် တခန်းပြီး၏
သော်။

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ဆုံးမစာ ပြီး၏။

ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမစာ

- ၁။ တိလောကဟု၊ မရနိုင်တူ၊ ဘက်မပြုသည်၊ သုံးဆူ
ရတနာ၊ မာတာပိတာ၊ ဆရာစသား၊ အရှင်များကို၊ ပြစ်မှား
မဆို၊ ရိုသေကြစေ၊ သာမဏေက၊ သူငယ်စသား၊ တပည့်
များတို့၊ မှတ်သား ကြပ်ကြပ်၊ မပြတ်သို့ပင်၊ ဆုံးမသင်
သည်၊ ဝမ်းတွင်အမြဲသွတ်။
- ၂။ ကယောက်ကယက်၊ ကျက်ကျက်ပျောက်ပျောက်၊ စား
သောက်အိပ်နေ၊ မရှိစေနှင့်၊ သေသေသပ်သပ်၊ စိတ်ယူ
စွဲ၍ အမြဲမှတ်။
- ၃။ ဆရာသမား၊ မိဘအားကို၊ နိုးကြားမပြတ်၊ မျက်သစ်
ဒန်ပူ၊ လုံ့လကူသည်၊ ယူ၍မပြတ် နေတိုင်းကပ်။
- ၄။ ဘုရားခြေရင်း၊ ကျောင်းတလင်းတွင်၊ မြက်သစ်ပင်ကို၊
မြင်လျှင်မဖွယ်၊ မတင့်တယ်သော်၊ လှည့်ဖယ် မပြတ်
တံမြက်ခတ်။
- ၅။ သုံးဆောင်ရေနှင့်၊ သောက်ရေအိုးတွင်၊ ရေနည်းမြင်
သော်၊ ခေါင်ညီညွတ်သွား၍ခပ်။
- ၆။ ရေခပ်သွားလည်း၊ ကစား၍သာမနေနှင့်၊ ကစား၍သာ၊
ရေမှာကြာသော်၊ သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်
သာကြံတော့ မင်းတို့ကျော။
- ၇။ နေညနံနက်၊ ကျိန်းစက်မွေ့ရာ၊ သင်ဖြူးဖျာကို၊ ခင်းကာ
ယူငြား သွင်းခေါက်ထား။

- ၈။ သင်္ကန်းသပိတ်၊ ပရိက္ခရာ၊ ကြသ္မာဏာသော်၊ ယူရာသည်
များ ပြင်၍ထား။
- ၉။ ခရီးပန်းပင်၊ လာသည် မြင်သော်၊ အလျင်ယူလှမ်း၊ ဝတ်
သင်္ကန်းကို၊ ချွေးစွန်း မူကား၊ နေမှု ပြန်လွှား သွင်း
ခေါက်ထား။
- ၁၀။ ရေချမ်းကပ်လျက်၊ ခြေလက် ဆုပ်နယ်၊ မှုကြီးငယ်ကို၊
လွဲဖယ်မသွား၊ ယပ်လေခတ်၍ နေထံပါး။
- ၁၁။ ကိုယ်လက်ဖိန်း၍၊ ကျိန်းစက်သောခါ၊ တစာစာနှင့်၊
ပျာပျာ လောင်လောင်၊ တဟောင် ဟောင်သည်၊
ခေါင်ခေါင်ကြမ်းကို မနင်းနှင့်။
- ၁၂။ ရိုင်းစိုင်း နီးကပ်၊ မကိုင်းညွတ်ဘဲ၊ မတ်တတ်တိုး၍
မသွားနှင့်။
- ၁၃။ စားဘွယ်စားရာ၊ ကပ်သောခါလည်း၊ ချဉ်းလာနီးစေ၊
ခြေစုံနေ၍၊ ရိုသေကိုင်းညွတ် ချဉ်း၍ကပ်။
- ၁၄။ ဘုဉ်းပေးဆိုတမ်း၊ ရဟန်းတို့အား၊ စားမည်လားဟု၊
စကားသည့်နှယ် မမေးနှင့်။
- ၁၅။ မိဦး ဘဦး၊ ဆရာဦးကို၊ ခူး၍ အလျင်မစားနှင့်။
- ၁၆။ မိဘဆရာ၊ ထားသည့်ဟာကို၊ မျက်နှာကွယ်လျှင်၊ မယူ
ငင်နှင့်၊ လိုချင်သောအား၊ စားချင်ငြားက၊ ဝပ်တွား
ခယ တောင်းပါကြ။

- ၁၇။ သပိတ်ဆွမ်းခွက်၊ ဆောင်ရွက်မပြတ်၊ ဆွမ်း၊ ဟင်းဗျတ်ကို၊
ပွတ်တုံညစ်ကြေး၊ မြူမှေးတောင် စင်အောင်ဆေး။
- ၁၈။ ကျောင်းတွင်းအိမ်တွင်း၊ မသန့်စင်၍၊ မြင်သည်ရှိသော်၊
ယူငင် သိမ်းဆည်း၊ အထည်းသိုငြား ကောင်းကောင်း
ထား။
- ၁၉။ အမှု နည်းများ၊ ခန့်ထားရှိသော်၊ တခွန်း ခေါ်ကာ၊
ကြားသော်ခဏ ချဉ်းကပ်ကြ။
- ၂၀။ ကိစ္စရှိငြား၊ သွားသည်များ၊ လျင်လျားခဏ လာပါကြ။
- ၂၁။ ဖျားနာကျောင်းတွင်း၊ ရှိခဲ့လျှင်သော်၊ ကြင်ကြင်နာနာ၊
ညီညာဖြဖြ၊ ဆေးဝါးပေး၍ လုပ်ကျွေးကြ။
- ၂၂။ ဖိတင်း သုံးချင်း၊ ချစ်ဟုန်ပြင်းသည်၊ ပဉ္စင်းနှင့်ရှင်၊
ညီတွင်အကို၊ လွန်ကြည်ညိုသည်၊ ငါ့ ဂုဏ်အဘ မှတ်ပါကြ။
- ၂၃။ အသက်ကြီးငယ်၊ ဝါကြီးငယ်ကို၊ လွဲဖယ်မသွေ နှိမ်ချ
လေ။
- ၂၄။ ရှိသေတုပ်ကွ၊ ဆည်းကပ်ကြလျက်၊ နေ့ည ကြည်ဖြူ၊
နည်းခံယူ၍၊ ကြီးသူခေါ်ကာ၊ ကြွကြွလည်းလာ၊ ဗျာဗျာ
ကျွန်ုပ်၊ ပုဆစ်တုပ်လျက်၊ ဖုံးအုပ်ခြေလက်၊ လွန်ငြိမ်
သက်သည်၊ ကျောင်းထွက်လူပေ ဆိုရစေ။
- ၂၅။ တရားပေစာ၊ ဟောသောခါလည်း၊ နှုတ်မှာမစောင့်၊
တထောင်စကား၊ တဟားဟားသည်၊ ရိုင်းကားမှိုက်မဲ
မပြောနှင့်။

၂၆။ လှူဘွယ် ဒါနံးဘွယ်၊ ကြီးငယ် တည်တည်၊ ရောက်လာ
သည်ကို၊ လှယ်ကာဓဏ၊ သူ့ခွက်ယောက်ကို၊ မပျောက်
နေ့ည ပေးလိုက်ကြ။

၂၇။ ကွမ်း၊ ဆေး၊ မီးလျှင်၊ ဧည့်သည်မြင်သော်၊ အလျှင်ဓဏ၊
တည်ပါကြ။ (ဘုန်းကြီးရဟန်း ပယောဂ မပါစေရ)။

၂၈။ မင်းသွားငါသွား၊ ငြင်းပွဲပွားအောင်၊ စကားဘောက်
ဆတ် မဆိုအပ်။

၂၉။ မပြတ်မခြာ၊ လူ့သည်းလာ၍၊ ငါ၏ထံပါး၊ စေစားရ၍
နေပါကြ။

၃၀။ ရဟန်းသဃိာ၊ တည်းခိုလာသော်၊ သင့်ရာအထူး၊ ဖျာ
သင်ဖြူးနှင့်၊ လာ၍ဖြူ ခင်းကုန်ကြ။

၃၁။ ပရိသတ်လည်း၊ မပြတ် ကျောင်းတွင်၊ ရှိလျှင်တထွေ၊
တပည့်တွေကို၊ တပြည်တရွာ၊ သွားသော ခါလည်း၊
ညီညာ လျှောက်ဝတ်၊ လက်ကန်တော့ကို၊ ကောင်း
ကောင်း ထိုးကုန်လတ်။

၃၂။ မလျှပ်မပေါ်၊ ခေါ်လျှင်လည်း၊ ထကြ မွေ့ သိမ်း၊
ဣန္ဒြေနှင့်၊ ငြိမ်ငြိမ်နေဘိ၊ မျက်စိမငြိမ်း၊ နားမငြိမ်းသည်၊
ဟိန်းဟဲ့မဆိုရစေနှင့်။

၃၃။ မျက်မှောက်ကောင်းငြား၊ ပြင်တပါးမှာ၊ တခြားမကျင့်
ကြလေနှင့်။

၃၄။ မတင့်တယ်ငြား၊ ရန်စကားဖြင့်၊ ထွေပြားပွေလီ၊ တစီစီ
နှင့်၊ တဟိဟိသည်၊ ကျီစား၍လည်း မနေနှင့်။

နင်ဟယ်ကိုမျှမဆိုနှင့်

- ၃၅။ ဟိနုနတ္တ၊ မဆဲကြနှင့်၊ ကြီးကငယ်သည်၊ နင်ဟယ်ကိုမျှ၊
မဆဲကြနှင့်၊ ရန်စချုတ်ချည်၊ ရှောင်လွှဲမည်၍၊ သတ်မည်
ကိုထား၊ လက်ဖျားနှင့်မျှ၊ မဆဲကြနှင့်၊ ချစ်ခင်ရိုသေ၊
အချင်းချင်းကို၊ သင့်တင့်စေဟူ၊ မအေ့ဖရင်း၊ တဝမ်း
တွင်းသို့၊ သားရင်းတူကွ မှတ်ကုန်ကြ။
- ၃၆။ သင်္ကန်းအဝတ်၊ ချွတ်ထားပစ်လေ၊ မရိုသေ၍၊ ကလေး
ကဝ၊ စုတ်ရှုလတ်လည်း၊ သူ့အဝတ်ကို မဝတ်နှင့်။
- ၃၇။ တယောက်ကိစ္စ၊ ကိုင်တွယ်ကြသော်၊ ခြေကြွလက်သာ၊
မနေရာသည်၊ တတ်ပါသမျှ ညီညာကြ။
- ၃၈။ ဆရာနေခင်း၊ အင်းပျဉ်ညောင်စောင်း၊ လည်းလျောင်း
ဘုံလျှို၊ ထိုထိုထက်မှ၊ မနေရာသည်၊ မြင့်ရာမသင့်မထိုင်
နှင့်။
- ၃၉။ ရှေ့ကစူးစူး၊ ဒူးလက်ကိုထောင်၊ ထိုင်ဆောင့်ကြောင်နှင့်၊
ပေါင်ထောင်လက်ကား၊ အပါးကြပ်ကြပ် မနေအပ်။
- ၄၀။ ရှင်နှင့်သူငယ်၊ သောက်ရေအိုးကို တခြားတယ်၊ သုံးဘွယ်
မသင့်၊ ကျောင်းဦးရေကို မသောက်နှင့်။
- ၄၁။ ကြီးထားငယ်သူ၊ ရှင်လူကစ၊ ဟူသမျှလည်း၊ မိဘဆရာ၊
ဘယ်မှာမဟုတ်၊ ယုတ်မြတ်မသိ၊ ကျိုးမရှိဘူး၊ မိမိကိုသာ၊
ထောမနာလျက်၊ ဆထက်လွန်စွာ၊ တို့သူငါကို၊ မပါမည်
လား၊ ဘယ်ခံ့ညားဟု၊ တုတုပပ၊ ပြစ်မှားကြလျှင်၊
မိဒဏ်၊ ဖဒဏ်၊ ဆရာဒဏ်ကို၊ ခံရလိမ့်မည် မယွင်းခွ။

၄၂။ ရဟန်းသင်္ဃာ၊ အရိယာကို၊ လူသာမဏေတို့၊ ကြံ့ကြံ့
 ငဲ့ငဲ့၊ ကဲ့ရဲ့ကျီစား၊ လှည့်စားမပြု၊ တုဘက်မဆို၊ ရှိသေ
 ကြစေ၊ မြေပွေး၊ မြေဟောက်၊ မထိစောက်သို့ရုံ၊ ကြောက်
 စေ။

၄၃။ မွေတော်ဓာတ်တော်၊ ရုပ်ထုတော်ကို၊ ဖူးမြော်မပြတ်၊
 ရှေ့ကျောင်းဦးမှ၊ ဖြည့်ကြဝတ်တက်၊ နံနက်မိုးသောက်၊
 ချိန်ခါရောက်သော်၊ ဝတ်လျှောက်မပြတ်၊ လက်အုပ်တင်
 ထား၊ ဘုရားတရားသင်္ဃာ၊ ရတနာသုံးပါး၊ ဂုဏ်တော်
 များကို၊ ကြိုးစားလုံ့လ ဆောက်တည်ကြ။

၄၄။ ငါကားသည်စာ၊ သည်ဂါထာကို၊ မြဲစွာကြပ်မတ်၊ ဆရာ
 အပ်သော်၊ တတ်လှစေချင်၊ ငါ့ကိုသင်ဟု၊ ထိပ်တင်တည်
 ရွက်၊ လျင်လျင်ရအောင် ကြိုးစားကျက်။

၄၅။ အချိန်တန်၍၊ စာအံဆိုလျှင်၊ မရွှင်မျက်နှာ၊ မသာမချို၊
 ထိုထိုအကြံ၊ ကြီးစွာဖန်၍၊ မအံတခါ၊ အံတခါနှင့်၊ မျက်နှာ
 တပါး၊ စာတခြားလည်း၊ စကားပြောဟော၊ တသော
 သောသည်၊ ရယ်မော၍လည်းမနေနှင့်။

၄၆။ မပြတ်အသံ၊ တညံ့ညံ့သည်၊ စာအံစာဖတ်၊ ကြပ်ကြပ်
 မြဲမြဲ၊ သည်လည်းညသတ်၊ ပြတ်ပြတ်သားသား၊ စကား
 ဆိုထွေ ပီလှစေ။

၄၇။ သင်ပုန်းထန်းရွက်၊ ပေထက်စီကာ၊ ရေးသောခါလည်း၊
 အက္ခရာကို၊ သေချာလှစေ၊ စာလုံးကိုလည်းလှတတ်စေ။

၄၈။ မပျင်းမရိ၊ လုံ့လရှိ၍၊ သတိအထ၊ အရိုးစွဲအောင်၊
 တဖောင်ဖောင်လျှင်၊ သန်ကောင်ညဉ့်နက်၊ သင်ကျက်
 သမျှ၊ စေတုန်ပေ၊ နေ့ကိုအလွတ်ရှုတ်နိုင်စေ။

၄၉။ ရဟန်း မောင်ရှင်၊ သူငယ်သွင်သို့၊ မသင်မရွတ်၊ မဖတ်
စာပေ၊ မရေမရာ၊ နေသာကုန်ငြား၊ ရက်သာများအောင်၊
စကားဖောင်ဖွဲ့၊ ဘုံလွဲကျယ်ပွား၊ စကားပြောဟော၊
တသောသောသည်၊ ရယ်မော၍လည်း မနေနှင့်။

၅၀။ တယောက်တခြား၊ စကားမဆို၊ ကိုယ်စီကိုယ်ငါ သင်ပုန်း
ပေမှာ၊ လက်မကွာအောင် စာရေးကြ။

၅၁။ နားပန်းဆံနှင့်၊ နောက်ဆံလည်းထား၊ ဖြူထွားခေါင်း
ပေါင်း၊ နားရွှောင်းဝတ်ကာ၊ ပန်းပန်ကာနှင့်၊ သီကာ
မြူးရှင်၊ ရွှေငွေဆင်၍၊ သင်တို့သည့်နှယ် မကျင့်နှင့်။

၅၂။ သင်္ကန်းမှာလဲ့၊ ပိန္နဲအပြင်၊ လှစေချင်၍၊ လွင်လွင်ပပ၊ ပြုကြ
မသင့်၊ နှင်းဆိုးနှင့်၊ တိန်းညက်ဆိုးကို မဝတ်နှင့်။

၅၃။ ဒသသီဆယ်ပါး၊ ဘုရားမုခပါဌ်၊ ရှင့်ကျင့်ဝတ်ကို၊ စောင့်
ကြပ်မြဲထွေ ညီညာစေ။

၅၄။ ရှေးဆရာမုန်၊ ရှင်သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ်နှင့်၊ နှံ့မျှအကျော်၊
မိန့်တော်နုတ်ထွက်၊ ဆိုးမချက်ကို၊ သက်သက်သာသာ၊
ပါဌ်ဂါထာနှင့်၊ လင်္ကာမယုတ်၊ ကျမ်းရိုးထုတ်ကို၊ စိတ်ဖြင့်
မှတ်မည်၊ ခက်လှသည်ကြောင့်၊ ရမည်မှန်စွာ၊ လွယ်ပါ
စေကြောင်း၊ စိတ်ဖြင့်ကြံ၍၊ ဥာဏ်ဖြင့် လောင်းသည်၊
ကောင်းကောင်း ကျက်မှတ်ကြလေကုန်။

၅၅။ ဗဟုသုတ၊ တတ်ပချင်လျှင်၊ သင်သာခိုက်ကိုသင်လိုက်ကြ။

၅၆။ သို့စင်တစေ၊ မနေရသာ၊ ကျောင်းကခွာသော်၊ နောင်ခါ
နောင်တ ရှိတတ်စွ။

၅၇။ အတတ်ပညာ၊ တတ်မှသာလျှင်၊ ကျောင်းမှာ နေကျိုး
နပ်မည်ပ။

၅၈။ ဆုံးမစကား၊ ဆိုသည်များတို့၊ မှတ်သားဝမ်းထဲ၊ စိတ်မစွဲ
လျှင်၊ သံဒဏ်ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်သာကြံတော့
မင်းတို့ကျော။

၅၉။ ယခုအခါ၊ သာသနာမှ၊ လူဖြစ်မည်မျှ၊ ရခဲလှ၏၊ လူမှ
သာမဏေ၊ ဖြစ်ပေမြတ်ခြင်း၊ ပဉ္စင်းသင်္ခါ၊ ဖြစ်ပြန်ပါမှ၊
ဆိုရာမရှိ၊ မြတ်ခေါင်ထိဟု၊ သိကြပါစေ၊ သည့်ထက်သည့်
သာ၊ မြတ်ရာကိုသာ လှမ်းပါစေ။

၆၀။ ရှင်သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ၏၊ ဆုံးမစကား၊ မနာကြားကာ၊
လားလိမ့် ပါယ်ရပ်ရွာ။

၆၁။ ပစ္စုပ္ပန္န၊ ခုဘဝ၊ နေရကိုယ်ထီးသာ။

၆၂။ မညာမရာ၊ လျှပ်ပေငါလှ၊ သူများနောက်လိုက်သာ။

၆၃။ နောက်လိုက်ဝန်ထမ်း၊ လူညစ်ညမ်း၊ ဝမ်းမျှမဝပါ။

၆၄။ မျက်နှာညှိုးပါး၊ လူ့ငနွား၊ အများစေစားရာ။

၆၅။ စေစားလေလေ၊ ပိုးမသေ၊ ခြေနှင့်ကျောက်စရာ။

၆၆။ ခြေကျောက်ပါးတီး၊ လူမိုက်ကြီး၊ နှုတ်သီးတစာစာ။

၆၇။ ဘယ်ငှာကိုမှ၊ စွဲမရာ၊ တလွှဲရှုံ့ဘွယ်သာ။

၆၈။ ဝတ်ရာတောင့်တ၊ ဝမ်းမဝ၊ ချေးရ သူ့ဥစ္စာ။

၆၉။ ရလာသော်ကား၊ ငတောင်းစား၊ ရှောင်ရှားနေလေပါ။

၇၀။ တောမှာပုန်းအောင်း၊ မိုးလေခေါင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ရပ်
ဝေးစွာ။

၇၁။ ရပ်ရွာတပါး၊ ရောက်တုံငြား၊ လားလားမလုပ်ပါ။

၇၂။ ပမာသွင်သွင်၊ တွေ့လေမြင်၊ ကိုင်ငင်ထိုးတုန်းကာ။

၇၃။ ကြင်နာရိပွတ်၊ တလျှပ်လျှပ်၊ ရက်ပြတ်ငတ်တို့ပါ။

၇၄။ ရှာဖွေချေးငှား၊ မရငြား၊ သွား၍ခိုးလေပါ။

၇၅။ ခိုးဏာမိလေ၊ ထိုးခုတ်သေ၊ ကျလေပါယ်ရပ်ရွာ။

၇၆။ ဤစာရွှေကျမ်း၊ ဆုံးမခန်း၊ ရဟန်းလူရှင်၊ လွန်ကြည်လင်း၊
ထင်လိမ့်ယခုပါ။

၇၇။ ဝါယာလုံ့လ၊ ကြိုးပမ်းက၊ ရလိမ့်ဉာဏ်ပညာ။

၇၈။ လိမ္မာသိတတ်၊ လောကဝတ်၊ တတ်လိမ့် များဂုဏ်အင်။

၇၉။ သိမြင်ကျမ်းဂန်၊ သူ့ထက်လွန်၊ ဂုဏ်မွန်အများထင်။

၈၀။ ရှင်လူအများ၊ လွန်ခန့်ငြား၊ သိကြားနတ်အသွင်။

၈၁။ ရှင်ရှင်လန်းလန်း၊ ပွင့်သစ်ပန်း၊ မနှမ်းမျက်နှာမြင်။

၈၂။ မြင်မြင်သမျှ၊ ကြည်ညိုကြ၊ သိပ္ပဂုဏ်မြတ်ရှင်။

၈၃။ လိုအပ်ပြည့်စုံ၊ ရောက်လာပုံ၊ ဂုဏ်ကြောင့်လွန်ပေ၍ထင်။

၈၄။ ရပ်ခွင်တပါး၊ ပြောင်းလဲသွား၊ ဖိုးများကျောက်အသွင်။

၈၅။ ကောင်းကင်မိုးဝ၊ ရောင်ထွန်းပ၊ လပြည့်ဝန်းအသွင်။

၈၆။ သံသရာဘဝ၊ ပြောင်းလှည့်ကြ၊ ဒေဝနတ်ဘုံတွင်။

၈၇။ များဖျင်နုတ်ပေါင်း၊ ရံသိန်းသောင်း၊ လောင်းတော်နုတ်
အသွင်။

၈၈။ ပဉ္စင်းငါးမည်၊ နုတ်တို့စည်၊ မည်သည်မဆုံးအင်။

၈၉။ ဒေဝကညာ၊ ဆင်းကလျာ၊ ရပ်လာပတ်ကုံးအင်။

၉၀။ ပျော်ရွှင်စံစား၊ လွန်ရှည်လျား၊ ဘုရားမေတ္တေသွင်။

၉၁။ အလျင်လက်ဦး၊ သူ့ထက်ထူး၊ ဖူးရမချွတ်ပင်။

၉၂။ ပဉ္စင်းညီနောင်၊ လူနတ်မြောင်၊ အောင်လိမ့် နိဗ္ဗာန်ခွင်။

၉၃။ ပြီးပေကမ္ပတ်၊ ဆုံးမအပ်သည်၊ ကျမ်းမြတ်လင်္ကာ၊ ထေရ်မ
ဟာလျှင်၊ မိန့်မှာသည့်တိုင်း၊ အားသန်လှိုင်း၍၊ နေ့တိုင်း
လုံ့လ၊ ထုတ်ကောင်းကြသည်၊ များလှဖြာဖြာ၊ သိဿာ
တပည့်၊ မမေ့စေရ၊ နှုတ်ထဲကလျှင်၊ ထုတ်ပြသေချာ၊ အ
ရာရာကို၊ စိတ်မှာမှတ်သား၊ ယူတုံငြားမှ၊ မခြားနိဗ္ဗာန်၊ မှာ
ကမ်းငူသို့၊ လွယ်ကူ ရောက်ကြောင်း၊ မြတ်ရေ လောင်း
သည်၊ အပေါင်းသိဿ မှတ်ကုန်ကြ။

ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမစာ ပြီး၏။

သင်္ဂဇာ ဆရာတော်၏

သိင်္ဂါလောဝါဒ ဆုံးမစာ

တလောကလုံး၊ ညွတ်ရုံးဦးချ၊ နှိုင်းမမျှသား၊ ဘုရားရွှေစက်၊
ရောင်ပြုံးပြက်ကို၊ ဦးထက်တင်ထား၊ ရှိညွတ်တုား၍၊ သားနှင့်
မိဘ၊ တပည့်စသည်၊ ပြုရသောဝတ်၊ ချွတ်မှုပီယ်ရွာ၊ လားမည့်
တာကြောင့်၊ သုတ်ပီထိက၊ ကျမ်း၌ပြသည်၊ လောကကျင့်ရာ၊
အကျဉ်းမှာပိမ့်၊ နတ်ရွာဘို့လုံးလုံး ကျက်၍သုံး။

သားသမီးကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

၁။ ကျွေးခမ္မားမပျက်၊ ဆောင်ရွက်စီမံ၊ မေ့ခံထိုက်စေ၊ လှူမျှ
ဝေ၍၊ စောင့်လေ မျိုးနွယ်၊ ဝတ်ငါးသွယ်၊ ကျင့်ဘွယ်
သားတို့တာ။

မိဘကျင့်ဝတ် ၅ - ပါး

၂။ မကောင်းမြစ်ထား၊ ကောင်းရာညွှန်လတ်၊ အတတ်သင်
စေ၊ ပေးဝေနှီးရင်း၊ ထိမ်းမြားခြင်းလျှင်၊ ဝတ်ငါးအင်၊
ဖခင်မယ်တို့တာ။

တပည့်ကျင့်ဝတ် ၅ - ပါး

၃။ ညီညာထကြ၊ ဆုံးမနာယူ၊ လာမှုကြိုဆီး၊ ထံနီးလုပ်ကျွေး၊
သင်တေးအံ့ရွတ်၊ တပည့်ဝတ်၊ မချွတ်ငါးခုသာ။

ဆရာကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

၄။ အတတ်လည်းသင်၊ ပဲပြင်ဆုံးမ၊ သိပ္ပံမချနီ၊ ဘေးရန်ဆီး
ကာ၊ သင့်ရာအပ်ပို့၊ ဆရာတို့၊ ကျင့်ဘို့ဝတ်ငါးဖြာ။

လင်ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

၅။ မထိမဲ့ ကင်း၊ အပ်နှင်းဥစ္စာ၊ မိစ္ဆာမမှား၊ ဝတ်စားဆင်
ယင်၊ မြတ်နိုးကြင်၊ ငါးအင်လင်ကျင့်ရာ။

မယားကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

၆။ အိမ်တွင်းမှုလုပ်၊ သိမ်းထုပ်သေချာ၊ မိစ္ဆာကြည်ရှောင်။
လျော်အောင်ဖြန့်ချိ၊ ပျင်းရိမမှု၊ ဝတ်ငါးဆူ၊ အိမ်သူကျင့်
အပ်စွာ။

မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

၇။ ပေးကမ်းချီးမြှင့်၊ ကိုယ်နှင့်ယှဉ်ထား၊ စီးပွားဆောင်ရွက်၊
နှုတ်မြှက်ချိုသာ၊ သစ္စာမှန်စေ၊ ဝတ်ငါးထွေ၊ ကျင့်လေ
မိတ်သဟာ။

ဒါယကာကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

၈။ မေတ္တာ စိတ်သက်၊ ဆောင်ရွက်ချစ်ခင်၊ ခင်မင်နှုတ်ချို၊
လှိုလျှင်ဖိတ်ထား၊ တတ်အားလှူစေ၊ ငါးခုပေ၊ ပြုလေ
ဒါယကာ။

ရဟန်းကျင့်ဝတ် ၆-ပါး

၉။ မကောင်းမြစ်ထား၊ ကောင်းရာကိုလှစ်၊ အသစ်ဟော
ကျူး၊ နာဘူးထပ်မံ၊ နှစ်ထံတင်ရာ၊ မေတ္တာလည်းပြု၊
ရဟန်းမှု၊ ခြောက်ခုလွန်သေချာ။

- ၁၀။ ကျမ်းသိင်္ဂီလ၊ သုတ်ဝယ်ပြ၊ သုံးဝမြတ်ဆရာ။
- ၁၁။ ကျင့်ဝတ်မပြေ၊ ပါယ်လေးထွေ၊ လားလေရှည်မြင့်ကြာ။
- ၁၂။ ဤသည့်ဝတ်ကုန်၊ ဆွေမျိုးစုံ၊ ခြောက်ဘုံ ထက်နုတ်ရွာ။
- ၁၃။ လှည်းဘီးပြင်က၊ နားစောင့်ချသို့၊ မိဘနှင့်သား၊ မယား
 နှင့်လင်၊ အရှင်နှင့်ကျွန်၊ ထေရ်မှန်တကာ၊ မိတ်သဟာနှင့်၊
 ဆရာတပည့်၊ စာညွှတ်ညွှတ်မချွတ်၊ ကျင့်ဝတ်စုံလင်၊ ဖြူသန့်
 စင်မှု၊ ရှင်လည်းမကွေ၊ သေလည်းမကွာ၊ နတ်ရွာလူ့ပြည်၊
 လှည့်လည်အတူ၊ စံစားမှု၍၊ နိဗ္ဗာန်ရေပြည်၊ ဝင်အံ့သည်
 တည့်၊ မတည့်ကျင့်ဝတ်၊ ချွတ်သုတ်မှု၊ မလွတ်သာ
 သည်၊ သေရွာဘို့လုံးလုံး လူဖြစ်ရှုံး။
- သိင်္ဂီလောဝါဒ ဆုံးမစာ ပြီး၏။

သားရွှေဥ ဆုံးမစာ

သုတစိန္တာခေါ် သားရွှေဥ ဆုံးမစာ

၁။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရှုဒါလီ၊ ပုလဲသီသို့၊ ထုံးညီစံကျ၊ ဆိုဆုံး
မအံ့၊ ဆရာထံမှ၊ ဆည်းကပ်ခါ၌၊ နေရာအပြစ်၊ ခြောက်ပါး
စစ်၍၊ ကျစ်လစ်လှူ၍၊ ကောင်းစွာနေလော့၊ ခြောက်ထွေပြစ်
ဆာ၊ ဆိုသည်မှာလည်း၊ ဆရာမြတ်၏၊ ရှေ့တည့်တည့်၌၊ မနေ
ထိုက်ခဲ၊ နည်းလိုက်ပုံတူ၊ နောက်တူလည်း၊ နေမူမကောင်း၊
လက်ဝဲစောင်းလည်း၊ အကြောင်းမဖွယ်၊ လကျာဆွယ်လည်း၊
အကယ်ပြစ်စွန်း၊ နီးပါးလွန်းလည်း၊ ညှန်းခဲပြစ်ဝန်၊ ဝေးလွန်
ပြန်လည်း၊ ဒဏ်မကင်းချေ၊ ဆင်ခြင်လေလော့၊ အထွေအပြား၊
ဤခြောက်ပါးကို၊ ဘုရားရတနာ၊ သင်္ဃာစိုးမင်း၊ ထံတော်ရင်း၌၊
ဝပ်စင်းပူဇော်၊ ခယမ်းသော်လည်း၊ ရှုမျှော်စဉ်းစား၊ သတိ
ထား၍၊ ရှောင်ရှားရမည်၊ မှန်လှသည်နှင့်၊ တည်ကြည်ယဉ်ကျေး၊
ရွှေရင်သွေးလည်း၊ ချင့်တွေးစာနာ၊ သိအပ်စွာသည်၊ ရတနာ
မျက်ရှု သားရွှေဥ။

၂။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရှုခမည်း၊ မှတ်နာသည်လော့၊ တနည်း
နေရာ၊ ပြစ်ခြောက်ဖြာကား၊ ရှေ့မှတူရှု၊ နေမူမအပ်၊ နောက်
တည့်ရပ်လည်း၊ မသပ္ပာယ်ထ၊ နီးဝေးလှလည်း၊ ဒေါသရောက်
ရာ၊ လေညာ လေကြေ၊ မနေစသင့်၊ အလွန်မြင့်လည်း၊ အခွင့်
မသိ၊ နိမ့်လွန်းဘိလည်း၊ ပြစ်ရှိတုံချေ၊ သိတတ်စေလော့၊ ရိုသေ
ကော်ရော်၊ ဆရာကျော်ကို၊ ပူဇော်သောခါ၊ ရှိခိုးရာ၌၊ အင်္ဂါ
ငါးခု၊ လုံ့လပြုလော့၊ နှစ်ခုဖဝါး၊ အညီထားမှ၊ နှစ်ပါးသော

ဒူး၊ မျှအောင်ပူးလျက်၊ နဖူးလက်စုံ၊ ခိုက်စေတုံလော့၊ ထူးပုံ
နှိုင်းရှည်၊ တပည့်ကျင့်ရန်၊ ဝတ်ငါးတန်မူ၊ မြတ်မုန်ဆရာ၊ ဝေးက
လာသော်၊ လမ်းမှာကြိုဆီး၊ ထံနီးနေည၊ ရှိခိုးခလျက်၊ မိန့်က
ယူမှတ်၊ လုပ်ကျွေးလတ်၍၊ အတတ်ပညာ၊ သင်အပ်စွာသည်၊
ရတနာမျက်ရှု သားရွှေဥ။

၃။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရှုနားဝင်၊ ကြံဆင်ခြင်လော့၊ သစ်ပင်
ခုန်တက်၊ ကျည်းသားနှုတ်နှင့်၊ ကြက်ငှက်လိုက်ထောင်၊ တယောင်
ယောင်လျှင်၊ ကတောင်ချောက်ချား၊ ပြေးလွှားလျှိုးငုံ၊ တောင်
တုံမြောက်ပြန်၊ တဖန်ဖန်တည့်၊ ပူပန်စိုစွတ်၊ ကိုယ်အဝတ်ကို၊
မချွတ်မလှန်း၊ ခပ်ထန်းထန်းကြောင့်၊ သန်းဥ သန်းဖြ၊ ရွှေလည်း
တက်၊ ငေါင်ကျညှိနံ၊ ဦးဆံမသိမ်း၊ ဆီမလိမ်းဘဲ၊ ချမ်းငြိမ်းရေမိုး၊
မချိုးမသွန်း၊ မတွန်းကြေးနှစ်၊ အညစ်ညစ်နှင့်၊ ပစ်စလက်ခတ်၊
ရွှိရာတတ်၏၊ ငတ်မှတ်ဆာစဉ်၊ သူ့ဥယျာဉ်ဝယ်၊ ချိုချဉ်ဖန်ခါး၊
သစ်သီးများကို၊ ဆွတ်စားတုံ၍၊ ရှင်မတွေ့လည်း၊ အလေ့အလာ၊
မပြုပါနှင့်၊ ဆရာခေါ်ကြား၊ ထံနီးပါး၌၊ စေစားသုံးခံ၊ စာပေ
အံ၍၊ မလျှံမပေ၊ နေ့တိုင်းပျော်လော့၊ လူချော် လူသွမ်း၊
လူသရမ်းနှင့်၊ ကျွမ်းမဝင်ရာ၊ ရှောင်အပ်စွာသည်၊ ရတနာမျက်ရှု
သားရွှေဥ။

၄။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရှုထုံပေါင်း၊ လက်ရေး ကောင်းက၊
စာကြောင်းဖြောင့်မတ်၊ အသတ်အတင်၊ အငင်အဆွဲ၊ ညီညွတ်
မြဲတည့်၊ စိန်ရွဲအကယ်၊ စီသော့နှယ်သို့၊ ရှုဖွယ်လှလှန်း၊ စက်လို
ဝန်းလည်း၊ သတ်ညွှန်းသတ်ပုံ၊ မကျွမ်းတုံက၊ ရွှေဘုံခေါင်ထွတ်၊
ရွှေလွတ်ရွှေရိုး၊ ရွှေစံထူးနှင့်၊ သုံးသင့်ဆီမှာ၊ ရောက်သောခါ၌၊
ပမာမလေး၊ ရယ်သွမ်းသွေးလိမ့်၊ စာရေးအခွင့်၊ ရစ်ပင့်သတ်

လတ်၊ တတ်ခြင်းလိုလှ၊ အားပါးကျမှု၊ ဝဏ္ဏဗောဓနာ၊ ကျမ်း
 သေချာကို၊ ဖွဲ့ရှာ လက်ရှိ၊ လေ့ ကျက် ဘိ၍၊ ဟတ္ထိ ပါလ၊
 သံဝရနှင့်၊ နာဂနေနတ်၊ ဘူရိဒတ်လောင်း၊ ဇာတ်ပေါင်းတသီး၊
 လင်္ကာကြီးကို၊ နည်းမှီးစေ့ငှ၊ အမှီပြုလော့၊ သု တ ပညာ၊
 ပွားအောင်မ္မာလည်း၊ ဓမ္မရာသီ၊ ပါရမီနှင့်၊ တူပြီလည်းကောင်း၊
 ဆုတောင်းခန်းပျို့၊ နှစ်လိုမြတ်နိုး၊ မဉ္ဇူစိုးဟု၊ ထက်မှီးနတ်နန်း၊
 ဖွဲ့ထူးဆန်းသည်၊ ဘုံခန်းလင်္ကာ၊ ဖတ်ကြည့်ရာ၏၊ နည်းနာခံယူ၊
 ရတုမူလည်း၊ တောင်ငူမင်းဆို၊ ရှင်သံခိုနှင့်၊ အုံးညို မကြွင်း၊
 မင်းနဝဒေး၊ နက်လေး ဆန်းထူး၊ ပဲခူး ရှင်မ၊ ဇေယျ ရန္တမိတ်၊
 မြတ်ပဏ္ဍိတ်တို့၊ ဥာဏ်မြတ်ညွန့်ဝေ၊ ဥပဒေဖြင့်၊ စေ့ ရေပြုဖန်၊
 ဖွဲ့ကာရန်၌၊ သတ်မှန်ခဲ့ထား၊ အခြားခြားလျှင်၊ မှတ်သားစုဖွယ်၊
 သဘော ကျယ်လျက်၊ ဓိပ္ပာယ်ပြန့်ပွား၊ စကားယဉ်နု၊ ပျို့ ရတု
 လည်း၊ ကြည့်ရှုလေ့လာ၊ မှတ်သားရာသည်၊ ရတနာမျက်ရှု
 သားရွှေဥ။

၅။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရှုထူသင်း၊ နလုံးသွင်းလော့၊ အတွင်း
 တော်က၊ သုတ်လူးရအောင်၊ စိမ်းမြရောင်ညို၊ သစ်စည်းလိုဟု၊
 စာတိုရေးမှတ်၊ ခန့်တုံလတ်သော်၊ ညသတ်တို့ပါ၊ ထိုသည့်စာနှင့်၊
 ညီစွာ အကြံ၊ သုံးတော် ခံလည်း၊ ထုံးစံ စိစစ်၊ သိသူ ဖြစ်၍၊
 သစ်ကို ကျပ်တည်း၊ ကြိုးနှင့် စည်းလျက်၊ တင့်ရည်းဆန်းထူး၊
 ဆက်သဘူး၏၊ တဦးဆရာ၊ မြတ်ဂုဏ် ဝါနှင့်၊ သာသနာ ပိုင်၊
 ကျမ်းဂန်နိုင်လျက်၊ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ၊ လေ့လာမရှိ၊ သတိမသွင်း၊
 ယွင်းတော်မူရာ၊ စာထုပ်ပါဟု၊ တကာတယောက်၊ ကဝိမြောက်
 လျက်၊ မထောက် မတွေး၊ ပသတ် ရေး၍၊ စာပေး လိုက်လျှင်၊

ထိုစာရှင်က၊ ခင်ခင်မွတ်မွတ်၊ မိုးလေလွတ်အောင်၊ မချွတ်ယွင်း
ပါ၊ ကျွန်ုပ် စာကို၊ ကောင်းစွာ ဘုရား၊ ထုပ်လျက် ထားဟု၊
ကျောင်းသားတင်သာ၊ နှုတ်ဖြင့်မှာ၍၊ စာမထုတ်ချေ၊ နေဘူး
လေ၏၊ စာပေကျမ်းဂန်၊ တတ်သည်မှန်လည်း၊ ကာရန်လက်၊
ကဗျာအစပ်၊ စကားသွပ်ဟု၊ တပ်တပ်မရှု၊ မှတ်မဲ့ပြုက၊ အမှု
မကျမ်း၊ ယောင် ယမ်းယမ်းနှင့်၊ ကစမ်းကဝါး၊ အမှားမှား
လျှင်၊ ကြံအား ကတ်သတ်၊ ရိုင်းစိုင်း တတ်၏။ အမှတ် စုံစီ၊ ကဝိ
ပြီအောင်၊ လောကီလောကုတ်၊ အားကုန်ထုတ်၍၊ မဆုတ်မနစ်၊
ပြုသည်ဖြစ်မှ၊ များနှစ်သက်ရာ၊ မှန်လှစွာသည်၊ ရတနာမျက်ရှု
သားရှေ့ဥ။

၆။ သားရှေ့ဥ၊ မျက်ရှုလှလှ၊ မောင်နားကျလော့၊ ဆရာ
အထံ၊ သဲသဲညံ့မျှ၊ စာအံစာဖတ်၊ အတတ်သင်ဘက်၊ နှစ်သက်
ရှင်ပျော်၊ သူငယ်ဖော်တို့၊ ခေါ်ဝေါ်ကြလျှင်၊ ဗျာရှင်ဩမ္ဗန်၊
ကျန်တော် ကျွန်ုပ်၊ ယဉ်နှုတ်ပီထား၊ ခင်ဘုရားဟု၊ သနားစရာ၊
နှုတ်ချိုသာက၊ နာ၍မငြီး၊ ကိုယ့်ထက်ကြီးမှ၊ ဦးရီးအကို၊ ငယ်ပြီ
ဆိုလည်း၊ နာလို ဘွယ်ရေး၊ မောင်ကလေးဟု၊ ညီထွေး ညီပု၊
ခေါ်မှတ်ပြုလော့၊ သူ့ကိုရိုသေ၊ ကျင့်ဝတ်ကျေက၊ အထွေမရှိ၊
အလိုသိ၍၊ မိမိတို့မျိုး၊ သူမြတ်နိုးလိမ့်၊ ပုံရေးရေးဆို၊ နှုတ်လျှင်
ချိုငြား၊ သျှိုတပါးဟု၊ စကားလှတင်၊ ပြဲပြဲ ထင်၏၊ ပဉ္စင်ကျူး
ရိုက်၊ မင်းပဲ့ဆိုက်ကို၊ ငှက်မိုက်တီးတုတ်၊ သံကြမ်းကြပ်နှင့်၊
နှုတ်မနေတည်၊ ဆီး၍မြည်က၊ မကြည်မောင်းမဲ၊ ဆိုကျိန်ဆဲ၍၊
အုတ်ခဲတုတ်ဖြင့်၊ လိုက်ချောက် လှင့်၏၊ သည်နှင့် တလျော့၊
သံချိုမောသား၊ ဥဩငယ်မုန်၊ ကောင်းစွာတုန်သော်၊ အလွန်
တရာ၊ နှစ်လိုစွာ၍၊ သံသာရင့်ကျူး၊ မြည်ပါဦးလော့၊ ကျေးဇူး

ဖော်ပြ၊ ချီးမွမ်းကြ၏။ ဗုဒ္ဓအလောင်း၊ နွားမြတ်ကောင်းကို၊
 သေခင်းကျန်းစွာလျှင်၊ ဆို၍နှင်သော်၊ သခင်ကိုမုန်း၊ မရုန်းဘဲ
 နေ၊ လောင်းကြေးငွေကုန်၊ ရှုံးလေ ထောင်ပြည့်၊ နောက်
 တလှည့်မှ၊ နွား၏အလို၊ ကောင်းစွာဆို၍၊ သံချို သာယာ၊
 မောင်းသောခါ၌၊ မေတ္တာစိတ်ဝင်၊ ရုန်းလိုက်ငင်သော်၊ လှည်း
 လျင်ပါလေ၊ ငွေထမ်းပိုးကြ၊ နှစ်ထောင်ရ၏၊ သည်မှတပါး၊
 မုဆိုးအားကို၊ မင်းသား လေးယောက်၊ တဝမ်းပေါက်တွင်၊
 ဘုန်းတောက်လျှံညီး၊ နောင်တော်ကြီးက၊ ရင့်သီးလှစွာ၊ မခံ
 သာအောင်၊ အနာတရ၊ အာလုပ်ဟလျက်၊ မံသဟင်းမျိုး၊
 အတောင်းဆိုး၍၊ အရိုးကိုရွေး၊ ကိုင်ကာပေး၏၊ ယဉ်ကျေး
 လျောက်ပတ်၊ ညီလတ်နှစ်ပါး၊ ရှင်မင်းသားတို့၊ ကောင်းသာချို၊
 တောင်းသည်ကိုလည်း၊ ပြောဆိုလိုက်ဖက်၊ ထိုက်ရာဆက်၏။
 အသက်နုနယ်၊ မင်းသားငယ်က၊ နာဖွယ်အထူး၊ မြှောက်ချီး
 ကျူးလျက်၊ ရှင်မြူးသာကြည်၊ တောင်းဆိုသည်ကြောင့်၊ တော
 လည်မုဆိုး၊ လွန်မြတ်နိုး၍၊ အဖိုးပျောက်ဆုံး၊ တထမ်းလုံးကို၊
 ပခုံးကချ၊ စပုံသ၏၊ ပိယဝါစာ၊ နှုတ်ချိုသာက၊ မေတ္တာဆက်ဆံ၊
 ရှေးထူးစံကို၊ မြဲမြံမှတ်သား၊ နှလုံးထားလျက်၊ စကားချိုသာ၊
 ဆိုအပ်စွာသည်၊ ရတနာမျက်ရှု သားရွှေဥ။

၇။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရှုရတနာ၊ မှတ်သားပါလော့၊ ပညာ
 အတတ်၊ ကျေးဇူးမြတ်နှင့်၊ ဂုဏ်သတ္တိမှာ၊ ဘယ်ဥစ္စာမျှ၊ နှိုင်းရာ
 မတူ၊ ခိုးသားမူလည်း၊ မယူနိုင်ရာ၊ မြဲမြံစွာ၏၊ ပညာမြော်မြင်၊
 အတတ်လျင်ကား၊ ဆွေခင်ပွန်းစစ်၊ မှီရာဖြစ်ရှင်၊ အသစ်ဘဝ၊
 ပြောင်းလေကလည်း၊ သုခမဟာ၊ မြတ်ချမ်းသာကို၊ ကောင်းစွာ
 လျောက်ပတ်၊ ဆောင်ပေတတ်၏၊ မှတ်သားသင့်သည်၊ သုတမည်

ကား၊ မစည်မပင်၊ မတွင်မကျယ်၊ အနည်းငယ်ဟု၊ စိတ်ဝယ်၍သို့၊
မမှတ်တို့လင့်၊ တောင်ပို့တွင်းခေါင်း၊ မနက်တောင်းကို၊ သွန်း
လောင်း ရေစက်၊ အနည်းလျက်လည်း၊ နေရက် ရှည်လျား၊
ကျဖန် များသော်၊ ရေအားကြီးလှည့်၊ လျှမ်းလျှမ်း ပြည့်သို့၊
နှိုင်းရှည်မဟုတ်၊ ပမာယုတ်စွ၊ နှုတ်တတ်ဖြစ်စေ၊ တထွေထွေမြတ်၊
လက်တတ်ဖြစ်စေ၊ သေသေချာချာ၊ တတ်လိမ္မာက၊ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပ၊
တခုမျှလျှင်၊ ဆုံးစတတ်မြောက်၊ သက်မွေးလောက်၏၊ မင်း
ယောက်ျားမှု၊ တခုခုကို၊ သူ့ထတ်သာအောင်၊ ကြိုးအားဆောင်
၍၊ အခေါင်အဖျား၊ တတ်မြောက်မြားမှု၊ ထင်ရှားကြော်ငြာ၊
ဂုဏ်ထူးနိုးဝါသည်၊ ရတနာမျက်ရှုသားရွှေဥ။

ဂ။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရှုပျောင်းအံ၊ မပျင်းရိနှင့်၊ မရှိလုံ့လ၊
ပျင်းပိုးထ၍၊ သုတပညာ၊ ဘယ်ရပါလိမ့်၊ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပ၊ တတ်မရမှု၊
နေဥစ္စာ၊ ဘယ်ကလာအံ၊ ဥစ္စာမရှိ၊ ဖြစ်တုံဘိက၊ မိမိမိတ်ဆွေ၊
ဘယ်ရချေအံ၊ မရေမရာ၊ မိတ်မဲ့ရှာမှု၊ ချမ်းသာလေ့လေ့၊
ဘယ်မှာတွေ့အံ၊ မပြေသုခ၊ ပူပန်ကတုံ၊ ပုညကုသိုလ်၊ ဘယ်ဖြစ်
လိုအံ၊ ကျမ်းဆိုအဟုတ်၊ ကောင်းမှုယုတ်က၊ ဝိသုဒ္ဓိမည်၊ နိဗ္ဗာန်
မြည်သို့၊ သာကြည်ထုတ်ချောက်၊ ဘယ်မှာရောက်အံ၊ ရှေ့နောက်
မျှော်တင်း၊ နှလုံးသွင်းလျက်၊ မပျင်းရိသာ၊ လုံ့လရာ၏၊ ပညာ
ရှိမှု၊ များဗိုလ်လူတို့၊ ပူဇော်ရှိရာ၊ မြတ်ဥစ္စာလည်း၊ ပန်းစွာမဖွေ၊
ရပါလေလိမ့်၊ ရွှေငွေဥစ္စာ၊ ရှိသောခါလည်း၊ မျက်နှာပွင့်လန်း၊
မေတ္တာမွန်း၍၊ ခင်ပွန်းဆွေမိတ်၊ မွမ်းမွမ်းညှိတ်လိမ့်၊ မဆိတ်မည်၊
မိတ်ဆွေရံမျှ၊ ပျော်စံစည်းစိမ်၊ ချမ်းသာငြိမ်လိမ့်၊ မသိမ်မငယ်၊
သုခကြွယ်သော်၊ ရလွယ်ကောင်းကျိုး၊ နေ့တိုင်းတိုးလိမ့်၊ မညှိုး
ကောင်းမှု၊ အမြဲပြု၍၊ မြတ်ကုသိုလ်သန်၊ များသည်မှန်သော်၊

နိဗ္ဗာန်ခရီး၊ ရောက်လွယ်နီးလိမ့်၊ ကျင့်မှီးဤလမ်း၊ ဆုံးမတမ်းကို၊
မသမ်းမမို့၊ ကြည်နှစ်လို့လျက်၊ ကိုယ့်ဘို့လိမ့်မာ၊ အားထုတ်
ရာသည်၊ ရတနာမျက်ရှု သားရွှေည။

၉။ သားရွှေည၊ မျက်ရှု သည်းခေါင်၊ မောင် နားထောင်
လော့၊ တောင်တိုင်းမသိ၊ များစွာရှိလည်း၊ မဏိရတနာ၊ မတည်
ပါခဲ့၊ သာယာလှမော၊ အတောတော၌၊ စိတ်ဇောရွှင်ရာ၊ နံ့သာ
ကြိုင်မြူး။ စန္ဒကူးမရောက်၊ တောင်နှယ်မောက်၍၊ ကြီးမြောက်
ခွန်အား၊ ဆင်ဆင်များဝယ်၊ တိုးပွားကျက်သရေ၊ ဖြိုးမောက်
စေသား၊ မြူတေမစပ်၊ အရပ်ရပ်၌၊ ဆည်းကပ် လောက်ဘိ၊
မြတ်ပဏ္ဍိလျှင်၊ မရှိရာချေ၊ မှတ်ပါလေလော့၊ မြစ်ရေပင်လယ်၊
ခြားရာဝယ်၌၊ အကယ်သူမြတ်၊ ကဝိထွတ်လျှင်၊ မချွတ်ထင်ရှား၊
ရှိသည်ကြားသော်၊ ကူးသွားနည်းနာ၊ ခံအပ်စွာ၏၊ ပညာမဲ့ စ၊
လူ ဗာလကား၊ ဂေါဏသဖွယ်၊ ပျိုနုနယ်က၊ အကယ် သိပ္ပံ၊
တတ်မရအံ့၊ ဒုတိယမှာ၊ စိတ်ချမ်းသာအောင်၊ ဥစ္စာလက်ရှိ၊
မပိုက်မိအံ့၊ တတိယမြောက်၊ အရွယ် ရောက်လျှင်၊ စောင့်ရှောက်
တရား၊ ကုသိုလ်ပွားအောင်၊ ကြိုးစားအဟုတ်၊ အားမထုတ်အံ့၊
စတုတ္ထဝယ်၊ အဆုံးရှယ်ကား၊ အဘယ်အကြောင်း၊ မူစကောင်းအံ့၊
အိပ်ပြောင်းနွဲ့သွယ်၊ မောင်သက်လွယ်သည်၊ အရွယ်ပထမ၊ ခုနယ်
ကလျှင်၊ သိပ္ပံဖေရှာ၊ ရထိုက်ရာသည်၊ ရတနာမျက်ရှု သားရွှေည။

၁၀။ သားရွှေည၊ မျက်ရှုသက်ထား၊ ဆိုစကားကို၊ ရွှေနား
ချိုသာ၊ မှတ်သားနာလော့၊ အာစရိထံ၊ နည်းနာခံ၍၊ သင်အံ
သောခါ၊ တတ်ပညာကို၊ များစွာအားကြီး၊ ပြီးလွယ်ကုန်လွယ်၊
ဝန်သို့သယ်လည်း၊ ဓိပ္ပာယ်မရ၊ နည်းမကျသော်၊ လူအအိပ်မက်၊
ပြောချင်လျက်နှင့်၊ မထွက်ပါနိုင်၊ မိန်းမိုင်တွေဝေ၊ စိတ်မပြေ

သို့၊ အနေမကျ၊ ရှိတတ်လှ၏၊ ဆရာထံမှာ၊ နည်းခံခါ၌၊ ခိပ္ပာယတ္ထ၊
သဘော ကျအောင်၊ ဆဆ တွေးတွေး၊ သိကြောင်း မေး၍၊
ဆေးလေးသာကြည်၊ သင်ရမည်ရှင့်၊ တတည်ဥပဒေ၊ ပေမှာ
ရေးမှတ်၊ အတတ်လည်းကောင်း၊ တကြောင်းခြင်းရာ၊ သူ့လက်
မှာလျှင်၊ ဥစ္စာလည်းကောင်း၊ ရှိပါရှောင်းလည်း၊ အကြောင်း
ရောက်ခါ၊ ရှခဲစွာ၏၊ ပညာမဟုတ်၊ ဥစ္စာမမည်၊ သို့ဖြစ်သည်
ကြောင့်၊ မှတ်တည် အားထုတ်၊ အရ ကုတ်၍၊ စွန့် အာဂု၊
ဆောင်အပ် တုံ၏။ စုံစုံမက်မက်၊ နှစ်သက် ပွင့်လင်း၊ မှတ်သား
ခြင်း၌၊ မပျင်းမရီ၊ လုံ့လရှိမှု၊ အသိအမြင်၊ တွင်တွင်ကျယ်ကျယ်၊
သုတကြွယ်လိမ့်၊ တင့်တယ်ဆင်းဝါ၊ လှတုံပါလည်း၊ ပညာမဲ့မှု၊
လောကီလူဝယ်၊ နည်းတူပုံဆောင်၊ ရနံ့ရှောင်သား၊ အရောင်
ရှိဆန်း၊ ပွင့်ပေါက်ပန်းနှင့်၊ သဖန်းသီးမှည့်၊ ဆိုနှိုင်း ရှည်လော့၊
ကိုယ်၏ရုပ်ဝါ၊ မလှပါလည်း၊ လိမ္မာ သိကြား၊ ရှိတုံငြားက၊
ချယားပွင့်သေး၊ ကြိုင်ကြိုင်မွေးနှင့်၊ နက်လေးရသာ၊ ဂုဏ်ဩဇာ
ကြောင့်၊ စားငှာမငြီး၊ ပိန္နဲသီးတို့၊ မြှောက်ချီးအားရ၊ နှစ်လို
ကြ၏၊ နှိုင်းဆရှေ့ နောက်၊ သည်ကို ထောက်၍၊ လွေ့သောက်
ပညာ၊ ဆည်းပူးရာသည်၊ ရတနာမျက်ရှု သားရွှေဥ။

၁၁။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရှုကြည့်မှန်၊ အစွဲသန်လော့၊ ကျမ်းဂန်
ပါဠိ၊ မသင်မိ၍၊ မသိသသူ၊ သာမန်လူကား၊ အယူတိမ်းပါး၊
အမှားမှားလျှင်၊ သည်ကားကောင်းမှု၊ သည်သို့ပြုမှု၊ အကုသိုလ်
ညစ်၊ သည်သို့ဖြစ်ဟု၊ စိစစ်တုံလျက်၊ နက်နက်နဲနဲ၊ စိတ်ဖြာခွဲ၍၊
သိခဲနှိုင်းစွာ၊ ဥပမာကား၊ ကြမ္မာမြေးမြူ၊ ကန်းသသူတို့၊ စိမ်းဖြူ
နှီဝါ၊ ညိုပြာပြောက်နှမ်း၊ မမြင်စွမ်းသို့၊ ယောင်ယမ်းကာမျှ၊

ချက်မကျခဲ့၊ ဝါဒဖြောင့်သား၊ မတိမ်းပါးအောင်၊ တရား
 ကျမ်းဂန်၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာကို၊ အားအန်ထုတ်ထုတ်၊ အဟုတ် အံဟတ်၊
 တတ်စိမ့်သောငှာ၊ ကြိုးစားရာ၏၊ ပညာလွတ်ကင်း၊ မတတ်
 လျှင်းမှု၊ ဟင်္သာဘောင်ဝယ်၊ ဥဗျိုင်းနွယ်သို့၊ ပွဲလယ်မတင့်၊ တတ်
 သဖြင့်ကား၊ ရဲရင့်ထွတ်ခေါင်၊ သားတို့ဘောင်၌၊ မရွှောင်မကွင်း၊
 ခြင်္သေ့မင်းသို့၊ ကျင်းကျင်းပပ၊ တင့်တယ်လှ၏၊ ရာဇတန်ခိုး၊
 ရှိစနိုးလည်း၊ အစိုးပိုင်ထိုက်၊ နိုင်ငံ၌သာ၊ ဦးခိုက်ပူဇော်၊ ဘုန်း
 လာဘ်ပေါ်၏၊ ကျူးကျော်ခဲ့မြောက်၊ သူတိုင်းရောက်က၊ ရှံ
 ကြောက်ကုန်စွာ၊ စုဝေးလာ၍၊ ငဏ္ဍာဆက်သ၊ ဘယ်သူလိမ့်၊
 မြတ်လှပဏ္ဍိ၊ ပညာရှိကား၊ ရောက်မိရာရာ၊ အရပ်မှာပင်၊ သဒ္ဓါ
 မွေ့လျော်၊ နှစ်လိုပျော်၍၊ ပူဇော်မြတ်နိုး၊ လာဘ်သပ်ဖြိုးလိမ့်၊
 အကျိုးပေးချက်၊ သို့စင်နက်၏၊ ချင့်တုက်ခေါ်ခေါ်၊ သို့မျက်
 ဖျော်လည်း၊ မြင်မြော်သိဉာဏ်၊ ပစ္စုပ္ပန်နှင့်၊ တမလွန် နောင်၊
 ကောင်းမြတ်အောင်လျှင်၊ အခေါင်အဖျား၊ ကျန်းဂန်များကို၊
 သင်ကြားစိမ့်ငှာ၊ တောင်းပန်ထွာသည်၊ ရတနာမျက်ရှု သား
 ရွှေဥ။

၁၂။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရှုကုမုဒ်၊ အမိယုတ်က၊ သားပုတ္တသည်၊
 ဆိုမြည်ရန်ကြမ်း၊ စကားသွမ်း၏၊ ကျမ်းလာဆိုအံ့၊ အဘညံ့မှု၊
 မတံ့ခပ်ပေါ့၊ သွမ်းသော့သော့လျှင်၊ ကြော့ကြော့ကြမ်းကြမ်း၊
 ဟော့ဟော့ရမ်းဟု၊ ထုံးတမ်းပြသ၊ မိဘအစုံ၊ မကောင်းတုံက၊
 ဆူးပုံအလား၊ စကားကြမ်းကြုတ်၊ အကျင့်ယုတ်၏၊ အဟုတ်
 အဟတ်၊ အမိမြတ်မှု၊ မိုးနတ်မင်းစောင်း၊ နာ မညောင်းသို့၊
 ကောင်းမြတ် ဝါစာ၊ စကားသာ၏၊ ပိတာသေဌ၊ ဖြစ်ပေက

လည်း၊ ပုတ္တမကျင့်၊ ကောင်းမြတ်မြင့်၏၊ မိနှင့်ဘမူ၊ မြတ်ချင်း
 တူသော်၊ ကြည်ဖြူဖွယ်ကို၊ နှုတ်သံချိုနှင့်၊ နာလိုစရိုက်၊ ကျင့်
 သိုက်မြိုက်၏၊ ခွေးမိုက်မာန်ဝင်၊ တခုမြင်က၊ ကိုက်ချင်စွာလှ၊
 သွားကိုပြ၍၊ ကြည့်ထစိမ်းစိမ်း၊ မြည်ဟောင်ဟိန်း၏၊ လူပြိုန်း
 လူတန်၊ ဉာဏ်မသိမြော်၊ လူသရော်တို့၊ သူတော်ကောင်းအား၊
 ရိုင်းစော်ကားလျက်၊ တွန်းရှား ပစ်ပယ်၊ ချုတ်ချယ် မောင်းမဲ၊
 ညှဉ်းဆဲချင်ဘိ၊ အလိုရှိ၏၊ ဆိတ်တိ ဝှန်တွေ၊ တခဲတွေသား၊ မြေ
 လည်းပျက်ဆိုး၊ ထိုထက် တိုး၍၊ ထမ်းပိုးလှင်ကန်၊ အပြန်ပြန်
 ကိုင်၊ ကျင့်တန်လူညစ်၊ ပျက်သည်ဖြစ်၏၊ စင်စစ်ကေန၊ မြေဆိပ်
 ထန်ကို၊ မန္တန်ဆေးဝါး၊ ဆီးတားကွယ်ကာ၊ လွတ်ငြိမ်းရာ၏၊
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ အယူရှိသား၊ မသိတရား၊ သူမိုက်အားကို၊ ကုစား
 ဖယ်ရန်၊ မန္တန်မန္တရား၊ ဆေးဝါးကင်းမဲ့၊ ဖြစ်တုံ့ခဲရှင်၊ ရှင်
 ဘုံလျက်၊ သည်ကိုတုတ်၍၊ လူပျက်လူသောင်း၊ လူမကောင်းနှင့်၊
 မပေါင်းဖော်ရာ၊ ရှောင်အပ်စွာသည်၊ ရတနာမျက်ရှု သားရွှေဥ။

သားရွှေဥ ဆုံးမစာ ပြီး၏။

သားရွှေတောင် ဆုံးမစာ

၁။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ပုခင်၊ မယ့်ဆံကျင်သည်၊ အိမ်တွင်မနေ၊ သွားပါလေဟု၊ သံချေစကား၊ ကြံချိုပျားသို့၊ မိအား ဆုံးမ၊ အတတ် ရအောင်၊ ကျောင်းဆောင် ပိမာန်၊ ဇေတဝန်သို့၊ သက်နှံလူကြော့၊ သွားပါတော့ဟု၊ ပျော့ပျော့ တောင်းပန်၊ သားရွှေရံကို၊ လျင်ထန် မိမင်း၊ ဆီနုနှင်းနှင့်၊ ထုံသင်း မွေးပေါင်း၊ လိမ်းပြီးလောင်း၍၊ နားဋောင်း၊ လက် ကောက်၊ ခြူးပြောက်အင်္ကျီ၊ ဖဲနီဖဲဝါ၊ ခါသာ သက္ကလတ်၊ ကိုယ်လုံးဝတ်၍၊ လက်စွပ်၊ ခြေကျဉ်း၊ ကြော့ကြော့ ရှင်းနှင့်၊ မယ်မင်းပြုပြင်၊ အကုန်ဆင်၍၊ ရွှေစင်သက်နှံ၊ သားမင်းစံကို၊ ကျမ်းဂန်လိမ္မာ၊ တတ်စိမ့်ငှာဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံသည်၊ သက်နှံရွှေတောင် အမယ့်မောင်။

၂။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ကလေး၊ အကြံကွေးသည်၊ တွေးတွေးဆဆ၊ မကြောင့်ကြနှင့်၊ မိဘ ဆရာ၊ စောင်မပါအံ့၊ ပညာဉာဏ်ရောင်၊ ထွန်းပြောင် ကျက်သရေ၊ တတ်မျိုး တွေ့ကို၊ စုံစေကြိုးစား၊ ဆရာ့ပါးဝယ်၊ ရွှေသားသက်ဝေ၊ မဲ ဖအေလျှင်၊ သင်စေချင်လှ၊ မောင့်ဖ တသီး၊ ငါလည်း တသွယ်၊ ဖွားငယ် ဖွားကြီး၊ ဝရီးတူကွ၊ ရှင်ပျလူစုံ၊ လှကြေးမုံကို၊ အကုန်ကြွင်းမဲ၊ သုံးဆယ်ရှစ်ဖြာ၊ မင်္ဂလာက၊ တေ၊ ဇာ၊ ဝိ၊ ဝေ၊ ဇာတ်ပေါင်းတွေ နှင့်၊ နှိုင်းဖွေလိမ္မာ၊ သဒ္ဒါရှစ်စောင်၊ အကုန်ဆောင်၍၊ လင်း ပြောင် ရှန်းရှန်း၊ တက်နေထွန်းသို့၊ ကျမ်းဘိဓမ္မာ၊ ခုနစ်ဖြာကို၊ ရွတ်ခါသွင်သွင်၊ တတ်စေချင်၏၊ ငါးအင်ဝိနည်း၊ လွန်သိမ်း ဆည်းမှ၊ ခမည်းမောင်မင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဝမ်းတွင်း ပြင်းစွာ၊

မှတ်စိမ့်ငှာဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနွဲ့သည်။ သက်နွဲ့ရွှေတောင်
အမယ်မောင်။

၃။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်မျက်ပွင့်၊ ခါချိန်သင့်ကို၊
မောင်မခွံဆရာ၊ ကျောင်းတော်သာက၊ မျှော်ကာလည်းကြည့်၊
ငါ့တပည့်ဟု၊ ရွှေမည့်သိင်္ဂါ၊ ကျမ်းပေစာကို၊ အထံလည်းဖွင့်၊
ငုံလင့်ပေအံ့၊ မမြင့်မကြာ၊ အိမ်မှာ မနေ၊ ကျောင်းမှာနေဟု၊
ခုလေသွားပါ၊ ဆိုသောခါလည်း၊ မာတာမိခင်၊ ကျေးဇူးရှင်
လည်း၊ ထိပ်တွင်ရွှေကြာ၊ ပန်းပမာသို့၊ တင်ကာဝပ်တွား၊ မြတ်ထံ
ပါးသို့၊ မခြားခုပင်၊ သွားစေချင်၍၊ ရွှေစင်သွက်ဝေ၊ မကြာ
စေနှင့်၊ လူရေးလူရာ၊ ရှိပါမည်ကြောင်း၊ မိခင်မောင်း၍၊ သား
ကောင်းရွှေလှော်၊ မိမျက်ဖျော်ကို၊ ကျောင်းတော်ဗိမာန်၊ ဇေတ
ဝန်သို့၊ မြတ်မုန်ပါးထံ၊ အပ်ထားနွဲ့သည်။ သက်နွဲ့ ရွှေတောင်
အမယ်မောင်။

၄။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်လူပျို၊ မယ်ပန်းညိုသည်၊
အိမ်ကိုမမင်၊ မပျော်ရွှင်နှင့်၊ မိခင်မေတ္တာ၊ ဆုံးမပါလျက်၊ မခံ
ရွက်သော်၊ လူပျက်လူချော်၊ လူသုရော်နှင့်၊ ပေါင်းဖော် ယှဉ်
ကပ်၊ ပျက်ချေတတ်၏၊ သားမြတ်ရွှေငုံ၊ ပမာပုံကို၊ ယူတုံ ယှဉ်
သော၊ မယ်မင်းပြောအံ့၊ မစ္ဆောပုပ်ဟောင်း၊ ငါးသေကောင်ကို၊
ပညောင်ရွက်မှာ၊ ထုပ်ပိုးပါလည်း၊ ငါးသာမပုပ်၊ ပညောင်ရွက်
အုပ်မှာ၊ ပုပ်လေသည်သွာ၊ ဥပမာသို့၊ ရွှေဝါ သက်ပေး၊ မယ်
ရင်သွေးလည်း၊ ဝေးဝေးလျင်စွာ၊ လူသုံးဖြာကို၊ ကောင်းစွာ
ကြည့်မဲ၊ အယူစွဲ၍၊ ဝမ်းထဲယံ ယံ၊ ယုန်လျင်ကြုံ သို့၊ ဆိုတုံ မဝံ၊
စောင်းမာန်ညံ့လျက်၊ ကြောက်ရွံ့ရိုသေ၊ မိမိအေကို၊ ရိုသေ
ခညွတ်၊ ဟုတ်ပေတတ်၏၊ သတ်မှတ်ပလေ၊ မအေမိခင်၊ သွန်သင်

လိမ္မာ၊ တတ်ကြောင်းရှာ၍၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနံ့သည်၊
သက်နဲ့ရွှေတောင် အမယ်မောင်။

၅။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ရဲ့လုံး၊ မယ်ဆံထုံးမှာ၊
ပန်းကုံးပမာ၊ မယ်ဆင်ပါလျက်၊ ကောင်းရာမြော်မြင်၊ ကောင်း
စေချင်၍၊ ကောင်းတစ်စေငြား၊ ထံပါးဆရာ၊ နေသောခါဝယ်၊
ရွှေဝါလျှံဝင်း၊ ပုံမယွင်းသို့၊ မောင်မင်းလူနဲ့၊ သားမျက်ရှု၏၊
တန္တုပုံကို၊ အမည်ဆိုအံ့၊ အပျိုအရွယ်၊ ကြီးငယ်မဟူ၊ ကောင်းပါ
မူကား၊ ကြည်ဖြူခံ့ညား၊ လျှိုးဝပ်တွား၍၊ ရွှေသား ဝမ်းတွင်း၊
နှလုံးသွင်းလော့၊ မယ်မင်းပြုပြင်၊ အကုန်ဆင်၍၊ ရွှေစင်သက်နဲ့၊
သားမင်းစံကို၊ ကျမ်းဂန်လိမ္မာ၊ တတ်စိမ့်ငှာဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊
အပ်ထားနံ့သည်၊ သက်နဲ့ရွှေတောင် အမယ်မောင်။

၆။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ပန်းဖူး၊ ရွှေလိုဦး၍၊ ပျံပျံး
သာယာ၊ သေးငယ်စွာက၊ တတ်ပါစေချင်၊ မြင်ပါစေလို၊ ဆိုတိုင်း
ယှဉ်၍၊ ကြံသင်ရေးရာ၊ အဖြာဖြာကို၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ ဆုံးမခံ၍၊
သက်နဲ့ထုံသင်း၊ သားမောင်မင်းကို၊ မယ်မင်းသွန်သင်၊ ဘယက်
သွင်သို့၊ အိမ်တွင်မထား၊ မပျော်ပါးနှင့်၊ လူလားမြောက်ခါ၊
မနေပါတည့်၊ သင်သာခိုက်တွင်၊ အရိုက်အပုတ်၊ အတုပ်အနှောင်၊
ကျောင်းရွှေဆောင်သို့၊ မယ်မောင်ကြိုးစား၊ နှလုံးထားလော့၊
ထွတ်ဖျားဆရာ၊ ပညာသင်ကြောင်း၊ ရိုက်ပုတ် မောင်း၍၊ ရွှေ
ကျောင်းတော်မှာ၊ သည်ဆရာ၏၊ ပညာအသိ၊ ဖြစ်ဘိစေချင်၊
ဖမိခင်နှင့်၊ တူပင်အပ်နဲ့၊ သားရွှေရံကို၊ သင်အံ့မည်ကြောင်း၊
တဖြောင်းဖြဖြ၊ ဆိုမြက်ဟသည်၊ ကြွကြွလှမ်းပါ၊ ချစ်လှစွာ၍၊
ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနံ့သည်၊ သက်နဲ့ရွှေတောင် အမယ်
မောင်။

၇။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်နုနယ်၊ ပုလဲသွယ်သို့၊
အမယ်မွေးမိ၊ တတ်သိစေလို၊ ပြည့်နှင်းဆိုအံ့၊ လူလိုသင်ထား၊
ငှက်ကျေးသားမ၊ သင်ကြားနားမှာ၊ သူ့ဘာသာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါမိန့်
မူ၊ ဒုတ္တိံသာကို၊ ဝမ်းမှာပြည့်လျှမ်း၊ ရွတ်စီးဖြိုး၍၊ နေ့ချမ်း
ညလျှင်၊ တောင်လက်သင်၍၊ မုခ်ဝင်ခေါင်စွန်း၊ လေသာနန်း၌၊
ဖြန့်သန်းလူးလာ၊ နေသည့်ခါမှ၊ လဟာမိုးပြင်၊ ထက်ကောင်း
ကင်က၊ စွန့်လျှင်သုတ်ထွေ၊ ပါရလေသော်၊ သံချေညံ့ညံ့၊ ဘဝင်
လျှံမျှ၊ ရွတ်အံလန်းလန်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မပန်းမပင်၊ သူ့ဂုဏ်
အင်ကြောင့်၊ စွန့်လျှင်မနေ၊ လွတ်လိုက်ပေ၏၊ အရှေ့မကြာ၊ ထို
အနာကြောင့်၊ အနိစ္စာတဝ၊ မရဏဖြင့်၊ ပြောင်းကြနတ်ထံ၊ ကျေး
သားစံသို့၊ သက်နွံလူပျို၊ သားပန်းညိုလည်း၊ လိုလိုရာရာ၊ တတ်
ပညာကို၊ ဝမ်းမှာသွတ်ကြောင်း၊ အမယ်မောင်း၍၊ ရွှေကျောင်း
ဝိဟာ၊ တတ်ပညာကြောင့်၊ ဆရာ မြတ်ထံ၊ အပ်ထားန့သည်၊
သက်န့ ရွှေတောင် အမယ် မောင်။

၈။ သား ရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ရင်သား၊ မိစကားကို၊
ရွှေနားချိုချို၊ အမယ်ဆိုအံ့၊ ပုံကိုနားထောင်၊ ဤလူ့ဘောင်တွင်၊
မိုက်ခေါင်အထိ၊ မိုက်လှဘိသည့်၊ ဒိဋ္ဌိယူမှား၊ မြေသမားလည်း၊
သုံးပါးရတနာ၊ မြတ်ခမ္မာကို၊ နားမှာမဝင်၊ ပိတ်သောသွင်သို့၊
မမြင်မျက်ကန်း၊ မောဟလွှမ်း၍၊ လူစွမ်းဘာသာ၊ အရှာရှာသို့၊
မြေရှာသွားချင်၊ တည်းလေဝင်သော်၊ ရွာတွင်အများ၊ ယောက်ျား
မိန်းမ၊ နေ့ညမကွာ၊ သရဏဂုံ၊ မြတ်သုံးစုံကို၊ ကြည်ယုံဆောက်
တည်၊ မြတ်ကြသည်ကို၊ နားလည်းမဝင်၊ မြေသခင်လည်း၊ ပြီးချင်
ဘွယ်သာ၊ တစာစာနှင့်၊ သည်ရှာတွင်ပင်၊ မနေချင်ဟု၊ မြေလျှင်
ဖမ်းမည်၊ သွားလေသည်ကို၊ တောလည်သို့ရောက်၊ ထူးတင်း

ပေါက်၌၊ မြေဟောက်ငန်းဟန်၊ ပြီစွာဖန်၍၊ သဏ္ဌာန်မယွင်း၊
 နဂါးမင်းကို၊ အလျင်းမနေ၊ ဖမ်းရှာချေဟု၊ ပျက်ထွေအမျက်၊
 ချောင်းချောင်းထွက်မျှ၊ လိုက်လေကလျှင်၊ ကြောက်အင်ကြီးစွာ၊
 သေအံ့ငှာဟု၊ ပြေးရှာပင်ပန်း၊ အစွမ်းဂုဏ်ကို၊ ကိုယ်ပင်မယုံ၊
 အသည်းတုန်မျှ၊ ထိုရှာကလျှင်၊ ကြားရစကား၊ သုံးပါးရတနာ၊
 မြတ်ဂါထာကို၊ ပြေးကာယောင်ယမ်း၊ အမွှန်းမသိ၊ ရွတ်မိကာ
 သာ၊ ဂုဏ်တေဇာကြောင့်၊ ကြားကာဝမ်းတွင်း၊ နဂါးမင်းလည်း၊
 ချက်ခြင်းယူလေ၊ မသင့်ချေဟု၊ ရိုသေမသတ်၊ အသက်လွှတ်၍၊
 ကြည်ညွတ်လှတင့်၊ ပန်းနှစ်ပွင့်ကို၊ ချီးမြှင့်ပူဇော်၊ မြတ်ဂုဏ်တော်
 ကြောင့်၊ မိုက်ဖော်မဝင်၊ ဖြစ်သောသွင်သို့၊ သဇင်ကြက်ရုံး၊ သား
 ရွှေတုံးကို၊ မြတ်ဆုံးအချာ၊ ရတနာကို၊ ထိပ်မှာပန်းဟန်၊ ပန်ပါ
 စေကြောင်း၊ အမယ်မောင်း၍၊ ရွှေကျောင်းဝိဟာ၊ တတ်ပညာ
 ကြောင့်၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံ့သည်၊ သက်နှံ့ရွှေတောင်
 အမယ်မောင်။

သားရွှေတောင် ဆုံးမစာ ပြီး၏။

ဖိုးသူတော်ဦးနု စကားပုံ

မြန်ဇမ္ဗူပေင်္ဂါ၊ ဥာဏ်ယူမျှော်သည်၊ သူတော် ကျွန်ုပ်၊
နား၏ တန်ဆာ၊ နားဝင် သာအောင်၊ လင်္ကာ ပုဒ်ဖြင့်၊
အာလုပ်ချိုမြ၊ စကားပုံသရုပ်၊ တမျိုး ထုတ်ပြီးလျှင်၊ အချုပ်
ကို ပြခဲ့မည်။

၁။ ဗုဒ္ဓဆာယာကို တွယ်ရမည်။ ရုပ်လှတာကိုပယ်ရမည်။
ဗုဒ္ဓဆာယာကို တွယ်မှ အေးမြရာသည်။ ရုပ်လှတာကို
ပယ်မှ ဘေးပကွာမည်။

၂။ သေရည်ကိုမသောက်နှင့်။ ရေကြည်ကိုမနှောက်နှင့်။
သေရည်ကိုသေခက်က အပယ်ဘုံကျတတ်သည်။
ရေကြည်ကိုနှောက်က အနယ်အမှန်ထတတ်သည်။

၃။ ထင်တိုင်းလည်း နှိပ်၍မဆိုနှင့်။ ဝင်တိုင်းလည်း သိပ်၍
မမျှီနှင့်။
ထင်တိုင်းနှိပ်၍ ဆိုက ရန်အသွယ်သွယ် ပွားတတ်သည်။
ဝင်တိုင်းသိပ်၍မျှီက အန္တရာယ်များတတ်သည်။

၄။ ဂေါဏမံသံကိုလည်း မစားနှင့်။ ကောဓခြံရံကိုလည်း
မပွားနှင့်။
ဂေါဏမံသံကိုစားက မိဘသဖွယ်ဖြစ်ပေသည်။
ကောဓခြံရံကိုပွားက အထိကရ အပါယ်နစ်ချေသည်။

၅။ အယုတ်တရားကို အလိုမရှိနှင့်။ မဟုတ် စကားကိုမဆို
ဘိနှင့်။

အယုတ်တရားကို အလိုရှိက ဘဝ၀ါ၏ စကားကို
ပယ်ရာကျချေသည်။ မဟုတ်စကားကိုဆိုမိက သမာဓိတ
ရားတို့ ကွယ်ပ၊ ရလေသည်။

၆။ မြူသလိုပုံနှင့် ကလေးကိုမစနှင့်။ လူကိုယုံသဖြင့်အကြွေး
ကို မချနှင့်။

မြူသလိုပုံနှင့် ကလေးကိုစက ကလေး အမှိုက်မှို
ဆဲတတ်သည်။ လူကိုယုံသဖြင့် အကြွေးကိုချက အရေး
မစိုက်သဖြင့် မှဲတတ်သည်။

၇။ အမျိုးယုတ်သူအဆင်းလှလျှင်သတိထား။ တန်ခိုးနုတ်သူ
ထမင်းဝလျှင် မကျီစားနှင့်။

အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှက စာဂ တန်တတ်သည်။
တန်ခိုးနုတ်သူ ထမင်းဝက မာနထန်တတ်သည်။

၈။ အဟုတ်အမှန်ကိုလည်းသိမှ။ အလုပ်အကြံလည်းရှိမှ။

အဟုတ်အမှန်ကိုသိမှ သံသရာဘေးပ၍ အနေကျယ်
ကြမည်။ အလုပ်အကြံရှိမှ ဆန်ရှာရေးလှ၍ အခြေ
တယ်ကြမည်။

၉။ သူဌေးလိုကြွယ်သော်လည်း မာန်စွယ်မထနှင့်။ မြွေပွေး
ကိုငယ်သော်လည်း အလမွှာယ်မပြုနှင့်။

သူဌေးလို ကြွယ်သည်ဟု မာန်စွယ်ထက အရိုအသေ
နဲ့လို့ ပြေမှုန်းတတ်သည်။

မြေပွေးကို ငယ်သည်ဟု အလမွှာယ်ပြုကထိုမြေခဲလို့
မကြာခဏ သေဆုံးတတ်သည်။

၁၀။ မတော်ဘဲမဝယ်နှင့်။ မခေါ်ဘဲ မလယ်နှင့်။
မတော်ဘဲကိုဝယ်လေက အသပြာဓန ရှုံးတတ်သည်။
မခေါ်ဘဲကို လယ်ချေက မကြာခဏမုန်းတတ်သည်။

၁၁။ မတော်တာကို မြည်းမစားနှင့်။ အဖော်မပါလျှင် ခရီး
မသွားနှင့်။

မတော်တာကို မြည်းစားက ဘေးရန်လို့ ရောဂါပွား
တတ်သည်။ အဖော်မပါဘဲ ခရီးသွားက အရေးမလှသမို့
သောကများတတ်သည်။

၁၂။ ခရီးကိုလည်း အပြင်းမသွားနှင့်။ မီးကိုလည်း အကြွင်း
မထားနှင့်။

ခရီးကိုအပြင်းသွားက မှားတတ်သည်။ မီးကိုအကြွင်း
ထားက ပွားတတ်သည်။

၁၃။ ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမမှားလေနှင့်။ အနာရောဂါကို
မကြီးပွားစေနှင့်။

ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမှားက မုချ မမှောက်တတ်
သည်။ အနာရောဂါတို့ ကြီးပွားစေက ဒုက္ခရောက်တတ်
သည်။

က။ ။ စကားစကား ပြောဖန်များက စကားထဲက ဇာတိပြု၍
မာနတံခွန် ထူတတ်သည်။

ခ။ ။ဘုရား၊ တရား ဟောဖန်များက တရားထဲက ပါဠိရ၍
ဒါနအလွန် လှူတတ်သည်။

ဂ။ ။အမျိုးမြတ်မှ အရိုးကြံရာသည် တန်ခိုးလျှပ်မှု အဖိုးတန်
ပါသည်။

သံသရာလောက၊ နှစ်ဝအကျိုး၊ ပွားတိုးစေမှု၊ အာရုံ
ပြုလျက်၊ ဦးနုမည်ခေ ၊ ငါသူတော်လျှင်၊ နာပျော်ဖွယ်
ရာ၊ ဆုံးမစာကို၊ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ၊မှတ်သားကြ၍၊
နေ့၊ ည လေ့ကျက်ကြကုန်လော့။

ဖိုးသူတော်ဦးနု စကားပုံ ပြီး၏ ။

ဆရာတော် ဦးဗုဒ္ဓ၏

ဝိဟိဝိနယ ဆုံးမစာ

ဥစ္စာပျက်ကြောင်း ၆-ပါး

သေစာသောက်စား၊ လမ်းသွားခါမဲ့၊ ရှင့်သဘင်၊ ပျော်ရွှင်
အနံ့လောင်း၊ မကောင်းမိတ်ဖျင်း၊ ပျင်းရိခြင်းကား၊ ယိုယွင်း
ဥစ္စာ ပျက်ကြောင်းတည်း။

သေအရက်သောက်ခြင်း အပြစ် ၆-ပါး

ဥစ္စာယုတ်ခြင်း၊ ငြင်းခုံများစွာ၊ ရောဂါထူပြော၊ ကျော်စော
မဲ့တုံ၊ မလုံအင်္ဂါ၊ ပညာနည်းရှား၊ ဤခြောက်ပါးကား၊ သောက်
စားသေစာ အပြစ်တည်း။

အခါမဲ့ သွားလာခြင်း အပြစ် ၆-ပါး

ကိုယ့်သားမယား၊ တခြားဥစ္စာ၊ လုံရာမဲ့ရှောင်း၊ မကောင်း
အရာ၊ ရွံရှာလေအပ်၊ ယိုးစွပ်ရောက်မှု၊ ဆင်းရဲစု ခြောက်ခု ခါ
မဲ့သွားပြစ်တည်း။

သဘင်ပွဲလမ်း အပြစ် ၆-ပါး

က ခြင်းတလီ၊ သိသည့်တသီး၊ မှတ်တီးတသင်း၊ ပြိန်ဖျင်း
တအုပ်၊ လက်ခုပ်တတည်း၊ အိုးစည်တဖြာ၊ ရှိရာရှာ၍၊ ဥစ္စာပျက်မှု၊
ဤခြောက်ခုကား၊ ကြည့်ရှုသဘင် အပြစ်တည်း။

လောင်းကစား ပြစ် ၆-ပါး

အောင်သူရန်ပွား၊ ရှုံးသားစိုးရိမ်၊ စည်းစိမ်လျော့ပါး၊ တရားသဘင်၊ မဝင်သက်သေ၊ မိတ်ဆွေနှိမ့်ဆို့၊ မလိုထိမ်းမြား၊ ဤခြောက်ပါးကား၊ ပျော်ပါးကြေအန်အပြစ်တည်း။

မိတ်ဆွေပျက် ၆-ပါး

ကြေအန်ကြူးထ၊ မိန်းမကြူးထွေ၊ သေစာကြူးမှု၊ အတုပြီငြား၊ လှည့်စားတထောက်၊ မျက်မှောက်လှည့်ချက်၊ နိုင်ထက်လုယူ၊ ဤသူခြောက်ပါး၊ မိတ်ဖြစ်လားကြောင့်၊ ပျက်ပြား မိတ်ဆွေအပြစ်တည်း။

ပျင်းရိခြင်းအပြစ် ၆ - ပါး

အချမ်းပြင်းဝှန်၊ အလွန်ပူနှိုး၊ မိုးချုပ်လှမော၊ စောလှလွန်းယောင်၊ ဆာလောင်ပြင်းပြ၊ ဝမ်းဝလွန်းထွေ၊ နေကပညာ၊ မပွားရာသည်၊ ခြောက်ဖြာပျင်းသူ အပြစ်တည်း။

အကြီးအကဲကျင့်ဝတ် ၆-ပါး

ထကြွနှိုးကြား၊ သနား၊ သည်းခံ၊ ဝေဘန်ကြည့်ရှု၊ ဤခြောက်ခုကား၊ ကြီးသူ ကျင့်ရာတရားတည်း။

မိတ်ဆွေတု ၁၆-ပါး

ကိုယ်ကျိုးကိုသာငဲ့ သောမိတ်ဆွေတု ၄-ယောက်

လက်ချည်းလာ၍၊ ဥစ္စာဆောင်သယ်၊ နည်းငယ်ဖြင့်သာ၊ များစွာလိုရှိ၊ ဘေးထိရောက်ခါ၊ ပြုလှာတုံ့ဘိ၊ မိမိကျိုးငှာ၊ မှီလာပေါင်းယှဉ်၊ လေးယောက်စဉ်ကား၊ အညဒတ္တဟရတည်း။

နှုတ်ဖြင့် ဟန်ဆောင်သော မိတ်ဆွေတုဂ္ဂ-ယောက်

ရှေးဖြစ်စေ စပ်၊ တထပ်နောက်မှီး၊ ချည်းနှီးသင်္ဂြိုဟ်၊ ပေးလို
စဟန်၊ ပစ္စုပ္ပန်မူ၊ ပြည့်နိဗ္ဗာန်ပြား၊ ဤလေးပါးကား၊ မှတ်သား
ဝစီပရမတည်း။

ချစ်ဘွယ်ကိုဆိုသော မိတ်ဆွေတုဂ္ဂ-ယောက်

မကောင်းခွင့်ပြု၊ ကောင်းမှုကိုလျှင်၊ ဆင်ခြင်မရွံ၊ ခွင့်ပြု
သည်ပင်၊ ရှေ့တွင်ချီးမွမ်း၊ ဖို့လွှမ်းကွယ်လျှင်၊ ကဲ့ရဲ့ချင်သည်၊
လေးအင် ပိယဘာဏီတည်း။

မကောင်းမှု၌အဖော်ပြုသော မိတ်ဆွေတုဂ္ဂ-ယောက်

သောက်ထုပ်သေရက်၊ ညဉ့်နက်လမ်းသွား၊ ရှုစားသဘင်၊
ပျော်ရွှင်အန်စာ၊ လေးရပ်မှာပင်၊ တကွထင်သည်၊ လေးအင်
အပါယ်သတဲတည်း။

မိတ်ဆွေစစ် ၁၆၁-၇

ကျေးဇူးရှက်ဆောင်သော မိတ်ဆွေစစ်တုဂ္ဂ-ယောက်

မေ့လျော့စောင့်လာ၊ ဥစ္စာစောင့်ရှောက်၊ ဘေးရောက် ကိုး
ကွယ်၊ ပြုဘွယ်ရှိက၊ နှစ်ဆဥစ္စာ၊ ချေပေးလာသည်၊ လေးဖြာ
ဥပကာရတည်း။

ဆင်းရဲချမ်းသာမပစ်ခွာသော မိတ်ဆွေစစ် ၄-ယောက်

လျှိုဝှက်စကား၊ ကြားစေတုံလျက်၊ သူလျှိုဝှက်၍၊ ဘေးတွေ့
မစွန့်၊ မတုန်လိုပါ။ သူ့ကိုညှာလျက်၊ ကိုယ့်သက်စွန့်မြောက်၊
ဤလေးယောက်ကား၊ မျှလောက်ချမ်းသာ ဆင်းရဲတည်း။

အကျိုးရှိရာ ပြောကြားသော မိတ်ဆွေစစ် ၄-ယောက်

မကောင်းမြစ်ထာ၊ ကောင်းရာသွင်းထား၊ မကြားစတောင်း၊
အကြောင်းကြားလာ၊ နတ်ရွာလမ်းပြ၊ ဤလေးဝကား၊ မည်ရ
အတ္ထကွာယိတည်း။

အစဉ်သနားတတ်သော မိတ်ဆွေစစ် ၄-ယောက်

ဥစ္စာခန်းနား၊ မပွားသမြို့၊ မနှစ်လိုငြား၊ ပွားကရွှင်မြူး၊
ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဆိုသော်တားမြစ်၊ ကျေးဇူးဖြစ်ကို၊ ဆိုသော်ချီး
မွမ်း၊ သူတို့တမ်းကား၊ မိတ်ကျွမ်းအနံ့ကမ္မတည်း။

အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော အရပ် ၆-မျက်နှာ

အရှေ့မိဘ၊ တောင်မှဆရာ၊ နောက်မှာမယား၊ မြောက်ကား
မိတ်ဆွေ၊ အောက်ခြေကျွန်များ၊ အထက်ဖျားကား၊ ပုဏ္ဏား
ရဟန်း၊ ခြောက်ရပ်တည်း။

အလောင်းအလျာတို့ အလိုတော် ၆ ပါး

လောဘ ဒေါသ၊ မောဟကင်းလို၊ တောခိုတဖြာ၊ ဆိတ်ရာ
ငြိမ်သက်၊ ဝဋ်မှထွက်၊ ခြောက်ချက် လောင်းလျာ လိုတော်
တည်း။

မပြတ်ဆင်ခြင်ရာသော တရား ၅-ပါး

အိုခြင်းတဖြာ၊ နာခြင်းတထွေ၊ သေခြင်းတခြား၊ ကွဲပြား
တတန်၊ ကံလျှင်ဥစ္စာ၊ ဤငါးဖြာကို၊ မကွာနေ့ည၊ ဥာဏ်သက်
ဝင်၍ ဆင်ခြင်ကြ။

အကျိုးဆောင်သော တရား ၁-ပါး

သေခြင်းတပါး၊ ဤတရားကား၊ စီးပွားမြားမြောင်၊ အကျိုး
ဆောင်သည်၊ အိုအောင်အောက်မေ့ စီးဖြုန်းကြ။

ဂိဟိဝိနယ ဆုံးမစာ ပြီး၏။

ကြောက်ကြီး ၉-လုံး ဆုံးမစာ

- ၁။ မျက်ကွယ်မျက်မြင်၊ မဆင်ခြင်၊ လူရှင်သိမည်ကြောက်။
- ၂။ မေတ္တာကုန်ခန်း၊ စိတ်မချမ်း၊ ညှိုးနွမ်းမည်ကိုကြောက်။
- ၃။ ကိုယ်နှင့်မတန်၊ စကားလွန်၊ မင်းဒဏ်သင့်မည်ကြောက်။
- ၄။ သစ္စာမမြဲ၊ အကျင့်လွဲ၊ ပါယ်ထဲ ရောက်မည်ကြောက်။
- ၅။ လွန်ကျူးသမျှ၊ နောက်နောင်တ၊ ရှိရမည်ကိုကြောက်။
- ၆။ သေနှင့်အရက်၊ လူကိုဖျက်၊ အရှက်ရမည်ကြောက်။
- ၇။ မင်း၏ဥစ္စာ၊ အနည်းသာ၊ ပြစ်ဆာရောက်မည်ကြောက်။
- ၈။ မဟုတ်မလျား၊ သူလှည့်ဖြား၊ မှောက်မှားမည်ကိုကြောက်။
- ၉။ ရန်သူငါးချက်၊ အခင်းဖျက်၊ သေပျက်မည်ကိုကြောက်။

တွင်းသင်းမင်းကြီး

တောင်ဖိလာဆရာတော် ဆုံးမစာ

ဖျက်စု ၂၀

- ၁။ စေတီမှန်းထား၊ မြတ်ဘုရား၊ တည်ထားကောင်းလျက်၊
ညောင်ပင်ဖျက်သည်။
- ၂။ မြစ်မရေနက်၊ သောင်ပြင်ဖျက်သည်။
- ၃။ မင်းကောင်းပါလျက်၊ အမြှောင်ဖျက်သည်။
- ၄။ လက်ဆုံစား၊ မယားကောင်းလျက်၊ အပြောင်ဖျက်သည်။
- ၅။ မောင်းနှင်းခူနှင်း၊ ရေလျှင်သွင်း၊ ပျိုးခင်းကောင်းလျက်၊
မြှောင်တောင်ဖျက်သည်။
- ၆။ လက်ဆက်တံကူ၊ လှေမှုခိုင်လျက်၊ ဒီပိုးဖျက်သည်။
- ၇။ လက်တီး ကြမ်းပြင်၊ ဆင်ဝင် ကောင်းလျက်၊ ဝဲလင်း
ဖျက်သည်။
- ၈။ ဣတ္ထိယမှု၊ ရှုပ်ကောင်းလျက်၊ ဆံတုံးဖျက်သည်။
- ၉။ ဓမ္မသတ်တရား၊ ရှိပါငြားလည်း၊ တိမ်းပါးငဲ့ကွက်၊ လက်
ဆောင်ဖျက်သည်။
- ၁၀။ ရဟန်းတရား၊ ကျင့်ပါငြားလျက်၊ အစားဖျက်သည်။
- ၁၁။ သီလငါးပါး၊ ကျင့်သူအားကို၊ စီးပွားရမက်၊ လောဘ
ဖျက်သည်။
- ၁၂။ သုခမိန်ဟု၊ ကျော်ရှိန်နဲ့သိ၊ ပညာရှိ၊ ကြီးဘိ အမျက်၊
ဒေါသဖျက်သည်။
- ၁၃။ တိုက်နှင့်ကျိကြ၊ ထုပ်လျှောက်စသည်၊ ခိုင်လှပေလျက်၊
ပေါင်းကွပ်ဖျက်သည်။

- ၁၄။ ပြည်ရွာတိုင်းကား၊ စည်ပင်ငြားလည်း၊ ခေါင်းပါးခေါင်လျက်၊ စပါးဖျက်သည်။
- ၁၅။ ပဉ္စင်တူရိယာ၊ နဲ့ခရာ၊ သာယာပေလျက်၊ လင်းကွင်းဖျက်သည်။
- ၁၆။ လက်သင် လှော်ကား၊ လှော်ပေငြားလည်း၊ အသွားကောင်းလျက်၊ လှေပဲ့ ဖျက်သည်။
- ၁၇။ ဘောဇဉ်ငါးပါး၊ ပျားအရသာ၊ ကောင်းပါပေလျက်၊ ဆားငန်ဖျက်သည်။
- ၁၈။ ဆီမီးတန်ဆောင်၊ ဝင်းပြောင်ပေလျက်၊ လေဆိုးဖျက်သည်။
- ၁၉။ ဣတ္ထိယမူ၊ ရုပ်လက္ခဏာ၊ ကောင်းပါပေလျက်၊ ရောဂါ နှိပ်စက်အနာဖျက်သည်။
- ၂၀။ သူကောင်းဖြစ်ငြား၊ မူထားကောင်းလျက်၊ အပေါင်းဖျက်သည်။

ခက်စု ၂၄

- ၁။ တင်ပေးဘူးသည်၊ ကျေးဇူးရှိလျက်၊ အဆပ်ခက်။
- ၂။ မယားရှိလျက်၊ အလှည့်ခက်။
- ၃။ ဧည့်သည်ညဉ့်နက်၊ အအိပ်ခက်။
- ၄။ ပစ်ခွာခဲ့လျက်၊ အပြန်ခက်။
- ၅။ လာခဲ့ခေါ်လျက်၊ အနှင်ခက်။
- ၆။ ပေးကမ်းပါလျက်၊ အယူခက်။
- ၇။ ချောင်းရေလျှံတက်၊ အကူးခက်။

- ၈။ ရင်ဆိုင်တွေ့လျက်၊ အပြေးခက်။
 ၉။ သံသာချိုမြွန်၊ စကားခက်။
 ၁၀။ ကြောက်လန့်ပြေးတက်၊ အဆင်းခက်။
 ၁၁။ ကန့်ကူကျောက်ထွက်၊ အရေးခက်။
 ၁၂။ မျဉ်းတံကောက်လျက်၊ အသားခက်။
 ၁၃။ သန္ဓေပြည့်နှက်၊ ဆေးကုခက်။
 ၁၄။ ခရီးညွှန်ထက်၊ အသွားခက်။
 ၁၅။ တံတားကျိုးပျက်၊ အလျှောက်ခက်။
 ၁၆။ ရေအိမ်ပြိုပျက်၊ အပြင်ခက်။
 ၁၇။ သားမြေးဆိုးလျက်၊ အစွန့်ခက်။
 ၁၈။ ထွေးပြန်ပြီးလျက်၊ အမျှခက်။
 ၁၉။ မြတ်သည်သုံးပါး၊ မှန်းထားပြီးလျက်၊ အသုံးခက်။
 ၂၀။ ဆူးငြောင့်တွင်းကျင်း၊ ကျုံးတွင်းပြည့်နှက်၊ အဝင်ခက်။
 ၂၁။ အသားမည်းနက်၊ အဆင်ခက်။
 ၂၂။ ဆိုးသည်သတင်း၊ သားချင်းရှိလျက်၊ အပြောခက်။
 ၂၃။ ပက်ပယ်လှေပျက်၊ အတိုက်ခက်။
 ၂၄။ ကွဲပြားအယူ၊ နားကင်းထူ၊ သုံးလူရှင်လျက်၊ အဟောခက်။

ခဲစု ၁၀

- ၁။ လူအဖြစ်ကို၊ စင်စစ်မလွဲ၊ ရမည်ခဲ။
 ၂။ ရလှည့်ပါလည်း၊ အင်္ဂါပြည့်ဝ၊ ပုရိသဟု၊ မှုချမလွဲ၊ ရမည်ခဲ။
 ၃။ ပုရိသစစ်၊ ဖြစ်လင့်ကစား၊ မြတ်ဘုရားကို၊ တိုးပွားနှိုက်နဲ၊
 သိမည်ခဲ။

- ၄။ သိဋ္ဌားသော်လည်း၊ ပျက်ချော်မလွဲ၊ တော်မည်ခဲ။
၅။ တော်ဋ္ဌားပါလည်း၊ ရှေ့နောက်စိတ်ထဲ၊ တတ်မည်ခဲ။
၆။ ဂတိလေးပါး၊ ထိုတရားကို၊ စွန့်စားရှောင်လွှဲ၊ ကျင့်မည်ခဲ။
၇။ မိစ္ဆာယူမှား၊ အပါယ်လားသော်၊ တရားမစွဲ၊ ကျွတ်မည်ခဲ။
၈။ အရှင်မင်းက၊ မူးမတ်စသည်၊ ပြည်မလူများ၊ မတရားက၊
တိုင်းကားပြည်ထဲ၊ စည်မည်ခဲ။
၉။ ဝေဘူတောင်ဖျား၊ ပတ္တမြားကို၊ စွန့်ထားညံ့ပေ၊ နှစ်တုံ
သော်လည်း၊ တေဇော်ညံ့ထဲ၊ နှစ်မည်ခဲ။
၁၀။ ပညာလွန်ကြူး၊ ဂုဏ်အထူးနှင့်၊ ကျေးဇူးရှိမူ၊ ထိုသသူအား၊
ခေါင်းပါးဆင်းရဲ၊ ရှိမည်ခဲ။

မမြဲစု ၆

- ၁။ ရူပလက္ခဏာ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၊ များစွာဖောက်လွှဲ၊ တည်မမြဲ။
၂။ လောကီဥစ္စာ၊ ရတနာကို၊ များစွာသိမ်းဆဲ နေမမြဲ။
၃။ ပုထုဇဉ်လူ၊ မောဟထူကို၊ အယူစုပ်စွဲ မှတ်မမြဲ။
၄။ သူယုတ်တို့အား၊ ချစ်သနား၊ ချီးစားမြှောက်ကဲ ရာမမြဲ။
၅။ သစ်ကိုင်းခက်မြိုင်၊ ကမ်းမနိုင်၊ ပြုပ်ထိုင်ရေထဲ တည်မမြဲ။
၆။ မျက်မာန်ကြွားကြွား၊ ငါတကားဟု၊ ကြိမ်းဝါးမောင်းမဲ
မှတ်မမြဲ။

တောင်ဖိလာဆရာတော် ဆုံးမစာ ပြီး၏။

မင်္ဂလာသံပေါက်

အသေဝနာစ

၁။ သူမိုက်ဆိုလျှင် ရှောင်သွေလွှဲလို့၊
မမှီဝဲနဲ့ ကင်းအောင်နေ။
ပညာရှိကို အရှည်တဲလို့၊
မှီဝဲဆည်းကပ် နည်းယူစေ။
သုံးပါးရတနာ မိဘများနှင့်၊
ဆရာသမားကို ပူဇော်လေ။
ချမ်းသာကိုပေး ဆက်ဆံရေး....
မျှော်တွေးသုံးချက်ပေ။
အဲဒါမှ 'ဗုဒ္ဓဝါဒ' ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

ပတိရူပ

၂။ ကုသိုလ်ပညာ ဥစ္စာရဘို့၊
သင့်ရာဒေသ အမြဲနေ။
ရှေးကတင်ကြို ပြုခဲ့ဘူးသည့်၊
ကောင်းမှုအထူး ရှိပါစေ။
မိမိကိုယ်ကို ကောင်းအောင်ထိန်းလို့၊
မတိမ်းစေနဲ့ ဆောက်တည်လေ။
ဥစ္စာကိုပေး နေထိုင်ရေး....
မျှော်တွေး သုံးချက်ပေ။
အဲဒါမှ 'ဗုဒ္ဓဝါဒ' ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

ဗာဟုသစ္စဉ္စ

၃။ တတ်ကောင်းတတ်ရာ ဟူသမျှကို၊
 ကြားမြင်သုတ ရှိပါစေ။
 အိုးအိမ်တည်ထောင် ဝမ်းစာရေးနဲ့၊
 အသက်မွေးဘို့ တတ်သင်လေ။
 လူနှင့်ဆိုင်ရာ ကျင့်ဝတ်များကို၊
 ကောင်းစွာသင်ကြား နားလည်စေ။
 မှန်ကန်ယဉ်ကျေး ချိုသာအေး....
 ဆို ရေးတတ်ပါစေ။
 အဲဒါမှ ‘ဗုဒ္ဓဝါဒ’ ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

မာတာပိတု

၄။ မြင့်မိုရ်ရွှေတောင် မိဘကြွ ကို၊
 ကောင်းစွာဆပ်ပေး ဝတ်ကျကျ။
 ကြေးသစ်ချကာ သားနှင့်မယားကို၊
 မြှောက်စားချီးမြှင့် ဝတ်ကုန်စေ။
 အလုပ်တာဝန် မလစ်ဟင်းနဲ့၊
 အပြစ်ကင်းအောင် လုပ်ပါလေ။
 စည်းစိမ်ကိုပေး ဆက်ဆံရေး....
 မျှော်တွေး သုံးချက်ပေ။
 အဲဒါမှ ‘ဗုဒ္ဓဝါဒ’ ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

ဒါနဉ္စ

၅။ သုံးတန်စေတနာ ဖြူစင်လန်းလို့၊
 ပေးကမ်းဝေမျှ လှူနိုင်စေ။

ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်ကြံ မမှိုက်မှားနဲ့
 သုစရိုက်တရားကို ကျင့်ပါလေ။
 ဆွေမျိုးတွေကို ပစ်မထားနဲ့၊
 သင်္ဂဟတရားနှင့် ချီးမြှောက်လေ။
 သန့်စင်ပြစ်မျိုး လူထုကျိုး....
 သည်ပိုး ရှက်ဆောင်စေ။
 အဲဒါမှ 'ဗုဒ္ဓဝါဒ' ကမ္ဘာ့ မင်္ဂလာတွေ။

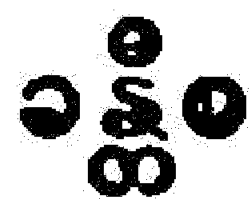
အာရတီ

၆။ မကောင်းမှုတွေ ဟူသမျှကို၊
 မတွေ့ခင်က ရှောင်ကြဉ်လေ။
 တွေ့ကြုံလာရင် မလွန်ကျူးနဲ့၊
 အထူးသဖြင့် စောင့်စည်းနေ။
 အရက်သေစာ မသောက်စားနဲ့၊
 မှောက်မှားတတ်တဲ့ အရာပေ။
 လုပ်ကိုင်ပြောကြား သတိထား....
 တရားမမေ့ စေ။
 အဲဒါမှ 'ဗုဒ္ဓဝါဒ' ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

ဂါရဝေါစ

၇။ အသက်ဂုဏ်ဝါ ကိုယ် ထက်ကြီးက၊
 ဆည်းကပ်ခံစား ရိုသေလေ။
 မာနတံခွန် ဂုဏ်မကြန့်၊
 ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချ အမြဲနေ။

လောဘအပို လိုမလိုက်နဲ့၊
 ကိုယ်ထိုက်တာနဲ့ ကျေနပ်လေ။
 ကိုယ် ပေါ်ပြူးဘူး သူ့ ကျေးဇူး၊
 အထူး သိတတ်စေ။
 ကောင်းကျိုးဆင့်ပွား မြတ်တရား....
 နာကြား မပြတ်ပေ၊
 အဲဒါမှ 'ဗုဒ္ဓဝါဒ' ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

၈။ ဝတ်စားနေထိုင် ရန်ခပ်သိမ်း၊
 စိတ်ကိုချုပ်ထိန်း သည်းခံလေ။
 ကျိုးကြောင်းပြည့်နဲ့ ဆုံးမစကားကို
 ပြောကြားလာက နာလွယ်စေ။
 သူမြတ်ပုဂ္ဂိုလ် ဟူသမျှကို၊
 မကြာခဏ တွေ့ဆုံလေ။
 သဘာဝတွေ့ မှန်ကန်ရေး....
 ဆွေးနွေးမပြတ်ပေ။
 အဲဒါမှ 'ဗုဒ္ဓဝါဒ' ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

တပေါ်စ

၉။ လောကီအာရုံ-ဇိမ်ယစ်မှူးလို့၊
 ပျော်မကျူးနဲ့ ခြိုးခြံလေ။

မေတ္တာဗြဟ္မစိုရ် လက်ကိုင်သုံးလို့၊
 သူမြတ်ကျင့်ထုံး ယွင်းမသွေ။
 လေးပါးသစ္စာ ဥဏ်မြင်ကြည့်လို့၊
 အမှန်သိအောင် ကြိုးစားလေ။
 ဒုက္ခလွတ်ကင်း နိဗ္ဗာန်ချဉ်း....
 အလင်း ပေါက်ပါစေ။
 အဲဒါမှ 'ဗုဒ္ဓဝါဒ' ကမ္ဘာ့ မင်္ဂလာတွေ။

ဗုဒ္ဓဿ

၁၀။ ဆင်းရဲချမ်းသာ သဘာဝကို၊
 တွေ့ကြုံနေကျ လူတိုင်းပေ။
 ကောင်းကျိုးနှစ်တန် အစုံတဲလို့၊
 တလဲစီလဲ အမြဲနေ။
 လောကဓံကြံ မဖြုန်တမ်းပေါ့၊
 မတုန်စမ်းနဲ့ စိတ်ခိုင်စေ။
 သောကကိုထိန်း ရမက်သိမ်း....
 အေးငြိမ်းချမ်းသာနေ။
 အဲဒါမှ 'ဗုဒ္ဓဝါဒ' ကမ္ဘာ့ မင်္ဂလာတွေ။

မင်္ဂလာအကျိုး

၁၁။ သုံးဆယ် ရှစ်ဖြာ မင်္ဂလာကု်းကို၊
 လိုက်နာကျင့်သုံး ပန်သူတွေ။
 စီးပွားချမ်းသာ ကျက်သရေတိုးလို့၊

ကောင်းကျိုးစည်ပွင့် တဝေဝေ။
ဘေးရန်ကင်းကွာ ချစ်သူပေါ်လို့၊
စိတ်ရောကိုယ်ရော ချမ်းသာမလေ။
ပြောဆိုကြံဆ ဆောင်သမျှ၊
အောင်ရမည် ကိန်းသေ။
အဲဒါကြောင့် ပန်ကြဆင်ကြ
မင်္ဂလာ ပန်းခိုင်တွေ။

ဓုဒ္ဓဝင်ချုပ်

- ၁။ အလောင်းတော်နတ်သား ဖြစ်စဉ်က အမည်
သေတကေတုနတ်သား။
- ၂။ ဘုရားအလောင်းတော်— သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား။
- ၃။ ဘုရားအလောင်းတော်၏မည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး။
- ၄။ ဘုရားအလောင်းတော်၏ မယ်တော်—မဟာမာယာဒေဝီ။
- ၅။ မိထွေးတော်— ဂေါတမီ။
- ၆။ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏ ကြင်ယာတော်— ယသော်ဓရာဒေဝီ။
- ၇။ သားတော်— ရာဟုလာ မင်းသား။
- ၈။ တိုင်းပြည်— ကပ္ပိလဝတ်ပြည်။
- ၉။ ဘုရားဘွဲ့တော်— ဂေါတမဘုရား။
- ၁၀။ ပဋိသန္ဓေတည်ချိန်— မဟာသက္ကရာဇ် ၆၇—ခု
ဝါဆိုလပြည့်၊ ကြာသပတေးနေ့။
- ၁၁။ ဖွားတော်မူသောနေ့— မဟာသက္ကရာဇ် —၆၈ခု
ကဆုန်လပြည့်၊ သောကြာနေ့။
- ၁၂။ ထီးနန်းဆက်ခံသော အသက်— ၁၆—နှစ်။
- ၁၃။ နန်းစည်းစိမ် ခံစားသောနှစ်— ၁၃—နှစ်။
- ၁၄။ တောထွက်သော အသက်— ၂၉—နှစ်။
- ၁၅။ ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်ရသောနှစ်— ၆—နှစ်။
- ၁၆။ ဘုရားဖြစ်သော အသက်— ၃၅—နှစ်။
- ၁၇။ ဝါတော်— ၄၅—ဝါ။
- ၁၈။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသောနှစ်— မဟာသက္ကရာဇ် ၁၃၈-ခုနှစ်၊
ကဆုန်လပြည့်၊ အင်္ဂါနေ့။

လယ် တိဆရာတော်ဘုရားကြီး၏

ဗုဒ္ဓဝင်ဘုရားရှိခိုး

ကြာသပတေး

သန္ဓေယူ

၁။ သုံးလူ့ရှင်ပင်၊ ကျွန်ထိပ်တင်၊
သောင်းခွင်စကြဝဠာ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့၊
ညီညာရုံးစု၊ တောင်းပန်မှုကြောင့်၊
ရတနဂုံ၊ ရှန်းရှန်းစိုသည်၊
ဝါဆိုလပြည့်၊ ကြွက်မင်းနေဝယ်၊
ချမ်းမြေ့ကြည်ဖြူ၊ သန္ဓေယူသည်၊
နတ်လူငြိမ်းဘို့၊ ကိန်းပါကို။

သောကြာ

ဖွားမြင်

၂။ သန္ဓေယူကာ၊ ဆယ်လကြာသော်၊
မဟာသက္ကရာဇ်၊ ခြောက်ဆယ်ရှစ်ကြို၊
ကံဆုန်လပြည့်၊ သောကြာနေဝယ်၊
ချမ်းမြေ့စုံစီ၊ လုမ္ဗိနီ၌၊
မဟိလိုက်ဆူ၊ ဖွားတော်မူသည်၊
နတ်လူအောင်မျှ၊ လမ်းပါကို။

တနင်္ဂနွေ

တောထွက်

၃။ ဖွားမြင်မြောက်သော်၊ ဆယ်၊ ခြောက်နှစ်ရွယ်၊
ပျိုနုနယ်၌၊ သုံးသွယ်ရွှေနန်း၊
သိမ်းမြန်းပြီးလစ်၊ ဆယ်၊ သုံးနှစ်လျှင်၊

ဘုန်းသစ်လျှံလူ၊ စံတော်မူ၍၊
 ရွယ်မှုနုဖိုး၊ နှစ်ဆယ် ကိုးဝယ်၊
 လေးမျိုးနိမိတ်၊ နတ်ပြဟိတ်ကြောင့်၊
 ရွှေစိတ်ငြင်ငြို၊ သံဝေပိုက၊
 ဝါဆိုလပြည့်၊ ကျားမင်းနေ့ဝယ်၊
 ချမ်းမြေ့ရဂူ၊ တောရပ်လှံသည်၊
 စုံမြိုင်ပင်ရိပ် ခမ်းမှာကို။

ဗုဒ္ဓဟူး

ဘုရားဖြစ်

၄။ တောရပ်မြိုင်ပေါ်၊ ခြောက်နှစ်ကျော်၍၊
 ခါတော်တဖုံ၊ ပွင့်ချိန်ကြုံက၊
 ကဆုန်လပြည့်၊ ဆင်မင်းနေ့ဝယ်၊
 မြေပရမေ၊ ပလ္လင်ဗေထက်၊
 ရွှေညောင်တော်ကြီး၊ ပြတန်ထီးနှင့်၊
 မငြီးကြည်ဖြူ၊ နေတော်မူလျက်၊
 ရန်မြူခင်း၊ အမှိုက်သင်းကို၊
 အရှင်းပယ်ဖျောက်၊ အလင်းပေါက်က၊
 ထွန်းတောက်ဘုန်းတော်၊
 သောင်းလုံးကျော်သည်၊
 သုံးဘော်လူတို့ ငြမ်းပါကို။

စနေ

တရားဦးဟော

၅။ ဘုရားဖြစ်ခါ၊ မိဂဒါသို့၊
 စကြာရွှေဖွား၊ ဖြန့်ချိသွား၍၊

ငါးပါးဝဂ္ဂိ၊ စုံအညီနှင့်၊
 မဟိတသောင်း၊ တိုက်အပေါင်းမှ၊
 ခညောင်းကပ်လာ၊ နတ်ဗြဟ္မာအား၊
 ဝါဆိုလပြေ၊ စနေနေ့ဝယ်၊
 ကြွေကြွေလျှံတက်၊ ဓမ္မစက်ကို၊
 မိန့်မြှောက်ထွေပြား၊ ဟောဖော်ကြားသည်၊
 တရားနတ်စည် ရွမ်းတယ်ကို။

အင်္ဂါ

ပရိနိဗ္ဗာန်စံ

၆။ တရားနတ်စည်၊ ဆော်ရွမ်းလည်က၊
 သုံးမည်ဘုံသိုက်၊ တသောင်းတိုက်ဝယ်၊
 ကျွတ်ထိုက်သသူ၊ နတ်လူဗြဟ္မာ၊
 သတ္တဝါကို၊ ခေမာသောင်သို့၊
 ဖောင်ကူးတို့ဖြင့်၊ ဆောင်ပို့ပြီးခါ၊
 ဝါလေးဆယ့်ငါး၊ သက်ကားရှစ်ဆယ်၊
 စုံပြည့်ကြွယ်က၊ ရာလေးဆယ်ရှစ်၊
 သက္ကရာဇ်ဝယ်၊ နယ်မလွှာတိုင်း၊
 စံနှိုင်းမယုတ်၊ ကုသိန္ဒာရုံ၊
 အင်ကြင်းစုံ၌၊ ကဆုန်လပြေ၊
 အင်္ဂါနေ့ဝယ်၊ ချမ်းမြေ့နိဗ္ဗာန်၊ စံတော်မူသည်၊
 ဝှန်ဆူသောင်လုံး ကျော်တယ်ကို။

တနင်္ဂနွေ

တေဇောဓတ်လောင်

၇။ နိဗ္ဗူစံပြီ၊ ရှုမအိသား၊
 သိင်္ဂီရှေ့လှော်၊ အလောင်းတော်ကို၊
 ထိုရော်ကဆုန်၊ လဆုတ်ကြုံ၍
 ဂဠုန်နေဝယ်၊ ခိုးငွေမနေဘဲ၊
 ဓာတ်တေဇောလျှင်၊ ရှင်စောညာဏ်စက်၊
 ဓိဋ္ဌာန်ချက်ဖြင့်၊ လျှံတက်မကပ်ရော်၊
 မီးပူဇော်သည်၊ မေ့တော်ရှစ်စိတ်ကြွင်းတယ်ကို။

ထိုခုနစ်နေ့၊ သာချမ်းမြေ့ကို၊ ဆွေ့ဆွေ့ကြည်ဖြူ၊ အာရုံယူ
 လျက်၊ သုံးလူတို့နတ်၊ မြတ်ထက်မြတ်သား၊ ကိုယ်တော်အားကို၊
 သုံးပါးမုန့်စွာ၊ ဝန္တနာနှင့်၊ သဒ္ဓါဖြိုးဖြိုး၊ ကျန်ရှိခိုးသည်၊
 ကောင်းကျိုးခပ်သိမ်း၊ ကြွယ်ရစေသတည်း။

သမ္ဗုဒ္ဓဝါထာပါဠိ

[ဘုရားရှိခိုး]

- ၁။ သမ္ဗုဒ္ဓေ အဋ္ဌဝီသဉ္စ၊
ဒွါဒသဉ္စ သဟဿကေ။
ပဉ္စသတ သဟဿာနိ၊
နမာမိ သီရိသာမဟံ။
- ၂။ အပ္ပကာဝါလုကာ ဂင်္ဂါ၊
အနန္တာ နိဗ္ဗုတာ ဇိနာ။
တေသံ ဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ၊
အာဒရေန နမာမဟံ။
- ၃။ နမက္ကာရာ နုဘာဝေန၊
ဟိတုာ သဗ္ဗေ ဥပဒ္ဒဝေ။
အနေက အန္တရာယာပိ၊
ဝိနယန္တု အသေသတော။

အနက်

၁။ အဋ္ဌဝီသံ၊ သုံးပါးဘဝ သုံးလောကတွင် ဥာဏရောင်
ဖိတ် အောင်ဘိသိက်ယူ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊
တန်ဆောင်ပမာ ဥာဏရောင်ဝါဖြင့် သစ္စာပွင့်လင်း တံရားမင်း
တို့ကို၎င်း။ ဒွါဒသဉ္စ သဟဿကေ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုးအောင်း စက်မေ့

လျောင်းသည့် တသောင်း နှစ်ထောင်ကုန်သော။ သမ္မုဒ္ဒေစ၊
လရောင်ပမာ ဥာဏ်ရောင်ဝါဖြင့် သစ္စာဝင်းပြောင် မြတ်ဘုန်း
ခေါင်တို့ကို၎င်း။ ပဉ္စသတ သဟဿာနိ၊ သောင်းထိုက်စကြဝဠာ
ဂုဏ်ဝါကျော်ဟိန်း ငါးသိန်းကုန်သော။ သမ္မုဒ္ဒေစ၊ နေရောင်
ပမာ ဥာဏ်ရောင်ဝါဖြင့် သစ္စာလင်းထိန် မြတ်မုနိန် တို့ကို၎င်း။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းရတနာ မြတ်အင်္ဂါ
ဖြင့်။ နမာမိ၊ ရိုသေမြတ်နိုး လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးပါ၏။

၂။ ဝါလုကာ ဂင်္ဂါ၊ မြစ်ကြီးရော ဂင်္ဂါပတ်ကုံး ရှိရှိသမျှ
သော သဲလုံးတို့သည်။ အပ္ပကာ၊ ရေတွက်သိမ်းဆည်း နည်းလှ
ပေကုန်၏။ နိဗ္ဗုတာ၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း ပြတ်ငြိမ်းလွတ်စင် ပြည်ခွင်
နိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော်မူကြကုန်သော။ ဇိနော၊ ငါးပါးမာန်အောင်
မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့သည်။ အနန္တာ၊ အပိုင်းအခြားမရှိ များပြား
လှကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုငါးသိန်း တသောင်းနှစ်ထောင် နှစ်ကျိပ်
ရှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်မြတ်ကို၎င်း။
သံဃဉ္စ၊ တပည့်သား သံဃာတော်မြတ် တို့ကို၎င်း။ အာဒရေန၊
ရိုသေစွာ။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၃။ နမက္ကာရာနုဘာဝေန၊ ဤသို့ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်ကန်
တော့ရသော ပဏာမကုသိုလ် စေတနာကြောင့်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော။ ဥပဒ္ဒဝေ၊ ဘေးရန်တို့ကို။ ဟိတုာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။
အနေက အန္တရာယာပိ၊ များစွာကုန်သော အန္တရာယ်တို့သည်
လည်း။ အသေသတော၊ အကြွင်းအကျန် မရှိသော အားဖြင့်။
ဝိနယန္တု၊ ပျောက်ပျက်ပါစေကုန်သတည်း။

